

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddaeo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Βάτραχοι - Ranae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ARISTOPHANIS
RANAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

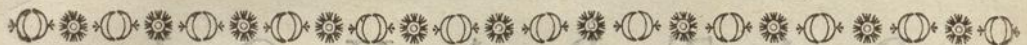
DRAMATIS
PERSONAE.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΝΕΚΡΟΣ.
ΧΑΡΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.
ΑΙΑΚΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ.
ΠΛΑΘΑΝΗ, ΕΤΕΡΑ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΩΝ.

XANTHIAS.
BACCHUS.
HERCULES.
MORTUUS.
CHARON.
CHORUS RANARUM.
SACERDOS.
CHORUS MYSTARUM.
AEACUS.
FAMULA PROSERPINAЕ.
CAURONARIA FOEMINA.
PLATHANA, ALIA FAMULA.
FAMULUS PLUTONIS.
EURIPIDES.
AESCHYLUS.
PLUTO.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΥΝΔΡΑΜΑΤΩΝ

ACTUS PRIMUS

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

ἴπα π ἴ εἰαθότων, ὦ δέσποτα,
 Ἐφ' οἷς αἰεὶ γελῶσιν οἱ θεῶν υἱοί;
 ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Δί', ὅ, π βέβηλα γέ, πλὴν πύζομα.
 Τῷτο δὲ φύλαξαι· πᾶν γὰρ ἐστ' ἤδη χολή.
 5 ΞΑΝΘ. Μὴ δ' ἕτερον ἀστειὸν π. ΔΙΟΝ. Πλὴν γ', ὡς θλίβομαι.
 ΞΑΝΘ. Τί δαί, τὸ πᾶν γέλοισιν εἶπω; ΔΙΟΝ. Νῆ Δία,
 Θαρρῶν γ' ἐκείνο μόνον ὅπως μὴ ρεῖς. ΞΑΝΘ. Τὸ τί;
 ΔΙΟΝ. Μεταβαλλόμενος τὰνάφορον, ὅτι χεζήπας.
 ΞΑΝΘ. Μὴ δ' ὅτι τοσῶτον ἄχθῃ ἐπ' ἐμαυτῶν φέρων,
 10 Εἰ μὴ καθαυρήσῃς τις, σποπαρδήσομαι.
 ΔΙΟΝ. Μὴ δὴθ', ἰκετῶν, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἔξεμαίν.
 ΞΑΝΘ. Τί δὴτ' ἐδὲ με ταῦτα τὰ σκῆβη φέρειν;
 Εἴωρ ποιήσω μηδὲν, ὡν ἄρ' φρενίχῃ
 Εἴωθε ποιῆν, ἢ Λύκισ, κ' Ἀμειψίας.
 15 Σκῆβη φέρω, ἐλάσσοι κωμωδία;
 ΔΙΟΝ. Μὴ νῦν ποιήσης ὡς ἐγὼ θεῶν υἱοῦ,
 Ὅταν π τῶτων ἴ σοφισμάτων ἴδα,

Πλεῖν

ARGUMENTUM.

Bacchus, cui Ludi Scenici erant sacri, desiderat bonum aliquem Poëtam Tragicum, qui utilia doceat Cives, qualis mortuo Euripide, quo maxime delectabatur, supererat jam nullus: itaque ad inferos descendere vult, ut eum inde reducat. Quia vero ignorabat viam, prius Herculem adiit, ut ab eo doceatur; nam is olim ibi fuerat, cum Cerberum educeret. Venit ergo nunc, ad iter paratus, cum servo Xanthia, qui asino invehctus sarcinas habet in humeris graves admodum: Et dum ambo tendunt ad aedes Herculis, Xanthias nimium gravatus, vult conqueri miseras suas, ut alii servi in Comoediis, qui suis querelis Spectatores ridere faciunt; interrogat ergo herum, an ipse etiam aliquid ridiculi debeat dicere: sed herus prohibet; quia nimis ineptum sit inde captare risum, alique id faciant usque ad satietatem.

ARISTOPHANIS RANA E.

SCENA PRIM A.

XANTHIAS, BACCHUS.

XANTH. Dicamne aliquid ex usitatis istis, ó here,
Super quibus semper rident spectatores?

BACCH. Ita profecto quicquid vis, praeter illud premor, *inquam*.
Hoc vero cave dixeris; jam enim plane satietas me cepit.

5 XANTH. Neque aliud quiddam urbanum? BACCH. Modo ne
dixeris: quam afflictor!

XANTH. Quid? numnam illud valde ridiculum dicam?

BACCH. Ita profecto,
Audacter sane; illud tantum vide ne dicas. XANTH. Quod-
nam?

BACCH. Ut cacaturias, jaectans lignum bajulatorium de hu-
mero in humerum.

XANTH. Nec saltem tantum onus ferens

10 Pedam, nisi aliquis id demat mihi?

BACCH. Nequaquam, obsecro, nisi cum vomiturus sum.

XANTH. Quid ergo opus erat ut hanc sarcinam ferrem?

Si nihil eorum fecero, quae Phrynichus
Solet facere, & Lycis, & Amipsias,

15 Qui semper sarcinas bajulant in comoedia.

BACCH. Ne faxis: nam ego si spectator sedeam,
Et istorum commentorum quoddam videam,

Plus-

NOTAE AD RANAS.

vf. 1. ΕΑΝΘ.] Xanthiam Baccho dat famulum, ut in Comoedia; Scholia ad Acharn. vf. 242. εἰσι ἐν τῇ Καμη-
θία οὐστῶ, Σαβίλας, Τίλιος, Σαύλας, Δάος, Τίτας. A-
lias Bacchi servus est Silenus.

vf. 5. Θιλομα] Ridet alios in eo, quod ipse facit ali-
bi; nam in Lynstrata etiam introducit onus gestantem vf.
255. εἰ καὶ τὸ ἄμυν ἀνθρώποις κορυβὴ πρῶτον φέρων βαρῶν.
post, ille qui portat, dicit vf. 316. ταυτὶ μὲν ἦδη τὴν
ἰδέειν εὐχόμεθα μὴ πρῶτον. Vid. Not. ad Nubes vf. 538.

vf. 8. Χαζύριος] Nempe propter iniquum pondus. Sic

ille in Equitibus ut ostendat se onus vix portabile fer-
re, dicit vf. 993. οἷμα ὡς χεστὴν καὶ ἀπαντα ἐκφέρει.

vf. 13. Φρύνη] Ille fuit inter eos, qui Comoediis cer-
tabant, cum Aristophanis Ranæ agerentur, ut testantur
Didascaliae; itaque conciliare invidiam ei videtur vo-
luisse Aristophanes.

vf. 14. Λύκις] Hunc fuisse Poëtam frigidum dicit Scho-
liastes.

vf. 15. Σαύλα φέρουσι] ΠΡΟ σκευοφόρου εἰσάγουσιν, αὐτὸ
πρῶτον. Schol.

Πλεῖν ἢ ἵναυτὰ φρεσῦτερ⊕ ἀπέρχμαι.

ΞΑΝΘ. Ὡ τριποκαοδαίμων! ἀρ' ὁ τεράχλι⊕ ἔπσι

20 Ὅν θλίβε⊕ μί, τὸ δὲ γελόιον ὄκ' ἐρεῖ;

ΔΙΟΝ. Εἴτ' ἔχ' ὕβρις ταῦτ' ἐπὶ κ' πολλὴ τρυφή;

Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσ⊕, υἱὸς Σταμνίης,

Αὐτὸς βαδίζω κ' ποῖω, τῆτον δ' ὄχῳ,

Ἴνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μήδ' ἀχθ⊕ Φέροι;

25 ΞΑΝΘ. Οὐ γὰρ Φέρω γῶ; ΔΙΟΝ. Πᾶς Φέρεις γῶ, ὅς γ' ὄχαι;

ΞΑΝΘ. Φέρων γὰρ ταυτί. ΔΙΟΝ. Τίνα τρέπον; ΞΑΝΘ. Βαρέως πανυ.

ΔΙΟΝ. Οὐκᾶν τὸ βάρ⊕ τῆδ', ὃ σὺ Φέρεις, ἔν⊕ Φέρῃ;

ΞΑΝΘ. Οὐ δῆδ', ὃ γ' ἔχω γῶ, κ' Φέρω, μὰ τ' Δί' ε'.

ΔΙΟΝ. Πᾶς γῶ Φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὕφ' ἐτέρῃ Φέρῃ;

30 ΞΑΝΘ. Οὐκ οἶδ'. ὃ δ' ὤμ⊕ ἔπσι πίε(ε).

ΔΙΟΝ. Σὺ δ' ἐν, ἐπειδὴ τ' ὄνον ε' Φῆς σ' ὠφελεῖν,

Ἐν τῷ μέρῃ σὺ τ' ὄνον ἀεράμυ⊕ Φέρε.

ΞΑΝΘ. Οἴμοι κακοδαίμων. πὶ γῶ ἐγὼ ὄκ' εἰναμάχην;

Ἦτ' ἀν σε κωκύειν ἀν ἐκέλθον μακρά.

35 ΔΙΟΝ. Κατάβα πανῆργε· κ' γῶ ἐγῆς τ' θύρας

Ἦδ' βαδίζων εἴμι τῆσδ', οἱ ἀρῶτά με

Ἐδὲ τραπέζῳ. Παιδίον, παῦ, ἡμὶ παῦ.

ACTUS PRIMI

ΗΡΑΚΛΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τίς τίω θύρα ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς

Ἐνήλαδ' ὅστις εἶπέ μοι, τῆτι π' ἰω;

40 ΔΙΟΝ. Ὁ παῖς. ΞΑΝΘ. Τί ὄστιν; ΔΙΟΝ. Οὐκ εἰθευμῆθης;

ΞΑΝΘ. Τὸ π';

ΔΙΟΝ. Ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑΝΘ. Νῆ Δία, μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡ. Οὗτοι μὰ τ' Δῆμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν.

Καί

vf. 22. Ἴδιος Σταμνίης] Dicendum erat υἱὸς Διός· sed παρ' ὑπόκειαν dixit σταμνίης i. e. urcei, quia Bacchus sive Xanthus in urceis conditur. Scholia. Vide quae notavi ad Nubes vf. 1476.

vf. 23. Τῆτον δ' ὄχῳ] Scholia: ὀχέισθαυ ποῖω. ipse autem Xanthias ὀχέισται.

vf. 27. Οὐκᾶν] Pro ὃ εἶπ⊕. Vehitur autem Asino Xanthias, ut Silenus Bacchi famulus, de quo Lucianus

in Deorum Concilio: φαλακρός, σιμὸς πῆν ῥίνα, ἐπὶ ὄνι τὰ πολλὰ ὀχέμεν⊕ Λυδὸς ἔστ⊕· Calvus, simis naribus, plerumque super asino equitans Lydus iste.

vf. 32. Ἐν τῷ μέρῃ] Infra, vf. 494. ἐγὼ δ' ἴσομαί σοι σκευφόρ⊕ εἰ τῷ μέρῃ. In Lyfist. vf. 542. ὅπως ἀν εἰ μέρῃ κ' ἡμῖς ταῖς φίλαις ξυλλάβομεν. Euripides in Rheso vf. 473. ὡς ἀν μάθωσιν εἰ μέρῃ πᾶσιν κακῶς· κ' ἴψῃ vicissim discant mala perpeti. Idem in Supplicibus

- Plusquam anno senior factus abeo.
 XANTH. O me miserrimum. Ergone humerus hic
 20 Afflictorum quidem, at ridiculum tamen illud non proferet?
 BACCH. Annon haec insolentia est & mera mollitia?
 Quod, cum ego, qui sum Bacchus Stammii F.
 Pedes incedam & delasser, hunc vehi sino,
 Ut aerumnarum sit expers, & onus non ferat.
 25 XANTH. Annon ergo fero ego? BACCH. Quomodo fers, qui veheris?
 XANTH. Haec inquam ferens. BACCH. Quomodo? XANTH. Aegre admodum.
 BACCH. Num itaque onus hoc, quod tu fers, non asinus fert?
 XANTH. Non sane, quod ego habeo & fero, non, inquam, Jovem testor.
 BACCH. At quomodo fers, qui quidem ab alio feraris?
 30 XANTH. Nescio; sed humerus tamen iste premitur.
 BACCH. Itaque, quandoquidem tu asinum te juvare negas,
 Invicem tu asinum tollens fertor.
 XANTH. Hei mihi misero! curnam ego praelio navali non interfui?
 Tum certe plorare te longum jussissem.
 35 BACCH. Descende scelestus; namque prope januam.
 Nunc ambulans incedo hancece, ubi me primum.
 Oportebat divertere. Puer! puer! heus puer!

SCENA SECUNDA.

HERCULES, BACCHUS, XANTHIAS.

- HERC. Quis januam quassavit? quam Centaurice
 Insultavit, quisquis est: dic mihi, hoc quid erat?
 40 BACCH. Serve. XANTH. Quid est? BACCH. Non animadvertisti? XANTH. Quidnam.
 BACCH. Quam vehementer me timuerit. XANTH. Ita profecto timebat ne-
 infanires.
 HERC. Ita me Ceres amet, ut ego non possum non ridere:

Etsi

cibus vs. 407. δῆμοι δὲ ἀνδρῶν διαδοχῆσιν ἐν μέρει.
 Populus regnat successione per vices. Alias δὲ μέρει.
 Eurip. in Phoenissis vs. 435. ἄς' αὐτίκ' ἀρχὴν αὐθιγῆς
 ἀνὰ μέρει λαβῶν· ut ipse regnarems rursus per vices ca-
 pssens regnum. Vid. ad Vesp. 1317. ad Aves vs. 1228.
 ad Lysistr. 542.

vs. 33. Ἐναυμάχων] Si enim interfuisset navali prae-
 lio ad Arginusas, libertatem consecutus fuisset, ut

alii servi, qui ibi interfuerant: sed tunc miser ophthal-
 mia laborabat, ut ipse infra dicit vs. 192. De servis
 libertate tunc donatis Comicus infra, vs. 705. τὸς μὲν
 ναυμαχίσαντας μίαν καὶ Πλαταιῆς εὐθὺς εἶναι, καὶ τὴν
 δέλιον δεσπότης.

vs. 38. Κενταυρικῶς] Pro insolenter, ferociter. Loqui-
 tur Hercules convenienter suae personae; cum Cen-
 tauris enim pugnavit.

Ff 3

Πλεῖν ἢ ἵναυτὰ φρεσῦτερ⊕ ἀπέρχμαι.

ΞΑΝΘ. Ὡ τριποκαοδαίμων! ἀρ' ὁ τεράχλι⊕ ἔπσι

20 Ὅν θλίβε⊕ μί, τὸ δὲ γελόιον ὄκ' ἐρεῖ;

ΔΙΟΝ. Εἴτ' ἔχ' ὕβρις ταῦτ' ἐπὶ κ' πολλὴ τρυφή;

Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσ⊕, υἱὸς Σταμνίης,

Αὐτὸς βαδίζω κ' ποῖω, τῆτον δ' ὄχῳ,

Ἴνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μήδ' ἀχθ⊕ Φέροι;

25 ΞΑΝΘ. Οὐ γὰρ Φέρω γῶ; ΔΙΟΝ. Πᾶς Φέρεις γῶ, ὅς γ' ὄχεῖ;

ΞΑΝΘ. Φέρων γε ταυτί. ΔΙΟΝ. Τίνα τρέπον; ΞΑΝΘ. Βαρέως πανυ.

ΔΙΟΝ. Οὐκᾶν τὲ βάρ⊕ τῆδ', ὃ σὺ Φέρεις, ἔν⊕ Φέρῃ;

ΞΑΝΘ. Οὐ δῆδ', ὃ γ' ἔχω γῶ, κ' Φέρω, μὰ τ' Δί' ε'.

ΔΙΟΝ. Πᾶς γῶ Φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὕφ' ἐτέρῃ Φέρῃ;

30 ΞΑΝΘ. Οὐκ οἶδ'. ὃ δ' ὤμ⊕ ἔπσι πίε(ε).

ΔΙΟΝ. Σὺ δ' ἐν, ἐπειδὴ τ' ὄνον ε' Φῆς σ' ὠφελεῖν,

Ἐν τῷ μέρῃ σὺ τ' ὄνον ἀεράμυ⊕ Φέρε.

ΞΑΝΘ. Οἶμοι κακοδαίμων. πὶ γῶ ἐγὼ ὄκ' εἰναμάχην;

Ἦτ' ἀν σε κωκύειν ἀν ἐκέλθον μακρά.

35 ΔΙΟΝ. Κατάβα πανῆργε· κ' γῶ ἐγῆς τ' θύρας

Ἦδ' βαδίζων εἰμι τῆσδ', οἱ ἀρῶτά με

Ἐδὲ τραπέζῳ. Παιδίον, παῦ, ἡμὶ παῦ.

ACTUS PRIMI

ΗΡΑΚΛΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τίς τίω θύρα ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς

Ἐνήλαδ' ὅστις εἶπέ μοι, τῆτι π' ἰω;

40 ΔΙΟΝ. Ὁ παῖς. ΞΑΝΘ. Τί ὄστιν; ΔΙΟΝ. Οὐκ εἰθευμῆθης;

ΞΑΝΘ. Τὸ π';

ΔΙΟΝ. Ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑΝΘ. Νῆ Δία, μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡ. Οὗτοι μὰ τ' Δῆμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν.

Καί

vf. 22. Ἴδιος Σταμνίης] Dicendum erat υἱὸς Διός· sed παρ' ὑπόκειαν dixit σταμνίης i. e. urcei, quia Bacchus sive Xanthus in urceis conditur. Scholia. Vide quae notavi ad Nubes vf. 1476.

vf. 23. Τῆτον δ' ὄχῳ] Scholia: ὀχεῖσθαι ποῖω. ipse autem Xanthias ὀχεῖται.

vf. 27. Οὐκᾶν] Pro ὃ εἶπ. Vehitur autem Asino Xanthias, ut Silenus Bacchi famulus, de quo Lucianus

in Deorum Concilio: φαλακρός, σιμὸς πῆν ῥίνα, ἐπὶ ὄνι τὰ πολλὰ ὀχέμεν⊕ Λυδὸς ἔστ⊕· Calvus, simis naribus, plerumque super asino equitans Lydus iste.

vf. 32. Ἐν τῷ μέρῃ] Infra, vf. 494. ἐγὼ δ' ἴσομαί σοι σκευφόρ⊕ εἰ τῷ μέρῃ. In Lyfist. vf. 542. ὅπως ἀν εἰ μέρῃ κ' ἡμῖς ταῖς φίλαις ξυλλάβομεν. Euripides in Rheso vf. 473. ὡς ἀν μάθωσιν εἰ μέρῃ πᾶσιν κακῶς· κ' ἴψῃ vicissim discant mala perpeti. Idem in Supplicibus

Plusquam anno senior factus abeo.

- XANTH. O me miserrimum. Ergone humerus hic
 20 Afflictorum quidem, at ridiculum tamen illud non proferet?
 BACCH. Annon haec insolentia est & mera mollitia?
 Quod, cum ego, qui sum Bacchus Stammii F.
 Pedes incedam & delasser, hunc vehi sino,
 Ut aerumnarum sit expers, & onus non ferat.
- 25 XANTH. Annon ergo fero ego? BACCH. Quomodo fers, qui veheris?
 XANTH. Haec inquam ferens. BACCH. Quomodo? XANTH. Aegre admodum.
 BACCH. Num itaque onus hoc, quod tu fers, non asinus fert?
 XANTH. Non fane, quod ego habeo & fero, non, inquam, Jovem testor.
 BACCH. At quomodo fers, qui quidem ab alio feraris?
- 30 XANTH. Nescio; sed humerus tamen iste premitur.
 BACCH. Itaque, quandoquidem tu asinum te juvare negas,
 Invicem tu asinum tollens fertor.
 XANTH. Hei mihi misero! curnam ego praelio navali non interfui?
 Tum certe plorare te longum jussissem.
- 35 BACCH. Descende sceleste; namque prope januam.
 Nunc ambulans incedo hancece, ubi me primum.
 Oportebat divertere. Puer! puer! heus puer!

SCENA SECUNDA.

HERCULES, BACCHUS, XANTHIAS.

HERC. Quis januam quassavit? quam Centaurice
 Insultavit, quisquis est: dic mihi, hoc quid erat?

- 40 BACCH. Serve. XANTH. Quid est? BACCH. Non animadvertisti? XANTH. Quidnam.
 BACCH. Quam vehementer me timuerit. XANTH. Ita profecto timebat ne-
 infanires.

HERC. Ita me Ceres amet, ut ego non possum non ridere:

Et si

cibus vs. 407. δῆμοι δὲ ἀνδρῶν διαδοχῶν ἐν μέρει.
 Populus regnat successione per vices. Alias δὲ μέρει.
 Eurip. in Phoenissis vs. 435. ἄς αὐτῶν ἀρχὴν αὐθιγῶν
 ἀνὰ μέρει λαβῶν. ut ipse regnarent rursus per vices ca-
 pssent regnum. Vid. ad Vesp. 1317. ad Aves vs. 1228.
 ad Lysistr. 542.

vs. 33. Ἐναυμάχων] Si enim interfuisset navali prae-
 lio ad Arginusas, libertatem consecutus fuisset, ut

alii servi, qui ibi interfuerant: sed tunc miser ophthal-
 mia laborabat, ut ipse infra dicit vs. 192. De servis
 libertate tunc donatis Comicus infra, vs. 705. τὸς μὲν
 ναυμαχίσαντας μίαν καὶ Πλαταιῶν εὐθὺς εἶναι, καὶ τὴν
 δέλιον δεσπότης.

vs. 38. Κενταυρικῶς] Pro insolenter, ferociter. Loqui-
 tur Hercules convenienter suae personae; cum Cen-
 tauris enim pugnavit.

- Καί τοι δάκνω γ' ἑμαυτὸν, ἀλλ' ὅμως γελῶ.
 ΔΙΟΝ. ὦ δαιμόνε, πρόσελθε· δέομαι γὰρ τί σε.
 45 ΗΡ. Ἄμ' ἔχ' οἶός τ' εἶμι' ἄποσθησαι τ' γέλων,
 Ὅρῶν λεοντὴν ἔπι κροκωτᾷ κειμένῳ.
 Τίς ὁ νῆς; τί κόθορον; ἢ ῥόπαλον ξυψηθέτιον;
 Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙΟΝ. Ἐπεβάτθλον Κλεισθένη.
 ΗΡ. Κἀναμαχίας; ΔΙΟΝ. Καὶ χαπεδύσαρδι γε ναῦς
 50 Τῶν πολεμίων, ἢ δώδεκ', ἢ τεισκαίδεκα.
 ΗΡ. Σφῶ; ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Ἀπόλλω. κατ' ἔγωγ' ἐξηγέμεν.
 Καὶ δῆτ' ἔπι τ' νεὸς ἀναγνώσκοντί μοι
 Τίω' Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν, ἐξαίφνης πόθθ
 Τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἶς σφῶδρα;
 55 ΗΡ. Πόθθ; πόσθ; τίς; ΔΙΟΝ. Μικρὸς, ἡλίκθ' Μόλων.
 ΗΡ. Γυναικός; ΔΙΟΝ. Οὐ δῆτ'. ΗΡ. Ἄμὰ παιδός; ΔΙΟΝ. Οὐδαμῶς.
 ΗΡ. Ἄμ' ἀνδρός; ΔΙΟΝ. Ἀήαταί. ΗΡ. Ζευεγένης Κλεισθένη;
 ΔΙΟΝ. Μὴ σκῶπέ μ', ὦ δελφ'. ἔ γ' ἄλλ' ἔχω κακῶς·
 Τοῖστος ἡμερός με ἀγαλυμαίνε).
 60 ΗΡ. Ποῖός τις; ὦ δελφίδιον. ΔΙΟΝ. Οὐκ ἔχω Φερίσαι.
 Ὅμως γε μὴ τοι σοὶ δι' αἰνιγμάτων ἐρῶ.
 Ἦδη ποτ' ἐπεθύμισαι ἐξαίφνης ἔτνης;
 ΗΡ. Ἐτνης; βαβαιᾶξ, μυριάκις ὦ τῶ βία.
 ΔΙΟΝ. Ἄγ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα Φερίσω;
 65 ΗΡ. Μὴ δῆτα φεῖ ἔτνης γε· πάνυ γ' μαθάνω.
 ΔΙΟΝ. Τοιωτοσί τοίνυν με δαρδάπη πόθθ
 Εὐειπίδα, ἢ ταῦτα ἔ τεθηκός.

Κεῖδεις

vl. 43. Δάκνω γ' ἑμαυτὸν] Linguam aut labra mordet, ne rideat. In Vesps vl. 785. de illo qui impatienter expectat: ἐχί πεινῶν ἀγαμνέως δάκνων σεαυτὸν. Vide notata ad Nubes vl. 1372.

vl. 46. Ἐπί κροκωτῶ] Scholiastes: Διονυσιακὴν φόρημα. Bacchi gestamen. Jul. Pollux Lib. IV. cap. XVIII. ubi agit de vestibus Comicis & Tragicis: ὁ δὲ κροκωτός, ἰμάτιον. Διόνυσος δὲ αὐτὸ ἐχρῆτο. Proprie mulierum est, in Lysistr. vl. 44. κροκωτᾷ φορέσαι. Sed quia Bacchus erat formosus, mollis & effoeminatus, similem vestitum gerit. De Agathone, homine delicatulo, in Thesmoph. vl. 143. ποδαπὸς ὁ γύναις, τίς πάτρα, τίς ἢ σολλῆ, τίς ἢ παράξιος τῶ βίαι, τίς βερεβίτθ' λαλεῖ κροκωτῶ; — τίς δὲ κατ' ἄτρα καὶ ξίφος κωνωνία;

vl. 47. Ῥόπαλον] Clavam & Leoninam, Herculis insignia, conjunxit cum muliebri veste, quod ridiculum est.

vl. 48. Ἐπεβάτθλον Κλεισθένη] De Clisthene quasi de navi loquitur, quae ita dicta sit; sed Spectatores, qui norant Clisthenem, facile intelligunt, eum tale quid fecisse, quale in Lysistrata se facturos quidam minantur: ἐκ ἐσθ' ὅπως ἔ Κλεισθέην βνήσομαι vl. 1097.

vl. 49. Κἀναμαχίας] Omnia haec duplicem habent sensum; cum enim loqui videatur de praelio navali, subindicat rem obscenam, ut recte conjicit Hercules mox ubi dicit: Ζευεγένης Κλεισθένη. Clarius infra, etiam allegorice vl. 431. καὶ Καλλιᾶν δὲ φασὶ πῆπον τ' ἰσπαβίον κῦσθε λεοντὴν ναυμαχίαν ἀνημμένον. Qualis λεοντῆ Baccho etiam magis convenit, quam illa Herculis.

vl. 51. Κατ' ἔγωγ' ἐξηγέμεν] Quasi per somnum decertasset praelio navali, cum dormiret cum Clisthene. Nam non ita strenuus manu est Bacchus. Ceterum verba Personis ita tribuenda esse puto hic, ut in Versione feci. Dum enim narrat fortia facta, ab ingenio ipsius abhorrentia, animadvertit somno illa, quam veritati esse similia. tali ingenio est praeditus & Sileus Bacchi famulus, qui apud Euripidem in Cyclope vl. 8. jactat facinus quoddam suum, quod ipsemet cum rem reputat, & ad se redit, nescit annon sit insomnium: Ἐγκέλαδον ἰτέον εἰς μέσον θύων, δορὶ ἐκτενα. φέρ' ἴδω πῶτ' ἰδὼν ὄναρ λίγα; Encladum in medio clypeo percussions, hasta interfeci. Age videam hocne somnium a me visum narro?

vl. 53. Ἀναγνώσκοντί μοι τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν] —

Et si labra praemordeo, tamen rideo.

BACCH. O bone, accede; nam opera tua indigeo.

45 HERC. Sed non possum dispellere risum,

Quando pellem Leoninam crocoto injectam video.

Quae mens *istorum est*? Quid commercii cothurno & clavae?

Ubi terrarum peregrinatus es? BACCH. Clisthenem inscenderam.

HERC. Et decertasti praelio navali? BACCH. Et quidem naves depressimus

50 Hostium, duodecim, *ni fallor*, aut tredecim.

HERC. Vos ne? BACCH. Per Apollinem juro. deinde ego expergiscebar.

In nave itaque legenti mihi

Apud meipsum Andromedam, subito desiderium

Cor percussit, quam putas vehementer?

55 HERC. Desiderium? quantum? BACCH. Parvum instar Molonis.

HERC. An mulieris *dicis desiderium*? BACCH. Non sane. HERC. Ergo pueri.

BACCH. Nequaquam.

HERC. Ergo viri? BACCH. Attatae! HERC. Concubuisti cum Clisthene?

BACCH. Ne me irrideas, mi frater: enim vero male habeo.

Tale desiderium me discruciat.

60 HERC. Quale, mi frater. BACCH. Non possum dicere.

Attamen per imaginem tibi dicam.

Concupivistine unquam subito pultem?

HERC. Pultem? Papae decies millies in mea vita.

BACCH. Num rem ipsam perspicue edoceo? an cetera dicam?

65 HERC. De pulte quidem nihil amplius dixeris, nam satis intelligo.

BACCH. Tale, inquam, me dilaniat desiderium

Euripidis, idque mortui.

Et

αἰ] Plato Comicus apud Athenaeum I. p. 5. ἰγὰρ δὲ
ἐὶ δὲ δὲ ἢ τῆ ἰμυρία περὶ διαλεῖν βέλκεται τὸ βέλκεν
περὶ ἰμυρίαν. Ego autem hic in solitudine hunc percurrere
volo librum, apud meipsum. Noster in Ecclesiast. vi.
929. ἄνω περὶ ἰμυρίαν Ἐπιγνή τῶ μῶ φίλω.

vf. 54. Πᾶς οἱ σφόδρα] Alias etiam πᾶς δουεῖς; ut
in Nub. vf. 379.

vf. 55. Μικρὸς ἦλκε Μόλων] Didymus apud Scho-
liastem, duos fuisse Molones ait, alterum histrionem,
alterum λωποδότην grassatorem, quos necesse est magno
corpore fuisse. Dicit autem, desiderium suum tantae
magnitudinis esse, quantae sit corpus Molonis. Sed ironice
dicit, tam parvum; cum contrarium intelligatur;
nam si tam parvum est, ut aequet insignem magnitudi-
nem, non est jam parvum. Alius Scholiastes de
Milone hic esse sermonem putat, qui sine dubio fuit
magnus.

vf. 59. Ἰαερός με διαλυμαίνισα] Idem aliis verbis in
Eccl. vf. 954. ἀποπῶ δὲ ἔγκειλά μοι τις πῖθῶ, ὅς
με διαλυμαίνισα ἔχῃ.

vf. 61. Δι αἰνυμῶν ἰρῶ] Euripides in Rhefo vf. 754.
ταῦ δὲ ἐν αἰνυμοῖσι σημαίνῃ κακῆ' σαφῶς γὰρ αὐδῶ

συμμάχης ἐλωόρας. Haec mala non obscure significat iste;
clare enim dicit socios periisse. Aeschylus in Agamemnone
vf. 1192. σφινώσω δὲ εὐκίτ' ἐξ αἰνυμάτων. Docebo
autem vos non jam per aenigmata. Idem in Choëphoris
vf. 887. ζῶντα τῶτ' ἐξ αἰνυμάτων' intellexi didum
etiam ex aenigmatate. Videri potest Nota ad Equit. vf.
196.

vf. 62. Ἐπιθύμῃσας] Per similitudinem indicat Herculi
magnitudinem desiderii sui; quod tam magnum esse dicit,
quam magnum fuerit Herculis desiderium, si quando esu-
raret. Introducitur autem Hercules tanquam nimium vorax
a Poëtis; Comicus in Pace vf. 341. τὰς δ' Ἡρακλῆας τὰς
μάστιγας, καὶ τὰς πενόντας. Hic in Ranis narrat
ancilla, quo modo is aliquando in penum irruens,
sedecim panes comederit & viginti frustra carniū, &
plurimum salsamentorum, & caseos unum cum corbi-
bus. vid. mox vf. 107.

vf. 64. Ἡ τίρα] Ita Edd. pristinae.

vf. 67. Καὶ πάντα τὰ τεθνηκότ'] Adeo amat
etiam mortuum Euripidem; ut Plutonis tristia regna,
& locum inamabilem inferorum adire velit illius cau-
sa. Philemon etiam suspendere se volebat, si modo
sciret,

- Κῦδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
 ἔλθειν ἐπ' ἐκείνον. ΗΡ. Πότερον, εἰς Ἄδης κέτω;
 70 ΔΙΟΝ. Καὶ νῆ Δί', εἴ π' γ' ἐστὶν ἔτι κραυγῆς.
 ΗΡ. Τί βυλόμην; ΔΙΟΝ. Δίομαι ποιητῆ δεξιῶ.
 Οἱ μὲ γ' οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες, κακοί.
 ΗΡ. Τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ; ΔΙΟΝ. Τῆτο γὰρ τοι καὶ μόνου
 ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν εἰ καὶ τῆτ' ἄρα.
 75 Οὐ γ' σάφ' οἶδ', ἔδ' αὐτὸ τῆτ' ὅπως ἔχη.
 ΗΡ. Εἴτ' ἔχει Σοφοκλέα πρῶτερον ὄντ' Εὐειπίδης
 Μέλις ἀναγαγεῖν, εἴτ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν;
 ΔΙΟΝ. Οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ' ἀπολαβῶν αὐτὸν μόνου
 Ἄνθ' Σοφοκλέης, ὅ, π' ποιῆ κωδωνίστω.
 80 Κάλως ὁ μὲν γ' Εὐειπίδης, παιστῆρος ὄν,
 Καὶ ξυναποδράται δ' εὐρ' ὀπιχειρήσειέ μοι.
 Ὅ δ' ὀυκόλ' μὲ εἰθάδ', ὀυκόλ' δ' ἐκεῖ.
 ΗΡ. Ἀγαθὸν δὲ πᾶ ἔαν. ΔΙΟΝ. Ἀπολιπῶν μ' ἀποίχῃ,
 Ἀγαθὸς ποιητῆς, καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
 85 ΗΡ. Ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙΟΝ. Ἐς μακάρων βύωχίαν.
 ΗΡ. Ὅ δὲ Ζενοκλῆς; ΔΙΟΝ. Ἐξόλοιτο, νῆ Δία.
 ΗΡ. Πυθάγγελ' δέ; ΖΑΝΘ. Περὶ ἐμῆ δ' ἔδεις λόγος,
 Ἐπιτελομένης τ' ὄμον ἔτασι σφόδρα;
 ΗΡ. Οὐκᾶν ἔτερ' ἔτ' εἰταῦθα μειρακίλλια,
 90 Τραγωδίας ποιῶντα πλεῖν ἢ μύρια,
 Εὐειπίδης πλεῖν ἢ σαδῖω λαλίστερα.
 ΔΙΟΝ. Ἐπιφυλλίδης ταῦτ' ἐστὶ, καὶ τωμίλματτα,
 Χελιδόνων μυσσῖα, λωβηταὶ τέχνης,
 Ἄ Φρεῖδα θάπτην, ἢν μόνου χρῆσὸν λάβη,
 95 Ἄπαξ πρῶσθρησαιττα τῆ τραγωδία.

Γόνιμοι

feiret, manes habere sensum, ut Euripidis conspectu
 frui possit: εἰ ταῖς ἀληθείαισιν, inquit, οἱ ποθεινότες
 αἰσθησὶν εἶχον ἀδρεῖς, ὡς φασὶ τινὲς, ἀπηγγέμεν ἂν,
 ὡς ἰδεῖν Euripidov. Si revera homines postquam mortui
 sunt, haberent sensum, ut quidam ajunt; suspenderem me,
 ut viderem Euripidem: Talis amor eum tenebat: ut di-
 cit Thomas Magister in Eurip. Vita.

vl. 68. Τὸ μὴ εἶν] Vide Notata ad Nubes vl. 1080.
 vl. 72. Οἱ μὲν γὰρ] Iste versus est ex Oeneo Eu-
 ripidis, ut notavit Scholiastes, qui locum plenius ad-
 ducit: οὐ δ' ὀδ' ἔρημ' ἔνιμαχων ἀπύλλουσα· οἱ μὲν
 γὰρ εἰν ἔτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Tu autem sic de-
 ferius ab auxiliatoribus peris; nam alii eorum non amplius
 sunt, & qui sunt, illi sunt mali.

vl. 73. Ἰοφῶν] Sophoclis filius, qui putabatur Patris
 Tragoedias pro suis venditare; quia ergo Sophoclis

tragoediae laudabantur, Iophontem, qui eas tanquam
 suas proferebat, dicit bonum videri poetam; sed non
 vult affirmare eum revera esse talem. ex Scholiis.

vl. 78. Οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντα] Si Sophocles educere-
 tur ex inferis, plures Fabulas scriberet Iophonti fi-
 lio, quas iste suas diceret esse; ut itaque Bacchus
 possit detegere imposturas Iophontis, & videre an is
 absque patre aliquid scribat; vult Sophoclem apud in-
 feros relinquere. ex Scholiis.

vl. 82. Ὅ δ' ὀυκόλ' μὲν εἰθάδε] Sophocles in A-
 jace vl. 1381. ἔτ' δὲ κακεῖ, καὶ εἰδδ' ἂν, ἔμοι γὲ ὀ-
 μως ἔχθιστ' ἔσται. Iste vero & illic, & hic mihi pariter
 invidiosissimus. Ad quem locum Comicus de Sophocle lo-
 quens, videtur allusisse. in utroque autem de inferis
 & superis sermo est.

vl. 84. Ποθεινὸς τοῖς φίλοις] Euripides in Phoenissis
 vl.

- Et nemo mihi persuadere possit, quin
Eam ad illum. HERC. Num ad inferos deorsum?
70 BACCH. Etiam profecto si quid adhuc est inferius.
HERC. Cujus rei indigens? BACCH. Opus est mihi poeta bono.
Nam tales non sunt amplius, & qui sunt, illi sunt mali.
HERC. Quid? annon Jophon vivit? BACCH. Hoc tamen, & solum
Adhuc superest bonum: si saltem bonum hoc est etiam;
75 Non enim satis scio quomodo id quoque comparatum sit.
HERC. Nonne ergo Sophoclem, qui prior est Euripide,
Sursum es ducturus, si omnino inde aliquem educere debes.
BACCH. Non priusquam Jophontem seducam a patre, & ipsum solum
Absque Sophocle explorem quid (*rerum gerat*) faciat.
80 Praeterea Euripides quidem, homo vaser,
Vel aufugere una huc conaretur:
Ille autem (Sophocles) tam illic quam hic probus.
HERC. Agathon autem ubi est? BACCH. Reliquit me & abiit,
Bonus poeta & amicis desiderabilis.
85 HERC. Quo terrarum miser ille? BACCH. Ad Beatorum epulas.
HERC. Xenocles vero? BACCH. Pereat utique.
HERC. Pythangelus autem? ΧΑΝΤΗ. De me vero nulla fit mentio,
Cui tam valde premitur humerus?
HERC. Annon alii hic sunt adolescentuli,
90 Qui tragoedias faciunt plusquam decies mille,
Euripide plusquam stadio loquaciores?
BACCH. Racemi sunt illi, loquaculi,
Hirundinum musea, contaminatores artis,
Qui gaudio mox emoriuntur, si chorus eorum tantum
95 Semel secunda utatur fortuna in tragoedia.

Ger-

vf. 324. ἢ ποθεινὸς φίλις; ἢ ποθεινὸς φίλος; Quam desideratus amicus, quam desideratus Thebis! Puto autem eum ποθεινὸν dici, quia erat formosus, & habebat amatores; inter quos & Plato erat, ut testatur ejus Epigramma apud Laertium; cujus principium: Τὴν ψυχὴν Ἀγαθὸν φίλον.

vf. 86. Ζενοκλῆς] Carcini Filius, ut testatur ipse Comicus in Theophrast. vf. 447. Ibidem vf. 175. dicit esse malum Poëtam, & malum hominem: ὁ δὲ αὖ Ζενοκλῆς ἄν' ἄλλοις, κακὸς ποίη.

vf. 37. Ποδῆλαιος] Poëta tragicus ignobilis, teste Scholiaste. Indignatur autem servus quod de talibus hominibus loquantur, sui autem rationem non habeant, grave onus tenentis.

vf. 90. Πλατὼν ἢ Σαβῖο καλλιγύρα] In Nubibus vf. 429. ἢ Ἑλλήνων εἰσὶ μὲν λέγειν ἑκάστον σαδίστου ἄριστον.

vf. 93. Χελιδνῶν μουσαία] Ex Euripidis Alcmena dicit esse Scholiastes. Dicit autem eos esse *hirundinum musea*, quia sint loquaces, & barbari. nam hirundo est *garrula*, ut loquitur Virg. IV. Georg. vf. 307. & barbarorum lingua Graecis videtur esse avium voci similis. Herodotus in Euterpe: ἴσως δὲ ἑσθλοτάτη, ἰδούσασθαι ἕρην πρὶτον φησὶ γὰρ. *quandiu autem barbarico sermone utebatur, visa est ipsis loqui instar avis.* Maxime autem *hirundinum* voci assimilant barbaram linguam; quia Procne apud Thracas barbaros dicitur mutata in hirundinem; hinc de Cleophonte, quia non esset Graecus genuinus & barbarissimos admisceret Graeco sermone, infra dicit Comicus vf. 685. ἰσὶ δὲ χελιδνῶν μουσαίαι δεινὸν ἐπιβρύχου θουμῶνα χελιδνῶν, ἀπὸ βελγῶνος ἰζόμενα πύταλον. ubi vide Notam.

- Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν ἔχῃ θύροις ἔτι
 Ζητῶν ἂν, ὅς τις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
 ΗΡ. Πῶς γόνιμον; ΔΙΟΝ. Ὡδὶ γόνιμον, ὅς τις φθέγγετο
 Τοιστοῖσι πᾶσι παρακεκινδυνωμένον.
 100 Αἰθέρα Διὸς δαμάπτον, ἢ χροῖνε πόδα.
 Ἡ Φρένα μὲν οὐκ ἐθέλωσαν ὁμῶσα κατ' ἱερῶν,
 Γλῶτταν δ' ἔπιπορήσασαν ἰδίᾳ τῆ Φρενός.
 ΗΡ. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙΟΝ. Καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μάνομεν.
 ΗΡ. Ἡ μὲν κόβαλλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
 105 ΔΙΟΝ. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκόν γ' ἔχεις γ' οἰκίαν.
 ΗΡ. Καὶ μὲν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνετο.
 ΔΙΟΝ. Δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑΝΘ. Περὶ ἐμῶν δ' ἔδεις λόγῳ;
 ΔΙΟΝ. Ἄλλ' ὄντως ἐνεκα τῶνδε τ' σκεθίῳ φέρων
 ἦλθον, καὶ σὺ μίμησον, ἵνα μοι τὲς ξένης
 110 Τὲς σὲς φράσεις, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
 ἔχῃς τὸν, ἢνικ' ἦλθες ἔπι τῆ Κέρβερον,
 Τύττες φράσον μοι, λιμένας, χροτοπάλια,
 Πορνεῖ, ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὄδους,
 Πόλεις, διαίτας, πανδοκτείας, ὅππε
 115 Κόρεις ὀλίγοι. ΞΑΝΘ. Περὶ ἐμῶν δ' ἔδεις λόγῳ;
 ΗΡ. Ὡ χέτλιε, πολμήσεις γ' ἵεναί καὶ σὺ γε;
 ΔΙΟΝ. Μηδὲν ἐπὶ πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τ' ὄδων,
 Ὅπως τάχιτ' ἀφίξομαι εἰς ἄδρα κέτω.
 Καὶ μήτε θερμῶν, μήτ' ἄγαν ψυχρῶν φράσης.
 120 ΗΡ. Φέρε δὴ τὴν αὐτῶν σοι φράσω πρῶτῳ; τίνα;
 Μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κείῳ καὶ θερμῶν,
 Κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙΟΝ. Παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

ΗΡ.

vf. 96. Γόνιμον] Qui secundum habet ingenium, ingeniosus. In Epist. Artaxerxis ad Hippocratem: γόνιμον ἔχει ἔχω μοι ἀνδρῶν γόνιμον βελούσασθα.

vf. 97. Λάκοι] Vide Notata ad Plutum vf. 39.
 ,, vf. 99. Παρακεκινδυνωμένον] Synesius in Dione: ὅταν τι παρακεκινδυνωμένον καὶ νεανιῶν προσέγκληται. Cum didum aliquod audacius, & juvenill temeritati as sine protulerit. Longinus Cap. XXXII. εἰ δὲ παρακεκινδυνωμένον τι λέξω. Si verbo audaciori utendum est. Ex notis Kusteri.

vf. 100. Αἰθέρα] Hic versus occurrit & infra 314. Vid. Notam ad Thefm. vf. 278.

Ibid. Ἡ χροῖνε πόδα] Scholia: ἐξ Ἀλεξάνδρου Εὐριπίδου. Καὶ χροῖνε πρέβαντι πόδα. Ex Alexandra: (Euripidis). Et Temporis promote pedem. Sed apud locum est in Eurip. Bacchis vf. 886. κούπῃσι δὲ ποιητικῶς Δαρὸν χροῖνε πόδα. Occulant autem (Dif) varie Diurnum temporis pedem. Ubi Barneius: Ita Horat. Cito pede labitur annus.

Et: Tacito pede praeterit actas. &c.

vf. 101. Φρένα μὲν] Alludit ad locum Euripidis in Hippolyto, ut & Scholiastes notavit, qui est vf. 611. ἢ γλῶσσ' ἰσώμοιχ', ἢ δὲ φρὴν ἀνώμοτο. Quod apud Cicronem in Off. 3. vertitur: Juravit lingua, mentem injuratum gero. Vid. infra, ad vf. 1512. & ad Thefm. vf. 281.

vf. 104. Κόβαλλά γ' ἐστίν] Didymus apud Scholiasten: κατεσωμυμμένα, ἀπατητικά. Comicus in Equit. vf. 415. καὶ νῦν δὲ ἄλλα γ' ἐστὶ μὲν κόβαλα παιδὸς ὄντο. ἐξηπάτων γὰρ τὲς μαγείρας.

vf. 105. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκόν γ' ἔχεις] Scholiastes: καὶ τὰτα παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκόν γ' ἔχεις ἀρέσω. Nempye putaret aliquis hunc versum occurre in Euripidis Andromacha, quem tamen ibi frustra quaeres. Dico itaque emendanda esse Scholia, ex Suida in Μὴ τ' ἐμὸν, hoc modo: καὶ τὰτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ ἢ ἔτω. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκόν γ' ἔχεις ἀρέσω. Et

Germanum autem poëtam haud amplius invenias,
Quaeras licet, qui verbum generosum sonet.

HERC. Quomodo germanum? ΒΑCCH. Ita germanum, ut loquatur
Audacem sententiam quandam hujuscemodi:

100 Aethera Jovis aediculam, aut temporis pedem,
Aut, mentem quidem noluisse per sacra jurare,
Sed linguam pejerasse seorsim a mente.

HERC. Ergo tibi haec placent? ΒΑCCH. Plus utique quam infano modo.

HERC. Certe inepta sunt, vel te iudice.

105 ΒΑCCH. Ne tu meum habites animum; nam habes domum.

HERC. Atqui profus mala videntur esse.

ΒΑCCH. Doce me potius coenare, quam ista. ΧΑΝΘ. De me autem nulla mentio?

ΒΑCCH. Sed propter quae cum hoc ornatu

Veni, te imitatus, haec sunt: ut nempe mihi hospites

110 Tuos enarres, si mihi opus sit illis, quibus tu

Uusus es tunc cum ad Cerberum proficisceris,

Hos, inquam, indica mihi, & portus, & ubi panis venalis,

Item lupanaria, & loca ubi requiescere & divertere a via possim, fontes, vias,
Urbes, coenacula, cauponas, ubi

115 Cimices paucissimi. ΧΑΝΘ. De me autem nulla mentio?

HERC. Tunc etiam audebis ire miserrime?

ΒΑCCH. Nihil amplius de istis loquaris, sed de viis doce,

Quo pacto citissime ad inferos perveniam,

Et vide ut neque calidam nec nimis frigidam (*monstres*) dicas.

120 HERC. Age quamnam earum tibi primam dicam?

Una quidem est a scabello & refte,

Ut te ipsum suspendas. ΒΑCCH. Desine, nimis suffocatoriam dicis.

HERC.

Et istud secundum illud in *Andromache*: aut hoc sensu: Ne habita meam mentem; ego enim satagam. Nimirum est haec explicatio verborum Aristophanis, non autem versus Euripidis: & indicat Scholiastes haec verba aliter posse accipi, quam illa Euripidis in *Andromache*, ad quae alludat Comicus; quae autem sint illa verba, Scholiastes diligentem Euripidis lectorem non ignorare putabat, itaque nec adduxit: sed ego adducam, puto autem esse vl. 237. ὁ νόστος ὁ σὸς μοι μὴ ζυγοποιῶν, γόναυ' O mulier, nolim animum tuum mecum habitare. Id est: nolim ita sentire, ut tu. Si secundum haec verba, explicetur Comici locus hoc modo: Nolim te, sive tuum animum habitare in meo animo: id est: Nolim tuam sententiam fovere; id non satis conveniens est; nam sic Bacchus reprehenderet Herculem vituperantem Tragicos, quos tamen & ipse paullo ante vituperabat. hoc cum animadverteret Scholiastes, dicit: ἢ ἕτα' μὴ &c. Aut hoc modo: Ne regas, tanquam donum, mentem

meam, habes enim domum. ut jubeat eum alias res curare; nam se ad illa sufficere. Est & alius locus in *Andromache* vl. 581. πῶς; ἢ ἂν ἀμὸν οἶκον οἰκῆσαις μολῶν δούρ'; ἔχ' ἄλλοι σοὶ ἢ κατὰ Σπαρτῶν κρατῆν; Quomodo? an nostram domum reges huc venient? annon est tibi satis imperare Spartanis? Et alius in *Iphigenia ad Aulidem* vl. 331. ἔχ' ἄλλοι δούρα; ἢ ἡμῶν οἶκῶν οἶκον ἐν ἰσσομαί; Nonne haec sunt atrocitas; annon sinat regere meam domum. Et alius etiam in *Ejusdem Bacchis* vl. 331. οἶκ' αὐθ' ἡμῶν μὴ θύραζε ἢ νύκτωρ habita nobiscum, non extra legem praescriptum.

vl. 107. Δειπνῶν με δίδρασκε] Quia Bacchus ἡμπεροῦ & τίχνης, ut de eo dicit infra, vl. 323. at Herculi πολλὰν τρυφίαν tribuit in Avibus vl. 1690. Vid. supra ad vl. 62. & ad *Acharn.* vl. 60.

vl. 122. Πιτυροῦ] Qui se suspendunt, illi πιτυροῦν suffocantur. & aëstus dicitur πιτυροῦ. dixerat autem se nolle θυγεῖν ἔδον: calidam, aestuosam viam.

- ΗΡ. Ἄμ' ἐστὶ ἀτραπὸς σύντομος τετειμημένη,
 ἢ ἄρα θυεῖας. ΔΙΟΝ. Ἄρα κἀνεῖον λέγεις;
 125 ΗΡ. Μάλιστά γε. ΔΙΟΝ. Ψυχρὰν γε καὶ δυσχέμερον.
 Εὐθύς γὰρ ἀποπήγνουσι τὰντικνῆμια.
 ΗΡ. Βέλῃ ταχέϊαν καὶ χατάντη σοι Φεάσω;
 ΔΙΟΝ. Νὴ τὸ Δί' ὡς ὄντ' ἐγὼ γε μὴ βαδισκοῦ.
 ΗΡ. Καθέσπυσον νυν ἐς Κερραμεικόν. ΔΙΟΝ. Κάτα τί;
 130 ΗΡ. Ἀναβάς ἔπι τὸ πύργον τὸ ὑψηλόν. ΔΙΟΝ. Τί δρῶ;
 ΗΡ. Ἀφιεμύλιον τὸ λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
 Κἀπειτ', ἐπειδὴν Φῶσιν οἱ θεώμενοι
 ἔειπαι, τόθ' εἶπαι καὶ σὺ σαυτὸν. ΔΙΟΝ. Ποῖ; ΗΡ. Κάτα.
 ΔΙΟΝ. Ἄμ' ἀπολέσαιμι ἀν' ἐγκεφάλου θεῖω δύω.
 135 Οὐκ ἀν' βαδίσαιμι τὸ ὄδον ταύτιον. ΗΡ. Τί δαί;
 ΔΙΟΝ. Ἦνῶρ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡ. Ἄμ' ὁ πλῆξ πολὺς.
 Εὐθύς γὰρ ἔπι λίμνῳ μεγάλῳ ἤξεισιν πάνυ
 ἄβυσσον. ΔΙΟΝ. Εἶτα πῶς γε περειαθῆσομαι;
 ΗΡ. Ἐν πλοιαεῖω τινωσθαί σ' ἀνῆς γέρων
 140 Ναύτης ἀγέξῃ, δὴ ὄβολῶ μιθὸν λαβῶν.
 ΔΙΟΝ. Φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχῶ τὰ δὴ ὄβολῶ.
 Πῶς ἠλθέτιω κἀκεῖσε; ΗΡ. Θησεὺς ἦγαγε.
 Μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηεῖ ὄψῃ μυεῖα
 Δεινότατα. ΔΙΟΝ. Μὴ μ' ἐκπληθῆ, μηδὲ δειμάτῃ.
 145 Οὐ γὰρ μ' ἀποτρέφεις. ΗΡ. Εἶτα βόρβορον πολὺν,
 Καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν· ἐν δὲ τῷ κειμήλιε,
 Εἴ περ ἕνον πῖς ἠδίκησε πρόποτε,
 ἢ παιδα κινῶν τὰργίεον ὑφείλετο,
 ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρός γιάθον
 150 Ἐπάταξεν, ἢ πτόγκον ὄγκον ἄμωσεν,
 ἢ Μορσίμω πῖς ῥῆσιν ἐξεγράφατο.
 ΔΙΟΝ. Νὴ τὸς θεὸς ἐχρῆν γε πρὸς τῷτοισι, καὶ εἰ
 Τίω πυρρίχλιω τίς ἔμαθε τὸ Κινησίω.
 ΗΡ. Ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε φείσει πνοῆ,
 155 Ὅψῃ τε Φῶς κἀλίγων, ὡσαῦτ' εἰθάδε,

Κα

v. 125. Ψυχρὰν] Nec frigidam viam sibi ostendi volebat v. 119.

v. 131. λαμπάδα] Nempe cum decurrat cum lampade.

v. 133. Τὸθ' εἶπαι καὶ σὺ σαυτὸν] Infinit. pro imperat. ut in Nubibus v. 1079. εἶπ' εἰς τὸν Δί' ἐπαρνευθῆναι. hic in Ranis v. 170. τότε μ' ἀγαγε. & alibi saepe. Potest subintelligi μῆμνησο, aut quandoque δαί, aut alia verba explendo sensui apta.

v. 134. Θρία] Quia cerebrum hominis habet membranas foliis ficuum, quae θρία dicuntur, similes: aut alludit ad illud cibi genus quod paratur ex cerebro animalium quorundam foliis ficuum involuto. ex Scholiaste.

v. 140. δὴ ὄβολῶ] Intelligit Charontis naulum, & alludit ad mercedem judiciariam. Schol.

v. 142. Θησεύς] Hunc ad inferos descendisse cum Pirithoo ad rapiendam Proserpinam notum est.

v. 147.

- HERC. Sed est via compendiosa & trita,
Illa per mortarium. BACCH. Num cicutam dicis?
- 125 HERC. Maxime. BACCH. Frigidam illam quidem & algidam;
Statim enim gelaſcere facit tibias.
HERC. Visne celerem & declivem tibi dicam?
BACCH. Sane profecto, praecipue cum non ſim nimis expeditus viator.
HERC. Perrepta igitur in Ceramicum. BACCH. Quid tum?
- 130 HERC. Ubi turrim illam excelsam inſcenderis. BACCH. Quid faciam?
HERC. Illam lampadem ſpecta dum mittitur,
Deinde, quando dicent ſpectatores
Ut mittant *facem*, tunc & tu mitte teipſum. BACCH. Quorſum? HERC. Deorſum.
BACCH. Sed perderem cerebri membranas duas.
- 135 Nolim hanc viam ire. HERC. Quid igitur?
BACCH. Illam, quam tu iviſti tunc. HERC. Sed longa eſt navigatio.
Primo enim venies ad paludem maximam
Et profundiffimam. BACCH. Deinde illam quomodo transmittam?
HERC. In navicula tantilla ſenex aliquis
- 140 Navita te transportabit, mercede accepta duobus obolis.
BACCH. Heu quantum ubique valent duo illi oboli!
Quomodo pervenerunt illuc etiam? HERC. Theſeus perduxit.
Poſt haec angues & feras videbis innumeras
Horrendas. BACCH. Ne me terrefacias neu pavorem incutias;
- 145 Non enim me deduces *deterrebis*. HERC. Deinde coenum *videbis*.
Et ſtercus, quod ſemper natat; in iſto autem jacentes,
Sicubi aliquis aut hospitem injuria affecit aliquando,
Aut puero, quem ſubagitabat, pecuniam ſurripuit,
Aut matrem verberavit, aut patri maxillam
- 150 Percuſſit, aut pejeravit,
Aut ſententiam aliquam Moſſimi tranſcripſit.
BACCH. Oportebat utique, ita me Dii ament, inſuper *ibi jacere* ſi
Quis Pyrrichen Cineſiae didicit.
HERC. Hinc jam tibiſtarum quidam flatus te cinget,
- 155 Videbisque lumen pulcherrimum, ſicut hic,

Et

vf. 147. Εἴτε ζῆνον ἢ τὴν ἰδύναον] Repetendum ex antecedentibus εἴτε *videbis*. Aeschylus in Eumenidibus de inferis etiam, vf. 269. εἴτε εἴ' ἔξω, ἢ τὴν ἄλλαν ἡλίου βροτῶν, ἢ εἴτε ἢ ζῆνον τῶν ἀσπίδων, ἢ τοῦτις φίδε, ἢ γοῖβ' ἡλίου τ' ἀπὸς ἰσθμίου. Ibi *videbis*, ſi quis mortaliū injuria aliquem affecit, ſive in Deum ſive in hospitem aliquem impie agens, aut in charos parentes, unum quemque ſerentem poenae facinori pares.

vf. 151. Μοſſίμου ποῖτον] Malos Poetas etiam volutari in illo luto dicit. Illi autem forent peſſimi-poetae, qui ex Moſſimo Poeta ſutili, ſententias deſcriberent. In Equitibus aliquis ſibi quaſi magnum malum imprecaans, dicit vf. 400. διδάσκουσιν προοδῶν Μοſſίμου τραγῳδίας.

vf. 151. Κινῆσι] Cineſias dithyrambicus Poeta. Vid. infra ad vf. 1485.

Et myrteta, & beatum coetum saltantium
Virorum & foeminarum, & crebros manuum plausus.

BACCH. Isti vero quinam sunt? HERC. Initiati.

XANTH. Itaque profecto ego asinus sum vehens mysteria.

160 Sed non diu tenebo ista.

HERC. Qui tibi indicabunt omnia, quibus opus tibi fuerit.

Isti enim in proximo in ipsa via

Ad ostium Plutonis habitant.

Sed multum vale, mi frater. BACCH. Tu quoque

165 Vale. At tu haec stragula rursus accipe.

XANTH. Priusquam deposuerim etiam? BACCH. Et quidem cito admodum.

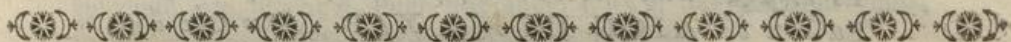
XANTH. Haudquaquam, obsecro, sed conduc aliquem mercede

Ex illis, qui mortui efferuntur, qui propterea venit, ut illuc proficiscatur.

170 BACCH. Si vero non invenero aliquem? XANTH. Tunc ego ut feram.

BACCH. Bene dicis.

Etenim efferunt quidam hucce mortuum.

SCENA TERTIA.

BACCHUS, XANTHIAS, MORTUUS.

BACCH. Heus tu, equidem tibi dico, tibi inquam mortuo.

Vis ne tu homo reculas quasdam ad inferos ferre?

MORT. Quantae sunt? BACCH. Istae. MORT. Duas drachmas mercedem pendesne?

175 BACCH. Non profecto, sed minus. MORT. Vos, bajulatores, pergite.

BACCH. Expecta, ô bone, si possim tecum mercede pacisci.

MORT. Nisi duas drachmas deposueris, ne loquaris.

BACCH. Accipe novem obolos. MORT. Reviviscam potius.

XANTH. Quam superbus est execrabilis iste? annon plorabit?

180 Ego ibo. BACCH. Probus es & fortis.

Pergamus ad navem.

vf. 170. 'Εάν δὲ μὴ ἴσῃ] Pro εἰάν δὲ μὴ ἴσῃ.
Ibid. τότε με ἀγῶν] Subintellige ἀνάγκη, aut χρεὼν,
aut κίλευε, aut simile. Infra, vf. 914. εἰνάς με ἢ σῶν
ἄξιον μυσθίον.

vf. 178. 'Αταβίωσθι πάλλιν] Cum viventes dicant: emo-

riar, dispaream, si velint sibi maximum malum impre-
cari; ille mortuus contra, quasi maximum malum sibi
imprecans dicit: Reviviscam denovo.

vf. 180. Χρηστὸς εἰ καὶ γεννάδας] Infra, vf. 658. ἄκ
ἴσθ' ἕως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἀνέγ.

SCENA

ACTUS PRIMI

ΧΑΡΩΝ, ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ὅπ, ὠδραλοῦ.

185 ΔΙΟΝ. Τετί τί 'βη; ΞΑΝΘ. Τετο λίμνη, νῆ Δία,
 Αὐτή 'τιν, ἢν ἔφραζε· ἢ πλοῖόν γ' ὄρα,
 Νῆ τ' Ποσειδῶ, κα' π' γ' ὁ Χάρων ἔτοσι.

ΔΙΟΝ. Χαῖρ', ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ΧΑΡ. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐν κακῶν ἢ παραγμάτων;

Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδόν; ἢ 'ς ὄνε πότας;

ἢ 'ς Κερεείας, ἢ 'ς κόρακας; ἢ πὶ Τάινρον;

190 ΔΙΟΝ. Εἰώ. ΧΑΡ. Ταχέως ἔμβαινε. ΔΙΟΝ. Πῶ χήσειν δοκεῖς;

Ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑΡ. Ναί μα' Δία, σὲ γ' εἶνεκα.

Ἐμβαινε δῆ. ΔΙΟΝ. Πῶ δεῦρο. ΧΑΡ. Δεῖλον σὺν ἄρῳ,

Εἰ μὴ νεαυμάχηε τίω αὐτῶν κρεῶν.

ΞΑΝΘ. Μὰ τ' Δί', εἴ γ' ἄλλ' ἔτυχον ὀφθαλμῶν.

195 ΧΑΡ. Οὐκ ἐν αὐθιγῶν δῆτα τ' λίμνῳ πέρχων.

ΞΑΝΘ. Πῶ δῆτ' ἀναμῶ; ΧΑΡ. Παρετ' Αὐαίνε λίθοι,

Ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις; ΞΑΝΘ. Πάνυ μανθάνω.

Οἱ μοι κακοδαίμων, τὰ ζυώετυχον ἐξίαν;

ΧΑΡ. Κάθιζ' ἔπι κάπιω. Εἰ τις ἔπιπλεῖ, σπυδύτω.

200 Οὔτ' οὐ, πὶ πειῖς; ΔΙΟΝ. Ὅ, πὶ πειῶ; πὶ δ' ἄλλο γ' ἢ

Ἴζω πὶ κάπιω, οἴαυ ἐκέλθσας με σὺ;

ΧΑΡ. Οὐκ ἐν καθεδεῖ δῆτ' εἰθαδὶ, γάφρων; ΔΙΟΝ. Ἴδῃ.

ΧΑΡ. Οὐκ ἐν αὐθαλεῖ τῷ χεῖρε, καί κλεῖεις; ΔΙΟΝ. Ἴδῃ.

ΧΑΡ.

vf. 182. Παραβῶ] Scholia: ὁμοίον τῆ γὰρ τὴν γὰν·
 appello navem ad terram; ut in Equibus ad vf. 759.
 τὴν ἀκατον παραβῶ, aliter Scholia: ἐτοίμην πείῃ·
 fac paratam cymbam. Hic in Ranis, vf. 271. παραβῶ
 τῷ κοπιῶ. Videtur autem recte exponi per ὁμοίον.
 vf. 187. Εἰς ἀναπαύλας ἐν κακῶν] Infra, vf. 1579.
 πάλιν γὰρ ἐν μετὰ τὴν ἀχίαν παυσαιμῶν ἀν ἔταε.
 Pauller etiam omittit praepositionem ἐν dicere: εἰς ἀνα-
 παύλας ἐν κακῶν. Sophocles in Electra vf. 379. φέρο
 γὰρ ἰδοῦς τε κἀνάπαυλαν αὐτὴν πέρχων εἰς ἕως καί κλησι-
 νες κακῶν. Affert etiam dicit volupratem & requiem eorum
 malorum, quae haecenus habuisti & quibus ingemisti. Fin-
 git autem talia loca esse apud inferos; quia in morte
 sit requies & oblivio malorum. Hercules moriturus,

apud Sophoclem in Trachiniis vf. 1253. παύλας τοι κα-
 κῶν ἀπὸν τελευτῆ τῶν τῶν δεινῶν ἔσται· requies enim ma-
 lorum huius vitae ultima est haec mors.

vf. 188. Ὅνε πειῖς] Proverbiū de re, quae non
 existit; asinus enim caret velleribus, meminerunt
 Paroemiographi veteres, & Scholiaſtes ad hunc lo-
 cum. ex Notis Kusteri. Forte autem ita dicitur ut
 equitibus γάλα· de rebus quae ob raritatem majoris
 aestimantur.

vf. 189. Κερεείας] A Cerbero nomen habentes
 Ibid. Τάινρον] Laconicae promontorium, ubi pu-
 tabatur esse descensus ad inferos. Virg. IV. Georg.

Tanariās etiam fauces, alta officia Diis.

vf. 190. Πῶ χήσειν δοκεῖς] Rectius πῶ, ut in quodam
 MSto

SCENA QUARTA.

CHARON, BACCHUS, XANTHIAS.

- CHAR. Oop! appelle cymbam ad littus.
 BACCH. Hoc quid est? XANTH. Haec certe palus
 Ipsa est, quam nobis dicebat; & navem etiam video,
 185 Ita me Neptunus amet, atque iste est Charon.
 BACCH. Salve Charon. XANTH. Salve Charon. MORT. Salve Charon.
 CHAR. Quis in requiem e miseris & molestis?
 Quis in oblivionis campos? aut ad Afini vellera?
 Aut ad Cerberios? aut ad Corvos? aut ad Taenarum?
 190 BACCH. Ego. CHAR. Cito inscende. BACCH. Quorsum constituisti dirigere cursum?
 Num revera ad corvos? CHAR. Ita profecto vel tui gratia.
 Inscende jam. BACCH. Puer huc ades. CHAR. Servum non veho,
 Si non praelio navali una decertavit de carnibus.
 XANTH. Non certe decertavi, quia lippiebam.
 195 CHAR. Itaque paludem curriculo circumcures.
 XANTH. Ubi ergo te operiar? CHAR. Apud Auaeni lapidem,
 Juxta Requiem: intelligis? XANTH. Omnino intelligo.
 Hei misero mihi! cuinam occurri primum domo egressus?
 CHAR. Sede ad remum. Si quis praeterea navigaturus est, festinet.
 200 Heus tu, quid facis? BACCH. Quid faciam? quid aliud, quam
 Sedeo ad remum, ubi ipse jufferas.
 CHAR. Nonne ergo huc sedebis, ventricose. BACCH. En.
 CHAR. Nonne protendes manus? BACCH. En.

CHAR.

Misto invenit Cl. Kusterus, Theognis: Πάντι τρι κίνδυνος ἢ τ' ἰσχυραῖν, ἔστι τις οὐδὲ Ποῖ γήσων μίλλη τρέματ' ἀρχαῖν. Rebus omnibus periculum inest, nec quisquam novit, quo evasurus sit in principio negotii.

vl. 191. Ἐς κρημνοὺς ὄρω;] Eurip. Hercule Furente vl. 610. ἠλθεῖ γὰρ ἐνταῦθα δόξατ' ὡς ἄλα, τέκνον; Vere ne descendisti in domos Plutonis, ὁ filii?

vl. 193. Περὶ τ' ἀριῶν] Alludit ad proverbium illud: ὁ λαγῶς περὶ τ' ἀριῶν τρέχῃ. Quod dicitur in eos, qui de corpore suo tantam periclitantur, nec quicquam aliud quod amittere possint habent: veluti servi in Pugna navali ad Argiensis; quo Comicus hic respicit. Ex Notis Kusteri. Vid. supra ad vl. 33.

vl. 195. Περὶβίβη] — τρέματ'] Intensionem significat;

ut in Equit. vl. 237. κατὰ κρημνοὺς ἴσχυρα.

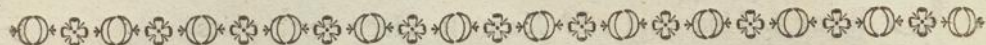
vl. 196. Πρὸς τ' Αὐαῖνα λίθον] Acute unus ex Scholiastis: τὸ μὴ φανερόν τι λίθον ἢ Αὐαῖνα καλεῖται τὸ δ' ἀλλοῦς ἔπος ἔχει. πρὸς τ' λίθον Αὐαῖνα καὶ ἑρκαίνε. Videtur quidem lapis aliquis fuisse Αὐαῖνα (Auaeni) didus; sed quod re vera dicit hoc est. Apud lapidem Αὐαῖνα i. e. sias aridus & siccus. Nempe in Imperativo modo a verbo ἀναίνομαι.

vl. 199. Κἀθ' ἑπὶ κώπην] Euripides in Alceste vl. 436. de Charonte: ὅς τ' ἑπὶ κώπῃ πεδάλια τε γέρον νεκροπομπῆς ἴσῃ. Et qui ad remum, & ad gubernaculum senex, mortuorum deducitor sedet.

vl. 201. Ἰζέῃ ἑπὶ] Supra remum sedet.

vl. 202. Γάστρων] Aquaticule: Gloss.

- ΧΑΡ. Οὐ μὴ Φλυαρήσης ἔχων, ἀλλ' ἀντιβῆς
 205 Ἐλαῖς φρεθύμωσ. ΔΙΟΝ. Κᾶ'τα πῶς διωήσομαι
 Ἄπειρι[⊙], ἀθαλάπῃωτος, ἀσαλαμίνι[⊙]
 Ὦν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑΡ. Ῥᾶτ'. ἀκῶσ' γ' μέλη
 Κάλιτ', ἐπειδὴν ἐμβάλης ἄπαξ. ΔΙΟΝ. Τίνων;
 ΧΑΡ. Βατράχων, κύκνων θυματά. ΔΙΟΝ. Κατακέλευε δὴ.
 210 ΧΑΡ. Ὦδ'ω ὄω, ὠδ'ω ὄω.

A C T U S P R I M I

ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΧΑΡΩΝ.

- Β**ρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ,
 Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 Λιμναία κρητᾶν τέκνα,
 Ζευῶυλον ὕμνων βοᾶν
 215 Φθεγξώμεθ', ὄγρηγυ ἐμᾶν ἀοιδᾶν,
 Κοᾶξ, κοᾶξ,
 Ἦν ἀμφὶ Νυσηῖον Διὸς
 Διόνυσον ἐν Λιμναίῳ ἰαχίσσαμθι,
 Ἦνίχ' ὁ κραιπαλόκωμ[⊙]
 220 Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν
 Χωρεῖ κατ' ἐμὸν πέδον[⊙] λαδὸν ὄχλ[⊙].
 Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 ΔΙΟΝ. Ἐγὼ δὲ τάλγαῖν ἄρχομαι
 Τὸν ὄρρον, ὦ κοᾶξ, κοᾶξ.
 225 ΧΟΡ. Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 ΔΙΟΝ. Ὑμῖν δ' ἴσως ἔδεν μέλι.
 ΧΟΡ. Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 ΔΙΟΝ. Ἄμ' ἐξόλοισθ' αὐτᾶ κοᾶξ.

Οὐδὲν

vf. 204. Οὐ μὴ] Sic & infra, vf. 521. Vid. ad Nubes vf. 509.

vf. 206. Ἀθαλάπῃωτος] Menander: ἀθάλασ[⊙] apud Athenaeum IV. 132.

Ibid. Ἀσαλαμίνι[⊙]] Salamina vocabatur Athenis navis quaedam publica, cujus mentio in Avibus vf. 146. & alibi.

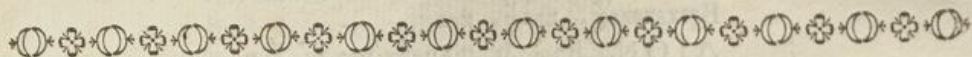
vf. 208. Ἐμβάλης] In Equitibus vf. 598. τὰς κῶπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ, ἐμβάλῃτες ἀνεβράζομεν· τίς ἐμβάλῃ;

vf. 209. Κατακέλευε] In Avibus vf. 1273. ὦ τρισμακάριε, ὦ κατακέλευσον.

vf. 214. Ζευῶυλον ὕμνων βοᾶν] Euripides in Electra vf. 879. ἀλλ' ἴτω ζῆναυλ[⊙] βοᾶ χαρᾶ. Sed pergat consensus gaudio clamor. una voce in Equit. vf. 9. ζυναυλία. vf. 217. Νυσηῖον] A Nyfa urbe, in qua educatus fuit Bacchus Non omittit hoc cognomen Ovid. IV. Metam. initio; ubi coacervat cognomina Bacchi.

vf. 218. Ἐν Λιμναίῳ] Ludit in ambiguitate vocis Λίμνη· nam λίμνη & lacus sunt, quibus gaudent ranae:

CHAR. Ne nugas agas, sed obnixus
 205 Remum age strenue. ΒΑCCH. At quomodo potero,
 Imperitus, & infuetus maris atque navigationis
 Cum sim, agere remum? CHAR. Facillime; audies enim
 Cantus pulcherrimos, ubi semel remo incubueris. ΒΑCCH. Quosnam?
 CHAR. Ranarum & Cygnorum admirandos. ΒΑCCH. Celeusma cane.
 210 CHAR. Ooop op! Ooop op!

SCENA QUINTA.

CHORUS RANARUM, BACCHUS, CHARON.

CHOR. Brekekekex, coax, coax.
 Brekekekex, coax, coax.
 Palustris fontium foboles
 Tibiarum cantu permistum clamorem
 215 Edamus, sonoram meam cantilenam.
 Coax, coax.
 Qua Nyseum Jovis *Filium*
 Bacchum in Limnis cantavimus,
 Quando ebria,
 220 In festo sacro chytrorum,
 Hominum turba juxta meum nemus procedit.
 Brekekekex, coax, coax.
 ΒΑCCH. Ego vero dolere incipio
 Podicem, ô coax, coax.
 225 CHOR. Brekekekex, coax, coax.
 ΒΑCCH. Vos autem nihil id scilicet curatis.
 CHOR. Brekekekex, coax, coax.
 ΒΑCCH. Sed pereatis una cum vestro coax.

Nihil

nae: & locus Athenis, ubi erat templum antiquissimum Bacchi, ut dicit Demosthenes contra Neaeram; Thucydides etiam testatur ibi celebrata fuisse antiqua Dionysia, Lib. II. cap. 15. καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσιον (ἰσθὸς) ἢ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῆ δαδεδάτη ποιήται ἐν μὲν Ἀθηναίων. & Bacchi templum in Limnis, ubi antiquiora Dionysia sunt, duodecimo die mensis Anthesterionis.

vl. 219. Κραιπάλουμ] Ex κραιπάλη crapula, &

καμῶσι commissatio.

vl. 220. Χότροισι] Festum Χότροι cum Dionysii conjunctum fuit; cum enim Dionysia agerentur duodecimo die mensis Anthesterionis, ut paullo ante dixi, altero ab inde die Chytri agebantur, ut testatur Philochorus apud Scholiasten in Acharnensibus ad vl. 1075. & Harpocracionem in Χότροι. cujus verba de hoc festo ab utroque adducuntur ista: ἡμέτερον δὲ ἢ ἰσοτά Ἀθῆναισι καμῶσι τρίτη ἡμέρη δίκαι.

- Οὐδὲν γὰρ ἐστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ.
 230 ΧΟΡ. Εἰκότως ἔγωγ', ὦ πολλὰ φράσων.
 Ἐμὲ γὰρ ἔφερξαι εὐλυροί τε Μῦσαι,
 Καὶ κεροβάτας Πάν,
 Ὁ καλαμόφθογ' αὖ παίζων.
 Προσεπιτέρπε) δ' ὁ Φορμικλᾶς Ἀπόλλων,
 235 Ἐνεκα δόνακ' ὄν ὑπολύειον
 Ἐνυδρον ἐν Λίμναις τρέφω.
 Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 ΔΙΟΝ. Ἐγὼ δὲ Φλυκίαινας γ' ἔχω,
 Χ' ὡ φρωκίος ἰδίφ' πάλαι.
 240 Κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ,
 Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 Ἄμ' ὦ Φιλῶδδον γέν', παύσαο.
 ΧΟΡ. Μᾶλλον μὲν ἐν φθελγόμεθ', εἰ δὴ ποτ' ὄν
 Ἡλίοις ἐν ἀμέρῃσιν
 245 Ἠλάμεθα ἄρα κυπείρω
 Καὶ Φλέω, χαίροντες ἀδῆς
 Πολυκαλύμβοις μέλεσιν
 Ἡ Διὸς φθύροντες ὄμβροι,
 Ἐνυδρον ἐν βυθῷ χρεῖαν
 250 Αἰόλαι ἐφθελγόμεθα
 Πομφολυγοπαφλάσμασι.
 Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 ΔΙΟΝ. Τῆτι παρ' ὑμῶν λαμβάνα.
 ΧΟΡ. Δεινὰ γ' ἄρα πεισόμεθα.
 255 ΔΙΟΝ. Δεινότερα δ' ἔγωγ' ἐλαύναν,
 Εἰ ἄρα ῥαγήσομαι.
 ΧΟΡ. Βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
 ΔΙΟΝ. Οἰμάζετ'· ἔ γάρ μοι μέλφ.
 ΧΟΡ. Ἀλλὰ μὲν κεκραξόμεθα
 260 Γ' ὅπισσιν ἢ Φάρυγξ ἀν' ἡμῶν

Χαι-

vf. 229. Οὐδὲν γὰρ ἐστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ] Menander apud Stobaeum Serm. 115. τί εἰ' ἄλλο, φωνὴ καὶ σκιά γέροντι κίβη; Quid aliud est senex quam vox & umbra? Euripides in Hercule Furiente vf. 229. εἰδὲν ὄντα πλὴν γλώσσῃς κέρον· Qui nihil sum nisi strepitus linguae.

vf. 230. Πολλὰ φράσων] De intempestiva curiositate, cum illa quis curat, quae nihil ad ipsum attinent. Herodotus in Terpsichore: σοὶ δὲ καὶ τέπεισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστὶ; — τί πολλὰ πρήγαισι; Quid attinent ad te

haec negotia? — cur tam es curiosus? Euripides in Hippolyto vf. 785. τοὶ πολλὰ πρᾶσσιν ἢ ἐν ἀσφαλείῃ βίῃ· multarum rerum satagere non est in vita tutum. Vide infra ad vf. 755.

vf. 231. Εὐλυροί Μῦσαι] Dicitur eiam εὐλύρος, & Dorice εὐλύρας, in Thesmoph. vf. 978. de Apolline: ἔ εὐλύραν μέλπεσαι, ubi vid. Notam.

vf. 232. Κεροβάτας] Homerus Pana vocat Αἰγυπιδὸν δικίρωτα φιλόκρονον· Capripedem bicornem strepitu

gam-

Nihil enim aliud estis quam coax.

- 230 CHOR. Equidem merito, ô curiose.
Me enim amarunt & Musæ lyra scite canentes,
Et cornipes Pan,
Qui ludit & delectatur sono calamorum:
Delectatur insuper & Citharoedus Apollo
- 235 Propter arundinem, quam lyrae idoneam
Alo sub aqua in Limnis (*in paludibus.*)
Brekekekex, coax, coax.
ΒΑΣΧΗ. Ego vero pustulas habeo,
Et culus mihi dudum sudat;

- 240 Atque mox incurvus dicit:
Brekekekex, coax, coax:
Sed ô cantus amans gens, desistite.
CHOR. Imo magis canemus, si unquam
Serenis in diebus

- 245 Saltavimus per cyperum,
Et phleon (*herbas*) gaudentes carminibus,
Quae inter natandum cantantur:
Aut si Jovis fugitantes imbrem
Per choream sub aqua in profundo

- 250 Celerem cantavimus
Cum bullarum ruptarum crepitu.
Brekekekex, coax, coax.
ΒΑΣΧΗ. Istud, a vobis accipio. (*didici.*)
CHOR. Itaque male nobis erit.

- 255 ΒΑΣΧΗ. Imo mihi pejus agenti remum,
Si me rumpam.
CHOR. Brekekekex, coax, coax.
ΒΑΣΧΗ. Pereatis: non enim curo.
CHOR. At nos vociferabimur (*clamorem edemus.*)

- 260 Quantum fauces nostrae

Ca-

gaudentem. Hymno in Panem.

vf. 235. Δίωνα, ὃν ἰσοκρίτων] Homerus Hymno in Mercurium vf. 47. de structura Citharae: πῶς δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δίωνα καλῶμοιο. Pepegit autem calamos arundinis ad certam mensuram incisos.

vf. 240. Ἐγκύβασ] Culus se non incurvat, sed ipse homo, si se incurvet, solet pedere, maxime si sit pinguis; infra: βραδύς ἀνθρώπος τις ἰθὺς κύβασ, λιυκός, τίαν — ὑπερβῆμι] vf. 1123. 1129. Segnis quidam homo cur-

rebat incurvus, albus, pinguis, identidem peuens. erat autem & Bacchus pinguis, γὰρ σκῶν ut supra, vf. 200. Itaque per tropum quendam dicitur: ὁ πρῶτος ἐγκύβασ ἰπέι. pro καὶ ἐγκύβασ, ὁ πρῶτος ἰπέι.

vf. 246. Φλίω] Φλίω alias φλίω] teste Scholiaste infra, ad vf. 1331. Glossae: φλίω] verbosum.

vf. 251. Πομπολυγοπαρλάσμασι] EX πομπολυξ & παρλάσμα, crepitus. In Avibus vf. 1243. πάνι τ' παρλάσματων.

Hh 3

Χαρδάνη δ' ἡμέρας,
Βρεκεκεκέξ, κοάξ, κοάξ.

ΔΙΟΝ. Τύτω γδ ἔ νικήσετε.

ΧΟΡ. Οὐδὲ μὲν ἡμᾶς σὺ πάντως.

265 ΔΙΟΝ. Οὐδὲ μὲν ὑμῶν γε δὴ με
Οὐδέποτε κεκράξομαι γδ,

Καὶν με δεῖ δὲ ἡμέρας,

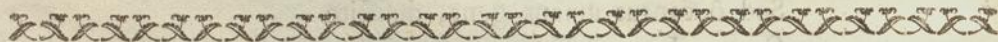
Ἔως ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τὰ κοάξ.

ΧΟΡ. Βρεκεκεκέξ, κοάξ, κοάξ.

270 ΔΙΟΝ. Ἐμελλον ἄρα παύσειν πόθ' ὑμᾶς ἔ κοάξ.

ΧΑΡ. ὦ παῦε, παῦε, παραβαλῆ τὰ κοπήω.

Ἐκβαῖν, σπόδος τ' ναῦλον. ΔΙΟΝ. Ἐχὲ δὴ τὸ βολῶ.

ACTUS PRIMUS

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ Ξανθίας, πῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
ΞΑΝΘ. Ἰαῦ. ΔΙΟΝ. Βάδιζε δδύρο. ΞΑΝΘ. Χαῖρ, ὦ δέσποτα.

275 ΔΙΟΝ. Τί ὄβρι τάνταυθοῖ; ΞΑΝΘ. Σκότ' ἔ βόρβορ'.

ΔΙΟΝ. Καπιίδες εἶ πε τὲς πατραλίας αὐτόθι,

Καὶ τὲς ὀπίσθους, ἔς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑΝΘ. Σὺ δ' εἶ;

ΔΙΟΝ. Νὴ τ' Ποσειδῶ, ἴωγε, ἔ νυνί γ' ὄρῶ.

Ἄγε δὴ πὶ δρωῦδν; ΞΑΝΘ. Προϊέναι βέλπιτα νῆν,

280 ὦς εἶτ' ὁ τόπ' εἶν, εἶ τὰ θηρία

Τὰ δειν' ἔφασκ' ἐκείν'.

ΔΙΟΝ. ὦς οἰμῶξ' εἶ.

Ἥλαζονθεῖτ', ἵνα φοβηθείτω ἐγὼ,

Εἰδώς με μάχμων ὄντα, Φιλοτιμύδν.

Οὐδὲν γδ εἶτω γαῦρον ἔοδ', ὡς Ἡρακλῆς.

285 Ἐγὼ δὲ γ' βῆξάμιλλω ἀν ὀτυχεῖν πη,

Λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἀξιόν π' ὄδ'.

ΞΑΝΘ. Νὴ τ' Δία ἔ μὲν αἰσθάνομαι ψόφου πνός.

ΔΙΟΝ.

vf. 261. Δὲ ἡμέρας] Sic διὰ νεκλός, tota nocte. Athenaeus VII. p. 276. εἴτα πῶς διηγουμένην ποσάυτα δειπναῖς ἴσας διὰ νεκλός, ὡς ὁ χαρῆς Ἀριστοφάνους ἐν Αἰολοσικωνί κίπεν ἔταος λέγων, αἰονί, δι ὄλης τ' νεκλός. Sic δὲ ἔταος, ἔτο anno, in Vespsis vf. 1053.

vf. 270. Ἐμελλον ἄρα] Vide ad Nubes vf. 1305.

vf. 271. Παραβαλῆ τὰ κοπήω] Vide supra ad vf. 180.

vf. 277. Οὐς ἔλεγεν] Nempe vf. 149.

vf. 278. Καὶ νυνί γ' ὄρῶ] Spectatores intelligit. In Nubibus vf. 1092. καὶ τ' θεατῶν ὀποτεροὶ πλείους σκόπη. deinde alter: καὶ δὲ σκοπῶν post prior: τί δητ' ὄρας; alter: πολλὸ πλείονας, καὶ τὲς θεῶς, τὰς εὐρυπράκτους. Infra etiam hic in Ranis vf. 789. spectatores intelligit, cum dicit: paucos esse bonos apud inferos, ὥσπερ ἐνθάδε.

vf. 280.

Capiunt, toto die.

Brekekekex, coax, coax.

ΒΑCCH. In isto quidem non vincetis.

CHOR. Neque tu nos certe.

265 ΒΑCCH. At nec vos tamen me

Unquam vociferabor enim,

Si opus sit, vel toto die,

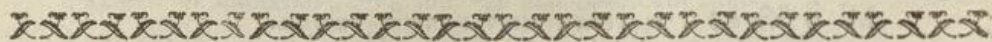
Usque dum vos coaxando superem.

CHOR. Brekekekex, coax, coax.

270 ΒΑCCH. Eram tandem vestrum inhibiturus coax.

CHOR. Ohe desine, desine. appelle navem remo ad littus.

Egrederere da naulum. ΒΑCCH. Accipe jam duos obolos.

SCENA SEXTA.

BACCHUS, XANTHIAS, SACERDOS.

ΒΑCCH. Xanthia! ubi Xanthias? eho Xanthia.

XANTH. Ναυ. ΒΑCCH. Accede huc. XANTH. Salvus sis, here.

275 ΒΑCCH. Quid isthic est? XANTH. Tenebrae & caenum.

ΒΑCCH. Vidistine ergo alicubi parricidas illic?

Et perjuros, quos nobis dicebat. XANTH. Tu vero non vidisti?

ΒΑCCH. Imo ita me Neptunus amet, nunc etiam video.

Age nunc quid faciamus. XANTH. Optimum erit nos progredi;

280 Nam iste locus est, ubi feras

Illas horrendas esse dicebat ille. ΒΑCCH. Quam valde plorabit.

Praestigias faciebat, ut ego timerem,

Data opera, cum tamen sciat me pugnacem esse.

Nihil enim ferocius Hercule.

285 Ego vero optem in aliquam incidere feram.

Et accipere praemium certaminis dignum isto itinere.

XANTH. Atqui profecto sentio strepitum aliquem.

ΒΑCCH.

vf. 280. Οἱ τὰ θύρα] Nempe vf. 143.
 vf. 283. Εἰδὼς μὲ μὲν ἄλλοις ὄντα] Res ipsa mox indicabit, quam sic μὲν ἄλλοις.
 vf. 284. Οὐδὲν γὰρ] Euripides in Philoctete: ἄλλοι γὰρ ἔσαν γαῖρας ἅτε ἀνὰ τοῦ. ex Scholiis.
 vf. 287. Αἰσθάνομαι ἴσως] Qui per hostilem regionem soli iter faciunt, eos facile omnes terrent aurae

Et sonus excitat omnis. Sic Polynices apud Euripidem in Phoenissis vf. 275. ἀλλ' οἷς ἔστω; ἢ κλέπων φοβέμεθα; ἅπαντα γὰρ τοιμῶσι δεινὰ φαίνονται, ἵταν δὲ ἰχθῆρας πῶς ἀμύχεται χθονός. O he! Quis iste? an strepitum timemus? Omnia enim periculosa videntur audientibus, quando per hostilem terram pes incedit. Nunc ergo animis opus erit, o Bacche, nunc pectore firmo.

Χαρδάνη δ' ἡμέρας,
Βρεκεκεκέξ, κοάξ, κοάξ.

ΔΙΟΝ. Τύτω γδ ἔ νικήσετε.

ΧΟΡ. Οὐδὲ μὲν ἡμᾶς σὺ πάντως.

265 ΔΙΟΝ. Οὐδὲ μὲν ὑμῶν γε δή με
Οὐδέποτε κεκράξομαι γδ,

Καὶν με δεῖ δὲ ἡμέρας,

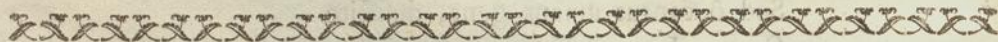
Ἔως ἀν ὑμῶν ἐπικρατήσω τὰ κοάξ.

ΧΟΡ. Βρεκεκεκέξ, κοάξ, κοάξ.

270 ΔΙΟΝ. Ἐμελλον ἄρα παύσειν πόθ' ὑμᾶς ἔ κοάξ.

ΧΑΡ. ὦ παῦε, παῦε, παραβαλῆ τὰ κοπήω.

Ἐκβαῖν, σπύδος τ' ναῦλον. ΔΙΟΝ. Ἐχὲ δὴ τὸ βολῶ.

ACTUS PRIMI

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ Ξανθίας, πῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
ΞΑΝΘ. Ἰαῦ. ΔΙΟΝ. Βάδιζε δδύρο. ΞΑΝΘ. Χαῖρ', ὦ δέσποτα.

275 ΔΙΟΝ. Τί ὄβρι τάνταυθοῖ; ΞΑΝΘ. Σκότ' ἔ βόρβορ'.

ΔΙΟΝ. Καπιίδες εἰ πε τὲς πατραλίας αὐτόθι,

Καὶ τὲς ὀπίσθους, ἔς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑΝΘ. Σὺ δ' ε';

ΔΙΟΝ. Νὴ τ' Ποσειδῶ, ἴωγε, ἔ νυῖ γ' ὄρῶ.

Ἄγε δὴ πὶ δρωμν; ΞΑΝΘ. Προϊέναι βέλπιτα νῆν,

280 ὦς εἴτ' ὁ τόπ' εἶν, εἴ τὰ θηρία

Τὰ δειν' ἔφασκ' ἐκείν'. ΔΙΟΝ. ὦς οἰμῶξ' ε'.

Ἥλαζονθεῖθ', ἵνα φοβηθείω ἐγώ,

Εἰδώς με μάχμων ὄντα, Φιλοτιμύμην'.

Οὐδὲν γδ εἴτω γαῦρον ἔοθ', ὡς Ἡρακλῆς.

285 Ἐγὼ δὲ γ' βῆξάμιλλω ἀν ὀτυχεῖν πη,

Λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἀξιόν π τ' ὀδῆ.

ΞΑΝΘ. Νὴ τ' Δία ἔ μὲν αἰσθάνομαι ψόφω πνός.

ΔΙΟΝ.

vf. 261. Δὲ ἡμέρας] Sic διὰ νεκλός, tota nocte. Athenaeus VII. p. 276. εἴτα πῶς διηγουμένην ποσάυτα δειπναῖς ἴσας διὰ νεκλός, ὡς ὁ χαρῆς Ἀριστοφάνους ἐν Αἰολοσικωνί κίπεν ἔτας λέγων, αἰονί, δι ὄλης τ' νεκλός. Sic δὲ ἔτας, ἔτο anno, in Vespsis vf. 1053.

vf. 270. Ἐμελλον ἄρα] Vide ad Nubes vf. 1305.

vf. 271. Παραβαλῆ τὰ κοπήω] Vide supra ad vf. 180.

vf. 277. Οὐς ἔλεγεν] Nempe vf. 149.

vf. 278. Καὶ νυῖ γ' ὄρῶ] Spectatores intelligit. In Nubibus vf. 1092. καὶ τ' θεατῶν ὀποτεροὶ πλείους σκόπη, deinde alter: καὶ δὲ σκοπῶ' post prior: τί δητ' ὄρας; alter: πολὺ πλείονας, πὴ τὲς θεῶς, τὰς εὐρυπράκτους. Infra etiam hic in Ranis vf. 789. spectatores intelligit, cum dicit: paucos esse bonos apud inferos, ὥσπερ ἐνθάδε.

vf. 280.

Capiunt, toto die.

Brekekekex, coax, coax.

ΒΑCCH. In isto quidem non vincetis.

CHOR. Neque tu nos certe.

265 ΒΑCCH. At nec vos tamen me

Unquam vociferabor enim,

Si opus sit, vel toto die,

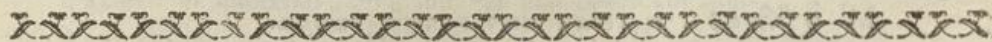
Usque dum vos coaxando superem.

CHOR. Brekekekex, coax, coax.

270 ΒΑCCH. Eram tandem vestrum inhibiturus coax.

CHOR. Ohe desine, desine. appelle navem remo ad littus.

Egredere da naulum. ΒΑCCH. Accipe jam duos obolos.

SCENA SEXTA.

BACCHUS, XANTHIAS, SACERDOS.

ΒΑCCH. Xanthia! ubi Xanthias? eho Xanthia.

XANTH. Ναυ. ΒΑCCH. Accede huc. XANTH. Salvus sis, here.

275 ΒΑCCH. Quid isthic est? XANTH. Tenebrae & caenum.

ΒΑCCH. Vidistine ergo alicubi parricidas illic?

Et perjuros, quos nobis dicebat. XANTH. Tu vero non vidisti?

ΒΑCCH. Imo ita me Neptunus amet, nunc etiam video.

Age nunc quid faciamus. XANTH. Optimum erit nos progredi;

280 Nam iste locus est, ubi feras

Illas horrendas esse dicebat ille. ΒΑCCH. Quam valde plorabit.

Praestigias faciebat, ut ego timerem,

Data opera, cum tamen sciat me pugnacem esse.

Nihil enim ferocius Hercule.

285 Ego vero optem in aliquam incidere feram.

Et accipere praemium certaminis dignum isto itinere.

XANTH. Atqui profecto sentio strepitum aliquem.

ΒΑCCH.

vf. 280. Οἱ τὰ θύρα] Nempe vf. 143.
 vf. 283. Εἰδὼς μὲ μὲν μὲν ὄντα] Res ipsa mox indicabit, quam sic μὲν μὲν.
 vf. 284. Οὐδὲν γὰρ] Euripides in Philoctete: ἄδῃ γὰρ ἔτα γαυρὸν ἄε ἀνὰ τοῦ. ex Scholiis.
 vf. 287. Αἰσθάνομαι ἴσθῃ] Qui per hostilem regionem soli iter faciunt, eos facile omnes terrent aurae

Et sonus excitat omnis. Sic Polynices apud Euripidem in Phoenissis vf. 275. ἀὴ τις ἔσθῃ; ἢ κλέπων φοβέμεθα; ἅπαντα γὰρ τομῶσι δεινὰ φαίνονται, ἕταν δὲ ἰχθῆρας πῶς ἀμύχεται χθονός. O he! Quis iste? an strepitum timemus? Omnia enim periculosa videntur audientibus, quando per hostilem terram pes incedit. Nunc ergo animis opus erit, o Bacche, nunc pectore firmo.

- ΔΙΟΝ. Πῦ, πῦ 'τ'; ΞΑΝΘ. Ὅπιθεν. ΔΙΟΝ. Ἐξόπιθε νῦν ἴθι.
 ΞΑΝΘ. Ἄμ' ἔτιν σὶ τὰς παρόδου. ΔΙΟΝ. Πέροδου νῦν ἴθι.
 290 ΞΑΝΘ. Καὶ μὲν ὄρω, νῆ τ' Δία, θεῖοι μέγα.
 ΔΙΟΝ. Ποῖόν τι. ΞΑΝΘ. Δεινόν. παντοδαπὸν γῶν γίγνη.
 Τοτὲ μὲν γε βῆς, νυκτὶ δ' ὄρβυς, τοτὲ δ' αὖ γυνή
 Ὠρασιότατη τις. ΔΙ. Πῦ 'τι; Φέρ' ἐπ' αὐτίλ' ἴω.
 ΞΑΝΘ. Ἄμ' ἔκείτ' αὖ γυνή 'τιν, ἀλλ' ἤδη κίαν.
 295 ΔΙΟΝ. Ἐμπροσά τίνω γ' ἐπὶ. ΞΑΝΘ. Πυρὶ γῶν λάμπει
 Ἄπαν τὸ παρόσωπον, καὶ σκέλ' ἔχ' χαλκῶν ἔχ' ἔχ' ἔχ'.
 ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Ποσειδῶ, καὶ βολίπινον πατέρα.
 ΞΑΝΘ. Σάφ' ἴδι. ΔΙΟΝ. Ποῖ δ' ἔστ' ἀντραποῖμι; ΞΑΝΘ. Ποῖ δ' ἔρω;
 ΔΙΟΝ. Ἰερῶ, ἀφύλαξεν μ', ἴν' ὦ σοι θυμώποτις.
 300 ΙΕΡ. Ἀπολύμεν', ὦ 'ναξ' Ἡράκλεις. ΔΙΟΝ. Οὐ μὴ καλῆς
 Μ' ὦ Ἰθραφ', ἰκετεύω, μηδὲ κατερῆς τένομα.
 ΙΕΡ. Διόνυσε τίνω. ΔΙΟΝ. Τέτο δέ γ' ἦπιν πατέρα.
 ΞΑΝΘ. Ἰθ', ἦ παρ' ἔρχ' δῦρο, δῦρ', ὦ δέσποτα.
 ΔΙΟΝ. Τί δ' ἐστίν; ΞΑΝΘ. Θάρρη· πάντα τὰ γὰρ πεπεράγαμε.
 305 Ἐξεσι δ', ὡσπερ Ἡγέλοχ', ἡμῖν λέγει.
 Ἐκ κυμάτων γ' αὐθις αὖ γαλιῶ ὄρω.
 Ἡ ἔμπροσά φερόμεν. ΔΙΟΝ. Κατόμοσον. ΞΑΝΘ. Νῆ τ' Δία.
 ΔΙΟΝ. Κ' αὐθις κατόμοσον. ΞΑΝΘ. Νῆ Δί'. ΔΙΟΝ. Ὅμοσον.
 ΞΑΝΘ. Νῆ Δία.
 ΔΙΟΝ. Οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίωσ', αὐτίλ' ἰδών.
 310 Ὅδ' δὲ δέισας ὑπερυερίσασέ με.
 Οἴ μοι, πόθεν μοι ταυτὶ τὰ κακὰ παρόσπεσε;
 Τίν' αἰπάσομαι θεῶν μ' ἀπομύσσει;
 ΞΑΝΘ. Αἰθέρα, Διὸς δωμάτιον, ἢ χροῖον πόδα.
 Αὐλεῖ τις ἔδον.
 315 ΔΙΟΝ. Οὐτ' ἔστιν. ΞΑΝΘ. Τί ἔστιν; ΔΙΟΝ. Οὐ κατήκασας; ΞΑΝΘ. Τίν' ἔστι;
 ΔΙΟΝ. Αὐλῶν προῆς ΞΑΝΘ. Ἐγώ γε, καὶ δάδων γέ με
 Ἄνερα τις εἰσέπυδουσε μυτικωτάτη.
 Ἄμ' ἡρεμὲν πῆξαιτες ἀκροασίμεθα.

ACTUS

vf. 288. Ὅτις νῦν ἴθι] Servum opponit periculis.
 vf. 293. Φέρ' ἐπ' αὐτίλ' ἴω] Cum audit spectrum in
 mulierem fornicam esse mutatum, vult adire, quia est
 libidinosus; infra, vf. 751. ὅστις γε πίνειν εἶδε καὶ βεβαῖν
 μίνον.
 vf. 300. ΙΕΡ.] Ubi Sacerdotis persona in aliis Edd.
 ibi in Ed. Farrei, Xanthiae.
 vf. 300. 301. Οὐ μὴ καλῆς — μηδὲ κατερῆς τένομα]
 In Avibus vf. 1505. σίγα, μὴ κλέψ' με τένομα.
 vf. 303. Ἰθ' ἦ παρ' ἔρχ'.] In Lysistrata vf. 836. ἴθ' ἔρ-
 θην ἦ παρ' ἔρχ' τὴν ἔδον.

vf. 305. Ἡγέλοχ'] Iste fuit histrio Euripidis, qui,
 quod aliquando inepte pronunciaffet hunc Euripidis
 versum in Oreste 279. ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γα-
 λιῶ ὄρω, ita ut auditores nescirent utrum γαλιῶν, miste-
 lam, dixisset, an verò γαλῶν, quod est pro γαλιῶν
 tranquillitates maris; Comici ludibrio fuit, ut testatur
 Scholiastes Comici ad hunc locum, & Scholiastes Eu-
 ripidis ad praedictum versum; quorum posterior ad-
 ducit Stratidis locum talem: καὶ τ' μὲν ἄλλον ἐκ ἐπι-
 κλησέ μοι μελῶν Εὐριπίδου ὁ δὲ δῆμα δέξωτατον δέ-
 κλαισ' Ὀρέσιν, Ἡγέλοχον Κιουάρη μισθωσάμεν', τὰ
 πρῶτα

- BACCH. Ubi est? ubi est? XANTH. Pone. BACCH. Pone igitur eas.
 XANTH. Sed est ante nos. BACCH. Praecede igitur.
- 290 XANTH. Atqui video profecto belluam magnam.
 BACCH. Qualis est? XANTH. Horrenda. nam in omnes species se vertit:
 Modo enim fit bos, modo mulus, modo mulier
 Pulcherrima. BACCH. Ubi est? age, accedam ad eam.
 XANTH. Sed non amplius mulier, verum canis nunc.
- 295 BACCH. Ergo spectrum est. XANTH. Sane igni coruscat
 Tota facie, & crus alterum aereum habet.
 BACCH. Ita profecto, & stercoreum alterum.
 XANTH. Scias hoc ita esse. BACCH. Quo me ergo convertam? XANTH.
 Quo vero ego?
 BACCH. O Sacerdos ferva me, ut sim compotor tuus.
- 300 SAC. Peribimus, o rex Hercules. BACCH. Ne me appelles,
 Mi homo, obsecro, neu nomen meum indices.
 SAC. O Bacche igitur. BACCH. Istud multo minus altero dixeris.
 XANTH. Perge qua is. Huc ades mi Here.
 BACCH. Quid est? XANTH. Bono animo es: optime nobiscum agitur.
- 305 Licet enim nobis dicere, ut Hegelochus dicebat:
 Post fluctus enim rursus γαλήν' ὄρω, tranquillitatem cerno.
 Spectrum disparuit. BACCH. Jura. XANTH. Per Jovem juro.
 BACCH. Iterum jura. XANTH. Per Jovem. BACCH. Jura. XANTH. Per Jovem inquam.
 BACCH. Hei misero mihi! ut expallueram viso spectro.
- 310 At iste exterritus plus quam ego expalluit.
 Hei mihi! unde mala ista mihi accidunt?
 Quemnam deorum dicam me perditum ire?
 XANTH. Aetherei Jovis aediculam, aut temporis pedem.
Intus aliquis tibia canit.
- 315 BACCH. Heus tu. XANTH. Quid est? BACCH. Non audivisti? XANTH. Quidnam?
 BACCH. Tibiam inflari. XANTH. Ita ego sane, & quidem taedarum me
 Aura quaedam afflavit.
 Sed tacite nos occultemus & auscultemus.

SCENA

πρῶτα ἢ ἰκῶν λέγειν. & alia quidem carmina Euripidis non curavi; sed is drama elegantissimum disperdidit Orestem; cum Hegelochum Cinyari filium conduxisset ad recitanda primaria carmina. Uterque Scholiastes adducit hunc Sannyrionis locum: τί ἀν' ἡνέμεν' εἰς ὅπῃν ἐκδύσσω; φῆ' εἰ γένοιμ' ἄλλ'. ἀλλ' Ἠγίλοχός με μνηστικὸν ὁ Τραγικός ἀπακέρχοι π' ἀν' ἔπει' εἰς ἕχθρας μίγα. ἐκ κωμῶτων γὰρ αὐδῆς αὐ γαλήν' ὄρω. Quid sicut, ut in foramen aliquod intrem? age, quid si sicut γαλήν' Sed Hegelochus Tragicus me indicaret; exclamaretque isto apud inimicos meos: Ex sudibus enim rursus video γαλήν'.

qui locus satis factus est.

vf. 313. ἀδύρα] Vide supra vf. 100.

vf. 317. ἀδύρα τις εἰσπίπτουσ] Euripidis Scholiastes ad Hecub. vf. 444. citat hunc versum, ut probet in voce ἀδύρα posteriorem syllabam quandoque esse longam; sed ibi minus recte videtur sic legi: ἀδύρα τις εἰσπίπτουσι μυστικῶς ἀδύρα.

vf. 318. ἀλλ' ἤρμαι πλῆξαντες] Sophocles in Ajace vf. 170. τάχ' ἀν' ἕξαιόνος εἰ σὺ φανείης, σιγῇ πλῆξαν δέονοι. forte mox, si tu appareres, se tacite occultarent muti. Vide ad Vespas vf. 1483.

ACTUS PRIMI

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΛΙΟΝΤΣΟΣ.

- 320 **Ι** 'Ακχ', ὦ 'Ιακχε.
 'Ιακχ', ὦ 'Ιακχε.
 ΞΑΝΘ. Τῆτ' ἔτ' ἐκείνο, δέσποθ', οἱ μεμνημένος
 'Ενταυθά πε παίζεσιν, ἐς ἔφραζε γὰρ.
 'Αἰθεσιν ἐν τ' 'Ιακχον, ὄνθρ Διαγόρας.
 ΔΙΟΝ. Καί μοι δοκῶσιν ἡσυχίαν τοῖσι γ' ἄγω
 325 Βέλπρον ὄβρι, ὡς ἀν εἰδῶμεν σαφῶς.
 ΧΟΡ. 'Ιακχ', ὦ πολυπμήτοις
 'Εδραϊς σῖθαδε ναίων.
 'Ιακχ', ὦ 'Ιακχε,
 'Ελθέ τόνδ' ἀνά λειμῶνα χορδύσαν,
 330 'Οσίβς ἐς Διασώτας,
 Πολύκαρπον μὲν πινάσαν
 'Αμφὶ κρατὶ σὺ βερούσα
 Στεφανον μύετον.
 Θεασεῖ δ' ἐγκατακρύων
 335 Ποδὶ τὰν ἀκόλατον
 Φιλοπαύγμονα πρῶταν,
 Χαρίτων πλείων ἔχουσαν
 Μέρθ, ἀγνίω, ἱεράν,
 'Οσίοις μύετοις χορείαν.
 340 ΞΑΝΘ. Ὡ πότνια πολυτίμητε Δήμητρε[⊙] κόρη
 'Ὡς ἡδύ μοι προσέπνυσε χορείων κρεῶν.
 ΔΙΟΝ. Οὐκην ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν πὲρ χὲρδῆς λάβης.
 ΧΟΡ. 'Εγειρε Φλογέας λαμπά-
 δας· ὅρ χεῖσὶ γὰρ ἦκεις
 345 Τινάσαν 'Ιακχε,
 Νυκτέρη τελετῆς Φωσφόρ[⊙] ἀγῆς,
 Φλογί[⊙]

v. 321. Τῆτ' ἔτ' ἐκείνο] In Acharnens. v. 41. τῆτ' ἐκείν' ὄνθρ λέγον. Hippocrates Epist. 12. initio: τῆτο ἐκείνο, Δημάγρις, ἔπερ εἰκάζομεν. Hoc illud est, De magete, quod nos conficiebamus.
 v. 323. ὄν πρὸς Διαγόρας] Ironice, ut dicit Scholia-

ftes ex auctoritate Aristarchi; nam Diagoras erat atheus, & non cantabat nec celebrabat deos. Vide in Avibus ad v. 1073.

v. 330. Θεασάτας] Vide ad Nubes v. 508.

v. 331. Τινάσαν ἀμφὶ κρατὶ — σῖθανον] Etiam Bacchantes

SCENA SEPTIMA.

CHORUS MYSTARUM, XANTHIAS, BACCHUS.

- 320 CHOR. Jacche, ô Jacche!
 Jacche, ô Jacche!
 XANTH. Hoc illud est, Here, nimirum initiati
 Hic alicubi ludunt, quos nobis narrabat.
 Nam Jacchum cantant, quem Diagoras solebat.
 BACCH. Et mihi ita videntur, igitur silentium habere
 325 Optimum est, ut rem perspicue sciamus. (*cognoscamus*)
 CHOR. Jacche, ô qui sanctissimas
 Sedes hic incolis (*habitas* :)
 Jacche, ô Jacche,
 Veni, ut tripudies in isto prato,
 330 Ad sacrum coetum:
 Quatiens illam, quae multis fructibus
 Pullulat circa caput tuum,
 Coronam myrti:
 Et audaci saltans
 335 Pede liberam illam &
 Jocosam, quae tuum decus est
 Gratiarum & leporum plurimum
 Habens, *illam inquam* sacro sanctam
 Choream inter sanctos mystas *saltans*.
 340 XANTH. O veneranda & sanctissima Cereris filia:
 Quam suavis odor porcinae carnis me afflavit.
 BACCH. Igitur quietus eris, si nonnihil intestini accipias.
 CHOR. Excita flammeas lampadas; nam advenis in manibus *eas*
 345 Quatiens, ô Jacche,
 Lucifer nocturnae initiationis,

Cum

chantes caput quatlebant. Eurip. in Bacchis vs. 185. *πῶς αὖ χροῦσιν* — καὶ κρᾶτα οἰσῶν;
 vs. 334. *Ἐγκατακρῖον*] Infra, vs. 377. *ἐκρῖον* itidem
 de saltatione.
 vs. 341. *Ἦς ἰδὺ*] Servus famelicus cito sentit nido-

rem porcinae.

vs. 343. *Ἐγείρο φλογίας*] Euripides in Bacchis vs. 145.
 ὁ Βακχὺς δὲ ἔχων πυρρῶδη φλόγα πύκας ἐκ ἰδαθῶν
 αἰσῶν] Bacchus autem habens igneam flammam piccae in
 ferula, ruit. Vid. infra vs. 1237.

ACTUS PRIMI

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΛΙΟΝΤΣΟΣ.

- 320 **Ι** 'Ακχ', ὦ 'Ιακχε.
 'Ιακχ', ὦ 'Ιακχε.
 ΞΑΝΘ. Τῆτ' ἔτ' ἐκείνο, δέσποθ', οἱ μεμνημένος
 Ἐνταυθά πε παίζεσιν, ἐς ἔφραζε γὰρ.
 Ἄιδεσιν ἐν τ' 'Ιακχον, ὄντω Διαγόρας.
 ΔΙΟΝ. Καί μοι δοκῶσιν ἡσυχίαν τοίμω γ' ἄγω
 325 Βέλπρον ὄβρι, ὡς ἀν εἰδῶμεν σαφῶς.
 ΧΟΡ. 'Ιακχ', ὦ πολυπμήτοις
 Ἐδραϊς σῖθαδε ναίων.
 'Ιακχ', ὦ 'Ιακχε,
 Ἐλθέ τόνδ' ἀνά λειμῶνα χορδύσαν,
 330 Ὅσις ἐς Διασώτας,
 Πολύκαρπον μὲν πινάσαν
 Ἀμφὶ κρατὶ σὺ βερούσα
 Στεφανον μύετον.
 Θεασεῖ δ' ἐγκατακρύων
 335 Ποδὶ τὰν ἀκόλατον
 Φιλοπαύγμονα πρῶταν,
 Χαλίτων πλείων ἔχουσαν
 Μέρθ', ἀγνίω, ἱεράν,
 Ὅσοις μύεσις χορείαν.
 340 ΞΑΝΘ. Ὡ πότνια πολυτίμητε Δήμητρε[⊙] κόρη
 Ὡς ἡδύ μοι προσέπνυσε χορείων κρεῶν.
 ΔΙΟΝ. Οὐκην ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν πὲρ χὲρδῆς λάβης.
 ΧΟΡ. Ἐγειρε Φλογέας λαμπά-
 δας· ὅρ' χεῖρσὶ γὰρ ἦκεις
 345 Τινάσαν 'Ιακχε,
 Νυκτέρω τελετῆς Φωσφόρ[⊙] ἀγῆς,
 Φλογί[⊙]

v. 321. Τῆτ' ἔτ' ἐκείνο] In Acharnens. v. 41. τῆτ' ἐκείν' ὄντω λέγον. Hippocrates Epist. 12. initio: τῆτο ἐκείνο, Δημάργε, ἔπερ εἰκάζομεν. Hoc illud est, De magete, quod nos conficiebamus.
 v. 323. ὄν πτε Διαγόρας] Ironice, ut dicit Scholia-

ftes ex auctoritate Aristarchi; nam Diagoras erat atheus, & non cantabat nec celebrabat deos. Vide in Avibus ad v. 1073.

v. 330. Θεασάτας] Vide ad Nubes v. 508.

v. 331. Τινάσαν ἀμφὶ κρατὶ — σῖθανον] Etiam Bacchantes

SCENA SEPTIMA.

CHORUS MYSTARUM, XANTHIAS, BACCHUS.

- 320 CHOR. Jacche, ô Jacche!
 Jacche, ô Jacche!
 XANTH. Hoc illud est, Here, nimirum initiati
 Hic alicubi ludunt, quos nobis narrabat.
 Nam Jacchum cantant, quem Diagoras solebat.
 BACCH. Et mihi ita videntur, igitur silentium habere
 325 Optimum est, ut rem perspicue sciamus. (*cognoscamus*)
 CHOR. Jacche, ô qui sanctissimas
 Sedes hic incolis (*habitas:*)
 Jacche, ô Jacche,
 Veni, ut tripudies in isto prato,
 330 Ad sacrum coetum:
 Quatiens illam, quae multis fructibus
 Pullulat circa caput tuum,
 Coronam myrti:
 Et audaci saltans
 335 Pede liberam illam &
 Jocosam, quae tuum decus est
 Gratiarum & leporum plurimum
 Habens, *illam inquam* sacro sanctam
 Choream inter sanctos mystas *saltans*.
 340 XANTH. O veneranda & sanctissima Cereris filia:
 Quam suavis odor porcinae carnis me afflavit.
 BACCH. Igitur quietus eris, si nonnihil intestini accipias.
 CHOR. Excita flammeas lampadas; nam advenis in manibus *eas*
 345 Quatiens, ô Jacche,
 Lucifer nocturnae initiationis,

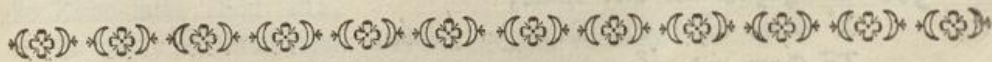
Cum

chantes caput quatlebant. Eurip. in Bacchis vs. 185. *πῶς αὖ χροῦσιν — καὶ κρᾶτα οἰσῶν;*
 vs. 334. *Ἐγκατακρῖον*] Infra, vs. 377. *ἐκρῖον* itidem
 de saltatione.
 vs. 341. *Ἦς ἰδὺ*] Servus famelicus cito sentit nido-

rem porcinae.

vs. 343. *Ἐγείρο φλογίας*] Euripides in Bacchis vs. 145.
 ὁ Βακχὺς δὲ ἔχων πυρρῶδη φλόγα πύκας ἐκ ἰδῶν αὐτοῦ
 αἰσῶν] Bacchus autem habens igneam flammam piccae in
 serula, ruit. Vid. infra vs. 1237.

Cum flamma: refulget autem pratum:
 Et genu palpitat fenum,
 Excuitque moerores,
 350 Et longaevae aetatis
 Veteres annos,
 Prae veneratione sacra.
 Tu vero qui lampade luces.
 Procedens educ in flo-
 355 ridum & palustre solum
 Saltatricem juvenum pubem, ô beate.

E P I R R E M A.

S E M I C H O R I O N.

S E M. Lingua favere oportet & e nostris choris excedere,
 Quicumque imperitus est hujusmodi verborum, aut mentem non habet
 puram,
 Aut germanarum orgia Musarum nec scit adhuc, nec saltavit;
 360 Nec Cratini Taurivori linguae Bacchanalibus est initiatus;
 Aut scurrilibus versibus delectatur, intempestive inquam scurrilibus:
 Aut hostilem conjurationem non sedat, nec benevolus est civibus,
 Sed excitat eos & inflammat proprii lucri cupidus:
 Aut muneribus corrumpitur praefes urbis, dum ea seditionum jactatur tem-
 pestatibus,
 365 Aut castellum prodit, aut naves, aut res vetitas mittit
 Ex Aegina, Thorycion aliquis, vicefimarum collector perditissimus,
 Coria & lintea & picem mittens in Epidaurum,
 Aut pecuniam hostium navibus aliquam dare jubet:
 Aut concacat Hecatae statuas, choris dithyrambicis aliquis qui succinit:

Aut

Ibid. καθαρῶν.] Ita Ed. Farrei. Aldina & quae inde expressae καθαρῶν.

vf. 360. κρατίνῳ τῷ ταυροδόξῳ] Bacchi epitheton est ταυροδόξῳ, ut testatur Hefychius, Suidas & Scholiastes; tribuit autem Bacchi epitheton Cratino, tanquam vinoso, & quasi alteri Baccho. Hinc etiam dicit Βαρχεία Κρατίνῳ pro Βαρχεία Διονύσου. De Cratini vinolentia vid. ad Pacem vf. 700.

Ibid. Μῆδῃ — βαρχεῖν ἐπιπέθετο] Una voce ἀβαρχεῖν. Eurip. in Bacchis vf. 472. ἀβάρχῳ δὲ βαρχεῖν οἰστὸν εἶδεναι βῆ τῶν. Quae scire nefas illos homines, qui non sunt initiati sacris Bacchi.

vf. 365. τὰ πῶρον ἀποπέμπει] In Equitibus vf. 282. ἐξαγαγόν γε τὰ πῶρον. In Thesmoph. vf. 370. τὰ πῶρον τὰ τε τοῖσιν ἰχθύοις τοῖς ἡμετέροις λίγισιν.

vf. 367. Πύλας] Nempe ad naves illinendas. In Acharn. vf. 189. ἔξωσι πύλας καὶ νεῶν παρασκευῆς. Illos ergo jubet abesse ab illis sacris, qui mittunt hostibus res necessarias ad instruendas naves, ut sunt coria ad muniendos remos, vela, pix.

vf. 368. Χεῦμα τὰς τῶν ἀντιπάλων ναυῶν] In Equitibus vf. 278. πύλαι τῶν ἀντὶ ἐγὼ θύκωμι, καὶ φῆμα ἰξόλων τῶν Περσῶν τῶν περὶ τῶν ναυῶν.

vf. 369. Κατατῶ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίσει χοροῖσιν ὑπὸ

- 370 Ἡ τὸς μισθὸς τῆ ποιητῶν ῥήτωρ ὦν, εἴτ' ἀποτρῶγῃ,
 Καμφθῆναις ἐν ταῖς πατρίοις τελευταῖς ταῖς τῆ Διονύσου.
 Τύτοισι ἀπαυδῶ, κ' αὐθις ἀπαυδαί, καὐθις μαλ' ἀπαυδῶ,
 Ἐξίταδ' ἰμύταισι χοροῖς. ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπιῶν,
 Καὶ πανυχίδας ταῖς ἡμετέρας, αἶ τῆδε φρέπθου ἐορτῆ.
- 375 ΗΜ. Χάρῃ δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
 Εἰς τὸς θύαιθις κόλπυς
 Λειμώνων, ἐγκρῶων,
 Καὶ σκώπιον, κ' παίζων,
 Καὶ χλιδάζων. ἡείτη)
- 380 Δ' ἐξαρκύντως. ἀλλ' ἔμβα,
 Ἄ ὅπως αἴρης τῶ Σώτειραν γενναίως
 Τῆ Φωνῆ μολπάζων,
 Ἡ τῶ χῶραν σῶζειν Φῆσ' ἐς τὰς ὄρας,
 Κἂν Θωρυκίω μὴ βέλη).
- 385 ΧΟΡ. Ἄγε νῦν ἐτέραν ὑμῶν ἰδέαν τῶ χερποφόρον βασιλείαν
 Δήμητρα θεῶν ὀπκοσμῶντες ζαθίαις μολπαῖς κελαδεῖτε.

Μ Ε Λ Ο Σ Κ Ω Λ Ω Ν ἰ.

- ΗΜ. ἡμυτες ἀγνῶν ὀργῶν
 Ἄνασσα, συμπαρεσάτῃ,
 Καὶ σῶζει τ' σαυτῆς χορόν.
- 390 Καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
 Παῖσαί τε κ' χορεύσαι,
 Καὶ πολλὰ μ' γελοῖα μ' εἰ-
 πεῖν, πολλὰ δὲ σπυδαῖα, κ'
 Τῆς σῆς ἐορτῆς ἀξίως
- 395 Παῖσαντα κ' σκώφαντα, νι-
 κήσαντα ταιμῶδ'.

ΧΟΡ.

Ἐπάδων] Scholiastes dicit Cinefiam hic intelligi, qui contumelia affecerit statuas Hecatae: iste in Avibus Comici v. 1403. dicit se esse Κυκλιοδιδάσκων. ubi Scholia: ἀπὸ τῆς, διθυραμβοποιῶν. De impietate ejus erga deos videri potest Harpocration in Κινσίας. Potest autem verbum καταπιλᾶν accipi pro contempnere, ut καταπαρθεῖν non semel apud Comicum. Sed videtur Cinefias re ipsa percacasse simulacrum aut potius facellum aliquod Hecatae, qualia vulgo ante aedes

erant sita: hinc etiam Scholiastes supra ad v. 153. de eo dicit: δοκεῖ δὲ κατανημονικῶν τὸ τ' Ἐκείνης ἀγαματ' quo etiam alludere videtur Comicus in Ecclef. v. 330. τί τὰτο σοι τὸ πύρρον ἐστὶ; ἔτι πε Κινσίας σὲ κατατετίλλου; v. 376. Εἰς εὐανθεῖς κίλπυς] Supra, v. 354. ἐπ' ἀνθρον δάπεδον. Infra v. 444. ἀνθοφόρον ἀν' ἀλσ' v. 451. ἐς πολυρόδους λειμῶνας ἀνθεμῶδεις. Euripides in Bacchis v. 864. Χλοραῖς ἰμπαίξουσα λείμαν' ἠδοναῖς

- 370 Aut mercedem Poëtarum, cum ipse sit Rhetor, arrodit,
Quia traductus fuerat in patriis Bacchi sacris.
Istis iterum iterumque edico,
Ut excedant e mystico choro. Vos vero excitate cantam,
Et pervigilia nostra, huic festo convenientia.
- 375 SEM. Procede nunc quisque strenue
In floridos sinus
Pratorum, tripudians,
Et ridens, & ludens,
Et subsannans; pransum est
- 380 Enim satis. Sed salta,
Et vide, ut servatricem Divam egregie extollas
Voce eam cantans,
Quae regionem se conservaturam profitetur in posterum etiam,
Etsi Thorycion hoc nolit.
- 385 CHOR. Age nunc alio genere hymnorum frugiferam reginam
Cererem deam ornantes, divinis cantibus celebrate.

CANTICUM VERSUUM X.

- SEM. Ceres orgiorum sanctorum
Regina, ades nobis
Et conserva tuum chorum;
390 Daque ut ego tuto omni tempore:
Ludere & saltare possim:
Multaque ridicula di-
cere, & multa etiam seria: &
Quando condigne tuo festo
395 Luserim & riferim, ut vi-
ctor coroner.

CHOR.

in viridantibus prati deliciis ludens.

vf. 383. [Εἰ τὰς ἄρας] In Thesm. vf. 959. ἐκ τῶν ἄρων ἐς τὰς ἄρας.

vf. 384. Θεουκίαν] Nam iste hostibus Atheniensium favebat: supra vf. 366.

vf. 387. ἩΜ.] Aldina & sequaces non habent ἩΜ. praemissum. Farrei autem Ed. habet.

vf. 383. Συμπαράσται] Aeschylus in Agamemnone vf. 1086. ἢ δὲ αὐτὸς δυσφημῶσα τὸ θεῖον καλεῖ, εἰδὼν προ-

σέκοιτ' ἐν γόοις παρασταῖν. Haec vero rursus male omni-
nans deum invocat, cui minime convenit assistere in iudici-
bus. In Septemthebana vf. 675. εἴτ' — διὰ δὲ τοῦ (τὴν
δικῆν) αὐτῆ συμπαράσταιν πύλας. Neque puto ipsam
(Fustitiam) ei prope assistere. ubi Scholia: βοηθῶσα, auxi-
liari.

Ibid. Συμπαράσται καὶ σῶζε] In Pluto vf. 326. ὅπως
δὲ μοι καὶ πάλλα συμπαράσται ἴσισθε, καὶ σῶθις ἐν-
τας τὸ θεῖον. Ubi vid. Notam.

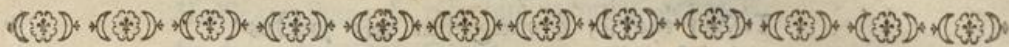
XOR.

CHOR. Eja age, nunc etiam festivum istum deum

Vocate huc

Cantibus, sodalem

400 Hujus choreae.

ALIUD CANTICUM VERSUUM XVIII.

SEM. Jacche sancte, carminis hoc festo cantari soliti

Suavissimi inventor, huc ades & nos comitare

Ad deam, & ostende quam

Longam viam sine labore conficias.

405 Jacche saltationis amans prosequere me:

Tu enim discidisti ad risum usque,

Et ad vilitatem hoc

Sandalium & istos pannos,

Et id excogitasti, ut impune

410 Ludere & saltare nobis liceat.

Jacche saltationis amans prosequere me.

Etenim limis adspectans puellae,

Modo vidi, & quidem admodum formosae

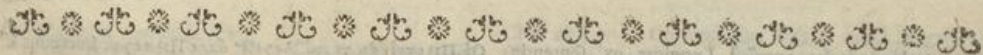
Colludentis, e tunica

415 Leviter scissa, promicantem papillam.

Jacche saltationis amans prosequere me.

ΧΑΝΤΗ. Ego vero libenter soleo comitari, & cum ipsa

Ludens saltare volo. ΒΑCCH. Et ego insuper.

STROPHE VERSUUM XV.

CHOR. Vultisne ergo ut simul

420 Taxemus Archedemum,

Qui septennis nondum habebat phratoras

Nunc

vf. 407. 'Επ' εὐτυχία] Thucydides VIII. sub init. ἢ τὴν καὶ τὴν πόλιν τι ἐξ εὐτυχίας σαφρονισμῶν. Et quaedam rei in urbe contrahere ad exilitatem: dicitur etiam πρὸς εὐτυχίας. Vid. in Avibus ad vf. 806.

vf. 413. & seq. Κατ' ἴδον — χιτωνίῳ — τιτθίον προ- κέλευσεν] Idem dicit aliis verbis Euripides in Oreste vf. 834. φορέων μαζῶν ὑπερέλλουσι ἰσίδων. ex vestibus videns

mammam eminentem.

vf. 421. Ἐπίστρεψεν ἄν τις ἴσους φράτορας] Si pro φράτορας dixisset φρασύρας, sensus esset: qui septennis nondum produxit dentes aetatis indices; sed quia vult tanquam peregrinum perstringere Archedemum, ex inopinato φράτορας dixit pro φρασύρας. Vide Suidam in φρασύρας.

- Νυκὶ δὲ δημαγωγὴ
 Ἐν τοῖς ἀνα νεκροῖσι,
 Κάσι τὰ φῶτα τ' ἐκεί μοχθηρίας.
 425 Τὸν Κλειθέην δ' ἀκίω
 Ἐν ταῖς ταφαῖσι φωνῶν
 Τίλλεν ἑαυτὴν, ἔσπαράττειν τὰς γνάθους.
 Κακόπτετ' ἐγκεκυφῶς,
 Κἀκλαίει, κἀκεκρήγυψε.
 430 Σέβινον, ὅτις ἐστὶν Ἀναφλύσιος.
 Καὶ Καλλίαν γε φασὶ
 Τῆτον τ' Ἴπποσίνοιο,
 Κύδρα λεοντιῶ ναυμαχεῖν ἐσημερίον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ Θ'.

- ΔΙΟΝ. **Ε**χίτ' ἀν ἐν Φεάσαι νῆσιν,
 435 Πλέτων ὄπερ ἰθάδ' οἰκεῖ;
 Ζέω γδ' ἐσμήν, ζεπίως ἀφιγμένω.
 ΧΟΡ. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
 Μή δ' αὖθις ἐπανάγη με.
 Ἄμ' ἰδ' ἐπ' αὐτίω τιῶν Ζύραν ἀφιγμένω.
 440 ΔΙΟΝ. Αἴεοις ἀν αὖθις αὖγε, πᾶσι, τὰ φῶματ' αἰ.
 ΖΑΝΘ. Τετὶ τί ἦν τὸ φῶγμα
 Ἄμ' ἢ Διὸς Κόελθ' ἐν τοῖς φῶμασι;

ΜΕΛΟΣ.

v. 423. Ἐν τοῖς ἀνα νεκροῖσι] Locutur ex sententia mortuorum, quasi apud inferos deum sint vivi, apud superos autem sive in terris, mortui: & videtur mihi respexisse ad illud Euripidis: τίς οἶδεν εἰ σὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν; quod infra, v. 1518. profert Comicus, & v. 1114.

v. 424. Τὰ φῶτα τ' ἐκεί μοχθηρίας] Lucianus in Timone: ἀλλὰ καὶ κολάων ἐστὶ τὰ φῶτα sed & adulterorum primarius est. Gorgias in Encomio Helenae: ὅτι μὲν ἐν φόβῳ καὶ γένε τὰ φῶτα τ' σπάρτα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ γυνῆ, περιέσσει λόγῳ, δὲ ἀδελφῶν ἐδ' ὀπίσθι: quin autem ortu & genere primaria ex primariis viris & foeminis sit haec mulier, de qua sermo est, plerisque non est ignotum. Heliodorus X. p. 472. & γὰρ ἐλχῶντες μόνον, ἀλλὰ καὶ γένε τὰ βασίλειά τε φῶτα καὶ ἐξ ὀτάλα. Non enim indigenas tantum, sed & generis regii primarios & proximos. Euripides in Oreste v. 1247. Μυκῶν δὲ εἰ φίλοι, τὰ φῶτα καὶ Πελοποννησίων ἄριστον. O dilectas Myconides, quae estis primariae in Pelasgico solo Argivorum. Theocritus Idyllio XV. v. 142. paullo aliter idem dicit:

Οὐ Πελοποννησίων τε καὶ Ἀργείων ἀπὸ Πελασγῶν. Lucretius l. Ductores Dannum delecti, prima virorum.

v. 425. Κλειθέην] Ut mulieres solebant in funere sibi crines vellere, & genas lancinare, & plangere, ita hic Clisthenes dicitur facere mortuo Sebino Anaphlystio; quod est nomen fictum viri, quasi qui solitus esset ipsum Sebino ἀναπελασμένω.

v. 428. Ἐκώπτετο] Glosae: κώπτομαι, plango. In Lyfistrata v. 399. ἢ γυνὴ πλὴ τῆς τήνης κώπτεσθ' Ἄδων φασίν. ubi vid. notam.

v. 430. Σέβινον] Nomen fictum, ut dicit Scholiastes. unde sit formatum facile apparet: videtur autem alludere simul ad vocem Σεβάζω, quod est cognomen Bacchi, qui & ipse est κατὰ φῶτα.

Ibid. Ἀναφλύσιος] Quasi ex pago Attico Anaphlysto oriundus. Sed simul fit allusio ad verbum ἀναφλύειν. est autem ἀναφλύειν τὸ αἰδέσθαι masturbare, & arrigere. unde ἀναπελασμένον arrigentes in Lyfistr. v. 1101. Abutitur autem voce ἀναφλύειν similiter etiam Ecclesiast. v. 974. Ἀναφλύσειν ζῆτων τὴν ἀνθρώπων, — αὐτὴν σε

- Nunc autem dux populi est
 Apud supernos manes,
 Et principatum nequitiae illic obtinet:
 425 Clifthenem autem audio
 In sepulcris nates
 Vellicare suas, & pilantem lacerare genas.
 Et sane plangebat pronus,
 Et plorabat, & inelamabat
 430 Sebinum lascivum, quisquis esset Anaphlystius & masturbator.
 Quin & Calliam ajunt,
 Istum Hippobini petulci filium,
 Cunni leonina indutum decertare praelio navali.

SYSTEMA VERSUUM IX.

- 435 **Β**ΑCCH. Possetisne nobis indicare
 Plato ubinam hic habitet?
 Hospites enim fumus & modo huc advenimus.
 CHOR. Ne longius abeas,
 Neque iterum me interrogas;
 Sed scito ad ipsum ostium te pervenisse.
 440 **Β**ΑCCH. Tollesne rursus puer, stragula.
 ΧΑΝΘΗ. Quid hoc erat
 Aliud quam ingeminare Jovis Corinthum. (aut, Cimices in stragulis.)

C A N.

ἔπειτα, ὅτι οὐ προσδοκᾷ ἴσως.

vf. 432. & 433. Καλλίαν — ἢ ἰατροβίαν] Pro ἰατροβίαν. vid. in Avibus vf. 284. Significat autem vox ἰατροβίαν nimiam incontinentiam circa usum Veneris; eam vim habet vox ἰατροβίαν in compositione; Scholiastes: τὸ δὲ ἰατροβίαν πηλαχὲ ἐπὶ τὴν μεγάλην καμψύχου. ἰατροβίαν. Vide Notam ad Nubes vf. 1066.

vf. 434. Ἐχθρὸς] Vid. ad Plutum vf. 960.
 vf. 442. Διὸς Κόρινθου ἐν τοῖς σπράγμασι] De illis qui eadem verba iterant & identidem repetunt proverbio dicebatur ὁ Διὸς Κόρινθου quod nunc usurpat Xanthias; quia, cum semel supra, vf. 165. ad ipsum dixerit Bacchus: οὐ δὲ τὰ σπράγματα ἀδύς λαμβάνει· nunc iterum dicebat vf. 440. αἰεὶς ἀν' αὐτῆς αὐγῆς, παῖ, τὰ σπράγματα. Usitat hoc proverbio Pindarus Nemeorum VII. in fine: τὰυτὰ δὲ τοῖς πετρῶσι τ' ἀμυγδαλίαι ἀπορία τοῖσι τίκτοισιν ἀτα, μαλιστακας Διὸς Κόρινθου· eadem ter quaterve repetere & inculcare, velut parenti filii solent, inopia verborum est, & nugator Jovis Corinthus. Originem proverbii talem tradunt fuisse;

Cum aliquando Corinthiorum legatus apud Megarenses Colonos Corinthiorum, minaciter exoptularet, quod a Conditoribus suis defecissent, & aliquoties diceret: δικαιοσυνὴν ὁ Διὸς Κόρινθου, εἰ μὴ ἄλλοι δύναντο· merito ingemiscens Jovis filius Corinthus (auctor urbis), ut poenas sumat; tunc Megarenses iratos ei verbera intendisse & dixisse: παῖς παῖς τ' Διὸς Κόρινθου. Haec ex Scholiis Pindari & Aristophanis. In Pindari Scholiis alia etiam traditur origo, nempe: Mendicum aliquem olim consultasse Oraculum Jovis Dodonaei de Corinthi regno invadendo: & responsum tulisse, ipsum tunc positurum regno, cum quis ei daret glebam terrae: deinde mendicantem eum in Corintho petiisse a rustico quodam panem; qui ei glebam dederit; cumque usus esset felici successu in occupando regno, eum urbem vocasse Jovis Corinthum, propter oraculum illud Jovis. Sed haec non tam originem proverbii docent, quam cum Corinthus dicitur Jovis. Vide Epistam. Oportune autem de stragulis dixit hoc proverbium Cimicus, quia Corinthiaca stragula celebrabantur; Antiphanes

ΜΕΛΟΣ ΚΩΛΩΝ ή.

ΧΟΡ. **Χ**αρείτε νῦν ἱερόν ἀνά κύκλον θεᾶς,
 Ἄνθοφόρον ἀν' ἄλσῳ

445 Παίζοντες, οἷς μετῆσια

Θεοφιλῆς εὐροτῆς.

ΔΙΟΝ. Ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις.

Εἴμι ἔ γυναιξίν,

οὐ παννυχίζουσι θεᾶ,

450 Φέγῳ ἱερόν οἴσων.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ'.

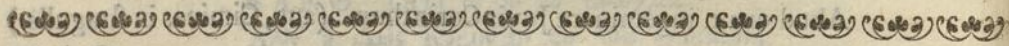
ΧΟΡ. **Χ**αρεῶν εἰς πολυρρόδους
 Λειμῶνας ἀνθεμάδεις,

Τὸν ἡμέτερον πρόπον

Τὸν καλλιχρότατον

455 Παίζοντες, ὃν ὀλίγα

Μοῖρα ξινάγουσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ'.

Μόνοις γ' ἡμῖν Ἥλιῳ

Καὶ Φέγῳ ἰλαρόν ἔστιν,

Ὅσοι μεμῆμεθ', ἀ-

460 σέβῃ τε δῆρομν

Τρόπον, αἰεὶ τε ξένους,

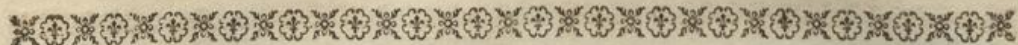
Καὶ τὰς ιδιάδας.

ACTUS

phanes Comicus apud Athenaeum I. p. 27. ἐξ Ἡλίου
 μάγειρος, ἐξ Ἀργεῖος λέβης, Φιδάσιος οἶνος, ἐκ Κορινθίου
 φρούμαλα. Ex Elide coquus, ex Argis lebes, Pblisium vi-

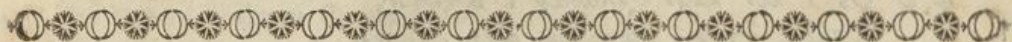
nun, e Corintho fragula.

VI. 443. Ἀνά κύκλον] In Avibus. VI. 1379. τί δέου
 πίδα σὺ κυλλοὶ ἀνά κύκλον κυλλοῖς;

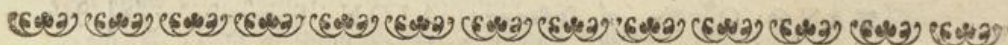
CANTICUM VERSUUM VIII.

CHOR. Ducite nunc sacram choream divae,
 Per nemus floriferum
 445 Ludentes, qui participes estis
 Pii festi.
 ΒΑCCH. Ego vero cum virginibus
 Ibo & foeminis,
 Ubi Dearum est pervigilium,
 450 Facem sacram portaturus.

STROPHE VERSUUM VI.

CHOR. Eamus in rosis referta
 Florida prata,
 Nostro more
 Pulcherrimis choreis
 455 Ludentes, quem morem beatae
 Horae quotannis reducunt.

ANTISTROPHE VERSUUM VI.

Solis enim nobis Sol
 Et lux jucunda *hic* est,
 Qui sumus initiati, pi-
 460 osque nos gessimus
 Et erga peregrinos,
 Et erga cives.

SCENA

v. 444. Ἄνθερον ἀγ' ἀλατῶ] Supra ad v. 376. v. 451. Χαράμεν ἐς πολυπόδες λιμῆνας] Supra ad
 v. 445. Οἷς μανθία θεοφίλης ἐογῆς] In Pluto v. 376.
 430. ἑσπερὶς μίτησι τὸ χρεῖσθ' ἄρπυ.

ACTUS SECUNDI

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΑΙΑΚΟΣ.

- ΔΙΟΝ. **Α**γε δὴ τίνα πρόπον ἔθυσαν κόψω; τίνα;
 Πᾶς εἰθὰδ' ἄρα κόπῃσιν οἱ πικρῆλοι;
 465 ΞΑΝΘ. Οὐ μὴ διατρέψῃς, ἀλλὰ γύσσαι ἔθυσας,
 Καθ' Ἡρακλῆα τὸ γῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
 ΔΙΟΝ. Πᾶϊ, πᾶϊ. ΑΙΑΚ. Τίς εἶτ' ἔσθ'; ΔΙΟΝ. Ἡρακλῆς ὁ κρεστέρης.
 ΑΙΑΚ. ὦ βδελυρὲ, κἀναίχωντε, καὶ πολυμυρὲ σὺ,
 Καὶ μιὰρὲ, καὶ παμμίαρὲ, καὶ μιὰρώτατε,
 470 Ὅς τ' κιν' ἡμῶν ἐξελάσας ἔθυσας Κέρβερον,
 Ἀπῆξαι ἄγχιον, κἀποδρᾶς ὄχθρα λαβὼν,
 Ὅν ἐγὼ Φίλαπτον ἀλλὰ νῦν ἔχῃ μίσητον,
 Τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιον πέτρα,
 Ἀχερόντιός τε σκοπέλον αἱματοσαγῆς,
 475 Φεγγῆσι. Κωκυτῆ τε οὐδὲδρομοὶ κίνες,
 Ἐχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλον, ἢ τὰ σπλάγχχια σὺ
 Διασπαράξῃ, πλθυμόνων τ' ἀνάψῃ
 Ταρτησία μύρανα· τὼ νεφρῶ δέ σε
 Αὐτοῖσιν εἰτέροισιν ἡματωμῆϊω,
 480 Διασπάσοντι Γοργόνες Τιθεάσια·
 Ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὀρμήσω πόδα.
 ΞΑΝΘ. Οὐτ' ἔσθ', τί δίδραχας; ΔΙΟΝ. Ἐγλήχουδα. κἀλφ' θεῶν.
 ΞΑΝΘ. ὦ καταγάλατ', ἔκην ἀναθήσῃ ταχῆ,
 Πλὴν πινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙΟΝ. Ἄμ' ὠρακῶ.
 485 Ἄμ' οἴσεσθε τὸ κερδίον με σποχίαν.

ΞΑΝΘ.

vf. 465. Γύσαι ἔθυσας] Per Synecdochen speciei pro genere gustare ponitur pro tangere, experiri. He-lychius: γύσασθαι, πειράσθαι, ἀψασθαι. Sophocles in Trachiniis vf. 1099. μύχθων μυρίων ἡγούσαντων labores innumerabiles expertus sum. Ubi Scholia: ἐπειράθων, πειράθων ἔχων. Pindarus Nemeorum VI. vf. 40. οἴτε πόνων ἡγούσαντο, qui labores attigerunt. & Nemeorum III. vf. 67. μυρίαν δ' ἀρετῶν ἀπέλει νῶ γούσιαι. Plurimas virtutes inefficaci mente attingit. ubi Scholia: πολλῶν ἀρετῶν ἀπέλει ἀπῆξται.

vf. 466. Καθ' Ἡρακλῆα — τὸ λῆμ' ἔχων] Infra vf. 503. κἀλφ' σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.

vf. 468. ΑΙΑ.] Aeacus est Janitor Plutonis & servus; apud Lucianum in Dial. Menippi, Aeaci, Pythagorae &c. Menippus ad Aeacum dicit: οἶδα ταῦτα,

καὶ σὲ ὅτι πολυμυρὲς. Nosi haec, & te scio esse Janitorem: hic in Ranis vf. 749. introducitur tanquam servus & servili ingenio praeditus. Iste hoc loco aperuit ostium, Baccho pulsante: cumque audiret, & ex habitu coniecisset eum esse Herculeum, qui Cerberum olim rapuerat, vehementer ipsum increpat & vult poenas sumere.

Ibid. & seq. ὦ βδελυρὲ] Non magis humaniter excipit deorum famulus Trvgaeum, cui ostium pulsanti aperuerat in Pace vf. 182. ὦ μιὰρὲ, καὶ πολυμυρὲ, κἀναίχωντι σὺ, καὶ μιὰρὲ, καὶ παμμίαρὲ, καὶ μιὰρώτατε· παρὲς θεῶν ἀνάθῃς, ὡ μιστῶν μιὰρώτατε.

vf. 472. Νῦν ἔχῃ μίσητον] Scholiastes: ἀντὶ τῆς, μίσητον ἐλλόθῃς. Pro, medius comprehensus es. Comicus in Ecclef. vf. 260. μίση γὰρ εἰδίποτε λαφύσασμαι. Est metaphor

S C E N A P R I M A.

BACCHUS, XANTHIAS, AEACUS.

BACCH. Agedum quomodo januam pulsabo? quomodo?
Quonam hic modo pulsant hujus loci homines?

465 XANTH. Ne conteras, sed gusta januam,

Quippe qui Herculis ornatum & animum habes.

BACCH. Puer, puer! AEAC. Quis iste? BACCH. Hercules ille fortis.

AEAC. ô Execrande, & impudens, & audax,

Et impure & perimpure, & impurissime,

470 Qui canem nostrum Cerberum protractum

Abegisti obtorto collo, & aufugisti postquam eum accepisses,

Quem ego custodiebam. sed nunc medius teneris.

Talis te Stygis atra petra

Et Acherontius scopulus sanguine manans

475 Asservant, & Cocyti circumcursantes canes,

Dracoque centiceps, qui viscera tua

Difcerpet: pulmonesque tuos arripiet.

Tartesia muraena: renes vero tuos.

Cruentatos, una cum ipsis intestinis.

480 Distrahent Gorgones Tithrasiaë:

Ad quas accersendas cursum incitabo.

XANTH. Heus tu quid fecisti. BACCH. Cacavi: voca deum.

XANTH. Homo ridicule, nonne cito surges

Priusquam aliquis te videat alienus? BACCH. Sed animi deliquium patior.

485 Verum fer ad cor meum spongiam.

XANTH.

phora ab athleticis, ut Scholiastes cit. vid. ad Nubes vl. 1053.

vl. 473. & seqq. Πίτρα. — Ἐχιδνα ἔστι τὴν ἀπὸ τῆς αἰθέρης ἐκ τῆς γῆς ἀναστρέφουσα, πνεύματι τῆς ἀπὸ τῆς γῆς ἀναστρέφουσα. Sine dubio imitatus est Sophocles in Trachiniis locum, quem adducam: οἷα φοινίας ἰχθύος ἰχθύος ἰός ἀεὶ ἰδαίνυτο, ἐπὶ οὐρα δὲ βύσει, — καὶ διὰ τὸν ἀπὸ τῆς πνεύματι ἀπὸ τῆς γῆς ἀναστρέφουσαν ἰχθύος πῶς ἐν ἰσθμῷ περὶ ἀμφικύβου ἐν πῶς πῶς. deinde cruentae hostilis Echidnae venenum cum eum depasceretur; ibi tum clamabat: Ἐ dolorifica convulsio pulmones ejus invadebat: prehendens autem eum pede allidit petras, quam maris fludus undique feriunt. Habentur ibi haec verba vl. 780. 789. & seq.

vl. 478. Ταρτησία Μύρανα] Propterea autem videtur mihi mentionem hic facere muraenae, quia haec cum

echidna i. e. vipera creditur coire, de qua paulo ante loquebatur; vid. Athenaeum VII. p. 312. Vocat autem eam Tartesiam, quia illae in pretio erant; Pollux VI. cap. 10. παρὰ τοῖς παλαιῖς εὐδοκίμων μύρανα ἐκ ποσθῆν καὶ μύρανα Ταρτησία. alludens simul, ut puto, ad vocem Tartarus.

vl. 480. Τιβράσιον] Τίβρατις est pagus Atticus, unde Τιβράσιον teste Stephano Byz. Sed mihi videtur hic etiam alludere ad verbum Τιβράσιον, quod exponitur a Suida: τὰς ἀσπίδας, ἐνεχθῆναι, ὑπὸ τῶν ἀσπίδων, ut dicantur Τιβράσιον quasi Τιβράσιον.

vl. 485. σπογγίον] Nempe aquosam spongiam; in Vespis vl. 989. ubi etiam aliquis animae deliquium patitur: οἶμος πῶς ἔστι δὲ δὲ.

- ΞΑΝΘ. Ἴδ' λαβέ. ΔΙΟΝ. Πρόσθε, πῦ' ἔστιν; ΞΑΝΘ. ὦ ἄνθρωπε θεοί!
 Ἐνταῦθ' ἔχεις τ' καρδίαν; ΔΙΟΝ. Δείσασα γ'
 εἰς τ' ἄνω με κοιλίαν καθεύρηπυσεν.
 ΞΑΝΘ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων! ΔΙΟΝ. Ἐγώ;
 490 Πῶς δειλὸς, ὅς τις σπογγίαν ἤτησά σε;
 Οὐκὲν ἔπερθε ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑΝΘ. Ἀλλὰ τί;
 ΔΙΟΝ. Κατέκειτ' ἀν' ὄσφραυνόμυθον, εἴτ' ἄφ' δειλὸς ἴω.
 Ἐγὼ δ' ἀνέστρω, ἢ φροσέτ' ἀπεψοσάμην.
 ΞΑΝΘ. Ἀνδρείά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙΟΝ. Οἶμαι νῆ Δία.
 495 Σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τ' φόρον τ' ῥημάτων,
 Καὶ τὰς ἀπειλὰς; ΞΑΝΘ. Οὐ μὰ Δί', ἐδ' ἐφρόντισα.
 ΔΙΟΝ. Ἴθι νῦν ἐπειδὴ λημαπῆς, κἀνδρεῖθ' εἰ,
 Σὺ μὲ γένε' ἄνω, τὸ ῥόπαλον τρετὶ λαβὼν,
 Καὶ τ' λεοντήν, εἴτ' ἀφοβόσπλαγχθ' εἰ.
 500 Ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόροθ' ἐν τῷ μέρῃ.
 ΞΑΝΘ. Φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· ἢ γὰρ ἀλλὰ πειτέον.
 Καὶ βλεψὼν εἰς τ' Ἡρακλειοξανθίαν,
 εἰ δειλὸς ἔσομαι, ἢ κτε' σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
 ΔΙΟΝ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
 505 Φέρε νῦν, ἐγὼ τὰ φάρμακα αἴρωμαι ταδί.

A C T U S S E C U N D I

Τρίμετροι.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ φίλταθ' ἦκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσθι.
 Ἦ γὰρ θεός, σ' ὡς ἐπέθεθ' ἦκοντ', βυθίως
 Ἐπέθεν ἄστρας ἠΐθε κατεκλιῶν χύτρας
 Ἐτίεις δὲ ἢ τρεῖς βῆν' ἀπηνθεακί' ἄλοι.

Πλα-

vf. 496. Οὐ μὰ Δί' ἐδ' ἐφρόντισα] Ita & in Pluto
 vf. 704.

vf. 500. Ἐσομαι σοι σκευοφόροθ' ἐν τῷ μέρῃ] Supra,
 vf. 32. ἐν τῷ μέρῃ — σὺ φέεις.

vf. 503. Κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων] Supra, vf. 466. κατ'
 Ἡρακλῆα τὸ σῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

vf. 504. Ὁ ἐν Μελίτης μαστιγίας] Melite est pagus
 Atticus, ubi fertur fuisse Herculis facellum, dixit au-
 tem μαστιγίας pro Ἡρακλῆις, quia servus mastigia gere-

bat habitum Herculis. Quidam putarunt hic rideri Cal-
 liam Hipponici F. in Melite habitantem, ut qui Ieo-
 nina sit usus in bello ut Hercules; de quo & supra,
 vf. 426. καὶ Καλλίαν γὰρ φασὶ τῆτον ἢ Ἰαποβίου κύσθε
 λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. Ex Scholiis.

vf. 506. Θε.] i. e. Θεράπινα. Prodit ancilla, quae
 Herculem istum invitat ad omnis generis lautitias, quas
 ei paraverit Ditis Domina audito illius adventu.

vf. 505. Αἴρωμαι] Ita Edd. pristinae; non αἴρωμαι.
 vf. 508.

- XANTH. En! accipe. BACCH. Admove, ubi est? XANTH. Dii boni!
 Hic habes cor? BACCH. Nam prae metu
 In inferiorem ventrem descendit.
 O timidissime deorum tum atque hominum. BACCH. Ego?
 490 Quomodo timidus essem, qui spongiam a te petii?
 Nemo sane alius hoc fecisset. XANTH. Quid vero fecisset?
 BACCH. Jacuisset ibi olfaciens, si timidus fuisset.
 Ego autem surrexi, & ad haec absterfi nates.
 XANTH. Fortia sane facta, ô Neptune. BACCH. Ita profecto arbitror.
 495 At tu nonne timebas strepitum verborum
 Et minas? XANTH. Nihili feci, ita me Jupiter amet.
 BACCH. Age nunc, quandoquidem animosus & fortis es,
 Tu fias ego, clava ista sumta,
 Et leonina pelle, si nullus timor viscera tua tangit;
 500 Ego vero in partem ero tibi bajulus.
 XANTH. Cedo ea celeriter; mos enim gerendus est:
 Et adspice Herculeum Xanthiam,
 An timidus futurus sim, & tui similem habiturus animum.
 BACCH. Non profecto talis videris, sed revera ille Melitensis mastigia.
 505 Agedum, ego stragula tollam ista.

SCENA SECUNDA.

Trimetri.

FAMULA PROSERPINAË, BACCHUS, XANTHIAS.

FAM. O charissime Hercules venistine? Huc ingredi.
 Nam dea ut audiverat te venisse, statim
 Pinfebat panes: fervefecit leguminum freforum ollas,
 Et pultis duas aut tres: bovem affavit integrum:

Pla-

vf. 508. Ἡ δὲ κατερίων χύτρας] Epicharmus apud Athenaeum IV. p. 158. χύτραν δὲ οὐκ ἔστι. Ollam autem lentis coxit. Ita enim ibi legendum videtur pro χύτρα — ἡ δὲ. Noster in Ecclesiast. vf. 340. χύτρας ἔντες ἡδύοι. Vide in Vespis vf. 239.

Ibid. κατερίων] Ἄ κατερίων, quod de mola dicitur frangente fruges. In Vespis vf. 647. μύλον ἀγαθὸν ἄρα ζῆλον σοὶ καὶ νέκροτον — ἄτις δὲ καὶ ἔμειν θυμὸν κατερίων. ubi Scholia: καλαβρύση. Verbo κατε-

ρίων respondet Latinum *frondeo*, sive *frendo*: & nomini κατερίων nomen *frusta*. Glossae: *frondeo*, *frusta*.

vf. 509. Ἐντες] Lentem coquit Proserpina in adventum Herculis, quia scit eum valde delectari lente; supra, vf. 62. Bacchus ad eum dicebat: ἄρα ποτ' ἔποθ' ὄμματα ἔχαιστος ἔντες; cui respondet: ἔντες; βακαίει μωρῶς ἐν τῷ βίῳ.

Ibid. Βῶν — ὄλον] In Acharn. vf. 25. παρατίθει ἄνθρωπον ἔντες ἐν πρῶτῳ βῆς.

- ΞΑΝΘ. Ἴδ' λαβέ. ΔΙΟΝ. Πρόσθε, πῦ' ἦν; ΞΑΝΘ. ὦ ἄστυ θεοί!
 Ἐνταῦθ' ἔχεις τ' καρδίαν; ΔΙΟΝ. Δείσασα γ'
 εἰς τ' ἄνω με κοιλίαν καθεῖρυσεν.
 ΞΑΝΘ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων! ΔΙΟΝ. Ἐγώ;
 490 Πῶς δειλός, ὅς τις σπογγιὰν ἤτησά σε;
 Οὐκὲν ἔπερθε ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑΝΘ. Ἀλλὰ τί;
 ΔΙΟΝ. Κατέκειτ' ἀν' ὄσφραυνόμην, εἴτ' ἄφ' δειλὸς ἴω.
 Ἐγὼ δ' ἀνέστλω, ἢ φροσέτ' ἀπεψοσάμην.
 ΞΑΝΘ. Ἀνδρείά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙΟΝ. Οἶμαι νῆ Δία.
 495 Σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τ' φόρον τ' ῥημάτων,
 Καὶ τὰς ἀπειλὰς; ΞΑΝΘ. Οὐ μὰ Δί', ἐδ' ἐφρόντισα.
 ΔΙΟΝ. Ἴθι νῦν ἐπειδὴ λημαπῆς, κἀνδρεῖε εἰ,
 Σὺ μὲ γένε' ἄνω, τὸ ῥόπαλον τῆτι λαβὼν,
 Καὶ τ' λεοντήν, εἴτ' ἀφοβόσπλαγχν' εἰ.
 500 Ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρῃ.
 ΞΑΝΘ. Φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· ἢ γὰρ ἀλλὰ πειτέον.
 Καὶ βλεψὸν εἰς τ' Ἡρακλειοξανθίαν,
 εἰ δειλὸς ἔσομαι, ἢ κτ' σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
 ΔΙΟΝ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
 505 Φέρε νῦν, ἐγὼ τὰ φώματ' αἴρωμαι ταδί.

A C T U S S E C U N D I

Τρίμετροι.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ φίλταθ' ἦκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσθι.
 Ἦ γὰρ θεός, σ' ὡς ἐπέθεθ' ἦκοντ', βιθῆως
 Ἐπέθεν ἄστῆς ἠψο κατεκλιῶν χύτρας
 Ἐτίς δὲ ἢ τρεῖς βῆν ἀπηνθεακί' ἄλοι.

Πλα-

vf. 496. Οὐ μὰ Δί' ἐδ' ἐφρόντισα] Ita & in Pluto
 vf. 704.

vf. 500. Ἐσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρῃ] Supra,
 vf. 32. ἐν τῷ μέρῃ — σὺ φέρε.

vf. 503. Κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων] Supra, vf. 466. κατ'
 Ἡρακλῆα τὸ σῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

vf. 504. Ὁ ἐν Μελίτις μαστιγίας] Melite est pagus
 Atticus, ubi fertur fuisse Herculis facellum, dixit au-
 tem μαστιγίας pro Ἡρακλῆις, quia servus mastigia gere-

bat habitum Herculis. Quidam putarunt hic rideri Cal-
 liam Hipponici F. in Melite habitantem, ut qui Ieo-
 nina sit usus in bello ut Hercules; de quo & supra,
 vf. 426. καὶ Καλλίαν γὰρ φασὶ τῆτον ἢ Ἰαποβίου κύσθε
 λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. Ex Scholiis.

vf. 506. Θε.] i. e. Θεράπινα. Prodit ancilla, quae
 Herculem istum invitat ad omnis generis lautitias, quas
 ei paraverit Ditis Domina audito illius adventu.

vf. 505. Αἴρωμαι] Ita Edd. pristinae; non αἴρωμαι.
 vf. 508.

- XANTH. En! accipe. BACCH. Admove, ubi est? XANTH. Dii boni!
 Hic habes cor? BACCH. Nam prae metu
 In inferiorem ventrem descendit.
 O timidissime deorum tum atque hominum. BACCH. Ego?
 490 Quomodo timidus essem, qui spongiam a te petii?
 Nemo sane alius hoc fecisset. XANTH. Quid vero fecisset?
 BACCH. Jacuisset ibi olfaciens, si timidus fuisset.
 Ego autem surrexi, & ad haec absterfi nates.
 XANTH. Fortia sane facta, ô Neptune. BACCH. Ita profecto arbitror.
 495 At tu nonne timebas strepitum verborum
 Et minas? XANTH. Nihili feci, ita me Jupiter amet.
 BACCH. Age nunc, quandoquidem animosus & fortis es,
 Tu fias ego, clava ista sumta,
 Et leonina pelle, si nullus timor viscera tua tangit;
 500 Ego vero in partem ero tibi bajulus.
 XANTH. Cedo ea celeriter; mos enim gerendus est:
 Et adspice Herculeum Xanthiam,
 An timidus futurus sim, & tui similem habiturus animum.
 BACCH. Non profecto talis videris, sed revera ille Melitensis mastigia.
 505 Agedum, ego stragula tollam ista.

SCENA SECUNDA.

Trimetri.

FAMULA PROSERPINAË, BACCHUS, XANTHIAS.

FAM. O charissime Hercules venistine? Huc ingredi.
 Nam dea ut audiverat te venisse, statim
 Pinsebat panes: ferverefecit leguminum freforum ollas,
 Et pultis duas aut tres: bovem affavit integrum:

Pla-

vf. 508. Ἡ δὲ κατερίων χύτρας] Epicharmus apud Athenaeum IV. p. 158. χύτραν δὲ οὐκ ἔστι. Ollam autem lentis coxit. Ita enim ibi legendum videtur pro χύτρα — ἡ δὲ. Noster in Ecclesiast. vf. 340. χύτρας ἔντες ἔσει. Vide in Vespis vf. 239.

Ibid. κατερίων] Ἄ κατερίων, quod de mola dicitur frangente fruges. In Vespis vf. 647. μύλον ἀγαθὸν ἄρα ζῆλον σοὶ καὶ νέκροτον — ἄτις δὲ καὶ ἔμειν θυμὸν κατερίων. ubi Scholia: καλαβρύση. Verbo κατε-

ρίων respondet Latinum *frondeo*, sive *frendo*: & nomini κατερίων nomen *frusta*. Glossae: *frondeo*, *frusta*.

vf. 509. Ἐντες] Lentem coquit Proserpina in adventum Herculis, quia scit eum valde delectari lente; supra, vf. 62. Bacchus ad eum dicebat: ἄρα ποτ' ἔπειθ' ἔμυσας ἑξαίθεος ἔντες; cui respondet: ἔντες; βασιλεῦ μου καὶ ἐν τῷ βίῳ.

Ibid. Βῶν — ὄλον] In Acharn. vf. 25. παρατίθῃ ἄνθρωπον ἔντες ἐν πρῶτῳ βῶν.

- 510 Πλακῦντες ὄπια, κολλάβας. ἀλλ' εἶσιθι.
 ΞΑΝΘ. Κάλλις', ἐπαίνῳ. ΘΕΡ. Μὰ τ' Ἀπόλλω, ἔ μή σ' ἐγὼ
 Περίφομα ἀπελθοντ'· ἐπεὶ τοι ἔ κρέα
 Ἀνέβραπτεν ὀρνίθια, ἔ τραγήματα.
 Ἐφρυγέ, κῆρον ἀνεκεράνῃ γλυκύτατον.
- 515 Ἀλλ' εἶσιθ' ἀμ' ἐμοί. ΞΑΝΘ. Πάνυ χαλῶς. ΔΙΟΝ. Ληρεῖς ἔχον.
 Οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. ΘΕΡ. Καί γ' αὐλητρεῖς γέ σοι
 Ἥδ' ἔνδον ἔσθ' ὄρασιότατι, κῶρχητείδες.
 Ἐτέρω δὴ ἢ τρεῖς. ΞΑΝΘ. Πῶς λέγεις, ὄρχητείδες;
 ΘΕΡ. Ἡβυλιῶσαι, κῆρτι κῶρχητεπιδρύω.
- 520 Ἀλλ' εἶσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἦδη τὰ τεμάχια
 Ἡμελλ' ἀφαιρεῖν, χ' ἢ τράπεζ' εἰσήρετο.
 ΞΑΝΘ. Ἴθι νῦν, φέρον ἑρώπια ταῖς αὐλητείσι,
 Ταῖς ἔνδον ἔσταις, αὐτὸς ὡς εἰσέρχουμαι.
 Ὁ παῖς, ἀκολύθη δέυρο, τὰ σκῆβη φέρον.
- 525 ΔΙΟΝ. Ἐπίχες ἔτ'· ἔτοι περ σπυδιῶ ποῖς,
 Ὅπῃ σε παύζων Ἡρακλῆα γ' ἐσθίασα;
 Οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχον, ὦ Ξανθία,
 Ἀλλ' ἀράμυρος γ' οἴσις πάλιν τὰ φράματα.
 ΞΑΝΘ. Τί δ' ὅστιν; ἔ δήπε μ' ἀφελείης ἀφαινοῖς,
- 530 Ἀ δὲ δαίρας αὐτὸς; ΔΙΟΝ. Οὐ τάχ', ἀλλ' ἦδη ποῶ.
 Κατάθε τὸ δέγμα. ΞΑΝΘ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι,
 Καὶ τοῖς θεοῖσιν ὅπιτρέπω. ΔΙΟΝ. Ποίοις θεοῖς;
 Τὸ δὲ πρῶτον ἀνοήτων ἔ κενόν,
 Ὡς δὲ λ' ἂν ἔ Σιττός, Ἀλκμήνης ἔσθ';
- 535 ΞΑΝΘ. Ἀμέλι χαλῶς ἔχ' αὐτ'. ἴσως γὰρ τοι ποτὲ
 Ἐμῶ δειθείης ἂν, εἰ θεὸς θελοῖ.

vf. 515. Πάνυ χαλῶς.] Scholia: παρατιθέμενοι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον· Veteres iū dicebant, si se vellent (modeste) excusare. ut vf. 511. κλίσις' ἐπαίνῳ. deest autem verbum ἔχθ'. Clearchus Comicus apud Athenaeum XIV. p. 642. λέει ὕδαρ κατὰ χεῖρας· μὲταμῶς· καλῶς ἔχθ'. λέει ὦ γαθί. ubi duo colloquuntur, qui jam A. & B. sunt: A. Sume aquam lavandis manibus. B. Nequaquam: benigne. A. Sume o bone.

Ibid. Μὰ τ' Ἀπόλλω, ἔ μή σ' ἐγὼ περίφομα ἀπελ-

θόντα.] In Ecclef. vf. 995. μὰ τὴν Ἀφροδίτην μὴ γὰρ σ' ἀφήσω.

vf. 519. Ἡβυλιῶσαι κῆρτι παρατετιμέναι.] Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 269. κῆρτι δ' — ἀγρίας ἠβυλλίωσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρυμένα. Puellae jam primum pubescentes, quibus attonsaе sunt rosae. Noster in Ecclef. VI. 722. ἔ χεῖρον ἀποτετιμένα.

vf. 522. Ταῖς αὐλητρεῖσι.] Virum egregium! qui pluris facit tibicinas, quam dominam ipsam, a qua illae con-

- 510 Placentas torruit, collabos. Sed ingredi.
 XANTH. Facio tibi gratiam. FAM. Ita me Apollo amet, ut ego te nunquam
 Sinam abire: quandoquidem & carnes
 Avium elixavit, & bellaria
 Frixit, & vinum diluit suavissimum.
- 515 Sed ingredi mecum. XANTH. Gratia est. ΒΑCCH. Nugas agis:
 Non enim ego te sinam. FAM. Namque & tibicina tibi
 Intus est pulcherrima, & saltatrices
 Aliae duae aut tres. XANTH. Quid ais: saltatrices sunt intus?
 FAM. Pubescentes, & recens depilatae.
- 520 Sed ingredi, nam coquus jam pisces
 Erat detractus foco, & mensa intro ferebatur.
 XANTH. Age dum, dic primo tibicinis
 Illis, quae intus sunt, me ipsum jam ingredi,
 Tu puer sequere me huc, & fer tecum stragula.
- 525 ΒΑCCH. Heus tu mane. Num tu pro re feria habes,
 Quod te jocans feci Herculem?
 Ne nugeris, Xanthia,
 Sed tolle & fer rursus stragula.
 XANTH. Quid est? non cogitas ut puto mihi adimere,
 530 Quae dederas ipse? ΒΑCCH. Non sane cogito, sed jam illud facio.
 Depone pellem. XANTH. Ob haec ego testor,
 Et eam Diis committo. ΒΑCCH. Quibus Diis?
 Annon vero ineptum & vanum est, te sperare
 Ut Alcmenae filius sis, qui servus es & mortalis?
- 535 XANTH. Bene sane; habe haec: forte enim aliquando
 Me indigebis, si Deus volet.

conductae sunt.

vf. 527. Οὐ μὲν] Ut supra. vf. 204.
 vf. 529. τί δ' ἴσῃ; ἢ δόξα μ' ἀφελίσθαι διανοῖ] Contra apud Sophoclem in Philoctete, cum Neoptolemus arcum Philoctetae iniuste ademptum, redderet, Ulysses, qui id volebat fieri, dicit vf. 1227. τί λίσσις; ἔτι πῶς δόξα γούεις. quid ais? nunquid reddere cogitas?
 vf. 533. Ἀγῶπτον καὶ κενόν] Cratinus: οἰομαί μανθῖν

ἄσας μανθῖν εἶναι καὶ κενόν. ego neminem arbitror tam statum esse & vanum.

vf. 534. Ὡς δὲ λατῶ] Objicit hoc infra Xanthias Baccho vf. 590.

vf. 535. Ἴσας γὰρ τοὶ ποτὲ ἐμῷ δευδαίνε ἀν] Aeschylus in Prometheus vf. 167. ἢ μὲν ἔτ' ἐμῷ — χεστία ἔξ' ἡ μανθῶν πρότασις. Profecto me adhuc opus habebit deorum princeps.

ACTUS SECUNDI

Ω Δ Η Κ Ω Λ Ω Ν Ι.

ΧΟΡΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΧΟΡ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ὄβρι
 Νῦν ἔχοντος ἢ Φρένας, ἢ

Πολλὰ ὡς πεπλοκότε,

540 Μετακλινοῦν αὐτὸν αἰεὶ
 Πρὸς τὸ εὐπράττοντα τοῖχον
 Μᾶλλον, ἢ γεγραμμῶν
 Εἰκόν' ἐστάναι, λαβόντ' ἐν
 Σχῆμα. τὸ δὲ μετασφραγίσθαι

545 Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
 Δεξιῶ πρὸς ἀνδρὸς ὄβρι, ἢ Φύσθ' Θηραμένους.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΔΙΟΝ. Οὐ γὰρ δὴ γελοῖον ἴω, εἰ
 Ζαυθίας μὲν δεύλ' ὦν, εἰ

Στρώμασι Μιλησίοις

550 Ἀναπετραμμῶν, κινῶν ὄβρι
 χησίδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς τὸν βλέπτον,

Τὴν ῥεβίνθη δρατήριον. ἔ-
 τ' δ', ἄτ' ὦν αὐτὸς πανῶργον,

555 Εἶδε, κατ' ἐκ τὸ γνάθου
 Πῶς πατάξαι μὲν ἔκοψε τὴν χρεὴς τὴν πρῶθις.

vl. 537. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ὄβρι] In Vespris 368. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ὄβρι] ἐς σατυρίαν. Euripides in Bacchis vl. 641. πρὸς σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν, ἀσκήν σάφρον' εὐεργεσίαν. Sapiens enim viri est exercere moderatam iracundiam. Vid. ad Plutum vl. 355.

vl. 541. Πρὸς τὸ εὐπράττοντα τοῖχον] Scholiastes dicit hunc locum similem esse Euripidis cuidam loco, quem etiam citat ex Alcmena; sed is nonnihil corruptus est: itaque eum describam ut est editus in fragmentis Euripidis a Cl. Barneo: εἰ γὰρ ποτ' εἶων Σβίβλον εἰς τὸ εὐτυχῆ χωρῆντα τοῖχον, τὸ δίκης σ' ἀπεσε-

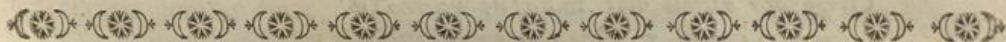
ρεῖν. Nunquam tulissim Stenelon ego partes sequi Feliciores et tibi esse injurium. vertio metrica est. Idem Scholiastes monet Proverbum esse πρὸς τὸ εὐπράττοντα τοῖχον ῥέπειν. Sumtum a navigantibus, qui, cum navis forte ex una parte incipit inundari, in alteram se conferunt. Ex contrario dicitur: In parietem caducum inclinare: de quo videantur Notae Cl. Barneii ad praedictum locum.

vl. 546. Θηραμένους] Joco hic laudatur Theramenes, quia tali sit ingenio; apud Xenophontem autem serio propterea vituperatur, Lib. II. Hell. ubi itidem adhibetur

SCENA TERTIA.
ODE VERSUUM X.

CHORUS, BACCHUS.

- CHOR. Hoc viri est
Cordati & sapientis,
Quique multum circumnavigaverit,
540 Convertere se ipsum semper
Ad illud latus *navis*, quod bono statu est,
Potius, quam instar pictae
Imaginis stare, eodem retento
Habitu. At convertere se
545 Ad molliorem fortem,
Sciti est hominis, & plane Theramenis.

SYSTEMA VERSUUM X.

- BACCH. Annon vero ridiculum fuisset, si
Xanthias quidem, qui est servus, in
Milesiis stragulis
550 Prostratus, subagitans sal-
tatricem, petiisset a me matulam? e-
go vero hunc adspectans
Mentulam comprehendissem? i-
ste vero utpote homo vafer,
555 Hoc vidisset, & e maxilla
Excussisset mihi anteriores choros dentium pugno impacto?

tur similitudo a navigantibus, sed alio quodam mo-
do: *αὐτὸ δὲ, ὃ Θεράμενος, ἀρῆρα δ' ἀξίων ζῆν ἢ προάγειν*
μὴν δαίμων εἶναι τὸς ζυγόντας ἐς πρῶτα μάλ' ἢ δὲ τι ἀν-
τικόπῃ, εὐδὲς μεταβάλλουσθαι· ἀλλ' ὅσπερ ἐς νῆϊ διαπο-
νεύουσι, ὡς ἂν ἐς ἕρον καταβάσιν· εἰ δὲ μὴ, πῶς ἀφι-
κειντο ποτὶ ἕδα θεῖ, εἰ, ἐπειδὴν τι ἀντικόπῃ, εὐδὲς ἐς
πάναρτια πλέουσιν; Decet vero, o Theramenes, virum
vita dignum non id meditari, quo pacto socios ad pericula
impellat: & si quid non ex animi sententia cessarit, conse-
sim immutari; sed tanquam in navi labore se fatigare,

quo usque aura secundior flare incipiat: id si minus quis
fecerit, quo pacto unquam, quo tendit, pervenire poterit, si
re quaptam levi impediēte cessesim in contrarium navi-
gare velle?

vi. 549. Στεγόμενοι Μιλήσιος] Nempe ex lana Mile-
sia factis, quae erat in pretio. In *Lystr.* vi. 732. εἴ-
κοι γὰρ ἐστὶν ἐπὶ μοι Μιλήσια. de tapetibus Milesiis
Theocritus citante Scholiaste, *Idyll.* XV. 125. Περὶ
ροῖ δὲ πάντες ἀνὴ μαλακώτεροι ὕπνῃ Ἄ Μίλητος ἐπὶ
χῶ τὰν Σερμῖαν καταΐσκει.

S C E N A Q U A R T A.

PANDOCEUTRIA, PLATHANA, XANTHIAS, BACCHUS

- P**AND. Plathana, Plathana! huc ades, nam hic ille est scelestus,
 Qui in cauponium ingressus aliquando
 Sedecim panes nobis comedit. PLATH. Ita profecto,
 560 Ille ipse est scilicet. XANTH. Malum imminet nonnemi.
 PAND. Et carniū infuper elixarum frustra viginti,
 Quorum singula erant femiobolaria. XANTH. Poenas dabit nonnemo.
 PAND. Et multa illa allia. BACCH. Mulier nugas agis,
 Nec scis quid dicas. PLATH. Non sperabas utique,
 565 Quod cōthurnos haberes, me te amplius agnituram.
 PAND. Quid? multa illa falsamenta nondum dixi,
 Ita me Jupiter amet, neque caseum illum recentem, misera ego,
 Quem una cum ipsis fiscellis devoravit:
 Deinde cum pecuniam ab ipso exigerem,
 570 Intuebatur me torve, & mugiebat.
 XANTH. Hujus omnino facta haec sunt: ita solet ubique.
 PAND. Et gladium stringebat, furibundo similis,
 Ita me Jupiter amet: ah me miseram. PLATH. Nos autem pavidae metu
 In scalam statim nos conjecimus:
 575 Ille proripiens se abiit, acceptis storeis.
 XANTH. Et hoc hujus factum est. PLATH. Sed aliquid faciendum est.
 PAND. Agedum voca Cleonem praefidem mihi.
 Tu vero mihi, si modo inveneris, Hyperbolum,
 Ut ipsum funditus perdamus. PLATH. O faucem improbam!
 580 Quam libenter tibi lapide dentes molares
 Percuterem, quibus devorasti meum peculium.

PAND.

vit: hanc deprehendimus sepelientem. Sed ubi Cleo? Festiva est allusio inter vocem κριών & Κλειών. ut subindicit Cleonis tyrannicum ingenium, quale erat Creontis. Cleonem Thucydides Lib. III. dicit fuisse κλειστότατον ἢ πολιτῶν, quod etiam ex Comico satis apparet passim, maxime in Equitibus. Hunc etiam apud inferos facit πρόστατον τῶ δδύμ, qualis erat vivus. In Vespis similiter, sed vivus, accersitur Cleo ad puniendum aliquem, v. 406. ἀλλὰ — ὡς πᾶσις α, παιδία, δείτε, καὶ βού-
 ει, καὶ Κλειῶν ταύτ' ἀβήλασι, καὶ κλειῶν' αὐτοῦ κλυ

ὡς ἐπ' ἀνδρα μισήτοκον ὄντα, κἀπολύμενον.

v. 578. Ἰπίεβολον] Hic etiam vivus non melior fuerat Cleone, & saepe notatur a Comico; in Equitibus v. 1298. ἀνδρα μεχθιδρον πολιτῶν ὄξινος Ἰπίεβολον. ubi vid. Not.

v. 580. Τὰς γουφίους κἀπλοῖμα] Phrynichus Comicus apud Athenaeum H. p. 52. τὰς γουφίους ἀπαντας ἐξέκο-
 λει. ὡς ἐκ ἀνδρῶν Νάξιαν δειγδύσαν κατὰξυ' dentes molares excussit omnes, ut jam non possim αμυγδα-
 lam frangere Naxiam.

ΠΑΝΔ. Ἐγὼ δὲ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΛΑΘ. Ἐγὼ δὲ τ' ἀρύγγ' ἀν' ἐκλίμοίμι σε,

Δρέπανον λαβὼσ', ᾧ τὴν κόλικας κατέσπασας.

585 Ἄμ' εἰμ' ὅπι τ' Κλέων', ὅς αὐτῷ τήμερον
Ἐκπλιεῖται ταῦτα φρονησάμενος.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

Κάκιτ' ἀπολοίμιω, Ξανθίαν εἰ μὴ φίλῃ.

ΞΑΝΘ. Οἶδ', οἶδα τ' ἴδεν· παῦε, παῦε τ' λόγῳ.

Οὐκ ἀν' γενοίμιω Ἡρακλῆς ἀν. ΔΙΟΝ. Μηδαμῶς,

590 ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝΘ. Καὶ πῶς ἀν', Ἀλκμυῆος ἐγὼ

Υἱὸς γενοίμιω, δὲλ' ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟΝ. Οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμῷ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρεῖς.

Καὶν εἰ με τύποις, οὐκ ἀν' ἀντίποιμί σοι.

Ἄμ' ἴω σε τ' λοιπὸν ποτ' ἀφέλωμαι χεῖρας,

595 Περόριζ' αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παιδιά,

Κάκιτ' ἀπολοίμιω, καὶ Ἀρχέδημ' ὁ Γλάμων.

ΞΑΝΘ. Δέχομαι τ' ὄρεον, καὶ πῖ τύποις λαμβάνα.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. Νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ

Ν Τὴν σὸν εἴληφας, ἦν φθ

600 Εἶχες ἐξαρχῆς, πάλιν

Ἄνα-

vl. 584. Ἐπι τὴν κόλικας κατέσπασας] Pronomen relativum & non ad δρέπανον respicit, quasi falce detraxisset panes; sed ad ἀρύγγα guntur, quo κατέσπασας, ut Scholiastes loquitur, i. e. deglutivit. Ita enim usurpatur hoc verbum; in Equitibus vl. 714. κατέσπασας γὰρ, τὸ μὲν ὄλεθρον ἐπιβίαι· αὐτὸς δ' ἐκείνην τριπλάσιον κατέσπασας. ubi vid. Notas.

vl. 586. Ἐκπλιεῖται] Fut. Atticum, pro ἐκπνίσσειαι. 2 πνίον; Hesychius: πνίον, πανέκλιον, ἢ ἀτρακίον.

εἰς ὃν εἰλάται ἡ κρέκη. Panicula sive fufus, cui filum involvitur. Glossac: πνίον, panicola. Eadem: πανέκλα, Panicula.

vl. 590. Πῶς ἀν' Ἀλκμυῆος] Nam Bacchus ipse dicebat, absurdum esse si Xanthias velit fieri Hercules. vl. 528.

vl. 594. Τὸ λοιπὸν ποτ'] In Pace, vl. 1085. ἐπειδὴ δειπνήσεις τὸ λοιπὸν γ' ἐν πρυτανείῳ.

vl. 595. Περόριζ' αὐτὸς] Sophocles in Electra, vl. 766. φεῖ

PAND. Ego vero in barathrum velim te injectum.

PLATH. Ego vero guttur tibi vellem excindere

Falce sumta, quo panes succineritios deglutisti.

585 Sed ibo ad Cleonem accersendum, qui hodie ex ipso
In jus vocato extricabit haec.

SCENA QUINTA.

Senarii.

BACCHUS, XANTHIAS, CHORUS.

BACCH. Pessime peream, nisi Xanthiam amo.

XANTH. Novi, novi mentem tuam, desine loqui.

Nolim Hercules fieri. BACCH. Minime hoc dixeris,

590 Mi Xanthifce. XANTH. Et quomodo ego Alcmenae
Filius fieri possem, qui simul servus & mortalis sum?

BACCH. Scio te irasci, & id non injuria.

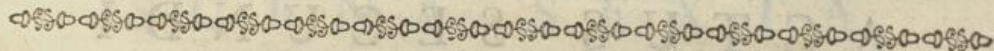
Etiam si me verberares, non obloquerer tibi.

Imo si in posterum unquam tibi ea ademero,

595 Radicitus & ego, & uxor liberique

Pessimis modis pereamus, & Archedemus lippus.

XANTH. Accipio jusjurandum, & hac conditione ornatum assumo.

ANTODE VERSUUM X.

CHOR. Nunc tuum est officium, quoniam

Ornatum hunc sumfisti, quem

600 Habebas prius, rursus

Ju-

φῶν φῶν, τὸ πᾶν δὲ διασπῶνται τοῖς πάλαι προέριζον, ὡς
ἐταίρον, ἰσθλασίου γένος. Eben, nunc, ut videtur, radici-
tus est extindum herile genus. Euripides in Hippolyto
v. 682. Ζῆὺς ὁ γνήσιος ἴμος, προέριζον ἰαλοῖ-φῶν σ' ἄ-
πῶσας πυλ. Jupiter te, pater meus, radicitus perdat
fulmine percitens. Paulo aliter Comicus in Pace v. 1218.
οἶμ' ὡς προέριζον μ' — ἀπῶσας.

Ibid. Τὰ παῖδ'] Liberos devovet etiam Silenus Bac-

chi famulus, apud Euripidem in Cyclope dejerans,
v. 268. ἀπάμωσα, — μὴ πᾶσι' ἰσθλασίου γένος ἔτι
ματ'. ἢ κακῶς ἔτσι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπῶσας, ὡς μᾶλλον
ἔγω φιλῶ. Juro, quod non vendidi ego has res hospitibus
aut male bi liberi pereant mali, quos ego maxime amo.

v. 597. Ἐπὶ τοῖς παῖδας χεῖρ' ἐξ ἑμῆς δ' ἔχω. Euripides in Alcesti-
de v. 375. ἐπὶ τοῖς παῖδας χεῖρ' ἐξ ἑμῆς δ' ἔχω. Hac
conditione accipe liberos ex manu mea.

ΠΑΝΔ. Ἐγὼ δὲ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΛΑΘ. Ἐγὼ δὲ τ' ἀρύγγ' ἀν' ἐκλίμοιμί σε,

Δρέπανον λαβὼσ', ᾧ τὴν κόλικας κατέσπασας.

585 Ἄμ' εἰμ' ὅπῃ τ' Κλέων', ὅς αὐτῷ τήμερον
Ἐκπλιεῖται ταῦτα φρονησάμενος.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

Κάκισ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλά.

ΞΑΝΘ. Οἶδ', οἶδα τ' ἴδεν· πάντε, πάντε τ' λόγῳ.

Οὐκ ἀν' γενοίμην Ἡρακλῆς ἀν. ΔΙΟΝ. Μηδαμῶς,

590 ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝΘ. Καὶ πῶς ἀν', Ἀλκμυῆος ἐγὼ

Υἱὸς γενοίμην, δὲλ' ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟΝ. Οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμῶν, καὶ δικαίως αὐτὸ δρεῖς.

Καὶν εἰ με τύποις, οὐκ ἀν' ἀντίποιμί σοι.

Ἄμ' ἴω' σε τ' λοιπὸν ποτ' ἀφέλωμαι χροῖον,

595 Περόριζ' αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παιδιά,

Κάκισ' ἀπολοίμην, καὶ Ἀρχέδημον ὁ Γλάμων.

ΞΑΝΘ. Δέχου τ' ὄρεον, καὶ πῇ τέτοις λαμβάνα.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΩΛΩΝ

ΧΟΡ. Νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ

Ν Τὴν σολὴν εἴληφας, ἦν ἄρ

600 Εἶχες ἐξαρχῆς, πάλιν

Ἄνα-

vl. 584. Ἐπὶ τὴν κόλικας κατέσπασας] Pronomen relativum & non ad θρέπανον respicit, quasi falce detraxisset panes; sed ad ἀρύγγα guntur, quo κατέσπασας, ut Scholiastes loquitur, i. e. deglutivit. Ita enim usurpatur hoc verbum; in Equitibus vl. 714. κατέσπασας γὰρ, τὸ μὲν ὄλεθρον ἐπιβίαι· αὐτὸς δ' ἐκείνην τριπλάσιον κατέσπασας. ubi vid. Notas.

vl. 586. Ἐκπλιεῖται] Fut. Atticum, pro ἐκπνίσσειαι. 2 πνίον; Hesychius: πνίον, πανέκλιον, ἢ ἀτρακίον.

εἰς ὃν εἰλάται ἡ κρέκη. Panicula sive fufus, cui filum involvitur. Glossæ: πνίον, panicola. Eadem: πανέκλα, Panicula.

vl. 590. Πῶς ἀν' Ἀλκμυῆος] Nam Bacchus ipse dicebat, absurdum esse si Xanthias velit fieri Hercules. vl. 528.

vl. 594. Τὸ λοιπὸν ποτ'] In Pace, vl. 1085. ἐπειδὴ δειπνήσειε τὸ λοιπὸν γ' ἐν πρυτανείῳ.

vl. 595. Περόριζ' αὐτὸς] Sophocles in Electra, vl. 766. φεῖ

PAND. Ego vero in barathrum velim te injectum.

PLATH. Ego vero guttur tibi vellem excindere

Falce sumta, quo panes succineritios deglutisti.

585 Sed ibo ad Cleonem accersendum, qui hodie ex ipso
In jus vocato extricabit haec.

SCENA QUINTA.

Senarii.

BACCHUS, XANTHIAS, CHORUS.

BACCH. Pessime peream, nisi Xanthiam amo.

XANTH. Novi, novi mentem tuam, desine loqui.

Nolim Hercules fieri. BACCH. Minime hoc dixeris,

590 Mi Xanthifce. XANTH. Et quomodo ego Alcmenae
Filius fieri possem, qui simul servus & mortalis sum?

BACCH. Scio te irasci, & id non injuria.

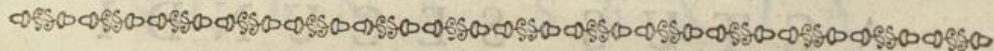
Etiam si me verberares, non obloquerer tibi.

Imo si in posterum unquam tibi ea ademero,

595 Radicitus & ego, & uxor liberique

Pessimis modis pereamus, & Archedemus lippus.

XANTH. Accipio jusjurandum, & hac conditione ornatum assumo.

ANTODE VERSUUM X.

CHOR. Nunc tuum est officium, quoniam

Ornatum hunc sumfisti, quem

600 Habebas prius, rursus

Ju-

φῶν φῶν, τὸ πᾶν δὲ διασπῶνται τοῖς πάλαι προέριζον, ὡς
ἐταίρον, ἰσθλασίου γίνεσθαι. Eben, nunc, ut videtur, radici-
tus est extindum herile genus. Euripides in Hippolyto
v. 682. Ζῆὺς ὁ γνήσιος ἴμος, προέριζον ἰαλοῖ-
ται σ' ἀ-
πέσας πυλ. Jupiter te, pater meus, radicitus perdat
fulmine percussiens. Paulo aliter Comicus in Pace v. 1218.
οἶμ' ὡς προέριζον μ' — ἀπάλασας.

Ibid. Τὰ παῖδ'] Liberos devovet etiam Silenus Bac-

chi famulus, apud Euripidem in Cyclope dejerans,
v. 268. ἀπάλασας, — μὴ πᾶσι' ἰσθλασίου ἔγωγε ἔτινοισι χερ-
ματ'. ἢ κακῶς ἔτσι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπαλόουθ', ἔς μᾶλλον
ἔγωγε φιλῶ. Juro, quod non vendidi ego has res hospitibus
aut male bi liberi pereant mali, quos ego maxime amo.
v. 597. Ἐπὶ τοῖς παῖδας χερσὶς ἐξ ἑμῆς δ' ἔχω. Ilac
v. 375. ἐπὶ τοῖς παῖδας χερσὶς ἐξ ἑμῆς δ' ἔχω. Ilac
conditione accipe liberos ex manu mea.

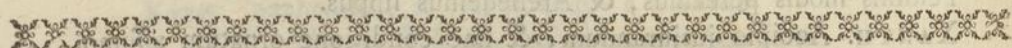
M m

Ἀναεάζειν σαυτὸν αἰεὶ,
 Καὶ βλέπειν αὐτὸς τὸ δεινόν,
 Τῆς θεῆς μεμνημένος,
 Ὡς εἰς εἰς σεαυτὸν.
 605 Εἰ δὲ ὡς ἀλλήρων ἀλώσει,
 Καὶ βάλης τι μαλθακόν,
 Αὐτὸς αἰρεσάσθαι σ' ἀνάγκη ἔτι πάλιν τὰ φράματα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝΙ.

ΞΑΝΘ. Οὐ κακῶς, ὦ ἄνδρες, ὡς φαίνεται.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τυγχάνω ταῦ-
 610 τ' ἄρα συνούμηνος.
 Ὅλα μὲν εἶναι, καὶ ζήτησόν ἢ τι,
 Ταῦτ' ἀφαιρεσάσθαι πάλιν πει-
 ράσεται μ', εὐ οἶδ' ὅλα.
 Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
 615 Ἐμαυτὸν ἀνδρείον τὸ λῆμα,
 Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
 Δεῖν δ' εἴποιεν, ἄς ἀκίω τ' εὐρέας ἔδῃ ψόφον.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικά

ΑΙΑΚΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΑΙΑΚ. — Ὡς εἶτε ταχέως τῆτονι τὸν κυνοκλόπον,
 — ἵνα δὲ δίκην ἀνέτετον. ΔΙΟΝ. Ἡκέ τω κακόν.
 620 ΞΑΝΘ. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρῶσιπον. ΑΙΑΚ. Εἶεν, ἔτι μάχης.

vf. 605. Βάλης τι μαλθακόν] In Pluto vf. 438. μα-
 λακόν δ' ἐδώσατε μὲν.

vf. 616. Βλέποντα ὀρίγανον] Supra, vf. 564. ἔβλεψεν
 εἰς ἐμὲ δριμύ. Solet ita obtutum acrem & torvum de-
 scribere: in Equitibus vf. 627. καβλίης γάπυ. In Vē-

fris vf. 453. ἀνδῶν — ὀξυθόμων — καὶ βλέπιντων
 κάραμα. & alibi saepe similiter. Vid. ad Plutum
 vf. 328.

vf. 618. ΑΙΑΚ.] Rediit jam Aecus cum infernali-
 bus lorariis, qui se paulo ante dicebat currere ad ac-
 cer-

- Juvenilem animum ostendere usque.
 Et rursus torvum tueri,
 Dei memorem illius,
 Cujus imaginem fers in te.
 605 Quod si stulte rem gerere deprehenderis,
 Et aliquid commiseris, quod mollem & ignavum arguat,
 Denuo tollere te stragula necesse est.

SYSTEMA VERSUUM X.

- X**ANTH. Bene monetis, ô amici:
 Ipse etiam eadem jam mecum cogitabam.
 610 Nam eum, si aliquid boni evenerit,
 Haec adimere rursus conaturum mihi, fat scio.
 Sed tamen ego praebebo
 615 Me fortem & animosum,
 Et acerbe velut origanum tuentem.
 Ita faciendum erit ut videtur, nam audio jam strepitum januae.

SCENA SEXTA.

Senarii Iambici.

AEACUS, BACCHUS, XANTHIAS.

- A**EAC. Constringite ocyus hunc furem canum,
 Ut poenas det, properate. **BACCH.** Imminet nonnemini malum.
 620 **XANTH.** Nonne in malam rem ibitis? ne accedite. **AEAC.** Eja etiam
 pugnare incipis?

Tu

cerendam Echidnam & Muraenam; quae monstra forte etiam in theatro jam apparent: forte etiam Cleon & Hypertolus appareat, quos vocari jubebat Pandocentria.

vi. 619. [Ἐξ τῶ κακῶν] Supra, vi. 560. κακῶν ἕξ τῶν. Idem est τῶ & τῶν, nisi quod istud communi dialecto dicitur, illud Attica. Ita autem Edd. pristinae; non ἕξ τῶ ut nupera.

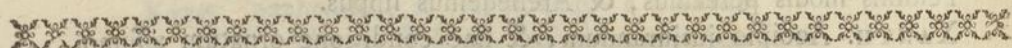
M m 2

Ἀναεάζειν σαυτὸν αἰεὶ,
 Καὶ βλέπειν αὐτὸς τὸ δεινόν,
 Τῆς θεῆς μεμνημένος,
 Ὡς εἰς εἰς σεαυτὸν.
 605 Εἰ δὲ ὡς ἀλλήρων ἀλώσει,
 Καὶ βάλης τι μαλθακόν,
 Αὐτὸς αἰρεσάσθαι σ' ἀνάγκη ἔτι πάλιν τὰ φράματα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝΙ.

ΞΑΝΘ. Οὐ κακῶς, ὦ ἄνδρες, ὡς φαίνεται.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τυγχάνω ταῦ-
 610 τ' ἄρα συνούμηνος.
 Ὅλα μὲν εἶναι, καὶ ζήτησόν ἢ τι,
 Ταῦτ' ἀφαιρεσάσθαι πάλιν πει-
 ράσεται μ', εὐ οἶδ' ὅλα.
 Ἄλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
 615 Ἐμαυτὸν ἀνδρείον τὸ λῆμα,
 Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
 Δεῖν δ' εἴποιεν, ὡς ἀκίω τὸ θυράς κ' δὴ ψόφον.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικά

ΑΙΑΚΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΑΙΑΚ. Ὡς εἰδῆτε ταχέως τῆτονι τὸν κυνοκλόπον,
 ἵνα δὲ δίκην ἀνύετον. ΔΙΟΝ. Ἡκέ τω κακόν.
 620 ΞΑΝΘ. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρῶσιπον. ΑΙΑΚ. Εἶεν, κ' μάχης.

vf. 605. Βάλης τι μαλθακόν] In Pluto vf. 438. μα-
 λακόν δ' ἐδώσατε μὲν.

vf. 616. Βλέποντα ὀρίγανον] Supra, vf. 564. ἔβλεψεν
 εἰς ἐμὲ θυμῷ. Solet ita obtutum acrem & torvum de-
 scribere: in Equitibus vf. 627. καὶ βλεψὲς γάπυ. In Vē-

fris vf. 453. ἀνδρῶν — ὀξυθύμων — καὶ βλεπίντων
 κέρδαινα. & alibi saepe similiter. Vid. ad Plutum
 vf. 328.

vf. 618. ΑΙΑΚ.] Rediit jam Aeacus cum infernali-
 bus lorariis, qui se paulo ante dicebat currere ad ac-
 cer-

- Juvenilem animum ostendere usque.
 Et rursus torvum tueri,
 Dei memorem illius,
 Cujus imaginem fers in te.
 605 Quod si stulte rem gerere deprehenderit,
 Et aliquid commiseris, quod mollem & ignavum arguat,
 Denuo tollere te stragula necesse est.

SYSTEMA VERSUUM X.

- X**ANTH. Bene monetis, ô amici:
 Ipse etiam eadem jam mecum cogitabam.
 610 Nam eum, si aliquid boni evenerit,
 Haec adimere rursus conaturum mihi, fat scio.
 Sed tamen ego praebebo
 615 Me fortem & animosum,
 Et acerbe velut origanum tuentem.
 Ita faciendum erit ut videtur, nam audio jam strepitum januae.

SCENA SEXTA.

Senarii Iambici.

AEACUS, BACCHUS, XANTHIAS.

- A**EAC. Constringite ocyus hunc furem canum,
 Ut poenas det, properate. **BACCH.** Imminet nonnemini malum.
 620 **XANTH.** Nonne in malam rem ibitis? ne accedite. **AEAC.** Eja etiam
 pugnare incipis?

Tu

cerendam Echidnam & Muraenam; quae monstra forte etiam in theatro jam apparent: forte etiam Cleon & Hypertolus appareat, quos vocari jubebat Pandocentria.

vi. 619. [Ἐξ τῶ κακῶν] Supra, vi. 560. κακῶν ἕξ τῶν. Idem est τῶ & τῶν, nisi quod istud communi dialecto dicitur, illud Attica. Ita autem Edd. pristinae; non ἕξ τῶ ut nupera.

M m 2

Ὁ Διπίλας, χά Σκεβλίας, χά Παρδίας
Χωρεῖτε δευεῖ, ἢ μάχεσθε τυττοῖ.

ΔΙΟΝ. Εἴτ' ἐχί δεινά ταῦτα; τύπιν τυττονί,
Κλέπροντα πρὸς τὰλλότρια; ΞΑΝΘ. Μάλ' ὑπερφυᾶ.

625 ΑΙΑΚ. Σχέτλια μὲν ἐν ἢ δεινά. ΞΑΝΘ. Καί μιν, τὴ Δία,
Εἰ πάποτ' ἦλλον δεῦρ', ἐδέλω πεθνηκένα,
Ἢ κλεψα ἴ σὺν ἄξιόν π ἢ τευχός.

Καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ.

Βασανίζε γ' ἴ παιδα τυττονί λαβῶν,

630 Καί ποτέ μ' ἔλθῃ ἀδικεῖντ', σπύκλειόν μ' ἄγων.

ΑΙΑΚ. Καί πῶς βασανίζω; ΞΑΝΘ. Πάντα τρέπον, ἐν κλίμακα

Δήσας, κρεμάσας, ὑφριχίδι μασιγῶν, δέραν,

Στρεβλῶν, ἐπί τε τὰς ρίνας ὄξ' ἐγχεῶν,

Πλίνθες ὅπιπθεις, πάντα τὰλλα· πλινὸν πρᾶσθ

635 Μὴ τύπτε τῶτον, μηδὲ γθείω νέφ.

ΑΙΑΚ. Δίκαι' ὁ λόγ'· κἀν π πηρώσω γέ σοι

Τὸν παιδα τύπιν, τὰεργύριόν σοι κείσε].

ΞΑΝΘ. Μὴ δῆτ' ἔμοι γ'. ἔγω δὲ βασανίζ' ἀπαγαγόν.

ΑΙΑΚ. Αὐτῶ μ' ἐν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοῦς λέγη.

640 Κατάθε σὺ τὰ σκθή ταχέως, χάππως ἐρεῖς

Ἐνταῦθα μηδὲν ψεύδ'· ΔΙΟΝ. Ἀγορεύω πνί,

Ἐμὲ μὴ βασανίζεῖν ἀθάνατον ἄντ'. εἰ δὲ μὴ,

Αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰπῶ. ΑΙΑΚ. Λέγεις δὲ τί;

ΔΙΟΝ. Ἀθάνατ' εἰσὶ Φημι Διόνυσος Διός,

645 Τῶτον δὲ δῦλον. ΑΙΑΚ. Ταῦτ' ἀκχεῖς; ΞΑΝΘ. Φήμ' ἐγώ.

Καί πολὺ γὰ μᾶλλον ὅτι μασιγωτέ'.

Ἐἴωρ θεὸς γὰρ ὅστιν, οὐκ αἰσθήσε].

ΔΙΟΝ. Τί δῆτ', ἐπειδὴ ἢ σὺ Φῆς εἶναι θεός;

Οὐ ἢ σὺ τύπῃ τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

650 ΞΑΝΘ. Δίκαι' ὁ λόγος. χάπποτερον ἀν νῶν ἴδοις

Κλαύσαντα πρῶτερον, ἢ πρῶτημῆσαντα π

Τυπτόμερον, εἶναι τῶτον ἢ γ' μὴ θεόν.

ΑΙΑΚ. Οὐκ ἔωδ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γενάδας ἀνήγ.

Χωρεῖς

vf. 623. Οὐχί δεινά ταῦτα] In Vespsis vf. 1359. εἰ δει-
νά παρὶς σε, τὴν ἐλλοπίδα ἢ συμποσὸν κλέψαντα;
vf. 631. Ἐν κλίμακα δήσας] In Thesmoph. 956. δῆσον
αὐτὸν εἰσάγων, ὃ τρέψ', ἐν τῇ σαιίδι. In Equitibus
vf. 366. εἰν σὺ δῶσω ἐν τῷ ἐλίω. ubi vide Notam.
vf. 632. Ὑφριχίδι μασιγῶν] In Pace vf. 746. μᾶν
ὑφριχίς εισάγων εἰς τὰς πλινθὰς πολλῶν στρατιᾶ κἀδεν-

δρῶτόμισσε τὰ νῶτα;
vf. 633. Στρεβλῶν] In Equitibus vf. 771. τὰς μὲν στρε-
βλῶν, τὰς δ' ἄρχων. In Pluto vf. 876. ἐπὶ τρεχέ γὰρ
δὲ σ' ἐκεῖ στρεβλόμενον εἰπὴν, ἢ πεπικερρηκας.
vf. 636. Δίκαι' ὁ λόγ'] Ita & infra vf. 650. & A-
lexis apud Athenaeum III. p. 117.
vf. 641. Ἀγορεύω τινὲ ἐμὲ μὴ βασανίζεῖν] Euripides
in

- Tu Dityla, & tu Sceblia, tuque Pardoca
Accedite huc & depugnate cum isto.
BACCH. Nonne ergo indignum est hoc, ut iste verberet alios,
Qui furari aliena ipse solet? XANTH. Admodum sane.
- 625 AEAC. Indignum quidem & intolerandum, fateor. XANTH. Atqui per
Jovem juro,
Si unquam veni huc, emori cupio,
Aut si quidquam tuorum furatus sum, quod vel pilo dignum sit.
Et ecce incipiam facinus generosum (magnum & memorabile)
Accipe istum servum & tormentis ex eo rem quaere,
630 Atque, si me injurium deprehenderis, abduc me & occidito.
AEAC. Quomodo ergo quaeram? XANTH. Omnibus modis: in scala.
Eum ligans, suspendens, verberare fetoso urens, caedens,
Torquens, naribusque acetum infundens,
Lateres imponens, ceteraque omnia fac: tantum.
- 635 Ne porro verberes eum & novo allio.
AEAC. Quod aequum est dicis. Sed si mutilavero tibi
Servum, dum verbero eum, an pecuniam tibi debebo deponere?
XANTH. Non utique mihi: sed ita abduc hinc & eum quaestioni accipe.
AEAC. Imo in hoc ipso loco, ut ante oculos tibi dicat.
- 640 Tu depone farcinas ocyus, at. vide ut dicas.
Hic nihil mendacii. BACCH. Edico.
Ut me nemo quaestioni accipiat, qui sum immortalis. Sin minus,
Tua culpa tibi evenire putato, quicquid evenerit mali. AEAC. Quid ais?
BACCH. Dico me immortalem esse, Bacchum, inquam, Jovis filium,
645 Hunc autem esse servum. AEAC. Ista tu audis? XANTH. Audio inquam:
Et multo magis est flagris caedendus;
Si enim Deus est, non sentiet.
BACCH. Quid igitur? quoniam & tu ais te esse Deum,
Annon tu quoque pariter mecum plagas accipies?
- 650 XANTH. Justa est haec oratio: utrum autem nostrum videris
Plorare prius, aut magnopere curare
Verbera, hunc tu pro deo ne habeas.
AEAC. Procul dubio tu generosus es homo;

Nam

in Bacchis vs. 504. ἀδῶ, ἢ μὴ μὴ θεῶν, σαφηνῶν ἢ σαφηνῶν. Ego sanus vobis insanis edico ne me ligetis. Indefinitum τῆς hoc loco ad certam personam refertur; ut supra vs. 554. καὶ ἡδὲ τῶν. Vid. ad Plutum vs. 392. Ibid. καὶ τῆς πηρῆσαι] Solebant, qui servos aut servas alterius ad torturam poscebant, damnum praestare, si illi ex tortura mutilarentur; Demosthenes contra Ne-

eram: ἵτοιμασθ' ὅν τὰς θεραπεύειν παραλαμῶναι, — ἰσ' ἢ τῆ βασιλείᾳ αὐτῶν. — καὶ εἴτι ἐν τῆ βασιλείᾳ βλαβήσαναι αἱ ἀνθρώποι, ἀποτίθειν δ, τῆ βλαβήσαναι. Paratus quaestioni accipere ancillas, & si quid ex tormentis laesae essent, restituere damnum.

vs. 649. ἴτοιμα] Secunda Persona pro τῶν Attice.

vs. 651. Προτιμῶσαιδ τῆ] Infra, vs. 663.

M m 3

Χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. Σποδύεσθε δὴ.

655 ΞΑΝΘ. Πῶς ἐν βλοσυρῶν νῶ δικάως; ΑΙΑΚ. Ῥαδίως.
Πληγῶν ὡς πλῆγῶν ἐχέτερον. ΞΑΝΘ. Καλῶς λέγεις.

Ἴδθ, σκόπη γ', ἡ' με ὡδρακνήσαντ' ἴδης.

ΑΙΑΚ. Ἦδη πάταξά σ'. ΞΑΝΘ. Οὐ μὰ Δί'. ΑΙΑΚ. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.

Ἄμ' εἴμ' ἔπι τονδὶ κ' πατάξω. ΔΙΟΝ. Πιυίκα;

660 ΑΙΑΚ. Κῆ δὴ πάταξα. ΔΙΟΝ. Κῆ πῶς ὄν ἐπαρον;

ΑΙΑΚ. Οὐκ οἶδα· τῆδ' δ' αὖθις σποπειρέσομαι.

ΞΑΝΘ. Οὐκ ἐν ἀνύσει; ἰατῆτασ'. ΑΙΑΚ. Τί δὴ ταταί;

Μὲν ὠδωθήης; ΞΑΝΘ. Οὐ μὰ Δί' ἀμ' ἐφρόνισα,

Ὅπόθ' Ἠεράκλεια τὰ ν' Διομείοις γίνε].

665 ΑΙΑΚ. Ἄνθρωπ' ἱερός. Δεῦρο πάλιν βαδιτέον.

ΔΙΟΝ. Ἴθ, ἰθ'. ΑΙΑΚ. Τί ἔστιν; ΔΙΟΝ. Ἰππώϊας γ' ὄρα.

ΑΙΑΚ. Τί δὴ κλαίεις; ΔΙΟΝ. Κρομμύων ὀσφραίνομαι.

ΑΙΑΚ. Ἐπειτα προσιμᾶς γ' ἔδεν; ΔΙΟΝ. Οὐδὲν μοι μέλει.

ΑΙΑΚ. Βαδιτέον γ' ἄρ' ἔστιν ἔπι τονδὶ πάλιν.

670 ΞΑΝΘ. Οἴμοι. ΑΙΑΚ. Τί ἔστι; ΞΑΝΘ. Τὴν ἀκρονθῶν ἔξελε.

ΑΙΑΚ. Τί τὸ φῶγμα τῆς; Δεῦρο πάλιν βαδιτέον.

ΔΙΟΝ. Ἄπολλον, ὅς περ Δῆλον ἢ Πυθῶν ἔχεις.

ΞΑΝΘ. Ἦλγισεν, ὄν ἠκυσσας; ΔΙΟΝ. Οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ

Ἰαμβον Ἰππώνακ' ἀνεμμησοκόμιον.

675 ΞΑΝΘ. Οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγύνας σπόδη.

ΑΙΑΚ. Μὰ τ' Δί', ἀλλ' ἦδη παρέχε τ' γατέρα.

ΔΙΟΝ. Πρόσειδον. ΞΑΝΘ. Ἦλγισε πῖς.

ΔΙΟΝ. Ὅς Αἰγείας φῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις

Ἄλλος ἐν βένθεσιν.

680 ΑΙΑΚ. Οὔτοι μὰ τ' Δῆμυτρα δύναμὴ πω μαθεῖν,

Ὅπότερ' ὑμῶν ἐπὶ θεός. ἀλλ' εἴσιτοι.

Ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνάσσει,

Χ' ἢ Φερεσέφατ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεῶ.

ΔΙΟΝ. Ὁρθῶς λέγεις. ἐβελόμιον δ' ἂν τῆσ' σε

685 Πρότερον ποιήσῃ, πρὶν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

¶ v. 664. Ἐν Διομείοις] Pagus Atticus, in neutro genere pluraliter dictus Δίμεια, ubi fuit sacellum Herculi dedicatum; quod Diomus, a quo pagus nomen habebat, Herculis deliciae fuisset. Ex Scholiis & Steph. Byzant. Ceterum uterque & Xanthias & Bacchus, cum partim voce, partim lacrymis manifesta signa edant doloris, tamen quasilibet potius causas misere commiserantur, quam ut rem fateantur.

¶ v. 667. & seq. Τί δὴτα κλαίεις; — Ἐπειτα προσιμᾶς γ' ἔδεν;] Euripides in Alceste v. 527. τί δὴτα κλαίεις; τίς φίλων ἢ καθυμῶν; Ibidem v. 761. ὁ μὲν γὰρ

ἦδε, τ' Ἀδμήτη κακῶν ἔδεν προσιμῶν· οὐκ ἔτι δ' ἐκλαίονεν δίσπονον. Quid ergo lacrymas? Quis amicus mortuus est? — Ille enim (Hercules) cantabat, miserias Admeti nihil curans; nos vero serui plorabamus.

¶ v. 671. Τί τὸ πῶγμα τῆς;] Simulat se non animadvertere, illos dolorem celare non posse, & ineptas causas suspirii & stectus praetextere, nempe propterea id simulat, ut amplius eos verberet.

¶ v. 674. Ἰππώνακ' ἀνεμμησοκόμιον] Scholiastes dicit, Bacchum perturbatum dolore nescire, quid dicat; nam Iambum illum quem pronunciaverat, non esse Hipponactis,

- Nam non refugis id, quod justum est: exuite jam vestes.
- 655 XANTH. Quomodo igitur quaestionem exercebis ut par est? AEAC. Facile: Alternis vicibus plagas accipietis. XANTH. Recte dicis: Ecce, specta, an me videas commoveri. AEAC. Jam percussi te. XANTH. Non profecto. AEAC. Nec mihi videris *sensisse*. Sed ad hunc ibo & percutiam. BACCH. Quando tandem?
- 660 AEAC. Atqui jam percussi. BACCH. Quomodo ergo non sternutavi? AEAC. Nescio: hunc rursus tentabo. XANTH. Nonne igitur properabis? iattatae! *cheu!* AEAC. Quid iattatae cheu? Num dolebat? XANTH. Non profecto, sed cogitabam Quando Heraclea in Diomeis fierent.
- 665 AEAC. Homo religiosus: huc rursus eundum. BACCH. Iu! iu! hei. AEAC. Quid est? BACCH. Equites video. AEAC. Quid itaque fles? BACCH. Cepas olfacio. AEAC. Ergone verbera ista nihili facis? BACCH. Nihil curo. AEAC. Eundum igitur est ad hunc rursus.
- 670 XANTH. Hei mihi. AEAC. Quid est? XANTH. Spinam hanc mihi exime. AEAC. Quid hoc rei est? huc rursus eundum. BACCH. O Apollo, qui forte jam Delum aut Pythonem tenes. XANTH. Indoluit; nonne audivisti? BACCH. Haud ego quidem, nam Jambis Hipponactis reminiscebar.
- 675 XANTH. Nihil efficis, sed ilia caede. AEAC. Nihil profecto *efficio*. Sed jam praebe ventrem. BACCH. Neptune. XANTH. Indoluit nonnemo. BACCH. Qui Aegaei promontoria tenes, aut caerulei regnas Maris in fundo.
- 680 AEAC. Nondum, ita me Ceres amet, possum cognoscere. Uter vestrum sit Deus. Sed ingredimini: Nam herus ipse vos cognoscet, Et Proserpina, utpote Dii ipsi etiam. BACCH. Recte dicis, vellem autem hoc te
- 685 Prius fecisse, antequam plagas acciperem.

STROPHE.

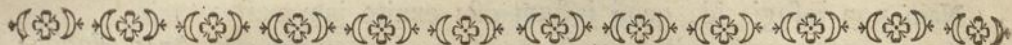
Etis, sed Ananiae.

vf. 676. *Μὰ ἢ Δία*] Subaudiendum *ἔδην ποῦ* ex praecedente versu, *μά* enim semper est negantis apud Aristophanem, & plerosque veterum.

vf. 678. *Ὁς Ἀργαῖς πρῶνας*] Paulo ante Apollinem invocans dicebat: *ὅς περ Δῆλον ἢ Ποδῶν ἔχει*: quae verba quia in Bacchi & in auditorum memoria adhuc haerere poterant, nunc, cum invocat Neptunum, dicit tantum: *ὅς Ἀργαῖς πρῶνας*, & verbum *ἔχει* subaudiendum relinquit. Monet autem Scholiastes; hunc

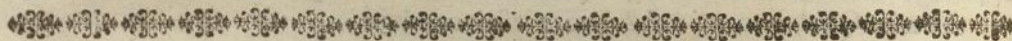
versum esse ex Sophoclis Laocoonte, cuius locum adducit plenius: *Ποσειδῶν, ὃς Ἀργαῖς μείδεις πρῶνας, ἢ γλαυκὰς μείδεις ἐν ἄνθρῳ λίμνας, ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἐπιλαδίσσει σφραγίστων*. Neptune, qui Aegaei maris litora tenes, aut coeruleum regis ventis agitatedum mare, in altis scopulis ostentum. Ubi pro priore *μείδεις* legendum puto *ἔχει*: quia *μείδεις* non potest construi cum accusativo *πρῶνας*: & quia eiusdem verbi repetitio hoc loco ingrata foret.

vf. 680. *Ὀδοῦν*] Non potest cognoscere uter sit Deus, quia ambo dolorem dissimulare non poterant.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

ΧΟΡ. **Μ**ῦσα χορῶν ἱερῶν ἔπιβηθι, ἢ
 Ἐλθ' ἔπι τέρψιν αἰοιδᾶς ἐμᾶς,
 Τὸν πολὺν ὀφορμὴν λαῶν ὄχλον,
 Οὐ σοφίᾳ μείλα κέθλι),
 690 Φιλοτιμότερα Κλεοφῶντῳ, ἐφ' ἧ
 Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάοις
 Δεινὸν ἔπιβρέμεται
 Θρηϊκία χελιδῶν,
 Ἐπὶ βάρβαρον ἐζορμὴν πέταλον.
 695 Κελαδεὶ δ' ἔπι κλαυτοῖν ἀηδόνιον
 Νόμον, ὡς σπολεῖται,
 Κἂν ἴσῃ γένων).

Ε Π Ι Ρ Ρ Η Μ Α.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ο Σ.

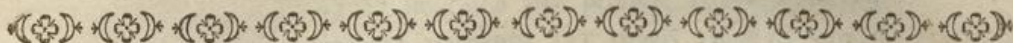
Τὸν ἱερὸν χρόν δίκαιόν ἔστι ληστὰ τῇ πόλει
 Συμπαραεινῆν, ἢ διδάσκειν. ὦρῶτοί ἐν ἡμῖν δοκεῖ
 700 Ἐξισῶσαι τὴν πολιτας, κἀφελεῖν τὰ δέματᾶ.
 Κ' εἴ τις ἡμαρτε σφαλῆς πὶ Φρυγίχῃ παλαίσμασιν,

Ἐγεί-

vf. 690. Κλεοφῶντῳ] Hunc tanquam peregrinum & barbarum perstringit; & Aeschines de Falsa Legat. Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιός, ὃν πολλοὶ δεδραμένοι ἐν πιδαις ἐμαυμαίνουσι, παρεστραφεῖς αἰχρῶς πολίτης. Euripides etiam in Oreste hunc occulte tangit, ut ibi Scholiastes putat, tanquam civem non germanum & oratorem turbulentum vf. 900. κατὰ τῶν ἀνίσταται ἀνὴρ τις ἀθυρήλακῳ, ἰχθύων θράση, Ἀργεῖῳ ἢ Ἀργεῖῳ, ἠναγκασμένῳ, φοβῶσα τὴν πίσυνῳ, κἀμυθεὶ πρὸς ἡσίο. Post hunc surgit vir quidam loquax, temeritate valens, Argivus non Argivus, vñ factus civis, tumultu & stulta fretus audacia. Argivum propterea dixit, quia Scena est Argis: intelligitur autem facile de Atheniensis esse sermonem, cum agatur Athenis fabula, & homo sit fat notus.

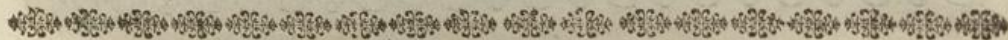
vf. 692. Ἐπιβρέμεται] Scholiastes supra ad vf. 93. hunc locum respiciens scribit περιβρέμεται.

vf. 693. Θρηϊκία χελιδῶν] Garrulitatem & simul barbariem hominis notat; quia Hirundo est garrula, & Cleophontis mater est oriunda ex Thracia, ut dicit Scholiastes, ubi etiam Philomela, sive, ut alii volunt, Procne, in Hirundinem est mutata. Barbarorum lingua comparatur cum hirundinum voce; Aeschylus in Agamemnone vf. 1059. χελιδῶν δίκην, ἀγνώστα φωνὴν ἐβάρβαρον κελυμένῃ. Hirundinis instar barbaram, ignotam habens vocem. Ubi Scholia: ὅτι ἐβάρβαρον τὸ ὄνομα διὰ τῆτο παραβλήθη τῆτο αὐτῆ· ἐν Θεσσίῃ γὰρ ἡ μεταμύθωσις αὐτῆς ἰσχυρῆ. Quoniam barbara est haec avicula, propterea comparat eam cum Cassandra; nam in Thracia fertur facta esse transformatio illius aviculae. Scholiastes Comici ad Aves vf. 1680. Ἀιχθῆλῳ τὸ βιβαρίζειν, χελιδονίζειν φησὶ· καὶ ἴων ἐν Ὀμπάλῃ τὴν ἐβάρβαρον χελιδῶνα λεγοντικῶς φησὶ. Aeschylus barbarizare vocat hirundinum more loqui. & Ion in Ompale tragoedia Bar-

S T R O P H E.

- CHOR. Ades Musa ad sacros choros, &
 Veni, ut delecteris carmine meo,
 Vifura numerosam populorum multitudinem,
 Ubi sapientiae innumerae sedent
 690 Ambitiosiores Cleophonte, in cujus
 Labris garrulis
 Acerbe fremit
 Thracia hirundo
 Super barbaro folio sessitans.
 695 Cantat autem lugubre lusciniæ
 Carmen, ut sit periturus,
 Etiam si pares fuerint calculi.

E P I R R E M A.

S E M I C H O R U S.

- SEM. Aequum est, ut facer chorus, quod in rem est civitatis,
 Moneat, & doceat. Primum itaque videtur nobis
 700 Exaequandos esse cives cum civibus, & metus adimendos.
 Tum si quis peccaverit supplantatus Phrynichi artibus

Ajo

has vocat χελιδνας in masculino genere. Comicus supra, v. 93. ineptos & loquaces poetas vocat χελιδνῶν μουσικά. ubi vide Notam.

v. 695. Ἄνδρον] Tribuit hirundini carmen Lusciniæ, non quia hirundo aequè suaviter canat atque lusciniæ; sed quia erant sorores, & utraque materiam carminis habeant lugubrem. De Lusciniæ cantu Ityn filium lugentis Comicus in Avibus v. 211. Χύσον δὲ νόμος ἱερῶν ὕμνων, ὃς διὰ θεῶν ἑτάροισι φρονεῖ, ἢ ἴμνῳ καὶ σὺν πολλοῦ βακρυῖ ἱερῶν ἀλλοτριζομένη διαρῶς μέλει. ubi vid. Not.

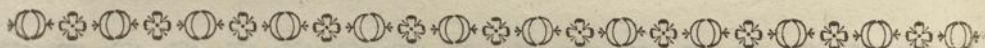
v. 696. ὡς ἀπολείπει] Lugubre dicit eum canere, quia instet ei iudicium, in quo vereatur ne propter multa facinora, quorum sibi conscius sit, condemnetur. vid. infra ad v. 1552.

Ibid. & seq. Ἀπολείπει καὶ ἴσαι γυναικί] Contra apud Aeschylum in Eumenidibus v. 744. καὶ δὲ Ὀρί-

στος, καὶ ἰσὶ ψῆφοισι κερδῆ. Vincit autem Orestes, licet paria suffragia in iudicio habeat cum adversariis. Reus semper absolvitur, si plura habeat suffragia quam accusator: imo tam favorabilis erat conditio ejus, ut etiam absolveretur, si aequalem habeat numerum suffragiorum cum adversariis. de quo videri potest Aristoteles Probl. Sect. 29. Num. 13. quem locum indicavit Stanley ad Aeschylum, apud quem plura legi possunt. Ceterum Comicus dum dicit Cleophontem periturum licet aequalibus suffragiis; vult significare illum omnino dignum esse morte.

v. 701. Παλαίσμασι] Metaphora a luctatoribus; dicit autem in plurali, ut subindicet, non illis tantam paratam esse debere veniam, qui semel peccassent; sed etiam illis, qui iterum iterumque, ad maiorem clementiam adhortans Athenienses. In luctationibus, qui ter esset lapsus, omnino erat victus: Aeschylus
 N n

- Ἐγένεαζ Φημι ζεῦα ποῖς ὀλιδοῖσιν τότε,
 Αἰπῆαι ἐκθεῖσι, λυσαὶ τὰς πρῶτερον ἀμαρτίαι.
 Εἴτ' ἀπιμον Φημι ζεῖνα μινδέν' εἴν' ἐν τῇ πόλει.
 705 Καὶ γὰρ αἰχρὸν ἔστι τὰς μὲν ναυμαχῆσασαις μίαν
 Καὶ Πλαταιῆς βύθους εἶνα, καὶντὶ δόλων δεσπότας.
 Κεῖ δὲ τέτ' ἔγωγ' ἔχομι' ἀν μὴ ἔ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
 Ἄλλ' ἐπαινω· μόνα γὰρ αὐτὰ ἰὼν ἔχοντ' ἐδράσαιτε.
 Πρὸς δὲ, τῆτοισ εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
 710 Χ' οἱ πατέρες ὀλιμαχῆσαν, ἔ πρῶσθησιν γένει,
 Τίω μίαν ταύτω παρῆναυ ζυμφοραῖν, αἰτεμῆοις.
 Ἄλλὰ τ' ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φύσῃ,
 Πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ζυγεῖς κησώμεθα,
 Καπιτίμης, ἔ πολίτας, ὅς τις ἀν ζυναυμαχῆ.
 715 Εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσώμεθα, καποσμηνυόμεθα,
 Τίω πόλιν ἔ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλας,
 Ὑτέρω ζερόνω τὸτ' αὐθῖς εὔ φροεῖν ἔ δόξομεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- Εἰ δ' ἔγωγ' ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνερ[⊙],
 Ἡ πρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξει[⊙],
 720 Οὐ πολὺν, ἔδ' ὁ πίθηκ[⊙] ἔτρός γ', ὁ
 Νῦν ὀροχλῶν, Κλειγῆς ὁ μικρὸς,
 Ὁ πονηρότατ[⊙] βαλανθῖς, ὀπίσσι
 Κρατῆσι κυκισιτέφρε,
 Ψυθδόνιτρε τε κόνιας,

Καὶ

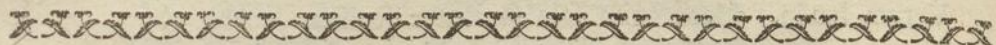
in Eumenidibus vl. 592. eadem uitur metaphora, apud quem Orestes cum Eumenidibus contendit coram iudicibus, qui cum falsus esset se matrem occidisse; Eumenidum chorus dicit: ἐν μὲν πόλει ἦδη τῶν παλαιωμάτων unus hic est ex tribus in Iuda lapsibus. Ubi Scholia: ἐκπίπλους, cecidisti: & addunt: μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιῶτων, οἱ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πλοῦμασιν ἐρίζουσι τὴν ἰσταν· metaphora a ludantibus, qui in tribus lapsibus definiunt aliquem viduum esse.

vl. 706. Καὶ Πλαταιῆς] Pro Πλαταιῆς a Πλαταιῶς. Scholiastes: τὰς συνναυμαχῆσασαις δόλους Ἑλλάντιος φησὶ ἐλευθερωθῆναι, καὶ ἐργασίας ὡς Πλαταιῆς συμπολιτεύσθαι· Hellenicus dicit, seruos, qui decertassent praefectio navali, libertate donatos esse, & inter cives relatos, ut Plataenses. Intelligit autem praelium ad Arginusas:

Plataensibus jus civitatis fuisse Athenis constar.

vl. 709. Οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ] Illos cives, qui saepe pugnasent pro patria & tamen honoribus essent exuti, opponit illis, qui cum semel tantum pugnasent, & insuper fuissent serui, tamen & libertatem essent consecuti & jus civitatis: vultque dicere, minus decorum esse, quod cives & viros de Rep. bene meritos ob levia peccata inclementer tractent; cum interea seruos, (quamvis non plane immerito, propter utilem eorum semel navatam operam) tantis beneficiis ornent. Haec autem subobscurae dicuntur, cum oratio aliter coepta aliter definit; nam vl. 705. dicebat: αἰχρὸν ἔστι τὰς μὲν ναυμαχῆσασαις μίαν &c; itaque hic vl. 709. debebat dicere: ποῖς δὲ πολλὰ δὴ — ναυμαχῆσασαις, — μὴ παρῆναυ μίαν ζυμφοραῖν· Illis autem, qui saepe

725 Καὶ Κικωλίας γῆς,
 Χρόνον εἰδιατείψῃ. εἰδώς δὲ τάδ', ὄντι
 Εἰρηνικός ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κα-
 ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
 νθι ξύλε βαδίζων.

Α Ν Τ Ε Π Ι Ρ Ρ Η Μ Α.

- 730 Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονημένη
 Ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τῆς καλῆς τε καὶ γαθῆς,
 Εἰς τε τὰρχεῖον νόμισμα, καὶ τὸ κοινὸν ἑρυσίον·
 Οὔτε γὰρ τῷτοισιν ἔσιν ἔ κεκωδηνθιμύοις,
 Ἄλλὰ καλλίτοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 735 Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπέισι, καὶ κεκωδηνθιμένοις,
 Ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς Βαρβάροισι πανταχῶς,
 Χρώμεθ' ἔδεν, ἀλλὰ τῷτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
 Χθές τε καὶ παρῶν κοπέισι τῶν κακίστων κόμματι.
 Τῶν πολιτῶν δ' ἔς μ' ἴσμεν διγενεῖς καὶ σάφρονας
 740 Ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλῆς τε καὶ γαθῆς,
 Καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
 Προσηλυθῶν. τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ Πυρρίαις.
 Καὶ πονηροῖς, καὶ πονηρῶν, εἰς ἀπαντα χρώμεθα,
 Ὑστάτοις ἀφιγυμύοισιν, οἷσιν ἡ πόλις περθεῖ.

Οὐδ'

vf. 738. Χθές τε καὶ παρῶν] Proverbiale, de rebus nuperis & recentibus; dicitur autem fere cum contentu. Demosthenes contra Leocharem, de Cive novitio: τὸ πρῶτον καὶ χθές ἐὶν ἡγεμονία. Idem de Corona: ἐπεὶ γὰρ ποτε, ἐπεὶ λίγω, χθές μὲν ἐν καὶ πρῶτον ἄμα Ἀθηναίων καὶ ῥήτορας γέγονεν. quem locum citavit Camerarius, cum aliis tribus, in Sophoclis Antigonam ad haec verba vf. 462. εἰ γὰρ τι νῦν γε καὶ χθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε ἐπὶ ταῦτα. non enim nunc aut nuper haec extiterunt, sed semper vigent ista. Juncus apud Stobacum: εὐ δὲ ἄλλοι λόγοι δὲ ἡμῖν ἔδεν νεότερον, ἔχθες περὶ καὶ πρῶτον ἰουρθεῖντα, καὶ μέλις ἰουδαϊσάνα. παλαιῶν δὲ ἀνδρῶν σοφῶν τε, τεθνασσομένων. Tu vero audi orationem non meam, neque recentiore, quasi veri aut nuper inventam, & vix approbatam; sed priscorum sapientumque virorum, magni aestimatam.

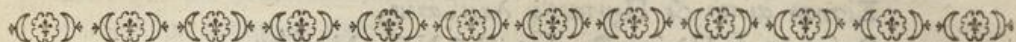
Ibid. Τῶν κακίστων κόμματι] In Pluto vf. 863. εἶπε δ' εἶναί τε πονηρὰ κόμματι. In Acharn. vf. 516. ἀνδρῶν μεχθρῶν, παρακωμμήντων, ἄτιμα, καὶ παράξενά καὶ παράσημα.

vf. 742. Προσηλυθῶν] Ita scribendum puto propter

metrum & sensum. Demosthenes contra Midiam: λειποταξίᾳ γενομένη ἐκλακόνει, καὶ ἐπ' αἰματι φύγειν, καὶ μόνον προσηλυθῶν. deserti ordinis convictum esse, & caedis reum agi, & tantum non crucifigi. ubi Scholia: τῶν δικαιοκρίτων παραδίδεσθαι, τῶν σαυτῶν τοῖς ἡλοῖς περιπέγνυσθαι, carnisque traditi: cruci clavus affigi. quae posterior significatio est propria; prior Synecdochica speciei pro genere. Proprie usurpavit Plutarchus de audiendis poetis: τῶν προκῶν προσηλωσῶν. rotas affixisse: Accipitur etiam latius pro, exponere aliquem injuriae aliorum, contumelia afficere; Aelianus Epist. 3. εἰ Εὐπειθίδης ὁ Κορυδαλλίδης ἑμαυτὸν περιφόρου προσηλωμένον. Si ego, qui sum Eupitibides Corydallensis, patiatur meipsum Indibrio esse. Videatur & Stanlejus ad Aeschylus Prom. vf. 437. Omnes autem Edd. & citationes προσηλωμένον.

Ibid. Πυρρίαις] Serpens, ut dicit Scholiastes. Imponerant autem fervis nomina a colore quandoque, ut Pyrrhias, Xanthias: aut a Gente, ut Cario, Syrus, Syrus, Ebrattia: aut ab officio, ut Dromo, Sofias; & alitunde, ut patet ex Terentio, Plauto, & Aristophane, apud quos omnia quae dixi occurrunt. Lucianus in Timone:

- 745 Nec pro piacularibus facile usa fuisset.
Sed nunc saltem, ô stolidi, mutatis moribus
Utimini rursus bonis viris; nam hoc si bene vobis cesserit,
Laudem merebitur; sin aliquid fuerit offensum, saltem ab illis, qui lignum
& locum honoratum obtinent,
Pati videbimini sapientibus, si quid patiamini.

S C E N A P R I M A.

A E A C U S, X A N T H I A S.

- 750 **A**EAC. Egregius vero, ita me Jupiter fervator amet, est vir
Tuus herus. XANTH. Quomodo non egregius,
Qui potare & futuere tantum scit.
AEC. Illud vero annon mirum, quod te non verberaverit, cum palam ostendisset
Te dixisse quod sis herus, cum servus tu esses.
- 755 XANTH. Plorasset utique. AEC. Istud quidem servile
Illico fecisti, quod ego libenter facio.
XANTH. Libenter, obsecro? AEC. Imo eopta mihi videor,
Quando clam hero maledico.
XANTH. Quid? num etiam libenter murmuras, quando acceptis plagis
- 760 Multis, foras abis? AEC. Hoc etiam libenter facio.
XANTH. Quid? num etiam libenter es curiosus? AEC. Adeo profecto ut
non sciam libentius facere.
XANTH. Proh germane Jupiter! etiamne sermones libenter captas,
Quando heri colloquuntur? AEC. Imo plusquam infano modo.
XANTH. Quid? num etiam dicta libenter eliminas? AEC. Ego?
- 765 Imo profecto cum hoc facio semine pollui mihi videor,
XANTH. O Phoebe Apollo! injice mihi dexteram,
Et da osculandam, ipseque osculare meam: atque dic mihi,
Per Jovem obsecro, verberonem illum socium nostrum,

Quis

vs. 762. [Ὁμόγνη Ζεῦ] Fratrum est invocare Jovem ὁμόγνην. Eurip. Schol. ad Hecubam vs. 346.
vs. 763. [Πλὴν ἢ μαινομαι] Qui vehementer gaudent, illi quasi infantium; Euripides in Cyclope vs. 463. ἰδὲ, ἰδὲ: γλῶσσα, μαινόμεθα τοῖς ἑσπέρμασι. Io, Io! delictor, prae gaudio non sumus apud nos ipsos. Comicus paulo post: ὑπερμεινόντων, vs. 788.
vs. 766. [Ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν] Sophocles in Trachiniis vs. 1179. Ἐμβαλλε χεῖρα δεξιάν πρῶτισθ μοι.

Noster in Vespis vs. 550. Ἐμβαλλέ μοι τὴν χεῖρα. Diphilus apud Athenaeum p. 292. τὴν δεξιάν ἐμβαλεν. Sophocles Oedipo Coloneo aliter, vs. 1126. καὶ μοι χεῖρα, ἢ τὰς δεξιάν δεξον, ἢε ψάτω, φιλῶσα π', εἰ δέμι, το σὺν κάρη. Atque mihi manum dexteram, o domine, porrige, ut tangam eam, & si fas est, osculer caput tuum.
vs. 768. [Ὁμομαστίας] Verbero verberonem obsecrat per Jovem converberonem, ut frater fratrem oraret per Jovem ὁμόγνην, sodalis sodalem per ἰταμίον.

- Τίς ἔστ' οὐδὲν ἐπὶ θόρυβῳ, χ' ἡ βοή,
 770 Χῶ λαιδορησιός; ΑΙΑΚ. Αἰχύλε κ' Εὐεπίδες.
 ΞΑΝΘ. Ἄ. ΑΙΑΚ. Πράγμα πρᾶγμα γ' κελίηται μέγα
 Ἐν τοῖς νεκροῖσι, κ' γαίσις πολλή πάνυ.
 ΞΑΝΘ. Ἐκ ἔ; ΑΙΑΚ. Νόμος πῖς εἰθὰδ' ἐπὶ κείμῳ
 Ἄπο τ' τεχνῶν, ὅσα μεγάλα κ' δεξιά;
 775 Τὸν ἄειτον ὄντα τ' ἑαυτῷ συντέχνων,
 Σίτησιν αὐτὸν εἰ Πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 Θρόνον τε ἔ Πλύτων ἔξῃς ΞΑΝΘ. Μαυθᾶνα.
 ΑΙΑΚ. Ἐως ἀφίκοιτο τ' τέχνῳ σοφώτερῳ
 Ἐπερὸς πῖς αὐτῷ τότε δὲ ὠδραχαρεῖν ἔδῃ.
 780 ΞΑΝΘ. Τί δῆτα τᾶτ' τεθορύβηκεν Αἰχύλον;
 ΑΙΑΚ. Ἐκεῖν ἔειχε τ' τραγωδικὸν θρόνον,
 Ὡς ἂν κερᾶπῃ τ' τέχνῳ. ΞΑΝΘ. Νυγὶ δὲ πῖς;
 ΑΙΑΚ. Ὅτε δὴ κατῆλθεν Εὐεπίδης, ἐπεδείκνυτο
 Τοῖς λαποδύταις, κ' τοῖς βαλαντητόμοις,
 785 Καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι, κ' τοιχαρύχοις,
 Ὅσφ' ἔτ' εἰ ἄρα πλῆθ' οἱ δ' ἀκροάουροι
 Τῶν ἀνπλογῶν, κ' λυγισμῶν, κ' τροφῶν,
 Ὑπερμάησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.
 Καῖπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο ἔ θροῖς,
 790 Ἴν' Αἰχύλῳ καθῆτο. ΞΑΝΘ. Κέκ' ἐβάλλετο;
 ΑΙΑΚ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμ' ἀνεβόα κείσῳ ποιεῖν;
 Ὅπότερ' εἴη τ' τέχνῳ σοφώτερῳ.
 ΞΑΝΘ. Ὁ τ' πανέργων; ΑΙΑΚ. Νῆ Δί' ἔραμόν γ' ὄσον.
 ΞΑΝΘ. Μετ' Αἰχύλε δ' ὄσθ' ἦσαν ἔτεροι ζύμμαχοι;
 795 ΑΙΑΚ. Ὀλίγον τὸ ληστὸν ὄσθιν, ὥσπερ εἰθὰδε.
 ΞΑΝΘ. Τί δῆτ' ὁ Πλύτων δρᾶν ὠδρασκιδάξῃ;
 ΑΙΑΚ. Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα κ' κείσῳ,
 Καλέγγον αὐτῶν τ' τέχνης ΞΑΝΘ. Καῖπειτα, πῶς
 Οὐ κ' Σοφοκλῆς ἀντελάβετο ἔ θροῖς;
 800 ΑΙΑΚ. Μὰ Δί' ὄσθ' ἐκεῖν, ἀλλ' ἔκυσε μ' Αἰχύλον,
 Ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τ' δεξιάν,

Κά-

vf. 770. Λαιδορησιός] Ita Edd. Aldi, Juntae, Farrei & Brubachii, non λαιδορησιός. Tale est λαιδορησιός & μελλορησιός. Vide ad Alciphronem p. 87. seq.
 vf. 771. Πράγμα πρᾶγμα] Ita recte editio Farrei, & ita invenit in MS. Vaticano Kusterus, nisi quod ibi minus recte haec Aeaci personae tribuantur, quod & ipse animadvertit Vir Clarissimus; in ceteris edi-

tionibus semel est posita vox πρᾶγμα, quae res metrum faciebat mutilum.

vf. 776. Ἐν πρυτανείῳ] Nempe ut apud Superos Athenis.

vf. 783. Ἐπεδείκνυτο] Subaudiri potest τὸν τέχνην. Machon apud Athenaeum VIII. p. 348. Ἰάκλιος κακὸς στρατόνιστος ἐστὶν πότε ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ

- Quis iste est tumultus intus, & clamor,
 770 Et concertatio? ΑΕΑC. Aeschyli & Euripidis.
 ΧΑΝΤΗ. Ah! ΑΕΑC. Motus, motus ingens exortus est
 Inter mortuos, & magna omnino seditio.
 ΧΑΝΤΗ. Ex qua re? ΑΕΑC. Lex hic quaedam posita est,
 Ut ex artibus majoribus & elegantioribus
 775 Ille, qui est praestantissimus inter artifices sui generis,
 Cibum ex Prytaneo capiat
 Secundum Plutonium (proxime a Plutone) ΧΑΝΤΗ. Intellego.
 ΑΕΑC. Usque dum veniat in ea arte sapientior
 Ipso alius aliquis; tunc autem loco cedere oportet.
 780 ΧΑΝΤΗ. Cur itaque hoc turbavit Aeschylum?
 ΑΕΑC. Ille tenebat tragicum folium,
 Ut qui esset praestantissimus in illa arte. ΧΑΝΤΗ. Nunc vero quis?
 ΑΕΑC. Postquam descendisset Euripides, edidit specimen artis
 Grassatoribus, & sectoribus zonariis,
 785 Et parricidis, & parietum perfossoribus,
 Quorum hominum apud inferos est ingens multitudo; at illi audientes
 Contradiçtiones, & flexuras, & strophas,
 Summopere insaniebant ejus amore, & sapientissimum judicabant.
 Deinde fiducia elatus capeſſebat folium,
 790 Ubi Aeschylus federat. ΧΑΝΤΗ. Et non jaciebatur lapidibus?
 ΑΕΑC. Non sane, sed multitudo clamabat ut iudicium fieret,
 Uter sit potior in ea arte.
 ΧΑΝΤΗ. Anne sceleratorum multitudo clamabat? ΑΕΑC. Et profecto altis-
 simo clamore.
 ΧΑΝΤΗ. Cum Aeschylo vero non erant alii aliqui ejus adjutores?
 795 ΑΕΑC. Bonorum exiguus numerus est, quemadmodum hic etiam,
 ΧΑΝΤΗ. Quid ergo Pluto (*facere cogitat,*) adornat?
 ΑΕΑC. Certamen & iudicium ut mox fiat,
 Et examen eorum in arte peritiae. ΧΑΝΤΗ. Sed quæ factum, ut
 Non Sophocles capeſſeret folium?
 800 ΑΕΑC. Haudquaquam ille profecto; sed osculabatur Aeschylum,
 Cum jam descenderet, & injiciebat ei dexteram,

Isque

πρὸ τῆς πύλης. Malus quidam fidicen, convivio excipiens
 Stratonicum, ostendebat ei ortem inter potandum.

vf. 788. Ἰαπεριμένοντες] Supra vf. 763. πλὴν ἢ μαινο-
 μαι.

vf. 793. Ἡ δὲ ἀρχὴν γ' ἔσονται] Repete ex antee-
 dentibus ἰαπερία. Euripides in Troadibus vf. 519. ἰα-
 περία κρημνίστα. Equum cuius fremitus coelum ferit.

Comicus in Vespis vf. 413. ἀλλὰ μὴ κικέρησαι. dein-
 de alter: καὶ Διὶ ἐς ἄρατον γαί. In Nubibus vf. 355. κ-
 κερμύκη ῥέζατε κήμοι φωνῶν. Vid. hic in Ranis vf.
 1160.

vf. 795. Ὅσπερ ἐθάρδι] Quasi oblitus se esse apud
 inferos, loquitur tanquam esset apud superiores. vult
 autem seculi mores perfringere.

Καὶ κείνῳ ὑπεχώρησεν αὐτὰς ἔθρονον.

Νηυὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,

Ἐφεδρῶ καθεδεῖαζ· καὶ μὲν Αἰαχὺλῶ κρατῆ,

805 Ἔξαν χεῖρ' ἔχον· εἰ δὲ μὴ, αἶψα τ' ἔτιχης

Διαγωνεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐειπίδην.

ΞΑΝΘ. Τί ληθῆμ' ἄρ' ἔτα; Αἰακ. Νὴ Δί' ὀλίγον ὑπερον,

Κάνταυθα δὴ, τὰ δεινὰ κινήσει.

Καὶ γὰρ τάλαντ' αὖ μυσικὴν καθύμει.

810 ΞΑΝΘ. Τί δὲ, μισθωγῆσοσι τ' παραγῶδιαν;

Αἰακ. Καὶ κενόνας ἐξοίσουσι, καὶ πῆχαις ἐπῶν.

Καὶ πλάσιμα ξύμπτικτα πλυνθῶσοσι γε,

Καὶ λυγμέτρους, καὶ σφύρας. ὁ γὰρ Εὐειπίδης

Κατ' ἐπ' αὖ βασανεῖν φησι τὰς παραγῶδας.

815 ΞΑΝΘ. Ἦπερ βαρέως οἶμαι τ' Αἰαχὺλον φέρει.

Αἰακ. Ἐβλεψεν ἐν ταυρηδὸν ἐγκύβητας κατὰ.

ΞΑΝΘ. Κενεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; Αἰακ. Τῆτ' ἰὼ δόσκολον.

Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν σπείραν θύεισκέτι.

Οὔτε γὰρ Ἀθλιώοισι συνέβαινει Αἰαχὺλῶ.

820 ΞΑΝΘ. Πολλὰς ἴσως ἐνόμιζε τὰς ποιχαρῶχους.

Αἰακ. Λήρον τε τὰ μὲν ἠγείτο, ἔθ' ἠγείτο πέρι

φύσεισ ποιητῶν. εἶτα τὰ σὰ δεσπότη

Ἐπέτρεψεν, ὅτι τ' ἔτιχης ἔμπειρῶ ἰὼ.

Ἄλλ' εἰσώμην, ὡς ὄξεν γ' οἱ δεσπότηται.

825 Ἐσπυδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνετ'.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἦπερ δεινὸν ἐβλεψεμέτας.

Χόλον ἐνόδοεν ἔξθ'.

Ἦνικ' αἰὶ ὄξυλάλον φρ' ἰδῆ.

Θήροντ' ὀδόντα.

830 Ἀντιτέχνου. τότε δὴ

Μανίας ἰσὸν δεινῆς

Ὅμματ' αὖ προβήσεται.

Ἔτα

vf. 804. Ἐφεδρῶ] Triclinius ad Sophoclis Ajacem
vf. 611. Ἐφεδρῶ κενόνας ὁ παρεσκευασμένῳ, ὅταν δύο τι-
νὲς παλαίωσιν, παλαῖουσι τὸ νικῶσάντι. Proprie is dicitur
Ephedrus, qui, duobus ludantibus, paratus & instructus
est decertare cum eo, qui ex illis duobus vicerit.
vf. 811. Κενόνας — ἐπῶν] In Avibus vf. 1000. κα-

τόνας ἀφ' αὐτοῦ. Euripides in Hecuba vf. 601. οἶδεν τί γ'
αἰσχρὸν, κενόν τε καλῶ μαθάν'. Novit quid sit turpe, ex
regula honesti cognoscens.

vf. 816. Ἐβλεψεν ἐν ταυρηδὸν] Euripides in Medea
vf. 92. καὶ μὴ πλάζεσθαι μητρὶ δόσθου κενεῖν. ἴδῆ γὰρ εἶδεν
ὄμματιν ταυρηδὸν. Neque adducas eos ad matrem ira-
tam.

- Isque cessit ei locum.
 Nunc autem erat, ut *mibi* Clidemides ajebat,
 Sessurus observator certaminis; & si Aeschylus vicerit,
 805 Continebit se in suo loco; sin minus, de artis gloria
 Decertaturum se dixit cum Euripide.
 XANTH. Quid ergo fiet? AÆAC. Profecto paulo post,
 Et quidem in eodem isto loco, horrendum illud certamen exorietur:
 Etenim in trutina examinabitur ars musica.
 810 XANTH. Quid? an tragoediam ad libram appendent?
 AÆAC. Et regulas efferent, & ulnas carminum,
 Et quadrata coagmentata formabunt instar laterum,
 Et diametros, & cuneos. Nam Euripides
 Singulos versus examinaturum se ait tragoediae.
 815 XANTH. Sane graviter arbitror Aeschylum ferre ista.
 AÆAC. Ideo torvum intuebatur instar tauri capite in terram demisso.
 XANTH. Quis vero judex erit? AÆAC. Hoc difficile erat.
 Nam sapientum virorum magnam deprehenderunt inopiam.
 Neque enim Atheniensibus conveniebat Aeschylus.
 820 XANTH. Multos forte inter eos esse putabat perfossores parietum.
 AÆAC. Ceteros pro nugis habebat, in dignoscendis
 Ingeniis poetarum. Deinde tuo hero
 Commiserunt rem, quia artis peritus erat.
 Sed ingrediamur; nam cum nostri heri
 825 Majori studio aliquid agunt, nobis parata sunt verbera.

C H O R U S.

- H**orrendam profecto vir grandiloquus
 Iram intus apud se fovebit,
 Quando viderit, ut acutiloquum
 Dentem exacuat
 830 Adversarius. Tum demum
 Prae furore acerrimo
 Oculos distorquebit.

Exi-

tam; jam enim vidi eam oculis efferari. Ibid. vs. 187.
 στεγμα ἀνταυρέτας ἀσπιδος εἰ ἐσφαται.
 Ibid. Ἐγκύβητος] Idem quod κἀτα κύβητος. In Vespis
 vs. 279. πολὺ θρημύδα & ἡ δὲ — ἐπιπύ ἀντιλοκλή τις,
 κἀτα κύβητος, ἢ τὰ λίθον ἐπέε εἰλεται. Ubi vid. Not.
 vs. 826. Ἐπιβριμύτας] Aeschylum ita vocat, propter

illius grandiloquentiam.

vs. 829. ὀφθαλμοὶ ἰδόντες] Metaphora ab Apris. In
 Lysistrata vs. 1257. αἰσθε τοὺς κἀπρωεὶς ἰδόντες οἰδὲ
 ἰδόντες. ubi vide Notam. Ita autem Edd. pristinae ἰδόν-
 τες, non ἰδόντες.

- Ἔστα δ' ὑψιλόφων τε λόγων
 Κορυθαίολα νείκη,
 835 Σκινδαλῶν τε ᾠδὸξόνα,
 Σμιλδύματ' ἔργων,
 Φωτὸς ἀμυρομύς
 Φρενοτέκλον ἄνδρος
 Ῥήμαδ' ἰπποδοάμονα.
 840 Φείξαι δ' αὐτοκόμῃ λοφιάς
 Λασιώχῃ χαίταν,
 Δεινὸν ὀπισκύνιον ξυνάγων,
 Βρυχάμιν ἥσθ
 Ῥήματ' ἡμφοπαγῆ,
 845 Πινακιδὸν ἄσποπῶν
 Γηγυεὶ Φυσήματι.
 Ἔνθεν δὲ φοματρυγρὸς ἐπάθ
 Βασανίτεια, λίσπη
 Γλαδὸς ἀνελιοσομῆ, Φθοερβός.
 850 Κινῶσα χαλινὸς,
 Ῥήματ' δαιομῆ,
 Καταλεπτολογήσθ
 Πλοδύμων πολὺν πόνον.

ACTUS TERTII

Τρίμετροι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

- ΕΥΡ. **Ο**ὐκ ἂν μεθείλω ἔθρον, μὴ νηθέτῃ·
 855 Κρείττων γὰρ εἶναι Φημι τέττα ἔτεχνίω.
 ΔΙΟΝ. Αἰσχύλε, τί σιγάς; αἰδάνῃ γὰρ ἔ λόγῃ.
 ΕΥΡ. Ἀποσημνυεῖται ᾠῶτον, ἄτῳ ἐχάστοτε

Ἐν

vf. 833. Ἐψιλόφων τε λόγων] Infra vf. 950. Euripides dicit Aeschylum proloqui βήματα ἕβια ἄρρῃς ἔχοντα καὶ λόγῃς.
 vf. 835. Σκινδαλῶν] In Nubibus vf. 130. λόγων ἀκριβῶν σκινδαλῶν. ubi vid. Notam.
 vf. 836. Σμιλδύματα] Antiphanes apud Athenaeum IV. p. 161. λόγοι λεπτοί, διασημνυμένοι τε φροντιστές.

orationes subtiles & exasctatae meditationes.

vf. 837. Φωτὸς] Euripidem intelligit.

vf. 840. Φείξαι δ' αὐτοκόμῃ λοφίας — χαίταν] Empedocles apud Plutarchum in Quaest. Physicis: φείξαι εὐλοφίην πύξ ἀφθαλμοῖσι διδραχμάς. Soping. ad Hesych. in voce λοφία.

- Existunt autem verborum altæ cristas erigentium
 Galeatæ & veloces concertationes,
 835 Scindularumque subtilium audaces rotationes,
 Et ramenta operum,
 Dum refutat alter vir
 Artificis ingeniosi
 Verba fesquipedalia.
- 840 Tum iste erigens comantis cervicis
 Hirsutam setam,
 Horribile supercilium contrahens,
 Rugiens, emittet
 Verba compaginata,
 845 Tanquam tabulas ea revellens,
 Giganteo spiritu.
 Hinc jam dicendi magistra, versuum:
 Examinatrix, lubrica
 Lingua volubilis invidiosos
- 850 Concutiens frenos,
 Concidens adversarii verba,
 Minutatim refellet
 Pulmonum gravem laborem. (*vehementi spiritu enunciata verba*)

SCENA SECUNDA.

Senarii.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

EUR. Nolim relinquere folium, ne adhorteris:

855 **E** Nam isto me potiore a σ esse in arte nostra.

BACCH. Aeschyle, quid taces? sentis enim haec dicta.

EUR. Cum gravitate aliquamdiu stabit tacitus primo, id quod semper

In

vf. 843. Βρυχόμενος] Aeschylus intelligitur, quem paulo ante ἐπιβρομέσαν dicebat.

vf. 846. Ἰσχυροὶ φροσῆματι] Gigantes dicebantur γυγῆσι. Vid. ad Nubes vf. 851.

vf. 852. Κατακλιπλοζήσῃ] In Nubibus vf. 1499. διακλιπλοζήσῃ ταῖς δεξιῖσι.

vf. 854. Ἐτ.] Hic jam prodeunt Euripides, Aeschylus, & Bacchus; deinde illi duo certant de priuatu, Baccho iudice.

vf. 857. Ἀποσπασμένης] Infra, vf. 1046. Διχόλο λίξον, μὴδ' ἀββαδῆς σημαίνουμένης χαλίτανι.

Ibid. Ἀπὸ τῆς ἐκδορῆς ἐν ταῖς τραγῳδίασι] Aeschylus in

Ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐτετραθέτο.

ΔΙΟΝ. ὦ δαιμόνι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίσαι λέγει.

860 ΕΥΡ. Ἐγ' ᾧδα τῶτον, ἢ δέσπεμμαι πάλα,

"Ἀνθρωποι ἀγριοποιὸν, αἰθαδόσμοι,

"Ἐχούτ' ἀχάλινοι, ἀκρατεῖς, ἀπύλωτοι φόμα,

"Ἀπειλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣΧ. Ἄληθες, ᾧ παῖ τ' ἀρραβίας θεῶ.

865 Σὺ δὴ με ταῦτ', ᾧ στωμυλιοσυλληκτάδη,

Καὶ πιαχοποιῆ, ἢ ρακιοσυρράπιάδη.

"Ἄλλ' ἐπὶ χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. ΔΙΟΝ. Παῦσ' Αἰσχύλε,

Καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγχνα θερμίνης κότω.

ΑΙΣΧ. Οὐ δῆτα, πλὴν γ' ἀν τῶτον σποφήνω σαφῶς

870 Τὸν χλοποιὸν, αἴθ' ὦν θεαοῖνε.]

ΔΙΟΝ Ἄγ' ἄρα μέλαιναί παιδες ἐξεύχεατε

Τυφῶς γ' ἐκβάλλεν ὠδρασκυλάει.]

ΑΙΣΧ. ὦ Κρητικῆς μὲ συλλέγων μονάδας,

Γάμους δ' ἀνοσίθεσ εἰσφέρων εἰς τ' τέχνῳ.

875 ΔΙΟΝ. Ἐπίχες ἔτ' ἔ, ᾧ πολυπύμπ' Αἰσχύλε.

"Ἀπὸ τ' χαλαζῶν, ᾧ πόνηρ' Εὐειπίδη,

"Ἀπαγε σιαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σαρρονεῖς,

"Ἴνα μὴ κεφαλαίῳ τ' κρόταφόν σε ρήματι

Θένων ὑπ' ὄργης, ἐκχέη τ' Τήλεφον.

880 Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὄργην, Αἰσχύλ', ἀλλὰ φρασίως

"Ἐλεγχ', ἐλέγχε· λοιδορεῖσθ' δ' ἔ φρέπι

"Ἄνδρας ποιητῆς, ὡσπερ ζῆτοπώλιδας.

Σὺ δ' ἄθως, ὡσπερ ὀρινθ' ἐμωρηθεῖς, βοᾷς.

ΕΥΡ.

in Tragoediis introduxit saepe personas nimis diu ta-
centes; infra, v. 936. de eo dicit Euripides: πρώτι-
σα μὲν δὴ γ' ἴνα τινὰ κἀθισεν ἐγκαλύφας, ἄχμηλά τιν'
ἢ Νιόβων, τὸ πρόσωπον ἔχει δαιμόνιος, πρῶγμα τ' τραγω-
δίας, γυροκόλας ἔδὲ τυτῆ.

v. 861. [Ἀθραπτον] Hunc, & sequentes duos versus
citat A. Gellius l. 15. ubi ait: Hujuscemodi autem lo-
quacitatem, verborumque turbam magnitudine inani va-
siam facetissimus Poëta Aristophanes insignibus vocabulis
denotavit in his versibus. Ex notis Kusteri."

v. 862. [Ἐχούτ' ἀχάλινον — φόμα] In Euripidis
Fragmentis ex Menalippe: ἀχάλιν' ἔχουσι φόμα. Vi-
de Notas Cl. Barneſii ad Euripidem in Bacchis v. 385.
ad haec verba: ἀχάλινον σωμαίων, ἀνομι τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλει δυσυχία. Effraenasi oris & enormis demenciae
finis est infartium. Theophylactus Simocata Epist. 67.
ἐκ εἰδῶς, ἀχάλινωτον γλώτταν μείζονα τὴν πνευματικῆ-
σ' εἰσπραττομένη τὴν κίλασιν. Nec scis, ab effraeni
lingua exigi supplicium majus ipse delicto.

v. 863. [κομποφακελορρήμονα] Infra, v. 965. εἶδον
ὑπὸ κομποφάτων καὶ ρημάτων ἰσαχθῶν (τὴν τέχνην.)
v. 864. [Ἄληθες ᾧ] Est parodia versus Euripidei,

quem profert Scholiastes: Ἄληθες, ᾧ παῖ τ' θαλασσίας
θεῶ. Pro θαλασσίας θεῶ autem Aristophanes lepide
dixit: ἀρραβίας θεῶ i. e. Rurales deae, ut nempe
oblique indicaret Euripidem fuisse filium λαχανοπά-
λαι i. e. Olerum venditricis." Kusterus. In The-
simoph. v. 394. Εὐριπίδης τὸ τ' λαχανοπαλαιός.

v. 865. [στομυλιοσυλληκτάδη] Infra, v. 1185. ad eum-
dem dicit Aeschylus: ᾧ κατεστωμυλιμένε ἀνθρώπε. Ce-
terum illa vox est composita ad comicam licentiam.
Similis vox occurrit apud Athenaeum l. p. 157. ἀ-
δρεῖς γυροσυλληκτάδη. Viri barbam colligere soliti.

v. 866. [Πτοχοποιῆ] Euripidis Scholiastes ad Phoe-
nissas v. 1432. ὅπως ἐκ πάσων Εὐριπίδους πτοχοποιῶς ἐστίν.
Plane in omnibus Euripides est mendicorum siber. Ubi
autem Euripides introduxerit mendicos, ipse Comicus
facete admodum docet in Acharn. ubi inter alia, v.
423. ἀλλ' ἢ Φιλοκλήτης τὰς τὴν πτωχῆ λέγει; deinde
alter: ἐκ ἀλλὰ τόσσα πολλὰ τοῦ πτωχίστη.

Ibid. [ρακιοσυρράπιάδη] Infra, v. 1089. τὸς βασιλεύ-
οντας βασιλ' ἀμυθῶν. Vid. in Acharn. loco jam cita-
to, ubi fingit quendam pannos & habitum mendico-
rum mutuo petentem ab Euripide ex ejus Tragoediis.
v. 870.

In tragoediis factitabat praestigiator iste.

ΒΑCCH. O bone, ne nimis magna loquaris.

- 360 EUR. Ego hunc novi, & dudum (*contemplatus sum,*) perspexi
Hominem crudelium Heroum fictorem, contumaci
Praeditum, effraeni, impotenti, & bipatenti ore,
Sine ullo modo loquentem, turgida verba cumulatim fundentem.
ΑΕSCH. Itane, ô fili rusticae Divae.

- 365 Tu in me haec dicis, ô blateramentorum collector,
Et mendicorum fictor, & pannorum confutor:
At faxo ut cum magno malo tuo dixeris. ΒΑCCH. Define Aeschyle,
Neve excandesças iracundia.

- ΑΕSCH. Minime vero, priusquam ostendero perspicue,
370 Qualis homo sit iste claudorum fictor, qui nunc adeo ferox.
ΒΑCCH. Agnum agnum nigrum pueri efferte,
Nam turbo erumpere conatur.

- ΑΕSCH. O qui Cretenses colligis monodias,
Nuptiasque nefarias infers in artem.

- 375 ΒΑCCH. Reprime te, ô valde honorande Aeschyle.
Tu vero Euripides a grandinibus, miser,
Remove te hinc, si sapis,
Ne grandiori verbo tempora tibi
Feriens prae iracundia, excutiat Telephum.

- 380 Tu vero, Aeschyle, non iracunde, sed leniter
Argue & arguitor. Conviciari autem non decet.
Poëtas, tanquam panarias (*panum venditrices.*)
Tu vero statim incensus quasi ilex vociferaris.

EUR.

vf. 370. Τὸν χαλοποιόν] In Acharn. vf. 410. ad Euripidem aliquis dicit: ἐκ ἐπὶς χαλὸς ποιῖς. mox ibi, vf. 426. afferuntur exempla claudorum ex tragoediis illius: ἂ Βαλλεροφόντης εἶχ' ὁ χαλὸς ἐπὶσί; deinde alter dicit: ἂ Βαλλεροφόντης ἄλλα κἀκεῖν' μὴ ἦν χαλός, προσαιτῶν, σωμύλλ'· deinde alter: οἷδ' ἀνδρὰ Μυσοῦ Τύλερον.

vf. 371. Ἄγ' ἄρα — τοὐδὲ γὰρ] Ingentes motus animorum in istis poëtis comparat cum vento impetuosissimo; itaque *agnam nigram* jubet esseri tempestatibus immolandum. *Nigras pecudes* tempestatibus immolabantur. Virg. Aen.

Nigram hœmi pecudem, Zephyris felicibus albam.

vf. 373. Ὡ Κοκτικὸς μὲν] Unus ex Schollastis putat Comicum respicere ad Phaedram in Hippolyto Euripidis, quae erat Cretensis, & infano amore deperibat Hippolytum privignum; sane haec monodias canit in praedicto dramate vf. 197. & seqq. Infra etiam reprehendit Euripidem quod tali modo de Phaedra scripsisset; ubi Aeschylus dicit, se fecisse fabulas, quae continerent exempla virtutum, non autem tales, quales Euripides; vf. 1075. ἄλλ' ἂ μὰ Δι' ἂ Φαίδρας ἐποίησεν

πορνας. deinde vf. 1084. Euripides quaerit: πότῃσιν δ' ἔα ἄντα λέγον ταῦτον περὶ τ' Φαίδρας ἐυθύνῃ· cui Aeschylus: μὰ Δι' ἄλλ' οἶπ', ἀλλ' ἀποκρίσῃσιν χερὶ τὸ πομπῶν τ' γὰρ ποιεῖσθαι.

vf. 374. Γάλας δ' ἀνοσίγῃ] In Aeolo Euripidis Maecarens fororem Canachen duxit: aut etiam ceteri illius fratres ceteras forores; ut notavit Scholiastes in Nubibus vf. 1374. ad haec verba: ὁ δ' εἰς εὐθύν' ἔσ' Εὐριπίδα ἴσασιν τιν' ὡς ταῖν' ἀδελφῶν, ἂ λέξιμαί, τὴν ὁμομορτίαν ἀδελφῶν. Vide hic in Ranis vf. 1107.

vf. 379. Ἐκχλῆ τ' Τάλασον] i. e. Ne effundat aut excutiat tibi mentem ἔφ' sapientiam, quam praecipue ostendisse voluisti in Telepho dramate· μὴ ἐκχλῆ τὸ πᾶν σφισσῆμα, ut cum Sophocle dicam ex Philoctete vf. 13. introduxerat autem Telephum tanquam sacundum & disertum; in Acharnensibus vf. 428. sic describitur: χαλός, προσαιτῶν, σωμύλλ', δεινός λέγων. deinde alter dicit: οἷδ' ἀνδρὰ Μυσοῦν Τύλερον.

vf. 380. Μὰ πρὸς ἔργῳ] Infra, vf. 1029. μὴ πρὸς ἔργῳ ἀντιλέξαι, ubi vid Not.

vf. 381. Ἐλεγχ' ἐλέγχῃ] Mox: δέλωσιν δέλωσθαι· τὸ ἐvocavi autem hic quod Edd. habent ἐλέγχῃ pro ἐλεγχῆ.

- ΕΥΡ. Ἐτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κῆκ ἀναδύομαι
 885 Δάκνειν, δάκνειας ἀφ' ἑστέρας, εἰ τῆσθε δοκεῖ,
 Τάπη, τὰ μέλη, τὰ νεύρα τ' τραγωδίας,
 Καὶ ἢ Δία, τ' Πηλέα τε, καὶ τ' Αἰόλον,
 Καὶ τ' Μελιάχρον, καὶ πῖ μάλα τ' Τήλεφον.
 ΔΙΟΝ. Σὺ δὲ δὴ τί βελβύβῃ ποιεῖν; λέγ' Αἰχόλυε.
 890 ΑἴσΧ. Ἐβελόμην μὲ ὅσῃ εἰλίσσειν εἰθάδε.
 Οὐκ ἐξ ἴσθ' ἔστι γὰρ ἀγὼν νῶν. ΔΙΟΝ. Τίη;
 ΑἴσΧ. Ὅπῃ ποιήσεις ἔχι σωτηθηνκέ μοι.
 Τῆσθε δὲ σωτηθηνκεν' ὦσ' ἐξέειπεν.
 Ὅμως, ἐπεὶ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χεῖ.
 895 ΔΙΟΝ. Ἴθι νῦν λιβανωτὸν δέυρόπισ, καὶ πῦρ δότω,
 Ὅπως ἀν' ἔξωμαι ἀφ' ἑσφισμάτων,
 Ἀγῶνα κρῖναι τίνδε μεσικώτατα.
 Ὑμεῖς δὲ ταῖς Μῆσαις πῖ μέλῃσθε ἀποσάσατε.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- 900 Δ ἰός ἐνεία παρθένοι, ἀγναὶ
 Μῆσαι, λιπολόγους
 Σωτητὰς Φρένας αἰ καθορθάτε
 Ἄιδρῶν γιωμοτύπων,
 Ὅταν εἰς ἔειν ὀξυμελίμοις
 Ἐλθωσι, φρέλαισί
 905 Τε παλαιόμασιν ἀντιλογεῖντες.
 Ἐλθετ' ἐποφόωμαι
 Δύναμιν δεινοτάτων ἑομάτων.
 Ποίσαθε ῥήματα,
 Παρεπέσματ' ἐπῶν· νῦν γὰρ ἀγὼν
 910 Ὅδε σοφίας μεγάλας
 Χωρεῖ ἀφ' ἑσφισμάτων ἡδῆ.

Σ Υ.

vf. 885. Δάκνειν] In Equitibus vf. 493. μέμνησι νῦν δάκνειν, διαβάλλον. Metaphora a gallis pugnancibus.
 vf. 891. Οὐκ ἐξ ἴσθ' ἔστι γὰρ] Euripides in Iphigenia ad Aulidem vf. 804. ἐκ ἐξ ἴσθ' ἔστι γὰρ ἀγὼν νῶν. Ἐπιπέπυλας. Non enim ex aequo manemus ad Euripi ostia.
 vf. 892. Ποίσεις ἔχι σωτηθηνκέ μοι] Nam etiam post mortem Aeschyli agebantur ejus tragoediae ex decreto publico; Scholiastes Comici ad Acharn. vf. 10. τί μοι δε μέγιστος ἴσχυς παρ' Ἀθηναίους ὁ Αἰσχύλῃσθε, καὶ μόνον αὐτῷ τὰ δράματα ψηφισματι κοινῶς μετὰ θάνατον ἰδιδόσκοντο. Honorem autem maximum consecutus est Aeschylus apud Athenienses, & solius ipsius dramata publico decreto post mortem ejus docebantur. Scriptor vitae Aeschyli: Ἀθηναῖοι δὲ τούτους ἡγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψη-

φίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτῷ, ἃ βελόμενοι δίδασκον τὰ Αἰσχύλου χροῖον λαμβάνειν. Tanti fecerunt Athenienses Aeschylum, ut decretum ferrent post ejus mortem, quo ille, qui vellet Aeschyli fabulas docere, chororum impetraret. ubi vide Stanlejum etiam, quem non fugit praedictus Scholiastae locus.

vf. 893. Ὅσῃ εἰλίσσειν] Quoniam res agitur apud mortuos, & Euripidis poesis cum ipso mortua est: Aeschyli autem, licet etiam mortui, poesis est apud vivos; dicit Aeschylus Euripidi non defore verba; sibi autem forte defore. Sed eventus docebit, Euripidem tamen vinci ab Aeschylō, quamvis ipse artem ad inferos secum detulerit, Aeschylus autem non; itaque tanto major est gloria Aeschyli: quid enim fecisset, si &

- EUR. Equidem paratus sum & non refugio,
 885 Quin mordeam, aut mordear prior, si huic videtur,
 In versibus, in modulis, in tragoediae nervis,
 Et profecto in Peleo, & Aeolo,
 Et Meleagro, imo etiam in ipso Telepho.
 ΒΑΣΧΗ. Tu vero quid cogitas facere? dic Aeschyle.
 890 ΑΕΣΧΗ. Voluisssem quidem hic non rixari;
 Nam non ex aequo est nobis certamen. ΒΑΣΧΗ. Cur?
 ΑΕΣΧΗ. Quia ars poëtica non est mecum mortua;
 Cum hoc autem est intermortua; itaque habebit quae dicat.
 Tamen, quoniam tibi videtur, facienda haec sunt.
 895 ΒΑΣΧΗ. Agedum thus aliquis huc & ignem mihi det,
 Ut preces concipiam ante argutationes horum (*praemittam argutationibus*)
 Ut istud certamen musice decidam.
 Vos vero Musis carmen aliquod accinite.

C H O R U S.

- 900 Jovis novem filiae virgines, castae
 Musae, subtiles in differendo,
 Quae adspicitis solertes mentes
 Virorum sententias procudentium,
 Si quando in arenam cum suis acute excogitatis
 Descendant, versutis-
 905 que artibus luctatoriis, contradicendo inter se certaturi.
 Adeste inspecturae
 Vim duorum facundissimorum orium:
 Praebete autem verba,
 Et subtilem scobem versibus; nunc enim certamen
 910 Istud sapientiae magnum
 Initium capit.

S Y-

& ipse artem secum detulisset? aut quid tunc demum fecisset, si ipse quidem detulisset secum artem, Euripides autem non? Forte devorasset hominem.

„ v. 895. ἴδι νῦν] Similis locus in Vespis v. 856.
 „ ἀλλ' ὡς τὰ χεῖρα πῦρ τις ἐξενεγκάτω καὶ μούσικα καὶ τ'
 „ λιβαριῶν ἰδοῦθαι, ὅπως ἂν ἐξέλκωσθα. Vide etiam in
 „ Thesmoph. v. 37. Kusterus.

„ v. 899. Ποθήνους] Musae pro castis virginibus habentur; apud Lucianum Venus dicit ad Cupidinem: αἱ δὲ Μῦσαι διὰ τὴν σοὶ ἀπρωτοί, καὶ ἕξω βελῶν; cui Cupido dicit: αἰδομαι αὐτάς, μήποτε σμεναὶ γὰρ εἶσι καὶ αἱ τὴν φροντισίαν, καὶ περὶ ἄλλων ἔχουσι. Musae vero sur tibi sunt invulnerabiles, & a tuis jaculis tutae de-

gunt? Cup. Revereor ipsas, mater; sunt enim venerabiles, semperque aliquid meditantur, & circa cantum occupantur. Quomodo tamen famam virginittatis tueri possunt, viderint ipsae; nam scimus quasdam earum peperisse ex clandestino concubitu.

„ v. 900. Δεπτολόγας — φρένας] In Nubibus v. 153. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς καρτερότητος τῆς φρενῶν.

„ v. 902. Ἀνδρῶν γλωμοτύπων] In Equit. Phaeax rhetor dicitur γλωμοτύπος, v. 1376. In Thesmophoriazulis, Agatho poeta dicitur γλωμοτύπος, v. 59.

„ v. 909. Παραπρισμῶν ἰσῶν] Supra, v. 836. σμιλῶματὰ τ' ἰσῶν. In Nubibus v. 130. λόγων ἀερίων σκιῶν δαλμῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ Ἰ.

ΔΙΟΝ. **Ε**ὐχεσθε δὴ καὶ σφάπι, ὡρὶν τὰ ἴπι λέγειν.

ΑΙΣΧ. Δήμητες, ἡ θεῖα σα τ' ἐμὴν φρένα,
 εἴναί με τ' ὅσων ἄξιον μυστήριον.

915 ΔΙΟΝ. Ἐπίθεε λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΥΡ. Καλῶς.
 Ἐτεροὶ γὰρ εἰσιν, οἷσιν ὄχρημα θεοῖς.

ΔΙΟΝ. Ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν; ΕΥΡ. Καὶ μάλα.

ΔΙΟΝ. Ἴθι νῦν προσβύχθε τοῖσιν ιδιώταις θεοῖς.

ΕΥΡ. Αἰθῆε ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης σφρόφιγγε,

920 καὶ ξύνεσις, καὶ μυκίηρες ὄσφραυτήριον,
 ὄρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὡς ἂν ἀπώμα λόγων.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Καὶ μὲν ἡμεῖς ὀπιθυμῶμεν
 Παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκῆσσαι

Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,

325 Ἐπί τε δαίαν ὀδόν.

Γλῶσσα μὲν γὰρ ἡγείω,

Δῆμα δ' ὄσκι ἀπολμον ἀμφοῖν,

Οὐδ' ἀκίητοι φρένες.

Προσδοκᾶν ἔν εἰκός ὅστι,

930 τὸν μὲν ἀρεῖόν τι λέξειν,

καὶ κατερρίνημόν.

τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμοις

τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα

συσκεδᾶν πολ-

935 λὰς ἀλινδύθεας ἔπων.

ACTUS

vf. 913. Δήμητες] Aeschylus vocat Cererem ingenii sui nutricem, quia Cereris initiationum sacra peragebantur in Eleusine, unde ipse erat oriundus; Scholiastes: περίσων Ἐλευσίνιου τ' ἄμνον ὁ Ἀιχίλλου ἦν. Scriptor Vitae Aeschyli: Ἀιχίλλου ὁ Τραγικός, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιου τ' ἄμνον Aeschylus Tragicus, genere Atheniensis fuit, pago Eleusinius.

vf. 915. Ἐπίθεε — λιβανωτόν] In Nubibus vf. 425. εἰδ' ἂν δύσαιμι, εἰδ' ἂν σπείσαιμι, εἰδ' ἐπιθεῖν λιβανωτόν.

vf. 916. Ἐτεροὶ γὰρ εἰσι] Euripidem facit novatorem circa divina, tanquam Socratis imitatore, cujus erat

studiosus. Socratem autem propterea maxime esse condemnatum, ὅτι κανὰ εἰσθήγαυ δαιμόνια, constat ex Apologia Platonis & Xenophontis.

vf. 919. Αἰθῆε ἐμὸν βόσκημα] Sic Nubes, quas Socratem pro deabus habuisse fingit, Sophistas pascere dicuntur in Nub. vf. 330. καὶ γὰρ καὶ αἰ εἰσὶ ὅτι πλεῖστε αὐτῶν βόσκουσα σοφιστῶν. Ibid. vf. 263. Socrates etiam invocat Aërem & Aetherem: ὦ διαποτ' ἀναεῖ αὐτῶν αἶθε, ὅς ἔχεις τὴν γῆν μετῴρων, λαμπρῆς τ' Αἰθῆε, ubi vide Notam.

Ibid. Γλώσσης σφρόφιγγε] In Nubibus vf. 422. dicit Socrates: ἄλλο τι δὴτ' ἔν, τομῆς ἦδη θεῶν ἔδνα, πάντ' ἄπειρε

SYSTEMA VERSUUM x.

- B**ACCII. Precamini jam vos etiam aliquid, priusquam versus recitetis.
BAESCH. O Ceres, quae meam mentem aluisti,
 Effice me dignum tuis mysteriis.
- 915 **B**ACCII. Cape thus & impone tu etiam. **E**UR. Recte.
 Sunt enim alii Dii, quos ego invoco.
BACCII. Peculiaresne aliqui & novae notae? **E**UR. Admodum.
 Age ergo invoca peculiares Deos.
EUR. Aether meum pabulum, & linguae volubilitas,
- 920 Et intelligentia, & nares olfactoriae,
 Date ut recte redarguam dicta, quae aggressus fuero.

C H O R U S.

- E**quidem nos cupimus
 Ex viris sapientibus audire
 Aliquam sermonum concinnitatem,
 925 Et ad haec hostiles utriusque insidias. (*Ut viam certandi ingrediantur*)
 Etenim lingua eorum efferari coepit,
 Animusque non ignavus ambobus est,
 Neque pigra mens. (*Nec non concitatae mentes.*)
 Par est igitur, ut speremus
- 930 Alterum quidem aliquid urbani dicturum,
 Et limati atque politi;
 Alterum autem convellendo illud, radicitus evulsis (*i. e. grandibus*)
 Verbis, & irruendo
 Dissipaturum mul-
 935 tas tricas verborum.

SCENA

ὅτι ἡμῖς τὸ Χάθ' τοῖς, καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν
 Γλῶσσαν, τρία ταυτί;

vf. 925. Δαίαν ἰδὴ] Infra vf. 1053. δῖμα ποιήσας
 "Αἰετὸν μισόν" — ὁ θεοσάμηνος πᾶς τις ἠράσθη δαίθ'
 εἶνα.

vf. 926. Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγροία] Non aliis armis,
 nisi lingua pugnaturi sunt. In Nubibus vf. 418. τῆ
 Γλῶσση πολεμίζων.

vf. 927. Ἄμμα δ' ἐκ ἀπολμον] In Nubibus vf. 456.
 Ἄμμα μὲν παρὰ τῷδε ἐκ ἀπολμον, ἀλλ' ἴποιμον.

vf. 931. Κατεργασμένον] Scholia: ἰξουμένον i. e. poli-
 tum s. limatum, a ἴην, lima. Haec autem de Euripide

dicuntur.

vf. 932. Ἀυτοπόμενοι] Metaphora ab arboribus.
 Antiphanes apud Athenaeum I. p. 23. ὄρε παρὰ
 ῥεῖθροισι χειμαρῶος, ὅσα δένδρον αἰετὴν γύκλα καὶ τὴν
 ἡμέραν βρέχεται, μέγιστον καὶ κάλλος οἷα γίνετα. Τὰ
 δ' ἀντιτείνονθ', εἰανὲν δέψαν τιὰ Ἡζυρασίαν ἔχοντ' αὐ-
 τοπόμεν' ἀπέλλουσα. Vides, quaecumque apud torrentes flu-
 vios arbores semper nocte dieque rigantur, quae sint magni-
 tudine & pulchritudine; contra autem quae quasi siccant,
 aut siccitatem habent, illas a stirpe pereunt. Quae est
 Parodia ex Sophoclis Antigona vf. 723. & seq.

vf. 935. Ἄλλοθιθρας] Eustathius ad Homeri Il. p. 289. 28.

ACTUS QUARTI

ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΔΙΟΝ. Ἄλλ' ὡς τάχιστα ῥῆθ' λέγων, ἔγω δ', ὅπως εἰρήτοι
Ἄσπια, καὶ μήτ' εἰκόνας, μήτ' οἱ ἂν ἄλλ' εἴποι.

ΕΥΡ. Καὶ μὲν ἐμαυτὸν μὲν γε, τ' ποιήσιν οἶός εἰμι,
Ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φερέτω· τῆτον δὲ ὡρῶτ' ἐλέγξω,

940 Ὡς μὲν ἀλαζῶν καὶ φένας, οἷοις τε τῆς θεατῆς
Ἐξηπάτῃ, μωρῆς λαβῶν ὡρῶτ' Ἐβρυίχῳ τραφέντῃ.
Πρόπτα μὲν γὰρ δὴ γ' ἕνα πῖν' ἐκάθισεν ἐγκαλύφας,
Ἀχιλῆα πῖν', ἢ Νιόβην, τὸ ὡρῶσπον ἐχ' δεικνύς,
Πρόσχημα τ' τραγωδίας, ῥυθίζοντῃς ἔδῃ τῆς.

945 ΔΙΟΝ. Μὰ τ' Δί', ἔδῃ. ΕΥΡ. Ὁ δὲ χροὸς γ' ἤρειδεν ὄρμαθὺς ἀπὸ
Μελῶν ἐφεξῆς τέταρτος ξυμειχῶς ἂν οἱ δ' εἰρήτων.

ΔΙΟΝ. Ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τῶτ' ἔτερεπεν
Οὐχ ἤτην, ἢ νῦν οἱ λαλῶντες. ΕΥΡ. Ἡλίθι' ἢ ἡδῶτα,

Σάφ' ἴδι. ΔΙΟΝ. Καίμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεινά;

950 ΕΥΡ. Ὑπ' ἀλαζονείας, ἢ ὁ θεατῆς ὡρῶσπον καθήτο,
Ὅπότ' ἢ Νιόβῃ φθέρξαιτο δὴ· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διήτ'

ΔΙΟΝ. Ὡ παμπόνητ', οἱ ἄρ' ἐφεικίζομι μὲν ὑπ' αὐτῆ;
Τί σκορδινᾶ, καὶ δυσφορεῖς; ΕΥΡ. Ὅτ' αὐτὸν ἐξελέγχε.

Κάπεται, ἐπειδὴ ταῦτ' ἀληθεύει, καὶ τὸ δρᾶμα.

955 Ἦδη μεσοῖν, ῥήματ' ἂν βόεια δάδειν' εἶπεν,
Ὁφρεῦς ἔχοντ' καὶ λόφους, δειν' ἄπ' αὐτῶν μορμωρῶτ',

Ἀγνώτῃ τοῖς θεωρῶσι. Αἰσχ. Οἴμοι τάλας. ΔΙΟΝ. Σιῶπα.
ΕΥΡ. Σαφῆς δ' ἂν εἶπεν ἔδῃ ἔν. ΔΙΟΝ. Μὴ ὡρεῖ τῆς ὀδόντῃς.

ΕΥΡ. Ἄμ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάρφους, ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντῃς

960 Γρυπαίετῃς χαλκιλάτῃς, καὶ ῥήματ' ἰπποκρήμηνα,

vf. 941. Φρυγίχῳ] Huic antiquam simplicitatem adhuc infuisse vult dicere, dum ei tribuit Spectatores stultos; major autem Aeschylus erat aetate: & videtur Aeschylus illum quandoque imitatus; Auctor argumenti in Persas Aeschyli: Γλαῦκος ἐπὶ τοῖς περὶ Αἰχίλλου μύθοις, ἐκ τῶν Φωνιστῶν φησι Φρυγίχῃ τῆς Πέρσης παραποιοῦσθαι. Glauco in scriptis de Aeschyli fabulis tradit Persarum e Phrygiæ Phoenissis fuisse concinnatos. Utriusque meminit Herodotus.

vf. 942. Ἐγκαλύφας] Quod in Aeschylus reprehendit Euripides, ipse etiam fecit; nam in Supplicibus

Adrastum humi prostratum & obvelatum facit, ut nec agnosci possit; quare ibi Theusius vf. 104. dicit: τίς δ' ὁ σενίχων οἰκλῶν ἐν πύλαις ὄδῃ; Quis iste qui tam lugubre gemit in portis? deinde eum compellans dicit vf. 110. σὲ δ' ἀκαθῆν χλανιδίους ἐπιστοῶν λέγ' ἐγκαλύφας κρᾶτα. Te velatum vestimentis interroga. dic. revelans caput. Etiam Hecubam in cognomini dramate ita introduxit, vf. 485. αὐτῆ πύλας σε γὰρ ἔχου ἐπὶ χθοῖ, Ταλθύβι, κείτω, συγκαλισμένη πέπλοις. Illa prope te tergum habens in terra, o Talthybie, jacet involuta vestibus: hoc tantum interest, quod apud Euripidem iste personae

S C E N A P R I M A.

BACCHUS, EURIPIDES, AESCHYLUS.

- B**ACCH. Sed ocyus oportet orationes incipere, ita tamen ut dicatis Urbana, & nec imagines, nec qualia possit alius dicere.
- EUR. Equidem de me ipso, qualis poëta sim, Dicam postremo loco: primo autem ostendam hunc
- 940 Fuisse arrogantem & impostorem, quibusque rebus spectatores Deceperit, quos fatuos acceperat apud Phrynichum educatos. Primo enim quendam collocabat obvelatum, Achillem quendam, aut Nioben, faciem ejus non ostendens, Praetextum tragoediae, nec tantillum mutientes.
- 945 BACCH. Non sane mutiebant quicquam. EUR. Chorus autem protrudebat series Carminum continuas quatuor; at illi filebant.
- BACCH. Ego autem voluptatem capiebam ex illo silentio: & hoc me delectabat Non minus, quam si qui hodie loquuntur. EUR. Stolidus enim eras. Scias hoc velim. BACCH. Et mihi met ipsi videor talis: cur autem hoc faciebat ille?
- 950 EUR. Nempe ex arrogantia, ut spectator federet expectans Quando Niobe loqueretur tandem: interea actus ipse procedebat.
- BACCH. Hominem improbum! quam turpiter ergo deceptus sum ab illo. Quid pandicularis, & haesitas? EUR. Quia eum convinco. Deinde ubi ad hunc modum nugatus fuisset, actu
- 955 Jam adulto, verba quaedam grandia duodecim eloquebatur, Superciliofa & cristata, horrenda quaedam terriculamenta, Ignota spectatoriibus. AESCH. Hei misero mihi! BACCH. Tace.
- EUR. Clare autem & perspicue nihil dicebat. BACCH. Noli fremere dentibus EUR. Sed aut Scamandros, aut fossas, aut clypeorum insignia
- 960 Gryphoaquilas, inquam, aere ductas, & verba grandia praerupta, Quae

sonae loquantur, quod illae apud Aeschylum fecisse non videntur.

vf. 945. Ἡρεῖν ὀργαβὸς ἀν' μελῶν] In Equitibus vf. 622. ἰλασίβουρον ἀναρρηγνύς ἐπιπαρατεταμένον ἄριδὸν κατὰ τὴν ἰσπρίαν, κρημνὸς ἰριδῶν. de voce ὀργαβὸς, ad Plutum vf. 765.

vf. 953. Τὶ σοφὸν καὶ δυσφορῆς;] In Acharn. vf. 30. εἶνα, κίχνη, συνεδινάμα — ἀπὲρ.

vf. 955. Βίβια] Scholiastes: μεγάλα, καὶ κλύπευ τεύχεα.

vf. 956. Ὅργος ἔχοντα] Dicitur de superbis & ferocitate prae se ferentibus. Alexis apud Athenaeum

VI. p. 237. σιανοπαρόσιον — ὄργος ἔχοντα γὰρ χίλιοι ταλάντες. Magnificum parasitum supercilia habentem mille talentorum. Noster in Vespiis vf. 135. ἔχων τριπλὸν ὀφθαλμοστυμνακασίαν.

Ibid. καὶ λόφος] Supra, vf. 833. ὑφίλοθον λέγων.

Ibid. Μορμύρα] Scholiastes: καταπληκτικὴ, φοβερὰ ἐν μεταφορῇ τὸ Μορμύρα, τὸ πὰ βόθῳ φοβέουσι. terribilia, metuenda; per metaphoram a Mormone, quae infantes terrefacit.

vf. 960. Πνεύσ' ἰσπρίσθημα] Quasi dicas: verba fragorem edentia, instar saxorum ex alto praecipitio devoluturum.

- Ἄ ξυμβαλεῖν ἔ ράδιον ἦν. ΔΙΟΝ. Νῆ τὲς θεὰς, ἔγωγ' ἐν
 Ἦδη ποτ' ἐν μακρῷ χροῖω νυκλὸς διηχρήνησα
 Τὸν ξυθὸν ἰππαλεκτερόνα ζητῶν, τίς ἔστιν ὄνεις.
 ΑΙΣΧ. Σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὦ μαθέσασ', ἐνεγέγραπτο.
 965 ΔΙΟΝ. Ἐγὼ δὲ τ' Φιλοξένου γ' ἄμυλ' Ἐρυξίν εἶται.
 ΕΥΡ. Εἴτ' οἱ τραγῳδίας ἐχρεῖο κάλεκτερόνα ποιῆσαι;
 ΑΙΣΧ. Σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρῆ, ποῖ ἄτ' ἐστίν, ἄτ' ἐποίεις;
 ΕΥΡ. Οὐχ' ἰππαλεκτερόνας μὰ Δί', ἐδὲ τραγῳδάφθεις, ἄφ' οἱ,
 Ἄ ν' τοῖσι ὄφρα πεπείσασιν τοῖς Μηδικαῖς γραφῆσιν.
 970 Ἀμ' ἄς παρέλαβον τ' τέχνῳ ὄφρα σὺ, πορῶτον μὲ β'θὺς
 Οἰδῶσαν ὑπὸ κομπασμάτων, ἔ ρημάτων ἐπαχθῶν,
 Ἰαχναα μὲν ὠρώπῳ ἀντιῶ, ἔ τὸ βάρῳ ἀφείλον,
 Ἐπυλίοις, ἔ ὠειπάτοις, ἔ τῶν τλίοισι μικροῖς,
 Χυλὸν διδῶς τρομυλμάτων, ὑπὸ βίβλιον, ἀπ' ἠθῶν.
 975 Εἴτ' ἀνέτρεφον μοιῶδίας, Κηφισοφάντα μιγνύς.
 Εἴτ' ὄσα ἐλήρην, ὅ, π' τίχιμ', ἐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
 Ἀμ' οὐξῶν ὠρώπῳ μὲν μοι τὸ γένῳ εἶπεν β'θὺς
 Τῷ δρᾶματι. ΑΙΣΧ. Κρεῖττον γὰρ ἴω σοι, νῆ Δί', ἢ τὸ σαυτῷ.
 ΕΥΡ. Ἐπειτ' ὑπὸ τ' ὠρώπῳ ἐπαῶν, ἐδὲν παρῆκ' ἀν' ἀγρόν,
 980 Ἀμ' ἔλεγεν ἢ γνή τε μοι, χῶ δ' ἔλῳ ἐδὲν ἦτον,
 Χῶ δισπότης, χῆ παρῆνῳ, χῆ γραῦς ἀν. ΑΙΣΧ. Εἶτα δῆτα
 Οὐκ ἔσποθανεῖν σε ταῦτα χροῖω πολυμᾶντα; ΕΥΡ. Μὰ τ' Ἀπόλλω
 Δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΔΙΟΝ. Τετὶ μὲ ἔασον, ὦ τᾶν.
 Οὐ σοὶ γὰρ ἔστι ὠειπάτῳ κάλλιφα ὠεί γε τέτυ.
 985 ΕΥΡ. Ἐπειτα τετυσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. ΑΙΣΧ. Φημί καγῶ.

Ἦς

rum. Significat autem ἰαπῳ in compositione quandoque magnitudinem, ut dixi in Nubibus ad vocem Κροισαπῳ, v. 1066. & hic in Ranis ad vocem ἰαποβῳ, v. 432. Ceterum characterem Aeschyli similiter describit Phidippides Socrati & Euripidi addictus in Nubibus v. 1371. ἐγὼ γὰρ Ἀισχόλου νομίζω πρῶτον ἐν ποικταῖς ἄρῳ πλῆον, ἀσύστατον, σίμυρακα, κρηνοποιῖν.

v. 962. Ἦδη ποτ' ἐν μακρῷ] Scholiastes: παρὰ τὰ ἐξ ἰαπολύτα Ἦδη ποτ' ἄλλας νυκλὸς ἐν μακρῷ χροῖω, nempe ex Hippolyto Stephanophoro Euripidis, qui hodieque extat: est autem ille locus v. 375. integer locus ita habet: Ἦδη ποτ' ἄλλας νυκλὸς ἐν μακρῷ χροῖω, στυγῶν, ἐρῆνις, ἢ δὲ ἐδῆρεται ἐίῳ. Aliquando noctis longo tempore otiose mecum cogitari, quomodo corrupta sit mortalium vita. Comicus in Equitibus v. 1282. ἢ πολλὰς ἐνοχλασίας φρονίσσι συγγεγνημαὶ καὶ διεχρήνηκα, quod hic in Ranis in praesenti loco breviter dicit: διηχρήνησα ζητῶν.

v. 963. Τὸν ξυθὸν ἰππαλεκτερόνα] Scholiastes ad Paem v. 1177. dicit ex Myrmidonibus Aeschyli esse.

v. 965. Ἐρυξίν] Scholiastes: ἐτῳ γὰρ ἄς ἀμυροῦ καὶ ἀνδρὸς διαβάλλεται. Iste enim tanquam deformis & inficetus persfringitur: etiam in Avibus hominem quendam comparat cum Hippalectryone, v. 801. sed aliam ob causam. Ceterum dicame Comicus Eryxin Philoxeni filium, ut plerumque in talibus ellipsis filius subauditur; an vero Philoxeni patrem, haecenus incertum mihi est. Apud Aristotelem I. Nicom. cap. 10. est, Φιλόξενῳ Ἐρυξίνῳ. & apud Athenacum, I. p. 6. Φιλόξενῳ Ἐρυξίνῳ.

v. 968. Τραγῳδαφθεις] Philemon apud Athenacum XI. p. 497. adhuc majus monstrum formavit: ἰαποτραγῳλαφθεις.

v. 973. Τετυλίοισι] Nempe κινεῖσθαι δεδερμένῳ, ut quidam dicit ad eum in Acharn. v. 477. habuit enim mater Euripidis betas, ut quae esset λαχανοπωήτρια, ut est in Theophr. v. 394.

v. 974. Σταφυλμάτων] Supra, v. 859. vocabat eum σταφυλοσυλλεαῖδαν.

Ibid. Ἀπὸ βίβλιον] Euripides stadium suum in legendis veterum libris clare indicat in Alceste, sub no-

- Quae conjectura assequi non erat facile. ΒΑCCH. Ita profecto, nam ego
 Aliquando longo tempore noctis vigilavi
 Quaerens mecum, quisnam sit ales flavus ille Equogallus.
 AESCH. Insigne erat navibus inscriptum, homo ineptissime.
 965 ΒΑCCH. Ego autem Eryxin esse putabam illum Philoxeni.
 EUR. Ergone in tragoediis gallos decebat fingere?
 AESCH. Tu vero Diis invise, quae fecisti, cedo qualia sunt?
 EUR. Non certe Equigallos feci, nec Capricervos, ut tu,
 Cujusmodi in aulaeis Perficis pingi solent;
 970 Sed primum statim artem a te acceptam,
 Turgentem inani fastu, & verbis insolentibus,
 Attenuavi, & ei pondus detraxi
 Substitutis versiculis & deambulationibus, & betis minutis,
 Succum nugamentorum addens e libris & moribus:
 975 Deinde eam nutriti monodiis, admisto Cephisophonte.
 Neque garriebam quidlibet, neque ut in aliquam rem incideream eam sic
 temere miscebam.
 Sed is, qui egrediebatur, primo statim genus mihi edifferebat
 Fabulae. AESCH. Nam profecto praeftabat istud dicere, quam tuum ipsius.
 EUR. Deinde a primis inde versibus nullam personam permisi otiosam.
 980 Sed & mulier mihi, & servus non minus loquebantur,
 Atque herus, item virgo & vetula. AESCH. Ergone
 Non eras morte dignus his ausis? EUR. Non certe,
 Nam populare est istud meum factum. ΒΑCCH. Istud quidem, ô bone, fac
 missum;
 Non enim pulchra tibi disputatio de eâ re.
 985 EUR. Deinde istos artem dicendi docui. AESCH. Docuisti inquam,
 Sed

nomine Chori, vl. 962. ἐγὼ καὶ διὰ Μάσας, καὶ με-
 τὰς αὐτῶν ἦξα' καὶ πλείστον ἀψάμιν' λόγῳ, καί ποτε
 ἴδον ἀνάγκη εὐρον'. Ego & per Musam i. e. Musicam ar-
 tem, sive per Poëtarum scripta: & sublimis, i. e. per res
 sublimes, cucurri: & postquam dand' leviter attigissem ser-
 mones, sive scripta eruditiorum; nihil fortius necessitate in-
 veni.

vl. 975. Κυρισοῦντα μιγνῶς] Iste credebatur Euripi-
 dem adjuvare in scribendo, & cum uxore ejus rem ha-
 bere, ut dicit Scholiastes; quod ad prius attinet, id fa-
 ctis clare indicat Comicus infra vl. 1493. ubi ex eo
 quaerit Bacchus: πᾶσι πότις' αὐτὸς εὖρις ἢ Κυρισσοῦν;
 de posteriore suspicari licet, quia conjux ejus videtur
 fuisse adultera, ut patet ex illis, quae ad eum dicit
 Aeschylus infra, vl. 1074. ἀ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας
 ἵπταίς, αὐτὸς πάποισιν ἐπλήρησ. ubi vide Notam. In-
 fra ad vl. 1455. Scholiastes: καὶ διὰ τὰτα δολοὶ παλιν
 χερδόναι τὸ συγαμώταρον, ὡς Κυρισσοῦν συγαμῶν τὰ δὲ δὲ
 μᾶλλον, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῆ εἶχον'. Etiam per istud signi-
 ficat fore utranque, ut & una cum ipso fecerit fabulas

Cephisophon, & ejus uxorem habuerit.

vl. 983. Τὰ δὲ μὲν ἔαρον] ad Euripidem, ut vult
 Scholiastes:

vl. 984. Περὶ πᾶσιν] Scholiastes: διατριβή. quae vox
 inter alia & disputationem significat in Glossis.

vl. 985. Τὰς αὖτε λαλίαν ἰδύσασθαι] Intelligit Rhetoras;
 sunt autem Euripidis Tragoediae utiles ad causas fo-
 rentes, nam apud illum saepe duae partes tanquam
 in foro disceptant. Sed Aeschylus Reip. perniciosam
 putat artem dicendi, nempe propter abusum; hinc
 etiam infra vl. 1095. ad eundem dicit: εἴτ' αὖ λαλίαν
 ἐπιτρεῖσθαι καὶ σαυροῦσαν ἰδύσασθαι &c. Ipse Euripides in
 hanc rem praeclare dicit in Hippolyto vl. 486. τὰτ' ἐστ'
 ἡ ἔνστατον ἐν πόλει διακίνας, δόμος τ' ἀπολλοῦ, οἱ κα-
 λοὶ λίαν λίγαι' ἀ γὰρ τι τοῖσι ἀπὲρ τρεπνὰ δὲ λίγαι,
 ἀλλ' ἔστ' ὅτε τις αὐκλίως γυμνάσται. Hoc est, quod bene con-
 stitutas hominum civitates & familias evertit, nimis splendi-
 dae orationes; non enim oportet dicere jucunda auribus, sed
 id ex quo tandem & decus quis consequatur. Vide notata
 ad Nubes vl. 915.

- Ὡς ὦρ' ἰν' ἀδάξαι γ', ὄφελος μέσθ' ἀφάρραγ' ἡται.
 ΕΥΡ. Λεπῶν τε κρόνον ἐσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς
 Νοεῖν, ὄραϊν, ξυμείνας, φρέφειν, ἐραῖν, τεχνάζειν,
 Καχυποτοπειᾶς, φεινοεῖν ἅπαντα. Αἴσχ. Φημί καὶ γὰρ.
 990 ΕΥΡ. Οἰκεία φράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξυμείνομεν,
 (Ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν· ξυμειδότες γ' ἔσται,
 Ἥλεγχον ἂν μὲν ἵ τεχνίω) ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκην,
 Ἄπο δ' φρονεῖν ἀποπάσαι, ἔδ' ἐξέπλητον αὐτῆς,
 Κύκνης ποιδῶν ἢ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπόλους.
 995 Γνώσθ δὲ τὸς τέττα τε, καὶ μὲν γ' ἐκατέρω μαθητάς.
 Τέττα μὲν ἐν Φορμίσιθ', Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης,
 Σαλπυγολογυπηνάδα, σαρχασμοπιτυοκᾶμπιαι.
 Οἱ ἐμοὶ δὲ, Κλειτοφῶν τε, ἢ Θεραμίδης ὁ κομφός.
 ΔΙΟΝ. Θεραμίδης; σοφός γ' ἀγῆς ἢ δεινός εἰς τὰ πάντα,
 1000 Ὅς ἴω κακοῖς πῶ φειπέση ἢ πλησίον ὡρατῆρ',
 Πέπλωκεν ἔξω τ' κακῶν, ἢ Χίθ' ἀλλὰ Κίθ'.

Ἰαμβικοί δίμετροι.

- ΕΥΡ. **Τ**οιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν
 Τέτοιον εἰσηγησάμεν,
 Λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τέχνῃ,
 1005 Καὶ σέψην, ὡτ' ἦδη νοεῖν
 Ἄπαντα, ἢ διειδένα
 Τὰ τ' ἄλλα, ἢ τὰς οἰκίας
 Οἰκεῖν ἄμεινον, ἢ φροτῆ,
 Καῖνασκοπεῖν, πῶς τῶτ' ἔχθ';

Πῆ

vf. 994. Κωδωνοφαλαροπόλος] Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 1063. ἀμπυκλήρια φάλαρα πάλων. Euripides de Rhesi equis, in Rheso vf. 306. Γοργῶ δ', ὡς ἐπ' αἰγίδιθ' θεῆς, χαλκῷ, μεταποῖς ἰππικαῖσι πρόσδεθ', πολλοῖσι σὺν κώδωνι ἐκτόφῃ φέρον. Gorgo vero, tanquam in Deae (Palladis) clypeo, aerea, fronti equorum alligata, cum multis tintinnabulis sonum terribilem edebat: etiam ex clypeis videntur tintinnabula suspendisse. ibid. vf. 383. κλύς δὲ κόμπης κωδωνοφόρος, παρὰ πορτάκων τὸς κελαιδάτας. Audi strepitus tintinnabulorum erepstantium, a scuti loris resonantes.

vf. 995. Ἐκατέρω μαθητάς] Similiter apud Aeschynomem Lib. I. Epist. 34. ex moribus discipulorum Thais juberet conjecturam facere de praeceptoribus: σύχηρον εἰ βέλθ' Ἀσπασίαν τὴν ἰταίραν, καὶ Σακράτην ἢ σοφιστὴν, καὶ ἰπότερ' ἄμεινον ἰπαιδύσαν ἄνδρας λόγισμα· τ' μὲν γὰρ βέλθ' μαθητὴν Περικλῆα· τὴ δὲ Κοιτίαν. Confer si lubet Aspasiam meretricem, & Socratem Sophistam, atque con-

sidera, uter melius instituerit viros; nam illius quidem discipulum videbis Periclem: hujus autem Critiam.

vf. 996. Φορμίσιθ'] Iste erat hirsutus, ut dicit Scholiastes ad Ecclesiast. vf. 97. & propterea truculento aspectu; hinc eum facit discipulum Aeschyli, ut dicit Scholiastes ad praesentem locum; supra etiam vf. 861. Aeschylum Euripides dicebat esse ἀγροποιόν.

Ibid. Μεγαίνετος ὁ Μάνης] Hunc stupidum fuisse tradit Scholiastes. Supra, vf. 941. dicit Euripides Aeschyli Spectatores fuisse μωρὸς, φαίτος & στυλτος, ita ut se ab illo decipi fuerint passi. Videtur iste dictus esse μάνης quod esset servili & stolido ingenio. In Avibus vf. 523. ἴσως ὡμὰς πάντες πρότερον μεγάλας, ἀγῆς τ' ἐπέμεινον· ὦν δ' ἀνδράποδ' ἠλπίεις, μανίας· ὡσπερ δ' ἦδη τὸς μαρνομάσις βάλλουσ' ὡμὰς. Erat autem Μάνης sive Μανίς vulgo fervorum nomen, ut Μανία fervarum, & utrumque occurrit apud Comicum non semel.

vf. 997. Σαλπυγολογυπηνάδα] Haec ad Phormisium per-

Sed utinam medius fuisses disruptus, priusquam doceres.

EUR. Et subtilium regularum usum, verborumque circumductiones Animadvertere, videre, intelligere, versare dolos, amare, technis fallere, Suspiciari, comminisci quidlibet. AESCH. Non equidem nego.

990 EUR. Res domesticas introducens, quibus utimur & adfuevimus; Unde etiam facile reprehensus fuisset; nam isti harum rerum gnari Reprehendissent artem meam; non autem fastuosum strepitum edidi Populum ab intelligendo abducens, neque eum perterrefaciebam Cygnos fingens & Memnonas equis utentes phaleris & tintinabulis ornatis.

995 Dignosces autem utriusque, hujus inquam, & meos discipulos: Hujus enim sunt Phormisus, Megaenetusque Manes ille *servus* stolidus, Tubis, hastis, & barbis ornati, qui Sinnidas simulant; Mei autem sunt Clitophon & Theramenes ille scitus.

BACCII. Theramenes? prudens fane & acris ad omnia,
1000 Qui si in aliquod periculum incidat aut inde prope absit,
Elabi solet e malis, non Chium sed Cium se dicens esse.

Jambici dimetri.

EUR. Talem equidem prudentiam
Istis induxi hominibus,
Ratiocinatione indita arti *Tragicae*,
1005 Et consideratione; ut jam intelligant
Omnia, & perspiciant,
Et cum alia, tum rem familiarem
Administrent melius, quam antehac,
Speculentur singula, sic dicentes: quomodo istud se habet?

Ubi

pertinent, ut Scholiastes dicit; nempe propter vocem *ὄρνιν* quae hic later.

Ibid. Σαρκασμοποιητικῆς] Scholiastes: σαρκάζοντες καὶ προσποιούμενοι τὰ πολεμικά. qui simulate assidant virtutem bellicam, qui videri volunt tam fortes, quam fuit Picyocampes, alias Sinnis dictus, Iatro. σαρκάζειν est superficialia opera aliquid agere metaphorā a canibus ossa rodentibus. In Pace vl. 480. ἢ δὲ οἱ Μεγαρίαι δειῶσ' εἶδεν, ἔλεον δ' ὄρνιν γλιχρότατα σαρκάζοντες, ὅσπερ κυνίδια. Ubi Scholia: ἔλεοντες κατὰ κυνίδιον ἄρπυιαν, οἷ τὰ ἔσθια τεύχοντες, καὶ ἢ ἔχοντες ἐμφορεθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῶ δόξαι ἐσθίουσι: irabentes more caninorum, qui ossa rodentes, nec se ab illis satiare valentes, opinione comedunt.

vl. 998. Κλειτορῶν τε, καὶ Θερμῆνους] Hos tanquam veteratores notat, ut dicit Scholiastes; de posteriore plus constat quam de priore. Vide supra vl. 340. Theramenis Praeceptorum Scholiastes Comici ad Nubes vl.

360. dicit fuisse Prodicum. διδασκαλῶ δὲ ἦν ἔσθ' τῷ ἐπικαλυμμένῳ Κοθύρῳ, ὅς τ' ἦ Τριήκοντα τυραννίδ' ὑπέτιθεν. Theramenem autem illum esse, qui Cothurnus fuerit dictus, constat. Vide Suidam in Προδίκῳ.

vl. 1001. Οὐ Χίῳ ἀλλὰ Κίῳ] Scholiastes: ἐπὶ δόξαι προσεγγεῖσθαι τῇ πολιτείᾳ, Ἀργίῳ αὐτὸν ποιομένην, ὡς Εὐπολίῳ Πέλοπον. Quia Theramenes videtur adscriptus fuisse civitati, cum Agnon adoptasset eum, ut Eupolis tradit in Urbibus. unus ex Scholiastis ad vl. 546. καὶ εἶναι δὲ γνήσιον ἀλλὰ ποιητὸν οὖν τῷ Ἀργίῳ, non esse eum genuinum sed adoptivum filium Agnonis. ubi mox alia Scholia: ἐπὶ ἢ παρὰ Χίῳ ἢ, Χίῳ αὐτὸν ἐκδέχ' ὅτι δὲ παρὰ Κίῳ, Κίῳ τῇ δὲ ἀληθείᾳ Χίῳ ἦν. Cum ergo apud Chios esset, Chium se vocabat; cum autem apud Cios, Cium: resera autem erat Chius. Sed Grammatici in explicatione horum verborum: ἢ Χίῳ ἀλλὰ Κίῳ, & in definienda patria Theramenis inconstanter sunt ipso Theramene.

1010 Πῶ μοι ποδί; τίς τῆτ' ἔλαβε;

ΔΙΟΝ. Νῆ τῆς θεῆς, νῦν γὰρ ἄθη-
ναίων ἅπασ τις εἰσὼν,

Κέραγα πρὸς τῆς οἰκέτας,

Ζητεῖ τε, πῶ σιν ἡ χύτρα;

1015 Τίς τῶ κεφαλῷ ἀπεδήδουκε

Τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον

Τὸ περυσινὸν τέθηκέ μοι.

Πῶ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν;

Τίς τ' ἐλάας παρέτραγε;

1020 Τέως δ' ἀεελτερώτεροι,

Κεχρότεροι Μαρμάκιοι,

Καὶ Μελιτίδα καὶ Γλυτο.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ ΙΕ΄.

ΧΟΡ. Τάδε μὲν λύσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.

Σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνου ὅπως

1025 Μὴ σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας

Ἐκλῆς οἴσῃ τ' ἐλαίων.

Δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.

Ἄλλ' ὅπως, ὦ γενάδα,

Μὴ πρὸς ὀργῆν ἀνπλέξεις,

1030 Ἄλλὰ σφειλάς, ἀκροισί

Χρόδιον τοῖς ἰτίοισιν.

Εἶτα μάλλον μάλλον ἄξεις,

Καὶ φυλάξεις, ἢνικ' ἀντὶ τῶ

Πνεῦμα

vf. 1015. Τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδουκε τ' μαινίδος] Anaxi-
las Comicus apud Athenaeum VIII. p. 342. τῆς κεφαλῆς
κατεδήδουκε τὸ κρανίον. mugilis decoravit caput.

vf. 1020. & 1022. ἀεελτερώτεροι — ἐκδηνίοι] In Nu-
tibus vf. 1205. τί καθισθὲν ἀεελτεροί;

vf. 1021. Μαρμάκιοι καὶ Μελιτίδα] Didymus apud
Scholiastem: ὅτι Μαρμάκιοι καὶ Μελιτίδα ἐπὶ μασίᾳ
διεβλάλλοντο· καθάπερ καὶ ὁ Βυταλίον καὶ ὁ Κίσιος.
Quia Marmacutibus & Melitides pro solidis habebantur,
ut & Butalio & Corobus.

vf. 1023. Τάδε μὲν] Sunt verba Aeschylī, ex
Myrmidonibus sumpta, ut non solum discimus ex
Scholiaste ad hunc locum, sed etiam ex Harpocra-
tione in Προσπηκτικῶς, qui locum Aeschylī auctio-

rem sic exhibet: ὃν ἀεχθὴ Μυρμιδόνων Ἀχιλλεῦ.
Τάδε μὲν λύσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ, δορυμάνους
Δαναῶν μόχθους, ὅς περ πτόμας εἰσὶ κλισίας. In prin-
cipio Myrmidonum Aeschylus inquit: Haecine spectabis
inclute Achilles; Bello illas Danaorum clades? Quos
prodidisti intra tentorium. Videntur haec verba tuis
legatorum, qui a Graecis ad Achillem missi erant,
ut non solum clades Graecorum, & victorias Tro-
janorum ei nunciarent, sed etiam illi persuadere
conarentur, ut ira posita Graecis laborantibus opem
ferret. Historia est apud Homerum. Ex Notis Ku-
steri.

vf. 025. Ἐκλῆς — τ' ἐλαίων] Id est, extra terminum
orationis. Loquitur autem quasi de certaminibus eque-
stribus;

- 1010 Ubi illud est? quis hoc accepit?
 ΒΑCCH. Ita profecto: proinde jam Athe-
 nienfium quilibet, ut intravit in domum,
 Vociferatur ad servos,
 Quaeritque, ubi est olla? *inquiens;*
 1015 Quis caput praemordit
 Maenae? catinus
 Proximo anno emtus interijt mihi.
 Ubi allium illud hesternum?
 Quis arrosit olivam?
 1020 Haecenus autem stulti
 Ore hiante, ut Mammacuthi quidam
 Et Melitidae, federunt.

SYSTEMA VERSUUM XV.

- CHOR. Haec quidem adspicis, inclyte Achilles.
 Agedum tu quid ad haec dices? hoc tantum vide
 1025 Ne iracundia te abripiat,
 Et extra oleas ferat:
 Nam acerba in te dixit.
 Sed ô generose, vide
 Ne iracunde contradicas,
 1030 Verum contractis velis, extrema
 Eorum ora utere.
 Deinde magis magisque veheris:
 Et observabis, quando

Ventum

sibus; erant enim in extremo illius campi, ubi cursus equestres peragebantur, oleae plantatae, ut dicit Scholiastes, ubi fiendum erat. Est autem Proverbium.

vf. 1029. Μη πρὸς ὄρην ἀντιλίξαι. Sophocles in Electra vf. 371. μηδὲν πρὸς ὄρην, πρὸς θάλασσαν ὡς τοῖς λόγοις ἐπισημαίνει κίρη, εἰ σὺ μὲν μάθει τοῖς τῆδε δεχόμενος τοῖς δὲ σοῖς αὐτὴ πάλιν. Nequid iracunde quaesit dicat; nam sermonibus utriusque vestrum inest utilitas, si & tu discas illis uti, quae haec affert, & haec illis, quae tu. Ubi Scholia: μηδὲν πρὸς ὄρην ἀντι τῆ ὄρηλας, καὶ πρὸς θίαν, ἀντι τῆ θίαιας καὶ πρὸς εὐσιβίαν ἀντι τῆ εὐσιβίως καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἀντι τῆ ἀληθείας καὶ πολλὰ ἕτερα λέγειται ὅτι ἀντι ἐπιπέμματα. nem-

pe in istis phrasibus nomen cum praepositione ponitur pro adverbio. Ibidem Sophocles vf. 466. πρὸς εὐσιβίαν ἢ κίρη λέγει. Pie dicit puella. Vid. ad Acharn. vf. 73.

vf. 1030. Ἄνθρωποι χροῦμαι τοῖς ἰσίοισι Metaphorâ a navigantibus, qui contrahunt vento nimio turgida vela. Euripides in Medea vf. 522. εἰ μὲν, ὡς εἶπε, καὶ κακὸν φῦμα λήγει, ἀλλ' ὅσα νῆος κερδὸν οἰακόμεσθα ἀκροῖσι λαίρσι κρασιδαῖς ὑπεδραμεῖν τὴν σὴν ἐμμεγροῦ ὁ γῶνα, γλαυκαλγίαν. Decet me, ut videtur, non malum esse oratorem; sed velut navis prudentem gubernatorem, summis veli oris superfugere tuam, o mulier, effravernem loquacitatem. Vide Notam ad Equites vf. 433 & hic in Ranis ad vf. 1251,

Πνεῦμα λεῖον

1035 Καὶ καθεστὸς λάβης.

'Αλλ' ὦ ἀρώτῃ τ' Ἐλλίωσι πυργάσας ῥήματα σεμνά,

Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θάρρων τ' κρειὸν ἀφίψ.

* * * * *

ACTUS QUARTI

'Αναπαιστικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΑΙΣΧ. **Θ**υμῶμαι μὲ τῇ ξυτυχίᾳ, καὶ μετὰ σπλάγγχ' ἀγανακτεῖν,
Εἰ ὥσ' ἐς τῶτον δαίμ' ἀνπλέγειν ἵνα μὴ φάσκη δ' ἄπα-
ρεῖν με,

1040 Ἀπόκειναι μοι, τίνας ἔνεκα ληθ' θαυμάζειν ἄνδρα ποιητιῶ;

ΕΥΡ. Δεξιότιλ' ἔχ' ἐνθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιῶντων

Τῆς ἀνθρώπου ἐν ταῖς πέλεσσι. ΑΙΣΧ. Τῶτ' ἐν εἰ μὴ πεποιήκας,

'Αλλ' ἐν λησίων ἢ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,

Τί παθεῖν φησὶς ἄξι' εἶναι; ΔΙΟΝ. Τεθνήσκαι· μὴ τῶτον ἐρώτα.

1045 ΑΙΣΧ. Σκέψαι ποῖναι γ' οἷς αὐτὸς παρ' ἐμῶν παρεδέξατο ἀρώτων,

Εἰ γενναίους, ἢ τετραπίχους, ἢ μὴ ἀφροσπολίτας,

Μήτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανέγγυος·

'Αλλὰ πείοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λυκολόφους τυφαλείας,

Καὶ πύληκας, καὶ κνημίδας, καὶ θυμὸς ἐπιθεοίους.

1050 ΕΥΡ. Καὶ δὴ χωρεῖ τεττι τὸ κελόν. ΔΙΟΝ. Κρανοποιῶν αὐτὸ μ' ἔπι-
τεΐψ.

ΕΥΡ. Καὶ σὺ τί δή δράσας, αὐτὸς ἕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας;

ΔΙΟΝ. Αἰσχύλε λέξον, μήδ' αὐθαδῶς σεμνυόμην χαλάρωναι.

ΑΙΣΧ.

πύληκας

vf. 1034. Τὸ πνεῦμα] Intelligit θυμὸν ἄνοον, ut loquitur Euripides in Phoenissis vf. 411. i. e. iracundiam Aeschylus vento vehementi similem, quae ipsam tanquam navem abreptura sit, nisi sedetur; itaque dum nimium fiat ventus iracundiae, jubet Aeschylum vela contrahere; ubi autem remiserit, tunc passis velis invehit.

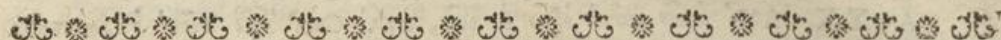
vf. 1036. & seq. ἠ' ἀρώτῃ τ' Ἐλλίωσι ῥήματα σεμνά, καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον] In Pace vf. 748. ἰσοίους τίχων μετ' ἄλλοις, κειμήλιον οἰκοδομήσας. ubi vide Notam. Antipater Epigrammate in Aeschylum: Ὁ τραγικὸν φάνημα, καὶ ἐκείνου ἀείδον πυργάσας ῥήματα πρῶτον ἐν εὐσπίῃ. Qui Tragicam orationem & aspectum carmen; primus aite edificavit grandis eloquid.

vf. 1043. Μεχθηροτάτους ἀπέδειξας] In Pluto vf. 210. ἔλεπον, ἀποδείξαι σε. In Vespis vf. 1478. τίς τραγικός φωνὴ ἀποδείξει Κρήναι. Vide ad Equites vf. 814.

vf. 1044. Τεθνήσκαι] Quomodo morietur mortuus? sed est Hyperbole, vultque significare illum dignissimum esse, ut vel bis moriatur; non enim curamus an aliquid sit possibile, cum rem exaggeramus; in Pluto, vf. 483. ἰκανὸς νομίζεις ἄστα θανάτου εἶκοσι; Forte etiam, ut Scholiastes putat, ridiculi causa hoc dicitur. Quod si convenienti mortuum supplicio voluisset afficere, debebat dixisse, reviviscendum illi esse; ut ille mortuus supra, vf. 177. cum vellet sibi maximum malum imprecarī, dicebat: ἀαδὴν πάλι. fed talis poena

Ventum lenem

- 1035 Et placidum naetus fueris: tunc licet passis velis curras.
Sed ô qui primus Graecorum alte exstruxisti magnifica verba;
Et exornasti tragicas nugas, audacter emitte rivum.

SCENA SECUNDA.

Anapaetistici Aristophanii.

AESCXYLUS, EURIPIDES, BACCHUS.

- A**ESCXYLUS. Equidem irascor fortunae, & mihi viscera indignantur,
Quod mihi contra hunc disputandum est; ne tamen dicant me non
habere, quae afferam, volo;
1040 Responde mihi, quid est quod admirationem & laudem conciliat poëtae?
EURIPIDES. Dexteritas ingenii, & disciplina, & quod homines efficimus
Meliores in Rep. **AESCXYLUS.** Hoc igitur si tu non fecisti,
Verum ex bonis & frugi eos improbissimos reddidisti,
Quo supplicio dices dignum te esse? **BACCHUS.** Morte; ne hunc interroga.
1045 **AESCXYLUS.** Specta igitur quales ipsos a me primum acceperit;
An fortes & quadricubitales, nec detrectantes munia publica,
Neque litium amantes, nec versutos, nec vafros,
Verum spirantes hastam & lanceas & galeas cum albis cristis,
Et cassides, & ocreas, & animos Ajacis heroicos.
1050 **EURIPIDES.** Sane hoc malum procedit. **BACCHUS.** Enecabit me galeas usque commemorans.
EURIPIDES. Tu vero quid fecisti, quo eos tam fortes esse docuisti?
BACCHUS. Dic Aeschyle, neque tam ferociter te jactans faevi tantopere.

AESCXYLUS.

poena Euripidi haud ingrata fuisset; quia non fuerat adeo perosus lucem, ut non vellet rursus vivere; hinc etiam infra, v. 1571. increpat Bacchum, quod se patiatur mortuum: ὡς ζῆλος, πρὸς δὲ μεθ' ἀδικημάτων; v. 1048. Πιστοῖας λόχους] Chion Epist. 3. καὶ μὲν ἐπι κείνῃ τῷ ἀδικῷ καὶ ἀγροῦντι ἄρσ' ἀπὸ πόντου. Et non amplius injustum & roracem illum Martem spirantes. Euripides in Phoenissis v. 189. εἰ πιστοῖας μισγάλα: qui magna spirant. Comicus in Equitibus v. 435. ὡς ἐστὶ ἔδη καὶ οὐκ ἀποστρέφεται πρὸς.

Ibid. & seq. Πιστοῖας — Συμῆς] Sophocles in Electra v. 612. ὅτι μὲν ἐστὶν πύσσαι: video arders illam irasudia.

v. 1049. Ἐπὶ ἀδελφῷ] Ovid. Metam. — clypei dominus septemplex Ajax.

v. 1050. Καὶ δὲ χροῖνι τὴν τὸ κακόν] In Nubibus v. 907. αἰετοῖς, τρεῖς καὶ δὲ χροῖνι τὸ κακόν.

Ibid. Κορυμπεῖας] Scholiastes: κορυμπεῖας καὶ λόγους διγυροῦμαι. Similiter Virg. Ecl. VI. 62.

Tum Phaetontiadis musco circumdat amarae Conticti, atque solo procuras erigit albos.

i. e. canit illa esse ita facta.

Ibid. ἄρ] Commode adhibetur in indignatione, cum aliquem idem tacioste dicimus inculcare. Euripides in Rhefo v. 674. ὁ δὲ αὐτὸν μῦθον ἔλεγε λέγων. Iste vero eundem sermonem non desinet dicere.

Πνεῦμα λεῖον

1035 Καὶ καθεστὸς λάβης.

'Αλλ' ὦ ἀρώτῃ τ' Ἐλλίωσι πυγῶσας ῥήματα σεμνά,

Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θάρρων τ' κρειὸν ἀφίψ.

* * * * *

ACTUS QUARTI

'Αναπαιστικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΑΙΣΧ. **Θ**υμῶμαι μὲ τῇ ξυτυχίᾳ, καὶ μετὰ σπλάγγχ' ἀγανακτεῖν,
Εἰ ὥσ' ἐς τῶτον δαίμ' ἀνπλέγειν ἵνα μὴ φάσκη δ' ἄπα-
ρῆν με,

1040 Ἀπόκειναι μοι, τίνας ἔνεκα ληθ' θαυμάζειν ἄνδρα ποιητιῶ;

ΕΥΡ. Δεξιότιλ' ἔχ' ἔνθεσις, ὅτι βελτίους τε ποιῶντων

Τῆς ἀνθρώπου ἐν ταῖς πέλεσσι. ΑΙΣΧ. Τῶτ' ἐν εἰ μὴ πεποιήκας,

'Αλλ' ἐν ληθῶν ἢ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,

Τί παθεῖν φησὶς ἄξι' εἶναι; ΔΙΟΝ. Τεθνήσκαι μὴ τῶτον ἐρώτα.

1045 ΑΙΣΧ. Σκέψαι ποῖναι γ' οἷς αὐτὸς παρ' ἐμῶ παρεδέξατο ἀρώτων,

Εἰ γενναίους, ἢ τετραπίχους, ἢ μὴ ἀφροσπολίτας,

Μήτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανέργους·

'Αλλὰ πῆνοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λυκολόφους τυφαλείας,

Καὶ πύληκας, καὶ κνημίδας, καὶ θυμὸς ἐπιθεοίους.

1050 ΕΥΡ. Καὶ δὴ χωρεῖ τετρίτ' ἡ κἀκόν. ΔΙΟΝ. Κρανοποιῶν αὐτὸ μ' ἔπι-
τείψ.

ΕΥΡ. Καὶ σὺ τί δή δράσας, αὐτὸς ἕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας;

ΔΙΟΝ. Αἰσχύλε λέξον, μήδ' αὐθαδῶς σεμνυόμεν' ἡλάττανε.

ΑΙΣΧ.

πύληκας

vf. 1034. Τὸ πνεῦμα] Intelligit θυμὸς ἠρώας, ut loquitur Euripides in Phoenissis vf. 411. i. e. iracundiam Aeschylus vento vehementi similem, quae ipsam tanquam navem abreptura sit, nisi sedetur; itaque dum nimium flat ventus iracundiae, jubet Aeschylum vela contrahere; ubi autem remiserit, tunc passis velis invehit.

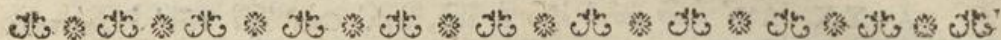
vf. 1036. & seq. ἠρώας] — πυγῶσας ῥήματα σεμνά, καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον] In Pace vf. 748. ἠρώας πύληκας, κνημίδας, οἰκοδομήσας. ubi vide Notam. Antipater Epigrammate in Aeschylum: Ὁ τραγικὸν φάνημα, καὶ ἐκνέουσαν αἰδοῦν πυγῶσας ῥήματα πῶσας ἐν εὐσπίῃ. Qui Tragicam orationem & aspectum carmen; primus aite edificavit grandis eloquid.

vf. 1043. Μεχθηροτάτους ἀπέδειξας] In Pluto vf. 210. ἔπιπῶν, ἀποδείξαι σε. In Vespis vf. 1478. τῆς τραγοῦδος οἷον ἀποδείξαι Κρίνας. Vide ad Equites vf. 814.

vf. 1044. Τεθνήσκαι] Quomodo morietur mortuus? sed est Hyperbole, vultque significare illum dignissimum esse, ut vel bis moriatur; non enim curamus an aliquid sit possibile, cum rem exaggeramus; in Pluto, vf. 483. ἰκανὸς νομίζεις δῖτα θανάτου εἶκοσι; Fortè etiam, ut Scholiastes putat, ridiculi causa hoc dicitur. Quod si convenienti mortuum supplicio voluisset afficere, debebat dixisse, τοτιόσκιον ἔστιν ἔσθ' ἢ; ut ille mortuus supra, vf. 177. cum vellet sibi maximum malum imprecarì, dicebat: ἀαδὴν πάλι. fed talis poena

Ventum lenem

1035 Et placidum naetus fueris: tunc licet passis velis curras.
Sed ô qui primus Graecorum alte exstruxisti magnifica verba;
Et exornasti tragicas nugas, audacter emitte rivum.

SCENA SECUNDA.

Anapaetistici Aristophanii.

AESCHYLUS, EURIPIDES, BACCHUS.

AESCH. Equidem irascor fortunae, & mihi viscera indignantur,
Quod mihi contra hunc disputandum est; ne tamen dicant me non
habere, quae afferam, volo;

1040 Responde mihi, quid est quod admirationem & laudem conciliat poetæ?

EUR. Dexteritas ingenii, & disciplina, & quod homines efficitur
Meliores in Rep. AESCH. Hoc igitur si tu non fecisti,
Verum ex bonis & frugi eos improbissimos reddidisti,

Quo supplicio dices dignum te esse? BACCH. Morte; ne hunc interroga.

1045 AESCH. Specta igitur quales ipsos a me primum acceperit;
An fortes & quadricubitales, nec detrectantes munia publica,
Neque litium amantes, nec versutos, nec vafros,
Verum spirantes hastam & lanceas & galeas cum albis cristis,
Et cassides, & ocreas, & animos Ajacis heroicos.

1050 EUR. Sane hoc malum procedit. BACCH. Enecabit me galeas usque com-
memorans.

EUR. Tu vero quid fecisti, quo eos tam fortes esse docuisti?

BACCH. Dic Aeschyle, neque tam ferociter te jactans faevi tantopere.

AESCH.

poena Euripidi haud ingrata fuisset; quia non fuerat adeo perosus lucem, ut non vellet rursus vivere; hinc etiam infra, v. 1571. increpat Bacchum, quod se patiatur mortuum: ἀ γέραις, πρὸς δὲ με δὴ τεθνήσκοντα; v. 1048. Πίστολας λόγους] Chion Epist. 3. καὶ μὲν ἐστὶ καὶ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἀγροῦν ἅμα πρὸς πρῶτον. Et non amplius injustum & rapacem illum Martem spirantes. Euripides in Phoenissis v. 189. οἱ πρῶτον μὲν ἀλά: qui magna spirant. Comicus in Equitibus v. 435. οὐκ ἔστι δὲ καὶ καὶ οὐκ ἀδικεῖν πρῶτον.
Ibid. & seq. Πρῶτον — Συμῆς] Sophocles in Electra v. 612. ὅπου μὲν πρῶτον video arders illam irasudia.

v. 1049. Ἐπὶ ἀσπίδι] Ovid. Metam. — clypei dominus septemplex Ajax.
v. 1050. Καὶ δὲ χροῖν τὰ κακὰ] In Nubibus v. 907. αἰετοῖς, τρεῖς καὶ δὲ χροῖν τὰ κακὰ.
Ibid. Κομμοτῆτος] Scholiastes: κρόνον καὶ λόγους διγυρῶμα. Similiter Virg. Ecl. VI. 62.
Tum Phaebontiadas musco circumdat amarae
Conticti, atque solo procuras erigit alios.
i. e. canit illa esse ita facta.
Ibid. αἰετῶ] Commodè adhibetur in indignatione, cum aliquem idem taciōse dicimus inculcare. Euripides in Rhefo v. 674. ὁ δὲ αὐτὸν αὐτὸν ἔλεγε λόγους.
Iste vero eundem sermonem non desinat dicere.
Q 9 3

ΑΙΣΧ. Δραγμα ποιήσας Ἄρεσ' μετόν. ΕΥΡ. Ποῖον; ΑΙΣΧ. Τὸς ἐπὶ ἔπι Θήβας.

Ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠγάσθη δαΐεσσι εἶναι.

1055 ΔΙΟΝ. Τὴτι μὲν σοι κακὸν εἴργασαι· Θηβαῖος γὰρ πεποιήσας Ἄνδρειοτέρως εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τὰ τε γὰρ ἄνεκα τύπη.

ΑΙΣΧ. Ἄλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξὴν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἔπι τῶν ἐτράπευσε. Εἶτα διδάξας τὸς Πέρσας μὲν τῶν, ἔπιθυμῶν ἐδίδαξα Νικαῖν αἰεὶ τὸς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄεργον.

1060 ΔΙΟΝ. Ἐχάρην γέν' ἠνίκ' ἠκῆσα παρὶ Δαρείου τὸ πεινῶντος. Ὁ χρὸς δ' ἐβύθως πῶ χεῖρ' ὠδὴ ξυγκρύσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.

ΑΙΣΧ. Ταῦτα γὰρ ἄνδρας ληρὴν ποιήσας ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ὡς ὠφέλιμοι τὴν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γενέλιον.

Ὁρσθὺς μὲν γὰρ τελευτᾶς τὸν ἡμῖν κατέδειξε, Φόνων τ' ἀπέχεσθαι.

1065 Μυσαῖος δ' ἐξακέσας τε νόσων, καὶ ληρημύς· Ἡσιόδου δὲ Γῆς ἐργασίας, κερσῶν ὄρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὀμηρος Ἀπὸ τῆς πικρῆς καὶ κλέος ἔλαχε, πικρῶν τῶν ὅτι ληρῆς ἐδίδαξε, Τάξας, ἀρετᾶς, ὀπλίσις ἀνδρῶν; ΔΙΟΝ. Καὶ μὴν ὁ Παντακλέα γὰρ ἔδιδάξεν ὁμῶς τὸν σκαιοτάτον· ὠφέλιον γέν', ἠνίκ' ἐπεμπεν,

1070 τὸ κράτος ὠφέλιον παρὶ θεασάμενος, τὸ λῶφον ἡμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣΧ. Ἄλλως τοὶ πολλοὺς ἀγαθὸς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἦρας. Ὄθεν ἢ μὴ φρενὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετᾶς ἐποίησεν

Πατροκλῶν, Τυφίκων, Θυμολεόντων, ἢ ἐπαίροισι ἄνδρα πολίτην Ἀντακλείειν αὐτὸν τῶν τοῖς, ὅποταν σάλπιγγος ἀκρόσῃ.

1075 Ἄλλ' ὁ μὰ Δί, ὁ Φαίδρας ἐποίησεν πόρνας, εἰδὲ Σθενβοίας.

Οὐδ' οὐδ' εἰς ἦν πῦρ ἂν ἐρώσαν πῶποτ' ἐποίησα γυναῖκα.

ΕΥΡ. Μὰ Δί, ὁ γὰρ ἐπὶ τὴν Ἀφροδίτης εἰδὲν σοι. ΑΙΣΧ. Μηδέγ' ἐπέη,

Ἄλλ' ἔπι σοὶ τοὶ καὶ τοῖς σῶσις πολλὴ πολλῆ πικραθοῖτο.

Ὡς τε γὰρ καὶ αὐτὸν σε χεῖρα νίβαλεν. ΔΙΟΝ. Νὴ τὸ Δία τῶν γέ τοι δὴ.

1080 Ἄ γὰρ εἰς τὸς ἀλλοτείας ἐποίησας, αὐτὸς τῶν τοῖς ἐπλήγης.

ΕΥΡ. Καὶ πῶ βλάπῃσ', ὧ οὐκέτι ἀνδρῶν, τὸ πῶλον αἰ' μεν Σθενβοίας;

ΑΙΣΧ. Ὅτι γυναῖκας καὶ γυναῖκας ἀνδρῶν ἀλόχως ἀνέπεισας

Κόνηα πίνων, αἰχμηθείσας ἀφ' ἑαυτῶν τὸς σὺς Βελλεροφόντας.

ΕΥΡ.

vf. 1060. Δαρείου τὸ πεινῶντος] In Persis Aeschylus, qui hodie extant, Darii mortui umbra ab inferis evocatur & apparet; sed ibi Chorus nullibi manus complodens dicit, ἰαυοῖ, ut & Scholiastes notavit: quare videntur duae editiones illius dramatis fuisse, ut etiam putarunt quidam veterum, eodem teste; ut Comicus non ad istud respiciat, quod extat.

vf. 1064. seq. Ὁρσθὺς — τελευτᾶς — κατέδειξε. Μυσαῖος δὲ] Apud Euripidem in Rheso vf. 943. Musae dicunt: Μυσαῖος τε τὸν ἀπορήτων φάσας εἰδὲν Ὁρσθὺς.

— Μυσαῖος τε σὺν σμικρῶν πολιτῶν, κατὰ πλείστον ἀδὲ ἐν ἰθυσία, Φοῖβος, σύβητοί τ' ἐκάλουσαν. Et mysteriorum arcanorum revelationes ostendit Orpheus. — Ὁ Μυσαῖος, tuum venerandum civem, qui vir unus plurimum profecit, Phoebus & nos Sorores docuimus. Hicdem, quibus Comicus, verbis, de Orpheo Demosthenes contra Aristogitonem: ὁ τὰς ἀγνωστὰς ἡμῖν τελευτᾶς κατέδειξας Ὁρσθὺς.

vf. 1069. Παντακλέα] Hunc rudem & ineptum fuisse, testatur Eupolis apud Scholiastes: Παντακλέος σκαιοῦ. vf. 1072.

AESCH. Cum tragoediam feci Marte refertam. EUR. Quamnam? AESCH.
 Septem Thebanam;
 Quam quicumque spectasset, cupiebat bellator esse.
 1055 BACCH. Sane hoc male abs te factum est; nam Thebanos reddidisti
 Fortiores ad bella; ideoque vapula.
 AESCH. Atqui vobis licitum erat illa tractare, sed non eo vos convertistis.
 Deinde post Persas a me editos, docui eos cupidos esse
 Vincendi hostes perpetuo, adornavique opus pulcherrimum.
 1060 BACCH. Laetabar utique, cum audirem Darium interiisse.
 Chorus autem statim manibus sic complofis, dicebat iavoe.
 AESCH. Haec enim tractare decet poëtas. Namque considera inde ab initio,
 Quam utiles fuerint praestantiores illi poëtae:
 Orpheus enim initiationes docuit, & a caedibus abstinere:
 1065 Musaeus autem remedia morborum & vaticinia: Hesiodus vero
 Agriculturam, fructuum tempora & sementis: at ille divinus Homerus
 Unde gloriam & decus consecutus est, nisi ex hoc quod utilia doceret,
 Acies, virtutes bellicas, & arma virorum? BACCH. Attamen Pantaclen non
 Docuit ineptissimum illum; nam nuper, cum pompam duceret,
 1070 Galeae prius capiti impositae volebat cristam alligare.
 AESCH. At alios docui multos & fortes, quorum unus est Lamachus heros.
 Unde mens mea sumsit exempla, & multas virtutes effinxit
 Patroclorum, Teucrorum, & Thymoleontum, eo fine ut erigerem cives,
 Quo similes his esse studeant, quando tubam audiverint.
 1075 Non Phaedras certe faciebam meretrices, nec Sthenoboeas:
 Nec scio an in ullam unquam foeminam amantem versus fecerim.
 EUR. Non profecto, nam nihil Veneris tibi inerat. AESCH. Nec opto ut insit;
 Tibi autem tuisque Venus plurima semper infideat,
 Ut quae te ipsum etiam huc demisit. BACCH. Profecto ita hoc est;
 1080 Nam de aliis quae finxisti, eadem tu passus es.
 EUR. Et quid nocent, ô importune, civitati meae Sthenoboeae?
 AESCH. Quia ingenuos & ingenuorum virorum uxores adduxisti,
 Ut cicutam biberent, quod puderet eas propter tuos Bellerophontas.

EUR.

vf. 1072. Ἀχαιῶν ἥρωες] In Acharnensibus vf. 574.
 & 578. ὁ Ἀχαιῶν ἥρωες.
 vf. 1075. Ὁ Φαιδρας ἰστοῦν] Nempe non ut Euripides, de quo in Thesmoph. vf. 553. Ἐπιταχθεὶς εὐρίσκων λόγος, ὅτι γυνὴ ποιητὴ ἔγενετο. Μετὰ ἰσχυρὰς ποιῶν, Φαιδρας τὴν Πανδράκην δὲ ἂν πάποις ἰστοῦσιν, ὅτι γυνὴ σώφρων ἰδὲν εἶναι.
 vf. 1080. Αὐτὸς τὴν ποίησιν ἰσθλῶνε] Nam conjux ejus videtur adultera fuisse; Thomas Magister in Euripidis Vita: φαρδίας δὲ τὴν αὐτὴν ἰστοῦσιν ἐφοροῦντα ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ τὴν ἐπεὶ οὐκ ἐμὴν αἰχρῶν, σικανθίμω ὑπὸ τῆ καμαδοποιῶν, ἀρῆς τὴν Ἀθήνησι διατρίβων, ἢ: Μανδουίαν ἀπὸ τῆ βασιλῆα Ἀρχέλαον. Cum autem depredendisset dissidionem suam Cephalophontem cum uxore sua rem habere, pudorem ejus rei non servans, quod a Comicis perstringeretur; missa habitatione Athenis, in Macedoniam profectus est ad Archelaum regem. Comicus supra, vf. 975. Κρηισσοῦντα μεγάλῃ, ubi vide Notam.
 vf. 1083. Κάνισσιν πινῶν] Exemplo Sthenoboeae, quae cum Bellerophonti non potuisset persuadere, ut cum ipsa

- ΕΥΡ. Πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τῆτον πρὸς τὴν Φαίδραν ξυπέθηκα;
- 1085 ΑΙΣΧ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν ἤδη τὸ ποτηρὸν τὸν γε ποιητῆν,
καὶ μὴ πρῶτον, μηδὲ διδάσκειν τοῖς ἄλλοις παιδαλείοισιν
Ἐπιδάσκαλόν, ὅστις φράζῃ τοῖς δ' ἠβῶσιν γε ποιηταῖς.
Πάνυ δὴ δεῖ χρεῖσθαι λέγειν ἡμᾶς. ΕΥΡ. Ἦν ἔν σὺ λέγῃς Λυκαβητῆς,
καὶ Παργασῶν ἡμῖν μεγέθη, τῶν ἐπὶ τὸ χρεῖσθαι διδάσκειν;
- 1090 Ὅν χρεῖσθαι φράζειν ἀνθρωπέως; ΑΙΣΧ. Ἀλλ', ὦ χακόδαμων, ἀνάγκη
Μεγάλων γυναιῶν καὶ ἀθανάτων ἴσα καὶ τάγε ῥήματα πικρῶν.
Κάλλως εἰκὸς τῆς ἡμετέρας τοῖς ῥήμασι μείζονσι χρεῖσθαι.
καὶ γὰρ τοῖς ἰματίοις ἡμῶν χρεῖσθαι πολὺ σεμινοτέροισιν.
Ἄ μὲν χρεῖσθαι καταδείξαι διελυμῆν σὺ. ΕΥΡ. Τί φράσας;
- 1095 ΑΙΣΧ. Πρῶτον μὲν τῆς βασιλεύουσας ῥακί ἀμπύχων, ἢ ἑλεεινοῖ
τοῖς ἀνθρώποις φαίναντ' εἶναι. ΕΥΡ. Τῶν ἔν ἔβλαψα; τί φράσας;
ΑΙΣΧ. Οὐκ ἐν ἐβλή γὰρ πηροαρχεῖν πλεστών ἐδέξαι ταῦτα,
Ἄ μὲν ἐν ῥακίοις περιελάμβανον κλάψ, καὶ φησὶ πένεα.
ΔΙΟΝ. Νῆ τ' ἄνθρωπα, χρεῖσθαι γὰρ ἔχον ἔλων ἐλείων ὑπένεσθε.
- 1100 Καὶ ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, πρῶτον τῆς ἰχθύος ἀνεύψαν.
ΑΙΣΧ. Εἶτ' αὐτὴν λαλίαν ἐπιτηδύσασαι καὶ τρωμυλίαν ἐδίδαξας.
Ἦ ξυπένησεν τοῖς τε παλαίφρασι, καὶ τὰς πυγὰς ἐπέτεψε
τῶν μειρακίων τρωμυλομένων, καὶ τῆς πρῶτης ἀπέπεισεν
Ἄνταρρῶν τοῖς ἀρχεῖσιν. καὶ τοὶ τότε γὰρ, ἠνίκ' ἐγὼ ἔζων,
1105 οὐκ ἠπίσαντ', ἀλλ' ἢ μάζαν χαλέσασαι, καὶ ῥυπαρὰ εἰπεῖν.
ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Ἀπόλλω, καὶ παραρθεῖν γὰρ ἐς τὸ τόμα τὰ θαλάμακι,
καὶ μνησθῆσαι τῆς ἕξουσιν, καὶ κῆρας πινὰ λωποδυτήσασαι.
Νῦν δ' ἀπλήγῃ, καὶ ἐκέτ' ἐλαύψῃ,
καὶ πλεῖσθαι καὶ οὐδὲν ἐκείσῃ.
- 1110 ΑΙΣΧ. Ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';
οὐ παραγωγὸς κατέδειξ' ἔστι,
καὶ πικρῶσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,

καὶ

ipsa rem haberet, eum accusavit quasi vim esset ab ipso passa: cumque deinde illius innocentia apparuisset, haec prae pudore cicutam bibit. Sic etiam Phaedra, cum privignum suum Hippolytum frustra sollicitasset ad concubitum, seipsam suspendit. Puto autem haec a Comico non sine Ironia dici; non enim sit verosimile, adulteras propterea, quia Euripides docuisset Sthenoboeam & similes Tragoedias, sibi mortem conscivisse pudore ductas. Quod si Euripides id potuisset efficere suis Tragoediis, non reprehensionem, sed laudem maximam fuisset meritis.

vf. 1087. ἠβῶσιν] Ita Edd. pristinae; non ἠβῶσιν γε. vf. 1088. Λυκαβητῆς] Scholiastes: ἐπὶ δὲ Λυκαβητῆς ἔστι Ἀθηναίων.

vf. 1090. Ὅν χρεῖσθαι ἀνθρωπέως] Strato Comicus apud Athenaeum IX. p. 383. de quodam, qui verbis utebatur a vulgari usu alienis: πλὴν ἰσχυρῶς γὰρ αὐτὸν, ἢ μὴ μεταβάλλειν, ἀνθρωπίνως λαλεῖν τι. Sed oro eum, ut jam mutet morem illum, & humano more loquatur.

vf. 1094. Ἄ μὲν] Ita Edd. pristinae; non Ἄ μὲν.

vf. 1095. ῥακί ἀμπύχων] In Acharnensibus vf. 414. Ἐβριπὸν, δε μοι ῥακίον τι τῆ παλαιᾷ δοξαστῶν: in illo loco satis multi recensentur pannosi, quos Euripides introduxerat in Tragoediis.

vf. 1101. λαλίαν ἐπιτηδύσασαι] In Nubibus vf. 931.

λαλίαν μόνον ἀσκήσασαι.

vf. 1102. Ἦ ξυπένησεν τὰς τε παλαίφρασι] In Nubibus vf. 1052. ταῦτ' ἐστὶ, ταῦτ' ἰκίνα, ἃ τῆ ἰσχυρῶν αἰετῶν

- EUR. An non, uti extabat historia de Phaedra, ita composui?
 1085 AESCH. Imo ut extabat, inquam, sed Poëtam oportet caelare mala turpia.
 Et non producere, nec docere. Nam uti pueros
 Magister docet, ita adultos Poëta.
 Omnino autem decet nos utilia dicere. EUR. Si ergo tu Lycabetos memores
 Nobis & Parnassorum multitudines, hoc utilia est docere?
 1090 Quem oportebat humano more loqui. AESCH. ô perditæ, necesse est
 Magnarum sententiarum & cogitationum similia etiam verba producere.
 Alias etiam verosimile Semideos grandioribus verbis uti,
 Nam & vestibis multo splendidioribus utuntur, quam nos:
 Quae cum ego pulchre ostendissem, tu foedasti. EUR. Quo facto?
 1095 AESCH. Primo cum reges pannis induisti, ut miserabiles
 Hominibus videantur esse. EUR. Ergone in hac re nocui? quo facto?
 AESCH. Itaque jam nemo dives vult triremes instruere suis sumtibus ob
 hanc rem,
 Verum pannis sese involventes flent, & se esse pauperes ajunt.
 BACCH. Et quidem, ita me Ceres amet, subtus habens tunicam cum vellere molli:
 1100 Atque haec dicentes postquam fefellerunt, apparent in foro piscatorio.
 AESCH. Deinde loquacitatem excolere & argutias docuisti.
 Quae & palaestras evacuavit, & culos perdidit
 Adolescentulorum nugas garrientium: & nautis persuasit,
 Ut refragarentur magistris. At tunc cum ego viverem,
 1105 Nihil aliud sciebant quam offam poscere, & rhyppapae dicere.
 BACCH. Ita profecto, & oppedere etiam in os inferiori remigi,
 Et foedare merda commensalem, & nave egressi veste aliquem spoliare.
 Nunc autem obloquuntur, & non amplius agunt remos,
 Et huc illuc navigant.
 1110 AESCH. Quorum hic scelerum non est auctor?
 Nonne lenones ostendit iste,
 Et mulieres in fanis (*templis*) parientes,

Et

αὐτὸ δὲ ἡμέρας καλέων πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κινᾷ
 δὲ τὰς παλαιστράς.

Ibid. Τὸς πύργους ἐπέσειεν] Rhetoras tanquam cinae-
 dos perfringit; in Nubibus vl. 1088. συναγορεύει ἐν τί-
 νων; ἐξ εὐρυτεράων. In Ecclef. vl. 112. λέγουσι γὰρ
 καὶ τὸ ναυτικῶν, ὅσοι πλείστα σποδῶνται, θειοτάτους εἶναι
 λέγουσι.

vl. 1105. Ῥοσπαπαῖ] Aclamatio nautica, ut dicit
 Scholiastes. vid. & in Vespiis vl. 912. & in Equitibus
 vl. 598.

vl. 1106. Θαλάμια] Scholiastes: ἦσαν δὲ πρὸς τὰς
 ἑσπέρων ἢ μὲν ἀπὸς Θαλαμῖται ἢ δὲ μέση, Ζυγι-
 τῶν ἢ δὲ ἀπὸς Ἐπιπέδων. Tres ordines erant remigum: in-
 finus ordo, erant thalamitae; medius, Zygitae; supremus,

thranitae. Ad Acharn. vl. 161. ἦ γὰρ ἐστὶν ἕρπον οἱ
 μὲν ἀπὸ ἐπίπλων, θρανῖται· οἱ δὲ μέσοι, ζυγιτῶν· οἱ
 δὲ ἀπὸς, θαλάμια. Itaque idem & θαλάμια dicitur,
 & θαλαμῖται, & θαλάμια. Imo & θαλαμῖται ut
 ex Suida apparet; etiam mediolorum remigum nomen
 diverso modo dicitur, ut apparet ex istis locis, item-
 que ex Hesychio & Etymologo.

vl. 1112. Τελύσαι ἐν ποσὶ ἑσπέρων] Scholiastes dicit Egi-
 ripidem scripsisse Augem, quae in templo enixa sit.
 Apud Comicum in Lysistrata, mulier quae erat in loco
 sacro, & se parurare simulabat, invocat Lucinam,
 ut inhibeat partum; usque dum veniat in locum, ubi
 possit parere, vl. 745. ὡς ποσὶ ἐπιπέδων, ἐπιπέδων τὰ τῶν
 εὐσὶ ἀνὰ εἰς ὅσον μέγιστα γὰρ χερσίων.

R r

Καὶ μινυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
 Καὶ Φασκίσας ἔ ζῆν τὸ ζῆν;
 1115 Κᾶτ' ἐν τύτων ἢ πόλις ἡμῶν
 Ὑπὸ γραμματέων ἀνεμετώθη,
 Καὶ βαρμολόχων δημοπθῆκων,
 Ἐξαπατώντων τ' δῆμιον αἰεῖ;
 1120 Λαμπάδα δ' ἔδεις οἷός τε φέρειν
 Ὑπ' ἀγυμνασίας ἐπι νυκί.
 ΔΙΟΝ. Μὰ Δί' ἔ δῆτ', ὡς' ἀπεφωάνθην
 Παραβληαίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
 Βραδύς ἀθροπὸς τις ἔθ' κύντας,
 1125 Διθκός, πῖων, Ὑπολειπόμην,
 Καὶ δειὰ ποιῶν· καθ' οἱ Κέρραμῆς
 Ἐν ταῖσι πύλαις παῖσ' αὐτῆ
 Γατέρα, πλθυράς, λαρόνας, πυγύ.
 Ὅ δ' ἐν τυπόμεν ταῖσι πλαπείαις,
 Ὑποπερδόμεν,
 1130 Φυσῶν τ' λαμπάδ', ἔφθγα.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν Ι.

ΧΟΡ. **Μ**έγα τὸ φράγμα, πολὺ τὸ νεῖκ, ἀδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχε·
 Χαλεπὸν ἐν ἔργον διαυρεῖν, ὅταν ὁ μὲν τείη βιαιάας,
 Ὅ δ' ἐπανατρέφειν δύνῃ, καὶ περὶ δεῶς τωρῶς.
 Ἀλλὰ μὴ ἴ τωτῶ καθήσθον.
 1135 Ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χαίτεραι σοφισμάτων.
 Ὅ, π. περ ἐν ἔχρον εἰρίζειν,
 Λέγοντι, ἐπιτον, αναδαίρετον.
 Τά τε παλαιὰ, καὶ τὰ καινά.
 Καὶ ποικιλιωθῆτον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.

ΑΝΤΙ-

ν. 1113. Μινυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς] Scholiastes: ὡς αἰ τὴ Λίον θυγατέρας· ἢ Λιὸν θύλας. Scripsit autem Aeolum Euripides, ex quo Fragmenta quaedam extant. Homerus de Aeolo & ejus liberis Odyss. K. vl. 5. καὶ δάδκα παῖδες ἐπὶ μεγάροις γυγάσιν· ἔξ μὲν θυγατέρας· ἔξ δ' υἱῶν πῶοντες. ἢ δ' οὐ θυγατέρας πῶον υἱῶν εἶναι ἀκούσας· Εἰ duodecim erant in aedibus liberi: sex filiae & sex filii aetate vigentes: ibi ille filias dabat filijs uxores. Vid. in Nub. vl. 1375. Ceterum Euripides hoc Barbarorum esse dicit in Andromacha vl. 173 — τείπον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος· Πατὴρ τε θυγατρί, παῖς τε μητρί μινυμένη, Κέρρα τ' ἀδελφῶ· Tale est omne

genus Barbarum; Pater miscetur filiae, filius matri, puella fratri.

ν. 1114. Καὶ φασκίσας ἔ ζῆν] Scholiastes: ὅτι παρὰ τὰ ἐκ φροῦς Ευριπίδου. Τίς δ' οἶδ' εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ φασκίσειν δὲ ζῆν· — Alludi ajunt ad illa ex Euripidis Phryxō: quis scit an vivere sit mori? mori autem vivere, deinde statim subjungit Scholiastes: ἀλλ' ὁ λέγων [male vulgo διόγω] ἐστὶ φροῦς· ἔσθ' δὲ ὡς παρὰ γυναικὸς αὐτὸ λέγειν εἰρημίνον. ἰδίαι δὲ ζῆν, μήποτε τ' ἀπὸν γὰρ Ευριπίδου γυνὴ λέγει, καὶ μήποτε τὸ ὑπὸ τῆς προεῖ ἐκ λωπολύτου λεγόμενον, Ἀλλὰ τι τὸ ζῆν φιλίρειν, ἄλλο σκετ' ἀμύχηον κρύπτην περιλάει

Et concubitu fratrum mistas,
Et quae dicerent vitam non esse vitam?

1115 Hinc etiam civitas nostra
Scribis impleta est,
Et scurris & fimiis plebis,
Qui decipiunt populum.
Facem vero nemo scit ferre

1120 Jam amplius propter exercitiorum neglectum
BACCH. Nemo profecto; itaque emoriebar
Risu in Panathenaeis, cum
Tardus quidam homo curreret incurvus
Albus, pinguis, longo intervallo relictus,

1125 Et misere se torquens: deinde Ceramicenses
In portis stantes, percutiebant ei
Ventrem, latera, ilia, nates;
Ille vero percussus palmis

Subinde pedendo,

1130 Extincta lampade, currebat.

STROPHE VERSUUM X.

CHOR. Magnum negotium, vehemens concertatio, grave bellum instat.
Itaque operosum erit discernere, ubi alter contenderit valide,

Alter vero refutare possit & obniti scite.

Sed nolite in eodem consistere.

1135 Sunt enim viae & aliae multae argutiarum.

Quicquid igitur habetis ad disceptandum

Hoc dicite, percurrite, & excutite

Tam vetera quam recentia;

Et audete dicere aliquid subtile & scitum atque argutum.

ANTI-

καὶ τὰ ἄλλα. Sed is, qui ibi loquitur Phryxus est; iste autem ait quasi a muliere id dictum sit. Itaque oportet edere, annon apud Euripidem alicubi eandem sententiam mulier dicat, & annon illud sit, quod Nutrix in Hippolyto dicit: Sed aliud quiddam, aliud dicitur hac vita tenebrae involventes occurrant nebulae, & ante ibi sequuntur. Extat autem iste locus in Euripidis Hippolyto vl. 191. & ita recte est impressus in Aldina editione Euripidis, ut ego eum adduxi: de illo loco, qui dicebatur esse ex Phryxo Euripidis, vld. infra ad vl. 1518.

vl. 1121. Ἀπεραυδῶν] Si recte habet scriptura, vi-

detur esse a φάος, quae ignis: unde & φάος uro; ut patet ex voce φάσσις, quae significat idem quod φάος sive φάσις, nempe maculas sive pustulas ab igne: ab illo φάος esset φάσις. unde aor. i. pass. φάσθημι. in Comp. ἀπεραυδῶν. Aut potius ἀπαυαδῶν legendum, ut sit sine augmento ab ἀπαυαδῶν ex ἀπὸ & ἀυαδῶν unde ἀπαυαδῶν in Ecclesiast. vl. 146.

vl. 1125. Κεραμίδε] Pro Κεραμίδε Attice. Scholiastes: οἱ ἢ Κεραμίδε οὐκ ἔστι.

vl. 1128. Τὰς πλαγίας] Subauditur χροῖν aut μάστιγι. aut ipsae plagae dictae sunt πλαγία. Scholiastes.

Rt 2

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

- 1140 **Ε**ἰ δὲ τύτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῆ
 Τοῖς θεατρούοισιν, ὡς τὰ
 Δεπὰ μὴ γῶσιν λεγόντων,
 Μηδὲν ὀρώδειτε τυτ'· ὡς σοὶ ἔτ' ἔτω ταῦτ' ἔχῃ.
 Ἐφρατθιμῶλοι γὰρ εἰσι·
- 1145 Βιβλίον τ' ἔχον ἕκατ' ἄ μανθάνῃ τὰ δεξιά.
 Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράπτει,
 Νῦν δὲ καὶ παρῆκόντι·
 Μηδὲν ἐν δέισιτον, ἀλλὰ
 Πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' ἔνεχ', ὡς ὄντων σφραγ.

ACTUS QUINTI

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

- 1150 **ΕΥΡ.** Καὶ μὴν ἐπ' αὐτὸς πᾶς περιλόγως σε πρέφομαι,
 Ὅπως τὸ κωῶτον τ' παραφθίας μέρ'·
 Πρώτον αὐτῷ βασανῶ ἔ δεξιῶ.
 Ἄσαφης γ' ἴω εἰ τῆ φράσῃ τ' παραφθίας.
ΔΙΟΝ. Καὶ πῶσον αὐτῷ βασανεῖς; **ΕΥΡ.** Πολλὸς πάνυ.
- 1155 **Πρῶτον δέ μοι τ' ἐξ Ὀρετίας λέγε.**
ΔΙΟΝ. Ἄγε δὴ σίωπα πᾶς ἀνῆς. Λέγ' Αἰσχύλε.
ΑΙΣΧ. Ἐγμῆ Χθόνε, πατρῶ' ἐποπιδῶν κρατη,
 Σωτῆς γὰρ μοι, σύμμαχος τ' αἰτιμῶν.
 Ἦκα γ' εἰς γῆν πύδε, καὶ κατέρχεται.
- 1160 **ΔΙΟΝ.** Τύτων ἔχεις ψέγειν π; **ΕΥΡ.** Πλεῖν ἢ δώδεκα.
ΔΙΟΝ. Ἄμ' ἔδε πάντα ταῦτά γ' ἔτ', ἄμ' ἢ τετα.

ΕΥΡ.

vl. 1146. Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράπτει] Captat benevolentiam Spectatorum. Supra etiam vl. 680. Μετὰ χερῶν ἱερῶν ἐπιβῆτε, καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν αἰετῶν ἡμᾶς, καὶ πολὺν ὄφελον λαὸν ὄχλον, ἔ σοφία μυσία καθύλα. Habebantur autem Athenienses pro sapientissimis Graecorum; Herodotus Lib. I. ἐπ' Ἀθηναίοισι τοῖσι πρῶτοις

λιγομίνοιον εἶνα Ἑλλήνων σοφῶν. Apud Athenienses, qui primatum sapientiae obtinere dicuntur inter Graecos. Demosthenes Epistola III. ἡ δὲ μὲν τ' Ἀθηναίων σοφῶν καὶ παιδεία πᾶσαν προέχον δοκῶσι. Populum Atheniensem, qui prudentia et doctrina omnes praecellere iudicatur.

vl. 1153. Ἄσαφης γὰρ ἴω εἰ τῆ φράσῃ] Supra, vl. 952.

ANTISTROPHE VERSUUM X.

- 1140 **S**i vero id veremini, ne inscitia quadam laborent
Spectatores, ut
Vos subtilia loquentes intelligere nequeant,
Ne timete: quoniam hoc non amplius ita se habet.
Nam exercitati sunt;
- 1145 Et librum quisque habens discit sapientiam,
Praeterea ingenio maxime pollent,
Quod nunc ipsis acutius etiam est.
Nihil itaque timete, sed
Omnia percurrite, propter spectatorum causam, utpote sapientium.

SCENA PRIMÆ.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

- 1150 **E**UR. Igitur ad prologos tuos me convertam,
Ut primam Tragoediae partem
Primo examinem, quid habeat boni.
Erat enim obscurus in rebus enunciandis.
BACCH. Et quem prologum examinabis? EUR. Multos admodum.
- 1155 Primum recita mihi illum ex Orestea prologum.
BACCH. Silete jam omnes. recita Aeschyle.
AESCH. Mercuri terrene, patris qui spectas vim, (seu, *paternum interitum*)
Sis mihi servator & adjutor petenti:
Revenio enim in hanc terram & postliminio redeo.
- 1160 BACCH. Ex istis habesne aliquid quod vituperes? EUR. Plusquam duodecim.
BACCH. Atqui omnia ista non sunt plura, quam tria.

EUR.

capit. d. 1. av. s. 1. 1. 1. 1.

vl. 1157. 'Εγὼ δὲ χόρις] Principium ex Choëphoris
Aeschyli; ubi Orestes in patriam redux venit ad tum-
ulum patris cum Pylade, ut patet ex illis quae ho-
die extant; quamvis ibi versus illi, quos Comicus ad-
ducit, desiderentur, & alii plures: in Editione autem

Stanleji hinc ex Aristophane illud principium restitutum
est.

vl. 1161. 'Αλλ' ἢ τρία.] Subintelligitur: ἔτι αὐτὴν ἰα-
χίαν, ut dicit Scholiastes. Pherecrates: καὶ ἄλλοι μὴ
πρὶν ἂλλ' ἢ τρία. Subaudi καὶ τρία. & jurant, se non
bibisse nisi unum calicem. apud Athen. XI. p. 481.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

- 1140 **Ε**ἰ δὲ τύτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῆ
 Τοῖς θεατρούοισιν, ὡς τὰ
 Δεπὰ μὴ γῶναμ λεγόντων,
 Μηδὲν ὀρώδειτε τύτ'· ὡς σοῦ ἔτ' ἔτω ταῦτ' ἔχῃ.
 Ἐφρατθιμῶλοι γὰρ εἰσι·
- 1145 Βιβλίον τ' ἔχον ἕκατ' ἄ μανθάνῃ τὰ δεξιά.
 Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράπτει,
 Νῦν δὲ καὶ παρηκόνει.
 Μηδὲν ἐν δείσητον, ἀλλὰ
 Πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' ἔνεχ', ὡς ὄντων σφραγν.

ACTUS QUINTI

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1150 **ΕΥΡ.** Καὶ μὴν ἐπ' αὐτὸς πᾶς περιλόγως σε πρέφομαι,
 Ὅπως τὸ ἐρωτῶν τ' παραφθίας μέρ'.

Πρώτον αὐτῷ βασανῶ ἔ δεξιῶ.

Ἄσαφης γ' ἴω εἰ τῆ φράσῃ τ' παραφθίας.

ΔΙΟΝ. Καὶ ποῖον αὐτῷ βασανεῖς; **ΕΥΡ.** Πολλὸς πάνυ.

1155 **Πρώτον** δέ μοι τ' ἐξ Ὀρετίας λέγε.

ΔΙΟΝ. Ἄγε δὴ σιῶπα πᾶς ἀνῆς. Λέγ' Αἰσχύλε.

ΑΙΣΧ. Ἐγμῆ Χθόνε, πατρῶ' ἐποπιθῶν κρατη,

Σωτῆς γὰρ μοι, σύμμαχος τ' αἰτιμῶν.

Ἦκα γ' εἰς γῆν πλώδε, καὶ κατέρχου.

1160 **ΔΙΟΝ.** Τύτων ἔχεις ψέγειν π; **ΕΥΡ.** Πλεῖν ἢ δώδεκα.

ΔΙΟΝ. Ἄμ' ἔδε πάντ' αὐτῶ γ' ἔτ', ἄμ' ἢ τελεῖ.

ΕΥΡ.

vf. 1146. Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράπτει] Captat benevolentiam Spectatorum. Supra etiam vf. 680. Μετὰ χερῶν ἱερῶν ἐπιβῆτε, καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν αἰετῶν ἡμᾶς, καὶ πολὺν ὀφθαλμὸν λαὸν ὄχλον, ἔ σοφία μυσία καθήκει. Habebantur autem Athenienses pro sapientissimis Graecorum; Herodotus Lib. I. ἐπ' Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι

λιγομίνοιον εἶνα Ἑλλήνων σοφῶν. Apud Athenienses, qui primatum sapientiae obtinere dicuntur inter Graecos. Demosthenes Epistola III. ἡ δὲ μὲν τ' Ἀθηναίων σοφῶν καὶ παιδεία πᾶσαν προέχου δοκῶσι. Populum Atheniensem, qui prudentia et doctrina omnes praecellere iudicatur.

vf. 1153. Ἄσαφης γὰρ ἴω εἰ τῆ φράσῃ] Supra, vf. 952.

ANTISTROPHE VERSUUM X.

- 1140 **S**i vero id veremini, ne inscitia quadam laborent
Spectatores, ut
Vos subtilia loquentes intelligere nequeant,
Ne timete: quoniam hoc non amplius ita se habet.
Nam exercitati sunt;
- 1145 Et librum quisque habens discit sapientiam,
Praeterea ingenio maxime pollent,
Quod nunc ipsis acutius etiam est.
Nihil itaque timete, sed
Omnia percurrite, propter spectatorum causam, utpote sapientium.

SCENA PRIMÆ.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

- 1150 **E**UR. Igitur ad prologos tuos me convertam,
Ut primam Tragoediae partem
Primo examinem, quid habeat boni.
Erat enim obscurus in rebus enunciandis.
BACCH. Et quem prologum examinabis? **EUR.** Multos admodum.
- 1155 **PRIMUM** recita mihi illum ex Orestea prologum.
BACCH. Silete jam omnes. recita Aeschyle.
AESCH. Mercuri terrene, patris qui spectas vim, (seu, *paternum interitum*)
Sis mihi servator & adjutor petenti:
Revenio enim in hanc terram & postliminio redeo.
- 1160 **BACCH.** Ex istis habesne aliquid quod vituperes? **EUR.** Plusquam duodecim.
BACCH. Atqui omnia ista non sunt plura, quam tria.

EUR.

capit. d. 1. av. s. 1. 1. 1. 1.

vl. 1157. 'Εγὼ δὲ χόρις] Principium ex Choëphoris
Aeschyli; ubi Orestes in patriam redux venit ad tumulum
patris cum Pylade, ut patet ex illis quae hodie extant;
quamvis ibi versus illi, quos Comicus adducit, desiderentur,
& alii plures: in Editione autem

Stanleji hinc ex Aristophane illud principium restitutum
est.

vl. 1161. 'Αλλ' ἢ τρία.] Subintelligitur: ἔτι αὐτὴν ἰαυ-
τήν, ut dicit Scholiastes. Pherecrates: καὶ ἄλλοι μὴ
πρὶν ἂλλ' ἢ τρία. Subaudi νόμιμα. & jurant, se non
bibisse nisi unum calicem. apud Athen. XI. p. 481.

R 3

- ΕΥΡ. Ἐχθρὸν δ' ἕκατον εἰκοσὶν γ' ἁμαρτίας.
 ΔΙΟΝ. Αἰχὺλε, ὡς δαίμων σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
 Πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων Φανεί.
 1165 ΔΙΣΧ. Ἐγὼ σιωπῶ τὰδδ' γ'; ΔΙΟΝ. Ἄν πείθῃ γ' ἐμοί.
 ΕΥΡ. Εὐθύς γ' ἠμάρτιον ἐξάντων γ' ὄσον;
 ΔΙΣΧ. Ὁρᾶς, ὅτι ληρέεις; ΔΙΟΝ. Ἄλλ' ὀλίγον γὰρ μοι μέλει.
 ΔΙΣΧ. Πᾶς Φῆς μ' ἁμαρτῶν; ΕΥΡ. Αἴθις ἐξ ἀρχῆς λέγει.
 ΔΙΣΧ. Ἐρμῆ Χθόνιε, πατρὸς ἐποπθῶν κρατῆ.
 1170 ΕΥΡ. Οὐκ ἔν Ὀρέτης τῦτ' ὅππ τὰς τίμβω λέγῃ
 Τῷ ἔ πατρὸς πεθνεῶτ. ΔΙΣΧ. Οὐκ ἄλλως λέγω.
 ΕΥΡ. Πότερ' ἐν τ' Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατὴς ἀπάλετο
 Αὐτῷ βισίως ἐν γυναικείας χερὸς,
 Δόλοισ λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπθῶν ἐφη;
 1175 ΔΙΣΧ. Οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τ' Ἐριζῆνοι,
 Ἐρμῆν Χθόνιον προσεῖτε, καὶ δῆλα λέγων,
 Ὅππ πατρῶν τῶτο κέκλη] γέρας.
 ΕΥΡ. Ἐλ μείζον ἐξήμαρτες, ἢ γὰρ ἔσολόμω.
 Εἰ γ' πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχθρ γέρας.
 1180 ΔΙΟΝ. Οὕτω γ' ἂν εἴη πατρὸς τυμβωρύχ.
 ΔΙΣΧ. Διόνυσε πίνεις οἶνον ὅκκ ἀνθοσμίας.
 ΔΙΟΝ. Λέγ' ἔτερον αὐτῷ. σὶ δ' ὅππ τῆρ τὸ βλάτ.
 ΔΙΣΧ. Σωτῆς γενῆ μοι σύμμαχος τ' αἰτεμῆρ.
 Ἦκω γ' εἰς γῆν πύδω, ἢ κατέρχουμ.
 1185 ΕΥΡ. Δίς ταυτὸν ἡμῶν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰχὺλ.
 ΔΙΟΝ. Πῶς δίς; ΕΥΡ. Σκόπη τὸ ρῆμ', ἐγὼ δὲ σοι φράσσω.
 Ἦκω γ' εἰς γῆν Φισί, ἢ κατέρχουμ.
 Ἦκειν δὲ ταυτὸν ὅππ τὰ κατέρχουμ.
 ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Δί', ὡσπερ γ' εἰ πῖς εἶποι γείτου,
 1190 Χρῆσι σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βέλθρ κέρδοπον.
 ΔΙΣΧ. Οὐ δῆτ' ἐκείνον γ', ὃ κατέρχουμ κέρδω
 Ἄνθρωπε, ταύτη 'ς', ἀλλ' ἔτερος ἔχον.
 ΕΥΡ. Πᾶς δῆ; δίδαξον γὰρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
 ΔΙΣΧ. Ἐλθεῖν μ' εἰς γῆν ἑσ', ὅτῃ μετῆ πάτερας.

Χωρίς

vf. 1166. Ὁρᾶν γ' ὄσον] Vide supra ad vf. 793. In Vespis vf. 1520. εἰπίσοκίλ. ἐράνιον. ubi vide Notam. Euripides in Alceste vf. 229. φέρω δῆμι ἐρατῆρ πάλασα. Inque collum sublimi admoovere.

vf. 1175. Οὐ δῆτ' ἐκείνον] Scholiastes: τ' ἄλλων διλο-
 ὄντι, ἀλλὰ τ' ἐρατῆρ. Nempe quia dixerat: δόλοισ λα-
 θραίοις. Erat autem Δόλιος cognomen Mercurii. Vide
 ad Plutum vf. 1158. ut & Ἐριζῆος apud Homeram.

vf. 1181. Πίνεις οἶνον ἐκ ἀνθοσμίας.] Scholiastes: οἶον

κραταλῆς ἰανῆς, καὶ ληρέεις, σκληρὸν οἶνον πίνων, ἀλλ'
 ἔχ' ἡδὺν ἐδδ' ἀπαλόν.

vf. 1183. Σωτῆρ] Haec ab illis pendent, quae ex
 Choëphoris adducebat Aeschylus supra, vf. 1167.

vf. 1192. Ἄνθρωπε, ταύτη 'ς', ἀλλ' ἔτερος ἔχον]
 Versus claudicat, utpote uno pede brevior, quem
 MS. Vatican. U. integrum nobis sic exhibet: Ἄνθρω-
 πε ταύτη 'ς', ἀλλ' ἄρισ' ἰτῶν ἔχθρ. Lectio haec vul-
 gatae, utpote mutilae, longe praefat. Ex Notis Ku-
 steri.

- EUR. Sed unumquodque eorum habet viginti peccata.
 BACCH. Aeschyle, auctor tibi sum ut taceas; sin minus,
 Praeter hos tres jambos reus eris plurium.
- 1165 AESCH. Egone ut taceam propter hunc? BACCH. Si me laudis.
 EUR. Quippe initio statim peccavit immane quantum.
 AESCH. Videsne ut nugeris? BACCH. Nil curo.
 AESCH. Quomodo dicis me peccasse? EUR. Repete denuo.
 AESCH. Mercuri terrene, patris qui spectas vim.
- 1170 EUR. Annon Orestes hoc in tumulto dicit
 Patris mortui? AESCH. Haud aliter dico.
 EUR. Anne ergo Mercurium, ut pater interierit
 Suus per vim manu muliebri,
 Clandestinis dolis, spectasse dicit?
- 1175 AESCH. Non illum inquam *dolosum*, sed Eriunium
 Mercurium vocavit terrenum, & declaravit
 Eum paternum istud munus obtinere.
 EUR. Adhuc majus peccatum commisisti, quam ego volebam.
 Si enim terrenum munus paternum habet.
- 1180 BACCH. Hoc pacto esset tumulorum suffossor.
 AESCH. Bacche, non uteris vino fragrante.
 BACCH. Recita ei alium; tu vero observa vitium.
 AESCH. Sis mihi servator & adiutor petenti,
 Redeo enim in terram hanc & redux factus sum.
- 1185 EUR. Bis idem nobis dixit sapiens Aeschylus.
 BACCH. Quomodo bis? EUR. Considera verbum; ego tibi dicam:
 Nam redeo in terram hanc, inquit, & redux factus sum.
 Jam autem redire idem est, quod reducem fieri.
 BACCH. Ita profecto, quasi dicas:
- 1190 Concede mihi mastram, aut si vis magidem.
 AESCH. Non utique istud, ô garrule
 Homo, sic se habet, sed aliter comparatum est.
 EUR. Quomodo ergo? doce quomodo istud dicas.
 AESCH. Venire in patriam licet illi, qui non exul ejus est particeps,
 Nam

feri. Pro vulgato τὰν minus recte tamen Vaticanus
 τὰτα. Et sic iste versus cum praecedenti recte co-
 haeret hoc modo: Οὐ δῆτα τὰν γ', ὁ κατεσσωλη-
 μίσις ἄνθρωπος τὰν γ', ἀλλ' ἀπὸ ἐπὶν ἔχῃ. Haud
 sane istud, o garrule Homo, hoc modo est comparatum; sed
 optime omnium versuum iste se habet. Alias in praecedenti
 versu pro τὰτο foret ἔτας scribendum cum Cl.
 Kuftero. Bifetus in quibusdam vetustis exemplaribus
 invenit hunc versum ita scriptum: — τὰν γ' ἔσ', ἀλλ'

ἔσ' ἐπὶν ἔχον. Quae lectio est non mala, si modo
 hic etiam τὰτα scribatur hoc modo: Οὐ δῆτα τὰτα
 γ', ὁ κατεσσωλημίσις ἄνθρωπος τὰτα γ', ἀλλ' ἐπὶν
 ἔχον. Haud sane istud carmen, o garrule Homo,
 ita comparatum est, sed omnium optime se habet. ἔσ' ἔχον
 pro ἔχῃ. ut in Pace vl. 334. ἔσ' ἀναγκάσις ἔχον. Bi-
 fetus tamen sic emendat versum: ἄνθρωπος, τὰτα γ'
 ἔσ' ἔσ', ἀλλ' ἐπὶν ἔχον. nec male.

- 1195 Χαεὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
Φθύγων δ' ἀνὴς ἦκε τε καὶ κατέρχε].
ΔΙΟΝ. Εὐ νὴ τ' Ἀπόλλω. Τί σὺ λέγεις Εὐειπίδη;
ΕΥΡ. Οὐ φημί τ' Ὀρέστῳ καταλθεῖν οἴκαδε.
Λάθρα γὰρ ἦλθεν, ἔπιθ' ὄν τρεῖς κούεις.
1200 ΔΙΟΝ. Εὐ νὴ τ' Ἑρμῆν· ὅ, π λέγεις δ', ἔ μανθάνω.
ΕΥΡ. Πέρανε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟΝ. Ἴθι πέρανε σὺ,
Αἰγύλ', ἀνύσας. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
ΑΙΣΧ. Τύμβε δ' ἐπ' ὄχθω τάδε γὰρ κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν, ἀκῆσαι. ΕΥΡ. Τῆδ' ἕτερον αὖθις λέγῃ,
1205 Κλύειν, ἀκῆσαι, ταυτὸν ὄν σαφίερα.
ΔΙΟΝ. Τεθηκόσι γὰρ ἔλεγεν, ὦ μόχθηρε σὺ,
Οἷς ἔδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξικνύμεθα.
ΑΙΣΧ. Σὺ δὲ πῶς ἐποίησ τρεῖς προλόγους; ΕΥΡ. Ἐγὼ φράσω.
Καὶ πρὸς δὲ εἶπω ταυτὸν, ἢ φοιβίω ἴδης
1210 Ἐνῶσαν, ἔξω ἔ λόγος, κατὰ πύσσον.
ΔΙΟΝ. Ἴθι δὴ λέγ'. ἔ γὰρ μὲ τίν' ἄλλ' ἀκῆσαι
Τῶν σῶν προλόγων τ' ὀρθότητι τ' ἐπῶν.
ΕΥΡ. Ἦν Οιδίπυος παρῶτον βύτυχῃς ἀνὴρ.
ΑΙΣΧ. Μὰ τ' Δί' εἰ δὴτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσῃ,
1215 Ὅτιπᾶ γὰρ, ὦρὶν μὲ ἢ Φύνα, Ἀπόλλων ἔφη
Ἀποκτενεῖν τ' πατέρα, ὦρὶν καὶ γερονεία.
Πῶς ἔτ' ἔ μὲ παρῶτον βύτυχῃς ἀνὴρ;
ΕΥΡ. Εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατ' βροτῶν.
ΑΙΣΧ. Μὰ τ' Δί' εἰ δὴτ', ἔ μιν ἐπαύσατο.
1220 Πᾶς γὰρ; ὅτε δὴ παρῶτον μὲ αὐτὸν γερόμινον
Χειμῶν ὄντος ἐξέθεσαν ὡς ὄστρακον,
Ἴνα μὴ κτεραφείσ, γένοιτο ἔ πατρός φοιβίς.

Εἰδ'

vf. 1196. Κατέρχε] Scholiastes: ἴδιος δὲ ἐπ' ἢ φου-
γῶν χαεὶς τῶ, κατέρχε. Proprie de exulibus utitur
verbo κατέρχε. De omnibus, qui in patriam veni-
unt, possumus uti verbis ἰδεῖν & ἴκειν, & de exuli-
bus; sed de istis peculiariter usurpatur verbum κα-
τέρχε, sive κατέρχε. Demosthenes contra Aristo-
cratem: ὅθεν γὰρ μὲν ἐξέπεσι τις τὸν ἀρχὸν, ἀκ ἔτι δὴ
πε καταλθεῖν εἰς ταύτην. Unde enim quis in exilium non
est adus omnino, in hanc regionem redux fieri, sive, tan-
quam exul evocatus redire non potest. Apud Aeschylum
in Eumenidibus vf. 465. Orestes, de quo hic sermo
est, dicit: Κατὰ καταλθεῖν, ἢ τρεῖς σφύγων χεῖρον. Et
ego redux factus, cum antebas essem exul. Sophocles in
Antigona vf. 206. de Polydice: Φυγὰς καταλθεῖν.

vf. 1199. Λάθρα γὰρ ἦλθεν] Apud Euripidem in Ele-
ctra vf. 88. Orestes dicit: — ἀόργησθ' ἢ δὲ χερ-
σῆρας λέγειν ἔδρα, ἰδὸς ἐνυπιδεῖται. Veni autem ex
graculis Dei in Argivum solum, nemine confecto.

Ibid. Τρεῖς κούεις] Aegisthus & Clytaemnestra intel-
ligit.

vf. 1202. Σὺ δὲ ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε] Hoc supra
vf. 1182. dixit: σὺ δὲ ἐπιτήρη τὸ βλάττει. Kusterus.

vf. 1203. Τόμας] Haec cum illis cohaerent, quae re-
citabat vf. 1183.

vf. 1207. Οἷς ἔδὲ τρεῖς λέγοντες] Alludit ad anti-
quum morem, mortuos ter inclamandi; Hom. Odys.

9. vf. 65. Πρὶν τίνα τ' δειλῶν ἰτάσσει τρεῖς ἕκαστον ἀ-
σαι. Priusquam aliquis iniquitatem sociorum miserorum

ter inclamasset. Virg. VI. Aen. vf. 506. — & magna
manes ter voce vocavi.

Stantius ad Aeschylum.

vf. 1209. Καὶ πρὸς δὲ] Hoc propterea Comicus facit
Euripidem dicere, ut contra seipsum sententiam fe-
rat; nam Euripides saepius eandem rem bis dicit: ut
v. g. in Phoenissis vf. 1371. de Eteocle & Polydice:
Διοτὰ φράσσω, καὶ διπλὰ φρασεύματα. ubi duae prio-
res voces plane idem significant, quod duae postero-
res.

- 1195 Nam ejusmodi homo sine calamitate *exilii* venit.
At exul & venit & redux fit.
BACCII. Bene, ita me Apollo amet: quid tu dicis Euripides?
EUR. Nego Orestem reducem factum esse domum;
Clam enim venit, non impetrata venia ab iis qui in eum imperium habebant.
- 1200 BACCII. Bene, ita me Mercurius amet. quid tu dicas, non intelligo.
EUR. Recita jam alium. BACCII. Age tu recita,
Aeschyle, festinans: tu vero ad vitium respice.
AESCH. In sepulcri ora haec dico patri,
Ut audiat & auscultet. EUR. Hoc jam aliud rursus:
- 1205 Nam audire & auscultare idem est planissime.
BACCII. Mortuis enim loquebatur, ô improbe,
Quibus nec si ter dicamus, sufficimus.
AESCH. Tu vero quomodo faciebas prologos? EUR. Ego dicam.
Et, si alicubi bis idem dixerò, aut si farturam videris
- 1210 Inesse, quae nihil ad rem pertineat, me despue.
BACCII. Agedum dic: auscultandum jam est,
Quam recte se habeant carmina tuorum prologorum.
EUR. Erat Oedipus initio fortunatus homo.
AESCH. Non profecto, non inquam: sed ingenio ad miseras natus.
- 1215 De quo Apollo praedixit, priusquam fatus esset,
Ut sit occisurus patrem, & priusquam natus,
Quomodo is initio fortunatus homo fuit?
EUR. Deinde factus est miserrimus mortalium.
AESCH. Non certe ita est, nam non desit esse infortunatus.
- 1220 Nam quo pacto? quando ipsum recens jam editum
Hiberno tempore in testa exposuerunt,
Ne educatus, fieret patris interfectior:

Dein-

res: & alterutrae hoc loco sunt profus supervacaneae; nam nulla exaggeratione opus ibi est: in qua alias cumulari possunt voces ejusdem significationis, aut etiam eadem repeti. Hinc rectissime ad illum locum Cl. Barnetius: *inanis*, inquit, & *frivola τὰυτολογία*. Stanlejus ad illum Aeschyli locum, quem Euripides fugillat: *Ab hoc vitio die τὰυτὸ λέγειν*, quod Aeschyle impingit, immenem sese gloriatur Euripides apud Aristophanem in *Ranis*: an satis recte, haereo; quid enim aliud in Oreste vl. 140? *Σίγα σίγα, κατὸν ἴχθυος ὄγκον* Tibi sine, μὴ κλυτὰς, μὴ δὲ ἰσχυρὰς. deinde pergit: Nec vero idem tantum est μὴδ' ἰσχυρὰς, quod μὴ κλυτὰς, sed, quod frigidius, minus est. Haec ille. Sed non animadvertit Vir acutissimus, quam optime & decore id ibi fecerit poeta; nam illa verba dicuntur ab Electra, quae fratri aegro & jam dormienti affidet, ad Chorum venientem non sine strepitu, adeo ut pericu-

lum sit ne exciteur dormiens, quod Electra minime voluisset, nam dicit ibi: *ἰσὺδ' ἢ δὲ ἰσχυρὰς συμφορὰς γνησθε*. itaque vix potest satis verborum invenire, ut ostendat quantopere cupiat silentium esse. Non debuit ergo ille locus reprehendi, cum sit longe elegantissimus; quod fatebitur qui & sequentia ibi legit. Praeterea cur dicit minus esse μὴδ' ἰσχυρὰς quam μὴ κλυτὰς; imo etiam plus est; nam potest esse strepitus, etiam si ego non strepam.

vl. 1213. *Ἦν Οἰδίπυς*] Scholiastes: *ἰξ' ἀντιτύπος Εὐριπίδου. ἴσθ' δὲ ἀρχὴ τὸ δόκμα*. Non extat hodie.

vl. 1214. *Κακοδαίμων ὄνομα*] Sane & ipse Euripides aliter in *Phoenissis* vl. 1589. ubi Oedipus dicit: *Ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς ὡς μὲν ἰσχυρὰς ἀδύων*. O. *Sors quam me ab initio fecisti miserum*. Confer totum illum locum; nam ibi usque vl. 1605. eadem fere dicuntur, licet aliter, quae hic apud Comicum usque vl. 1226.

- Εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρῃσεν οἰδάν τῶ πόδε·
 Ἐπειτα χαῖν ἐγμῆρ αὐτὸς ὦν νέθ·
- 1225 Καὶ πρὸς γε τέτοις, πλὴν ἑαυτῆ μητέρα.
 Εἴτ' ἐξεπέφλωσεν αὐτόν. ΔΙΟΝ. Εὐδαίμων ἄρ' ἴω',
 Εἰ κάφρατῆγισέν γε μετ' Ἐρασιίδε.
 ΕΥΡ. Ληρεῖς. ἐγὼ δὲ τὴς προλόγου καλῶς ποιῶ.
 ΑΙΣΧ. Καὶ μὴν μὰ τὸ Δί' ἔκατ' ἔπθ γέ σε κνίσω
- 1230 Τὸ ρῆμ' ἔχασον, ἀλλὰ σὺ τοῖσιν θεοῖς
 Ἄπο ληκυθίς σε τὴς προλόγου ἀφαθερα.
 ΕΥΡ. Ἄπο ληκυθίς σὺ τὴς ἐμῆς; ΑΙΣΧ. Ἐνὸς μόνου.
 Ποιεῖς γὰρ ἔπως, ὡς ἐσαρμόζειν ἅπαν
 Καὶ κωδάειον, καὶ ληκυθίον, καὶ θυλάκιον,
- 1235 Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
 ΕΥΡ. Ἴδε σὺ δείξεις; ΑΙΣΧ. Φημί. ΔΙΟΝ. Καὶ δὴ ἤδη λέγειν.
 ΕΥΡ. Αἴγυπιθ, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρθ λόγθ,
 Ζὺν παισὶ πεντήκοντα ναυπλῶ πλάτη
 Ἄργθ καταχών. ΑΙΣΧ. Ληκυθίον ἀπάλεσεν.
- 1240 ΔΙΟΝ. Τῆτι τί ἴω τὸ ληκυθίον; καὶ κλαύσει;
 Λέγ' ἔτερον αὐτῶ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.
 ΕΥΡ. Διόνυσος, ὃς θυροισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
 Καθαπὸς ἐς πύλαισι Παρθασὸν χεῖρα
 Πηδᾶ χρύβων. ΑΙΣΧ. Ληκυθίον ἀπάλεσεν.
- 1245 ΔΙΟΝ. Οἴμοι πεπλήγμεθ' αὐθις ὑπὸ τῆ ληκυθί.
 ΕΥΡ. Ἄλλ' ἐδὲν ἔσται πρᾶγμα. πρὸς γὰρ τυτονί
 Τὸν πρόλογον ἔχ' ἐξή προσαΐσαι ληκυθίον.
 Οὐκ ἔστιν, ὅστις πάντ' ἀπὸς βίδαμονεῖ.
 Ἡ γὰρ πεφυκῶς ἐστλὸς, ὅσα ἔχθ βίον,

Ἡ

vf. 1223. Οἰδάν τῶ πόδε] Ὅθεν ἐν Ἑλλάδι ἀνέμαζεν Οἰδίπουν. Unde ipsum Graecia vocavit Oedipum. In Phoenissis Eurip. vf. 27.

vf. 1227. Εἰ κάφρατῆγισεν μετ' Ἐρασιίδε] Si unus ex decem illis ducibus fuisset, qui pugnarunt ad Arginuas, ex quibus plerique, nempe qui Athenas redierant, vincēti condemnati ad mortem fuerunt, quod illos, quos in praelio amiserant, sepulturae non dedissent, ut est apud Xenophontem I. Hell. & apud Scholiastem. Dicit autem Ironice; nam minime fuisset beatus, si unus illorum fuisset.

vf. 1229. Κνίσω τὸ ἦμα] Infra, vf. 1259. ἵνα μὴ διακναίον τὴς προλόγου.

vf. 1233. ὡς ἐσαρμόζειν] Ita facit prologos, ut quibusdam versibus applicari possint voces istae: ληκυθίον, κωδάειον, θυλάκιον & similes, facto metro, & sensu alio evadente ridiculo: nempe cum verbo aliquo tertiae personae, ut ἀπάλεσεν, quod commode construi possit cum aliquo nomine tertiae personae extante in verbis Eu-

ripidis. Duo ergo observanda sunt, si quis velit allucubi applicare voces ληκυθίον ἀπάλεσεν, ut & metrum constet, & sensus fiat non ineptus. Male itaque applicarentur Prologo Phoenissarum illae voces hoc modo: Ἡ τὸν ἐν ἄστροις ἐρατὴ τίμωρον ἰδὼν, καὶ χρυσοκλάστοισιν ληκυθίον ἀπάλεσεν. nam & sensus nullus est, & versus alter abundat uno pede; commodius autem possunt applicari prologo Hecubae hoc modo: Ἡ καὶ νεβρῶν κενυμῶνα καὶ σκίτε πύλας λιπαρῶν, ἵν' ἄδης ληκυθίον ἀπάλεσεν. Hic & versus constat, & est aliquis sensus: Venio, inferorum recessu & tenebrarum portis relicto, ubi Pluto ampullam perdidit. Nam credibile est illos qui in tenebris degunt ampullam perdidisse; si enim haberent ampullam cum oleo, accenderent lucernam.

vf. 1234. Θυλάκιον] Ne quis miretur quomodo haec vox eodem modo possit ingredi in versum, quo ληκυθίον aut κωδάειον, cum in istis prima syllaba sit longa, in θυλάκιον autem, in hoc ipso versu brevis; scien-

Deinde cum magno malo suo pervenit ad Polybum tumentibus pedibus.

Post, ipse juvenis vetulam duxit uxorem,

1225 Et adhaec suam ipsius matrem:

Denique seipsum excaecavit. ΒΑCCH. Beatus fane fuisset,
Si una cum Erasinida exercitum duxisset.

EUR. Deliras: ego vero prologos recte facio.

AESCH. At jam profecto non vellicabo versuum

1230 Singula verba, sed diis propitiis

A Lecythulo (*parva ampulla*) prologos tuos perdam (*evertam.*)

EUR. A Lecythulo tu meos? AESCH. Unico tantum.

Nam sic facis versus, ut possint applicari voces istae

Κωδάριον *pellicula*, ληκύθιον *ampullula*, & θυλάκιον *culeolus*,

1235 Tuis jambis: mox autem id ostendam.

EUR. Ecce vero! tune id ostendes? AESCH. Αἶο. ΒΑCCH. Recitare jam oportet.

„ EUR. Aegyptus, ut fama hujus rei percrebuit,

„ Cum filiis quinquaginta rate nautica

„ Argosprehendens. AESCH. Lecythulum jam deperdidit.

1240 ΒΑCCH. Quid hoc erat? Lecythulus non plorabit?

Recita ei alium prologum, ut rursus coghoscat.

„ EUR. Dionysus, hasta & hinnulorum pellibus

„ Instructus in piceis Parnassi per juga

„ Qui saltitabat. AESCH. Lecythulum jam perdidit.

1245 ΒΑCCH. Heu! rursus percussi sumus a Lecythulo.

EUR. Sed nihil periculi est; nam ad istum

Prologum non poterit applicare lecythum.

„ Beatus haud est ullus ab omni parte; nam

„ Aut non habet victum, licet vir sit bonus:

„ Aut

sciendum est illam alias produci, ut in Pluteo vl. 763.

ὡς ἀλλοτ' ἐκ ἑνὸς ἐν τῷ Στυλάκῳ.

vl. 1237. Ἀρχελῶ] Ex Archelao Euripidis principium, ut quidam dixerunt, teste Scholiaste.

vl. 1242. Διόνυσος] Hypsipylae principium, teste Scholiaste.

Ibid. & seq. Θύραξ καὶ νεβρῶν δερμαῖς καθάπλις] Euripides in Bacchantibus vl. 137. de Baccho: νεβρίδ' ἔχων ἱερὸν ἐδυπότιον' ex hinnuli pelle gestans sacrum indumentum. Ibid. vl. 176. Θύραξ αἰνῶπλος, καὶ νεβρῶν δερμαῖς ἔχων' ibyris aptare & hinnulorum pelles habere. Ceterum ut hic καθάπλις, ita in Eccles. vl. 504. συναπλις. ab ἀπλιεῖν est & ἀπμιμῆν, de quo ad Nubes vl. 72.

vl. 1243. Ἐν πύλαις Παναγῶν κάτα] In Nubibus vl. 603. Παναγῶν δ' ἔς κατήχων πύτρων, σὺν πύλαις σιλαγῆι. ubi vide Notam.

vl. 1244. Πῶδ' ἤ χριῶν] Reliqua pars versus apud

Euripidem fuit: παρθένους σὺν Δελφίσι. ut testatur Scholiastes.

vl. 1248. Οὐκ ἔστιν ὄσις] Sthenoboeae principium, teste Scholiaste ad vl. 1250. Ceterum huic primum versus laudat Nicostratus Comicus apud Stobaeum Serm. CIII. Οὐκ ἔστιν ὄσις πάντ' ἀνδρῶν εὐδαιμονεῖ. Νὰ τὴν Ἀθηνῶν συντόμας γὰ φιλάταις Εὐριπίδῃ τ' βίον ἰθυκας εἰς εἶχρον' Non est homo ullus, qui per omnia sit beatus: Breviser sane, ita me amet Minerva, o charissime Euripides, in unum versus contulisti vitam humanam. Et Diphilus apud eundem Serm. CVI. Ὅταν ἀτυχεῖς σοε συμπίσῃ τι, δίσποτα, Εὐριπίδῃ μνήσθητι, καὶ ῥῶν ἔσθῃ. Οὐκ ἔστιν ὄσις πάντ' ἀνδρῶν εὐδαιμονεῖ' Quando tibi aliquid infortunium obvenit, here, Memor esto Euripidis, & levaberis: Nemo est ab omni parte beatus. Qui Diphilus & apud Athenaeum X. p. 422. egregio encomio ornat Euripidem: Εὖ γ' ὁ κατόχρησθ' εἶπε πῶλλ' Εὐριπίδης' Optime aureus ille Euripides dixit multa.

- 1250 Ἡ διογενὴς ἄν. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
 ΔΙΟΝ. Εὐελπίδην. Εὐρ. τί ὅστι; ΔΙΟΝ. Ὑφέας μοι δοκεῖς.
 Τὸ ληκύθιον γὰρ τῆτό γε πηλοῦται πολὺ.
 Εὐρ. Οὐδ' ἄν, μὰ τὸ Δῆμπτρα, φροντίσαιμὲ γὰρ
 Νυκί γὰρ αὐτῷ τῆτόγ' ἐκκεκόφη.]
- 1255 Αἰσχ. Ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, καὶ πέχε τ' ληκύθη.
 Εὐρ. Σιδανίον ποτ' ἄστυ Κάδμ' ἐκλιπὼν,
 Ἀγῆνορ παῖς. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
 ΔΙΟΝ. Ὡ δαίμονι ἀνδρῶν, σποκείω τ' λήκυθον,
 Ἴνα μὴ ἀφικνάσῃ τὴς περλόγους ἡμῶν. Εὐρ. Τὸ τί;
- 1260 Ἐγὼ πείωμαι τῶδ'; ΔΙΟΝ. Ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
 Εὐρ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλὰς περλόγους ἔξω λέγων,
 Ἴν' ἔτ' ἔχ' ἔξῃ περσοῖσιν λήκυθον.
 Πέλοψ' ὁ Ταντάλειος εἰς Πίονα μολῶν
 Θοῶσιν ἴπποις. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
- 1265 ΔΙΟΝ. Ὅρας, περσοῖσιν αὐθις αὐτὸ τ' λήκυθον.
 Ἀλλ', ὦ γὰρ, ἔτι καὶ νῦν σπόδ' ἴσῃ πάσῃ τέχνῃ.
 Λήψῃ γὰρ ὄσοις πάντῃ καλὴν γὰρ καὶ γαθὴν.
 Εὐρ. Μὰ τὸ Δί' ἔγω γ' ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συχιοί.
 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσεν.
- 1270 Εὐρ. Ἐασον εἰπεῖν ἄρῳδ' ὅλον με τ' τίχον.
 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν φαχὺν,
 Θύων ἀπαρχάς. Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπόλεσε.
 ΔΙΟΝ. Μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐτὸ ὑφείλετο;
 Εὐρ. Ἐ' αὐτὸν, ὦ τῶν περὶ τοῦ εἰπάτω.
- 1275 Ζῶς ὡς λέλεκ' ἔτ' ἀληθείας ὑπο.
 ΔΙΟΝ. Ἀπολεῖ σ' ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπόλεσεν.
 Τὸ ληκύθιον γὰρ τῆτ' ὅτι τοῖς περλόγοις σὺ,
 Ὡσπερ τὰ σὺν ὅτι τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
 Ἀλλ' ἐς τὰ μέλη περὶ τ' θεῶν αὐτῷ τράπη.
 1280 Εὐρ. Καὶ μὴν ἔχω γ', ὡς αὐτὸν σποδείξω κακὸν
 Μελοποιὸν ὄντα, καὶ ποιῆντα ταῦτ' αἰεὶ.

ΣΤΡΟΦΗ

vf. 1250. Ἡ διογενὴς ἄν] Integer Iambus fuit: Ἡ διογενὴς ἄν πηλοῦται ἀπὸ πλάκα. Aut ignobili genere natus divitem agrum arat.

vf. 1251. Ἐρεῖ μοι δοκεῖς] Metaphora a navigantibus. Sophocles in Electra vf. 337. Νῦν εἴ τι κακοῖς μοι πλεῖν ὑφείμην δοκεῖ. Nunc in malis mihi navigandum videtur submissis velis. Ubi Scholia: μὰ ὅλον τὸ ἴσιον ἀγαπητάσθη ἀπὸ τῆ, δοκεῖ μοι ταπεινὰς διαλέγειν καὶ ὑπακούει μεταφορικῶς δι' ἀγνοίαν ἀπὸ τῆ πλείοντος, οἱ πρὸς τὴν βίαν τῆ ἀνίμων ἐκ ἀπείρουτος

ὑφείμην τὸ ἴσιον. Videtur ita mihi navigandum ut non totum pandam velum. Pro, videtur mihi humiliter et summissis loquendum. Metaphora vero sumpta est a navigantibus, qui cum venti violentiam ferre non possunt, vela summittunt. Postquam autem voce ὑφείμην, eo quo diximus sensu, usus est, verfu sequenti continuat coepram metaphoram, dum ait: τὸ ληκύθιον γὰρ τῆτ' ὅτι γε πηλοῦται πολὺ. Ex Notis Kufferi. Vide quae notavi supra ad vf. 1030.

vf. 1256. Σιδανίον ποτ'] Principium ex Euripidis Phryxo

- 1150 „ Aut non generosus. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
 BACCH. Euripides. EUR. Quid est? BACCH. Vela submittere videris mihi.
 Nam lecythulus iste validum emittet ventum.
 EUR. Nihil curo, ita me Ceres amet.
 Nunc enim hic ei excutietur.
- 1255 Aesch. Age recita alium, & abstine a lecytho.
 „ EUR. Sidoniam cum Cadmus urbem linqueret
 „ Agenore natus. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
 BACCH. O bone, vende lecythum,
 Ne nobis corrumpat prologos. EUR. Quid ita?
- 1260 Egone huic vendam. BACCH. Si me audis.
 EUR. Minime vero, nam multos prologos potero dicere,
 Ubi iste non poterit aptare lecythum.
 „ Pisam profectus Tantalo natus Pelops
 „ Velocibus equis. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
- 1265 BACCH. Videsne, rursus aptavit lecythum.
 Sed, ô bone, adhuc nunc vende quovis pacto.
 Emes enim obolo pulchram omnino & bonam.
 EUR. Nondum profecto: sunt enim adhuc multi mihi.
 „ Oeneus ab agro. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
- 1270 EUR. Sine recitem prius totum versum.
 „ Oeneus ab agro colligens spicam uberem
 „ Cum sacrificaret. Aesch. Lecythulum jam perdidit.
 BACCH. Inter sacrificandum? quis illum ei abstulit? (*furripuit?*)
 EUR. Mitte ipsam ô bone: dicat sane ad hunc
- 1275 „ Jupiter, ut ab ipsa veritate dicitur.
 BACCH. Perdet te; dicet enim: Lecythulum perdidit;
 Lecythulus enim iste prologis tuis,
 Tanquam ficus oculis, adnatus est.
 Sed obsecro per Deos, ad carmina ejus te converte.
- 1280 EUR. Equidem possum demonstrare ipsum esse
 Malum carminum autorem, atque eadem subinde repetere.

STROPHE

„ Phryxo posteriore, ut Scholiastes dicit. Eurip. in Bac-
 „ chis vl. 170. — Κάδμου ἐκκαλέει δόξαν Ἀζήνορος
 „ παῖδ', ὅς πάλιν Σιδωνίαν λιπὸν ἐπύργωσ' ἄστυ Ὀνείδιον.
 „ Cadmum evoca ex aedibus Agenoris filium, qui urbe Sido-
 „ nia relicta aedificavit urbem Thebanorum. Ex Notis
 „ Kufferi.”
 vl. 1259. Ἴνα μὴ διακναίῃ τὰς προλόγους] Strattis:
 Euripide δὲ δράμα δεξιότατον διακναίει. Euripidis autem
 drama elegantissimum corruptit. Apud Scholiastem Eurip.
 ad Oreitem. vl. 269.

vl. 1263. Πίλο-λ' εἶ] Principium ex Iphigenia apud
 Aulidem, ut dicit Scholiastes, & extat hodiernum.

vl. 1264. Θονίσση Ἰαπίου] Reliqua pars Iambi: οἷον
 μέγα γὰρ μὲν κίρην.

vl. 1269. Οἰνέος ἐκ] Ex Meleagro Euripidis sub ini-
 tium, ut dicit Scholiastes.

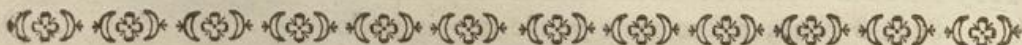
vl. 1274. Ἐ' αὐτὸν] Ita Edd. pristinae; non ἔα αὐ-
 τὸν.

vl. 1275. Ζῶδε ἄε] Ex Menalippe, Sapiente dicta
 principium, ut ait Scholiastes.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. **Τ**ί ποτε πρᾶγμα γνήστευ;
 Φροντίζειν γδ' ἔγωγ' ἔχο,
 Τὴν ἄρα μέμψιν γ' ἐποίησθ
 1285 Ἄνδρ' ἅπαντα πολὺ πλείεσσα δὴ
 Καὶ χέλιεσσα μέλη ποιή-
 Σαντ' ἔπι νῦν ὄντων.
 Θαυμάζω γδ' ἔγωγ', ὅπῃ
 Μέμψαυτό ποτε τῆτον
 1290 Τὸν βακχεῖον ἀνακτα,
 Καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτῆ.

ACTUS QUINTI

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΕΥΡ. **Π**άνυ γε μέλη θαυμαστά! δείξει δὴ τάχα.
 Εἰς ἔν γδ' αὐτῆ πάντα τὰ μέλη ξυπτεμῶ.
 ΑΙΣΧ. Καὶ μὲν λογιῶμαι ταῦτα, ἔ ψήφων λαβῶν.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑ.

1295 ΕΥΡ. **Φ**θιώτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκλος ἀκέρων,
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
 Ἐγμᾶν μὲν πρῶτον
 Τίον μὲν γένεσθ' οἱ πρὸς λίμναν.
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ.

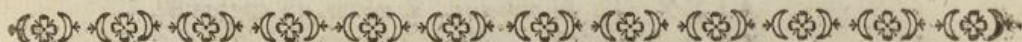
vf. 1292. Δείξει δὴ τάχα.] Plinius in *Lyfistrata* vf.
 277. πρῶτον τάχα αὐτὸ δείξει. ubi vide Notam.
 vf. 1295. Φθιώτ' Ἀχιλεῦ] Ex Myrmidonibus Aeschyl-
 II: suntque verba legatorum ad Achillem, quem voca-

bant ad opem ferendam ceteris Graecis, cum a Tro-
 janis jam premerentur: ex Scholiaste. Notandum au-
 tem quod mox ibi Scholiastes scribit: πρῶτον καὶ Εὐ-
 ρυπίδης εἰς γέλοισι ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγα-
 γων.

SYSTEMA VERSUUM X.

CHOR. Quid tandem fiet?
 Nam ego fane sollicitus cogito,
 Quamnam reprehensionem conferet
 1285 In virum, qui multo plurima jam
 Et pulcherrima carmina fe-
 cit, prae omnibus istis, qui nunc sunt poëtae.
 Miror fane, quomodo
 Reprehensurus hunc sit
 1290 Baccheum regem:
 Et ei timeo.

SCENA SECUNDA.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

EUR. Admiranda carmina, scilicet. res ipsa mox indicabit.
 Nam in unum omnia ejus carmina concidam.
 BACCH. At ego computabo ista, fumtis calculis aliquot.

ODE ET SYSTEMA.

1295 EUR. Achilles Phthiota, cur his auditis, lethiferum,
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium?
 Mercurium genitorem
 Honoramus gens circa paludem.
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium..

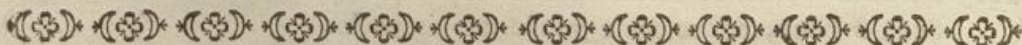
BACCH.

*γὰρ δὴ καὶ ἀσπῆ, μίαν ἀμυνίαν ἐκ ἕχοντα ἐκ ἀπα-
 ρὰ μὲν ἑστῶτα ἑστῶτων. Profert & Euripides ad risum
 movendum diversa ex diversis Aeschyli dramatis colligens:
 hinc & obscura sunt, quia non cohaerent; non er-
 go investiganda, quae non sunt intelligibilia.
 vl. 1297. Ἐγμῶν μὲν πρὸς γονοῦν] Ex Aeschyli Pŷchago-
 gis, ut ait Scholiastes.
 vl. 1299. Ἰάνητος] Athenaeus IX. p. 363. τὸ δαιμό-
 νιον.*

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. **Τ**ί ποτε πρᾶγμα γνήστε;
 Φροντίζειν γδ' ἔγωγ' ἔχο,
 Τὴν ἄρα μέμψιν γ' ἐποίησά
 1285 Ἄνδρ' ἅπαντα πολὺ πλείεσσα δὴ
 Καὶ χέλιζα μέλη ποιή-
 Σαίν τ' ἔπι νῦν ὄντων.
 Θαυμάζω γδ' ἔγωγ', ὅπῃ
 Μέμψαυτό ποτε τῆτον
 1290 Τὸν βακχεῖον ἀνακτα,
 Καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτῆ.

ACTUS QUINTI

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΕΥΡ. Πάνυ γε μέλη θαυμαστά! δείξει δὴ τάχα.
 Εἰς ἔν γδ' αὐτῆ πάντα τὰ μέλη ξυπτεμῶ.
 ΑΙΣΧ. Καὶ μὲν λογιῶμαι ταῦτα, τ' ψήφων λαβῶν.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑ.

1295 ΕΥΡ. **Φ**θιώτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκλος ἀκέρων,
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
 Ἐγμᾶν μὲν πρῶτον
 Τίον μὲν γένεσι οἱ πρὸς λίμναν.
 Ἴηκοποι ἔ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ.

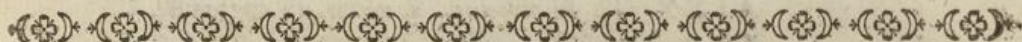
vf. 1292. Δείξει δὴ τάχα.] Plinius in *Lyfistrata* vf. 277. πρῶτον τάχα αὐτὸ δείξει. ubi vide Notam.
 vf. 1295. Φθιώτ' Ἀχιλεῦ] Ex Myrmidonibus Aeschylus: suntque verba legatorum ad Achillem, quem voca-

bant ad opem ferendam ceteris Graecis, cum a Trojanis jam premerentur: ex Scholiaste. Notandum autem quod mox ibi Scholiastes scribit: πρῶτον καὶ Εὐρυπιδῆς εἰς γέλοισι ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγαγῶν.

SYSTEMA VERSUUM X.

CHOR. Quid tandem fiet?
 Nam ego fane sollicitus cogito,
 Quamnam reprehensionem conferet
 1285 In virum, qui multo plurima jam
 Et pulcherrima carmina fe-
 cit, prae omnibus istis, qui nunc sunt poëtae.
 Miror fane, quomodo
 Reprehensurus hunc sit
 1290 Baccheum regem:
 Et ei timeo.

SCENA SECUNDA.

EURIPIDES, BACCHUS, AESCHYLUS.

EUR. Admiranda carmina, scilicet. res ipsa mox indicabit.
 Nam in unum omnia ejus carmina concidam.
 BACCH. At ego computabo ista, fumtis calculis aliquot.

ODE ET SYSTEMA.

1295 EUR. Achilles Phthiota, cur his auditis, lethiferum,
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium?
 Mercurium genitorem
 Honoramus gens circa paludem.
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium..

BACCH.

*γὰρ δὴ καὶ ἀσπῆ, μίαν ἀκουσίαν ἐκ ἕχθρα· ἐκ δὲ
 τὰ μὲν ἑστῶτα ἐπὶ τῶν· Προφῆρ & Euripides ad risum
 movendum diversa ex diversis Aeschyli dramatis colligens:
 hinc & obscura sunt, quia non cohaerent; non er-
 go investiganda, quae non sunt intelligibilia.
 vl. 1297. Ἐγμῶν μὲν πρὸς γονοῦ] Ex Aeschyli Pŷchago-
 gis, ut ait Scholiastes.
 vl. 1299. Ἰάνητος] Athenaeus IX. p. 363. τὸ δαιμό-
 νιον.*

1300 ΔΙΟΝ. Δύο σοι κόπω Αίχυλε τῆρα.

ΕΥΡ. Κύδις Ἀχαιῶν, Ἀτρείως

Πολυκόρανε μάνθανέ με παῖ.

Ἴηκοπον ἔπελάθεισ ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ. Τείτῳ Αἰχύλε σοι κόπῳ ἔτῳ.

1305 ΕΥΡ. Εὐφραμείτε μελιογονόμοι

Δόμον Ἀρτέμιδῳ πέλας οἴγειν.

Ἴηκοπον ἔπελάθεισ ἐπ' ἀρωγάν.

Κυεῖός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτῳ

Αἴσιον ἀνδρῶν.

1310 Ἴηκοπον ἔπελάθεισ ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χεῖμα τ' κόπων ὅσον!

Ἐγὼ μὲν εἶν ἐς τὸ βαλανεῖον βύλομαι.

Ἐπὸ τ' κόπων γὰρ τὸ νεφερῶ βεβωνῶ.

ΕΥΡ. Μὴ, περὶ γ' ἀκέρως χεῖρα γάσιν μελῶν,

1315 Ἐκ τ' καθαρωδικῶν νόμων εἰργασομῆναι.

ΑΙΣΧ. Ἴθι δὴ πέρανε, ἔκ κόπων μὴ πωροστίθῃ.

ΕΥΡ. Ὅπως Ἀχαιῶν

Δίθερον κράτος Ἑλλάδῳ ἦσαν

τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ,

1320 Σφίγχα δυσαμείαν

Πρύτανι κίνα πέμπῃ

τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ.

Σὺν δὲ καὶ χεῖρ ἑράκτοει

ὀβελῶ ὄρει,

1325 τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ.

Κυρεῖν ὀδραχῶν

Ἴταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,

τὸ φλαπθραπτοφλαπθρατ.

τὸ συγκληνὲς ἐπ' Αἴωλι;

τὸ

σιον Ἰάκων ἔξω γίνεσθαι, ἐπισημαίνοντες ἐν ἡ' cum deum sibi propitium esse cuperent acclamabant in in. Ceterum hic versus intercalaris est in sequentibus; proprie autem ad praecedentia Aeschyli verba pertinet, ut dicit Scholiastes ad v. 1297.

Ibid. Ὁ πελάθεισ ἐπ' ἀρωγάν;] Eurip. in Rheso v. 557. τί ποτ' ἔπελάθεισ σκοπίε; Cur non appropinquat speculator?

v. 1301. Κύδις Ἀχαιῶν,] Aristarchus & Apollonius apud Scholiastem videndum esse aiunt unde haec sint deprompta: ibidem refertur, alium Grammaticum putasse ex Telepho Aeschyli haec esse; alium ex eiusdem Iphigenia. Ego invenio in Supplicibus Aeschyli

v. 14. κύδις Ἀχαιῶν ἐπύρανε. Quod fere simile est illis, quae apud Comicum sunt: κύδις Ἀχαιῶν — πολυκόρανε, sed longe aliud significat.

v. 1308. Κύριος εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτῳ αἴσιον ἀνδρῶν] Ex Agamemnone Aeschyli, ut & Scholiastes vidit, nempe v. 104. ubi pro ὅσιον legitur ὄσιον, & integer locus ita habet: κύριος εἰμι θροεῖν ὄσιον κράτῳ αἴσιον δίδραν ἐατελέειν. Potis sum enarrare visum in itinere potentiam auspiciatam virorum Praefidorum.

v. 1311. ὦ Ζεῦ] In Nubibus v. 2. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χεῖμα τ' νεφῶν ὅσον.

v. 1312. Ἐκ τὸ βαλανεῖον βύλομαι.] Subintelligitur τρέχειν aut simile. In Pluto v. 953. ἐξ το βαλανεῖον τρέχει. v. 1317.

- 1300 BACCH. Duo isti jam sunt labores tibi, Aeschyle.
 EUR. Inclytissime Achaeorum, Atrei
 Fili, ausculta mihi.
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium.
 BACCH. Tertius, Aeschyle, tibi labor iste.
- 1305 EUR. Bona verba dicite apiarii,
 Domum Dianae aperite.
 Heu laboriosum non accedis ad auxilium.
 Potestas est mihi commemorandi sacrum robar
 Justum virorum.
- 1310 Heu laboriosum non accedis ad auxilium.
 BACCH. Proh Jupiter, quot labores isti sunt!
 Equidem in balneum volo ire,
 Prae laboribus enim renes mihi exulcerati sunt.
 EUR. Ne abeas, priusquam audiveris & aliam carminum compositionem,
- 1315 More citharoediorum modorum confectam. (*lege citharoedica.*)
 AESCH. Age recita, & laborem ne adde. (*mentionem laboris ne fac.*)
 EUR. Ut Achaeorum
 Duplex imperium Graeciae juventutem.
 To phlattrothratophlattrothrat.
- 1320 Sphingem tristificam, (*immitem*)
 Dominum canem, mittit.
 To phlattrothratophlattrothrat.
 Cum hasta & manu strenua.
 Bellicus ales,
- 1325 To phlattrothratophlattrothrat,
 Inveniendum dedit
 Audacibus canibus aëra pervagantibus. (*aquilis.*)
 To phlattrothratophlattrothrat.
 Quod inclinabat ad Ajacem una

To

vf. 1317. Ὅτιαι Ἀχαιῶν] Ex Agamemnone, ut & Scholiastes indicavit, sunt autem haec non longe ab illis, quae paulo ante adducebat inde, & plenius ita leguntur vf. 109. Ὅτιαι Ἀχαιῶν διήρονεν κρήνη, Ἐλλάδος ἕσαν, ἔμμενονα ταραν, πικρὴν ἔδν δεῖσι δίκαις περὶ δόρι δέμιον ἔδνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. Quo pacto Achivorum geminos duces Agamemnonem & Menelaum, juventutemque Graeciae, exercitum unanimem miserit, cum armis poenam exacturis, bellicus ales in Teucrorum terram. Quae postrema verba, paucis aliunde interpositis, mox citabit Euripides.

vf. 1319. Τὸ φλαττοθραττοφλαττοθρατ] Hac voce fictitia videtur voluisse significare inanem strepitum verbo-

rum Aeschyli. Simile est φροτλαττοθ in Pluto vf. 292. & λομβαλοβομβόξ, in Theophr. lvi 50.

vf. 1320. Σφίγγα δυσκαμψίαν] Ex Sphinge Aeschyli, ut ait Scholiastes.

vf. 1323. ἔδν δεῖσι καὶ χερσὶ περὶ δόρι] Apud Aeschylum, loco, quem citavi ad vf. 1317. ἔδν δεῖσι δίκαις περὶ δόρι.

vf. 1327. Ἰταμίαις κυρσί] Scholiastes: τοῖς ἀετοῖς καὶ ἀετοῖς rapacibus aquillis. & observa quae statim Scholiastes ibidem dicit: ταῦτα δὲ ὡς ἀσπὴν παρὰ τοῖς. Haec autem praeteri, tanquam obscura.

vf. 1329. Τὸ συγχαλνὲς ἐπ' Ἀϊαντί] Apollonius apud Scholiastem ex Thresis Aeschyli ait esse.

- 1330 Τὸ φλαττοφλατθρατ.
 ΔΙΟΝ. Τί τὸ φλατθρατ; τῆτ' ἐπὶ ἐν Μαραθῶνος; ἢ
 Πόθεν συνέλεξας ἰμνοστροφῶν μέλη;
 Αἲ ΣΧ. Ἄμ' ἐν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ χαλὸν ἐν τῷ χαλῷ
 ἤνεγκον αὐτῷ, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸν φρευιχῶ
 1335 Λειμῶνα Μουσῶν ἱερῶν ὀφθαίλω δρέπων.
 Οὐτῷ δ' ἄπο πάντων μὲν Φέρφ προηδίων,
 Σκολιῶν Μελίτων, καὶ Καρικῶν αὐλημάτων,
 Θυρίων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσε'.
 Ἐνεγκάτω τις τὸ λυεῖον. καὶ τοι τί δεῖ
 1340 Λύρας ἔπι τῆτον; πῶς ἔτιν ἢ τοῖς ὄσπράκοις
 Αὐτῇ κροτῶσα; δέυρο Μῦσ' Εὐειπίδω,
 Πρὸς ἠνωρ ἔπιτῆδεια ταῦτ' ἀδῆν μέλη.
 ΔΙΟΝ. Αὐτῇ πῶς ἢ Μῦσ' ὄσπ' ἐλεσθιάζει; ἔ';

- Αἲ ΣΧ. Ἄλκυόνες, αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης.
 1345 Τέγχεσσι νοτιρῆς πτερῶν
 Ῥαῖσι χροά δροσιζόμενα.
 Αἲ δ' ὑπάρφοιοι χεῖρ' ἰωνίας
 Εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰλίστετε δακτύλοις φάλαγγες.
 1350 Ἰσότοια πινίσματα, καὶ
 Κερκίδῳ ἀοιδῶν μελέτας,
 Ἴν' ὁ φίλων ἔπαλλε δελφίς
 Πρώραις κυανεβόλοις
 Μαντῖα καὶ φαδίβας.

Οἰάνθας

vf. 1332. Ἰμνοστροφῶν] Scholiastes: εἶν, χροιστροφῶν μέλη. Glossae: Ροστία: χροιστροφῶν. Videtur autem vocem illam φλατθρατῶφλατθρατ restionis carmen dicere; quia restis instar longa est: & quia quasi ex voce φλεε est composita, quae στῆρην significat, ut est in Glossis; possunt autem ex seipso ἰμνοῖα sive funes fieri a restionibus. In Ecclesiastis vf. 352. facete dicit, illum qui diu cacabat, quasi longum funem cacare: ἀλλὰ σὺ μὲν ἰμνοῖα ἀποπατῖς. Ceterum videtur ille φλεε in campo Marathonio praecipue provenisse; hinc versa praecedenti dicit in Μαραθῶνι ἢ πῶς ἐν αὐτῷ φλεε &c

vf. 1334. Τὸν αὐτὸν φρευιχῶ λειμῶνα] Comparat hunc Phrynicum cum apicula; clarius in Avibus vf. 741. & 749. ἰαπαίσι, κορυφαίσι τ' ἐν ὄσπ' — ἐνδὲν ὄσπ' ἢ μελίτῳ, φρευιχῶ ἀμφοτέρωθεν μελίτων ἀπεδέσκατο κατὰ τὴν, αἱ φρεῖ γλοκλαί φδῖς.

vf. 1337. Μελίτῳ] Hunc frigidum poetam fuisse dicit Scholiastes.

vf. 1342. Ἐλεσθιάζει] Quasi de Meretrice, ita loquitur de Euripidis Musa, & paulo ante dicebat eum a meretriculis sumere cantilenas; nota est obsecroenitas Lesbicum: in Vespis vf. 1344. μέλλουσιν ἡδὴ λεσθίαν τὴν ζυμπίτῳ, ergo idem fere esset, ac si dixisset ejus μέλη εἶν κατεγλαττισμένα, ut Agathonis in Thesin. vf. 137. Aut alludit ad Proverbiū: λίσσι ὄσπ' quod de eo dicebatur, qui Muscam corrumpere & ad feurilitatem fleeteret. Vid. H. Stephan. Schediasm. cap. IX. p. 244. & Schrevel. ad Hesych. in λίσσι ὄσπ'. Infra, vf. 1334. dicit Euripidem abjecisse Muscam, ἀπεβόλοντα τὴν Μουσικήν.

vf. 1344. Ἄλκυόνες αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης κύματα σκυμμάλλε] Priusquam ostendam unde hoc ex Euripide sumferit Aeschylus, adscribam ex Scholiis quaedam:

- 1330 To phlattophlattothrat.
 BACCH. Quid to phlattothrat istud est? ex Marathone, aut
 Unde collegisti restionis carmina?
 AESCH. At ego ex bono in aliud bonum
 Traduxi haec, ne idem cum Phrynicho
- 1335 Musarum sacrarum pratum viderer carpere.
 Sed iste (*Euripides*) fumit (*cantica sua*) ab omnibus meretriculis,
 Scolii Meliti, & Caricis tibiaram modis,
 Lessis, choricis cantilenis: id quod mox palam fiet.
 Ferat aliquis lyram. Sed quid
- 1340 Lyra ad hunc? ubi est ista, quae testulis
 Crepitantibus ludit? adesdum Euripidis Musa,
 Ad quam cantari apte possunt.
 BACCH. Haec Musa nunquamne Lesbias imitata est?

- 1345 **A**ESCH. Alcyones, quae apud perennes maris
 Fluctus cantillatis,
 Tingentes humidis alarum
 Guttis corpus, rore humectatae.
 Et vos quae sub tectis in angulis habitantes
 Araneae e e e e evolvitis digitis
- 1350 In jugo textorio extentas telas, &
 Curas (*opera*) pectinis textorii carmen amantis.
 Ubi (*apud maris fluctus*) tibiaram amans delphin ludit
 Proris caerulea rostra habentibus
 Oracula ex stadia.

Uvae

dam: Καταδύσει τὰ Εὐριπίδου μέλα, ὡς ἐκλελυμένα·
 Characterem odorum Euripidis ostendit, quasi illae sint dis-
 solutae; deinde ad versum seq. ἔξ ἄλλων καὶ ἄλλων
 Euripidis δραμάτων κείμενα τῆσιν, καὶ ἄλλὰ κατὰ τὸ
 ἔξ ἑκείνων μέλα. ἔστι δὲ τὸ προειρημένον ἐξ Ἰφίγιας τῆς
 Αὐλίδος. Ex aliis atque aliis dramatis Euripidis adponit
 versus, & nullam odam recitat ordine. Est autem prae-
 sens iste locus ex Iphigenia in Aulide. Ubi etiam de-
 buisset addere: Haec non ad verbum ita referri ut ha-
 bentur in Euripide, sed mutata. Quod autem ait istum
 locum esse ex Iphigenia in Aulide, in eo fallitur, ut
 puto; nam ibi hodie nihil tale est: sed in Iphigenia
 Taurica est aliquid simile, nempe v. 1089. ὄρνις, ἢ
 παρὰ τὰς περὶ τὴν Πόντον θύρας, ἄλκυον, Ἐλεγον οἶνον
 ἀΐοντι: O Avis, quae circa saxos Ponti scopulos, Hal-
 eyon, lugubre fatum canis. In sequentibus & alia quae-

dam inde esse sumta patebit. Etiam paulo post in Co-
 mico est σιλιόστυ, & Tragico quoque paulo post prae-
 dictum locum σιλιόστυον.

v. 1351. Καρδίον] Ex Meleagro Euripidis, ut ait
 Scholiastes.

Ibid. Ἀσίδον] Cantatorem dicit radium textorium; quia,
 ut ait Scholiastes: αἱ ὑπὸ τῆσιν — γυναικὲς ἐν τῷ ὑπὸ
 τῶν ἀδελφῶν mulieres inter texendum cantant. Virg. l.
 Georg. v. 293.

Interea longum cantu solata laborem
 Arguto conjux percurrit pedine telas.
 v. 1352. Ἴν' ὁ φίλαυλον] Scholiastes monuit ad v.
 1350. hoc esse ex Electra; integer locus ibi sic ha-
 bet, v. 435. Ἴν' ὁ φίλαυλον ἰππάλια δελφίς, πρὸς οὐκ
 κτανεὶ ἔλκοι σιλιόστυον. Ubi tibiae amant delphinus
 exultabat proris caeruleis circumvolutus.

- 1355 Οϊνάθας γάνθη ἀμπέλαι,
 Βότρυς ἔλιχα παυσίπονον.
 Περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
 Ὅρας τ' πόδα τῶτον; ΔΙΟΝ. Ὅρα.
 ΑΙΣΧ. Τὶ δαί; τῶτον ὄρας; ΔΙΟΝ. Ὅρα.
- 1360 ΑΙΣΧ. Τοιαῦτα μὲν τοι σὺ ποιῶν
 Τολμᾶς τὰ μὲν μέλη ψέγειν,
 Ἄνα τὸ δαδευκμήχανον
 Κυρτεῖης μελοποιῶν;
 Τὰ μὲν μέλη σε ταῦτα βύλομαι δ' ἐλά.
- 1365 Τὸν τ' μονοφιδῶν διεξελθεῖν πρόπον.
 Ὡ νυκλὸς κελαινοφανῆς
 Ὅρνα, πῖνα μοι δύτλων
 Ὅνειροι πέμπεις ἐξ ἀφανῆς,
 Αἶδα πρὸς πολόν,
- 1370 Ψυχὰν ἀψυχὸν ἔχοντα,
 Μελαίνας νυκλὸς παῖδα,
 Φεικάδην δεινὰν ὄψιν,
 Μελανοκευέμενα,
 Φόνια Φόνια δεγκόμωρον,
- 1375 Μεγάλως ὄνυχας ἔχοντα;
 Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄφατε,
 Κάλπισί τ' ἐν ποταμῶν δρόσοι ἀρατῶ,
 Θέμετε δ' ὕδαρ,
 Ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον σπικλύσω.
- 1380 Ἰὼ πέντε δαίμον,
 Τῶτ' ἐκεῖν' ἰὼ ξυνοικαι,
 Τὰδὲ τέρατα θεάσαδε.

Τὸν

vf. 1355. Οϊνάθας] Scholiastes ait esse ex Hypsipyle Eurip. & quod sequitur περίβαλλ' ἢ τίανος etiam.

vf. 1358. Τὸν πόδα] Scholiastes: ἢ ῥυθμὸν, ἢ τὸ μέτρον ἀπὸ μέτρος. Rhythmum, aut carmen: per Synecdochen partis pro toto.

vf. 1362. Ἄνα τὸ] Ex Hypsipyle, ut ait Scholiastes, ubi: ἀνά τὸ δαδευκμήχανον ἀντρον.

vf. 1363. Κυρτεῖης] Haec valde subacta fuit meretricis, & profitebatur duodecim schemata coitus. Cum istis Schematibus componit carmina Euripidis; supra etiam, vf. 1336. a meretricibus dicebat Euripidem sumere carmina: ἔσθ' δ' ἀπὸ πάντων μὲν ὀφείλει πορνείων. deinde vf. 1342. de Euripidis Musa dicit: αὐτὴν πρὸς ἢ Μῦθ' ἐκ ἐλευθερίας; Cyrenes hujus mentionem facit etiam in Thesm. vf. 103.

vf. 1364. Τὰ μὲν μέλη σε ταῦτα] Pro τοιαῦτα. Vid. ad Plutum vf. 8.

vf. 1366. Ὡ νυκλὸς κελαινοφανῆς ὄρνα] Asclepiades apud Scholiastem putat haec ad imitationem illorum esse facta, quae sunt in Hecuba Eur. vf. 68. Ὡ τροπὰ Διὸς ἢ σκοτία νύξ, τί ποτ' αἶρομαι ἰνυχῶν ἴτα δέμασι, φάσμασι; O fulgur Jovis, o tenebrosa nox, quid tandem excitor de nocte sic terroribus, spectris? Ego autem, & huc puto Comicum respexisse, & simul, propter voces νυκλὸς ὄρνα, ad illud in Iphigenia Taurica vf. 151. Ὅταν ἰδῶμαι ἔψιν ὄνειρον νυκλὸς, τὰς ἐξῆλθ' ὄρνα; Item qualem vidi imaginem somniorum hae nocte, cujus praeteriit caligo!

Ibid. κελαινοφανῆς] Ita Edd. pristinae; non κελαινοφανῆς, nisi Aldina in Scholiis.

vf. 1363. & seq. Πέμπεις — αἶδα] In Iph. T. vf. 159. αἶδα πέμπεις. Platonii mittens.

vf. 1370. Ψυχὰν ἀψυχὸν] Vid. ad, vf. 1376.

vf. 1371. Μελαίνας νυκλὸς παῖδα] Hic somnum vocat noctis filium; at in Hecuba Somniorum mater dicitur terra,

- 1355 Florentis vitis laetitiam, (*vinum*)
 Uvae capreolum curas levantem.
 Circumda mihi brachia, fili.
 Videsne hunc pedem? ΒΑCCH. Video.
 AËSCH. Quid? an hunc vides? ΒΑCCH. Video.
- 1360 AËSCH. Hujusmodi cum tu facias,
 Audes mea carmina reprehendere,
 Qui duodecim artes
 Cyrenae imitaris in pangendis carminibus?
 Carmina quidem tua hujusmodi sunt. Volo autem adhuc
- 1365 Monodiarum tuarum percurrere rationem.
 ô Noctis nigram speciem habens
 Caligo, quodnam mihi infelix (*triste*)
 Infomnium mittis ex occulto,
 Orci ministrum,
- 1370 Animam inanimem habentem,
 Nigrae noctis filium,
 Horribili specie,
 Nigris vestibus indutum,
 Cum trucibus oculis,
- 1375 Magnos ungues habentem.
 Sed mihi ô famulae lucernam accendite,
 Et in fitulis e fluviis rorem date,
 Et aquam calefacite
 Ut divinum infomnium abluam. (*expiem, five lustrem.*)
- 1380 Io! maris Deus!
 Hoc illud est: Io! contubernales,
 Ista prodigia spectate.

Gallum

terra, vl. 70. ὡς πότνια χθον, μελανοπτερυγων μῦσας
 εὐεργαν. O veneranda terra, nigras-alas-habentium som-
 niorum mater. Haec ex Scholiaste.

vl. 1376. & seq. ἄλλὰ μοι ἀμειπτοί — κάλιστα τ'
 ἐκ ποταμῶν δροσὶν ἀρατὴ] Aliis verbis idem dicit Eur.
 in Hecuba vl. 609. Σὺ δ' ἂν λάβῃσα πύργῳ, ἀρχαία
 λάτῃ, ἑδάψασ' ἕνεκεν δούρο ποταμίας ἄλως, ὡς παῖδα λυ-
 τρῆς τοῖς παυσάτοισι ἑμῶν, Νύμφην τ' ἀνυμνον, παρβί-
 νοι τ' ἀπάρθρον λέσσα. Tu autem accipiens urnam, an-
 tiqua ministra, intingens eam, asser huc de aqua marina,
 ut siliam lacraris postremis meam, Sponsam non-sponsam,
 virginem non-virginem lavem. Quem locum adduxi to-
 tum, propter illud Comici, ψυχὰν ἀψοχον vl. 1370.

vl. 1379. ὡς ἂν εὐίων εὐεργαν ἀποκλύσῃ] Veteres la-
 vabant se, si vidissent infomniam minus laeta; Hinc
 Anna Soror Didonis apud Siliam Italicam VIII. diro
 somnio exterrita dicit: — sub lucem ut visa secum
 dent, Ore Coelicolas, ac vivo purgor in anni. Ex No-

tis Kusteri. Persius Sat. 2. — Et noctem flumine pur-
 gat. quem locum citavit Stanleyus ad Perlas Aeschyl-
 li vl. 200. ubi Atolla infomniis territa, dicit se,
 lotis prius manibus, sacrificare Diis, ut avertant mala:
 καὶ τὰυτὰ μὲν δὴ νυκτὸς εὐεργαν λέσσα. Ἐπει δ' ἀνέ-
 στω, καὶ χερσὶν καλλιπῶς Ἐψάσσα πύργῳ, σὺν δουρίῳ
 χερὶ βομῆ πρόσεισι, ἀποτοσποῖσι δαίμοσι θύλασσα εὐεργαν
 πύλαρον. Et haec quidem noctu me vidisse dico; postquam
 vero surrexi, & manibus pulcherrimum tetigi fontem; sacri-
 fica manu altari adstiti, avercuncis Diis oblatura libum.

vl. 1380. ἰὼ πόντια δαίμων] Iph. T. vl. 157. ἰὼ δαί-
 μον, ὅς τ' ἔμινον με κασιγνήτων σουδῶς. O Sors, quae me
 fratre spalias unico.

vl. 1381. τὰτ' ἐκείνο.] Hoc illud est, quod mihi per
 somnium portendebatur; nempe Glyce mihi furata est
 gallum. Ridicule autem majestati Tragicæ tribuit hu-
 militatem plebejam, quae Comici propria est. ἰὼ
 τὰτ' ἐκείνο vide ad Aves vl. 353.

- Τὸν ἀλέκλευόνα μὲ ξυωαεπά-
 σασα Φρέδι Γλύκη.
 1385 Νύμφαι ὀρεσίηνοι,
 ὦ μανία ξύλλαθε.
 Ἐγὼ δ' ἀτάλαινα πρῶτότεχος ἔτυχον
 Ἐμαυτῆς ἐργασιν,
 Λίβε μετὸν ἄτρακλον
 1390 Εἰ εἰ εἰ εἰλίσθησα χερσῖν,
 Κλάσῃρα ποῖσθ', ὅπως κνεφαῖς
 Ἐς τ' ἀγροῦν Φέρουσ' ἀποδοίμαν.
 Ὁ δ' ἀνέπιατ' ἀνέπιατ' ἐς αἰθέρα
 Κεφοτάταις Περύγων ἀκμαῖς.
 1395 Ἐμοὶ δ' ἄγε ἄγεα κατέλιπεν.
 Δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 Ἔβαλον ἔβαλον ἀτλάμων.
 Ἄμ', ὦ Κρηῖτες, Ἰδῆς τέκνα,
 Τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμυνάτε,
 1400 Τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλῆμνοι
 Γινὲ οἰκίαν. ἅμα δὲ
 Δίκλιωνα παῖς Ἄστριμ
 Καλὰ, τὰς κυρίστας
 Ἐχουσ' ἐλθέτω ἀπ' ὀμμάτων
 1405 Πανταχῆ. σὺ δ', ὦ Διὸς,
 Διπύρως ἀνέχουσα λαμπάδας
 Ὄξυτάταιν χερσῖν, Ἐχέτω,
 Παράφλωον εἰς Γλύκης, ὅπως
 Εἰσελθῶσα Φωροῖσω.
 1410 ΔΙΟΝ. Παύσασθον ἤδη τ' μελῶν.
 ΑΙΣΧ. Κεῖ μοί γ' ἄλις.

Ἐπὶ

vf. 1384. Φρέδι] Iph. T. vf. 155. οἱμοὶ φρέδι γίννα*
 Eben interit meum genus. In Hecuba vf. 163. φρέδι
 πρῶτος; φρέδι παιδῆς. Haec quidem vox alibi etiam
 saepe occurrit; sed haec loca propterea adduxi, quia
 & antecedentia inde erant.

vf. 1385. Νύμφαι ὀρεσίηνοι] Ex Euripidis Xantritis,
 ut ait Aesclepiades apud Scholiastem.

vf. 1386. ὦ μανία ξύλλαθε] Est nomen mulieris,
 & forte ancillae; in Theophr. vf. 738. ἰσμεν ἐπὶ τῷ
 κληματίδας, ὦ μανία. Machon apud Athenacum XIII.
 p. 578. ἰσμεν δ' ἂν ἀπορίσῃ τις, εὐλόγως δ' ἅμα, τῶν
 τῶν ἀπορῶν, ἢ τις Ἀπὸ τῆς γυνὸς Προσυγορίδας, ἢ ἰνομί-
 σθη μανία. Ἀπορῶν γὰρ ἄνεμα Φρυγικῶν γυναικῶν ἔχειν.
 Κῶ τὰθ' ἔτασαν ἐκ μῆσεσ' Ἐλλάδος. Fortis incertus
 quaeret, idque merito, aliquis ex auditoribus praesenti-

bus, quatenam Attica mulier dida sit aut habita Mania;
 turpe enim est habere mulierem nomen Phrygium; praeser-
 tim meretricem ex media Graecia. Sic & Manes servi
 nomen Phrygium videtur fuisse. Scholiastes aliter ex-
 ponit Comici locum: τὸ δὲ, μανία ξύλλαθε, τὴν λέξιν
 διὰ τ' ἀπορῶν ὄνειρον, εὐχόμεν μανίας τυχεῖν, ἵνα μηδὲ
 νῆς τῶν αἰσθησῶν. Rabies occupa me, inquit, propter
 mirum insomnium optans ut rabiosa fiat, ut nihil sentias.
 Cujus expositionis mentionem feci, si forte alicui pla-
 ceat.

vf. 1389. & seq. Λίβε μετὸν ἄτρακλον — εἰλίσθησα] Euripides in Oreste vf. 1431. Ἄ δὲ λίβον ἠλακῆτα
 λακτύλοις ἔλισσεν. Illa vero litum in colo digitis volu-
 bat.

vf. 1391. Κνεφαῖς] Ita legendam pro κνεφαῖς, cum
 Scho-

- Gallum meum rapiens Glyce disparuit. (*evanuit. abiit. evasit.*)
- 1385 Nymphae montigenae.
 ὦ Mania *famula mea*, comprehende *eam*.
 At ego misera tum forte intenta eram
 Operi meo,
 Lineis filis plenum fufum
- 1390 E e e evolvens manibus,
 Glomerem parans, ut mane
 In forum ferrem & venderem.
 At illud *insomnium* subvolabat in aetherem
 Levissimo alarum motu,
- 1395 Mihique dolores dolores reliquit:
 Lacrymas lacrymas oculis
 Mittebam mittebam misera.
 Sed, ὦ Cretenses, Idae filii,
 Jaculis sumtis, succurrite,
- 1400 Cruraque leviter movete, & cingite
 Domum. Simulque
 Dictynna virgo Diana
 Formosa canes
 Habens secum pervagetur domum
- 1405 Quaquaversum. Tu vero Jove nata
 Duplices faces tenens (*geminam facem protendens*)
 Velocissimis manibus, ὦ Hecate,
 Praeluceas mihi in domum Glycae, ut
 Ingressa detegam furtum.
- 1410 ΒΑCCH. Missa jam facite carmina.
 ΑΕSCH. Et mihi fatis.

Nam

Scholiasse; editio Farrei etiam habet κρησῶ, sed sic accentus non recte habet. Hom. Hymno in Merc. vs. 17. Ἡαὶ γυγονάε, μίση ἡμεῖσι γυγονάριζον, Ἐσπίσι θεῶς κρησῶ. Cum esset natus matutino tempore, meridie jam cibariam pulsabat, vespere boves furatus est. Virg. Nec minus Aeneas se matutinus agebat.

Idem: Nocturnus obambulat.

Ibid. κρησῶ] Ita Edd. pristinae; non κρησῶε. vs. 1397. Ἐκάλου ἔκκαλον]. Imitatur in istis repetitionibus eandem vocem Euripidem, qui multus est in illis; ut v. g. in Helena vs. 195. τίς ἔμολεν ἔμολεν, δάκρυα δάκρυσι μοι φέρον. ibid. mox vs. 208. δρῶντι δρῶντι. In Iphigenia Taurica vs. 138. τί μοι πρὸς ταῦτα ἀγῶνι ἀγῶνι; & alibi saepissime.

vs. 1398. Ἄλλ' ὦ Κρησῶ]. Ex Cretensibus Eurip. ut

ait Scholiastes.

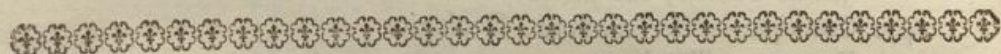
vs. 1400. Τὰ κῶδά τ' ἀπαλλάττε] Pro ἀπαλλάττε, Euripides in Bacchis vs. 149. δρῶντι καὶ χοροῖς ἐπιβίβαν πλάστας, ἰσχυρῶς τ' ἀπαλλάτων. Cursu & choris irritans vagantes clameribusque eos excitans. Apud eundem in Troadibus vs. 325. verbum simplex eandem vim habet, quam apud Comicum compositum: πάλαι ποδ' αἰθιμον' ἰβρα ποδὸν ὑβρίστην. quem locum indicavit Cl. Kusterus, hic in Ranis vs. 348. γίνε πάλαι ποδὸν ὑβρίστην. Comicus in Lylistrata vs. 1315. verbum compositum construit cum dativo: ἀπαλλάττε πικρὰ ποδῶν.

vs. 1406. Διπῶντι ἀνέχου καυτῶν] Euripides in Ione vs. 716. ἴνα Βάκχῳ ἀμειψόμεν ἀνέχων πύλας καὶ ἑρῶν ποδῶν. Ubi Bacchus ardentes suffollens caedat velociter saltat.

Ἐπὶ τ' ἑσθμὸν γ' ἀγαγὲν βέλομαι,
 Ὅσπερ γ' ἐλέγξῃ τ' ποιήσιν ἑὸν μόνον.
 Τὸ γ' βάρῃ ἑὸν βασανεῖ τ' ῥημάτων.
 1415 ΔΙΟΝ. Ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τὸτό μὲ
 Ἄνδρῶν ποιητῶν τυροπαλῆσαι τ' τέχνῳ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
 Τόδε γ' ἕτερον αὖ τέρας
 Νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
 1420 Ὅ πῃς ἀν' ἐπενόησεν ἄλλῃ;
 Μὰ τ', ἐγὼ μὲ ἕδ' ἀν', εἴ πῃς
 Ἐλεγά μαι τ' ἔπιτυχόντων,
 Ἐπειθόμῳ, ἀλλ' ὠμόμῳ ἀν'
 Αὐτὸν αὖτ' ἀληρεῖν.

A C T U S Q U I N T I

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1425 ΔΙΟΝ. Ἴθι νῦν παρίστασον ἄλλῃ τὸ πλάσιγγ'. ΑἰΣΧ. Ἰδὺ.
 ΔΙΟΝ. Καὶ λαβομένη τὸ ῥῆμ' ἐχάτερῃ εἶπατον,
 Καὶ μὴ μεθεῖσθον, περὶ ἀν' ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.
 ΑἰΣΧ. Ἐχόμεθα. ΔΙΟΝ. Τῆπ' ἑὸν νῦν λέγετον ἔπι τ' ἑσθμὸν.
 ΕΥΡ. Εἴθ' ὄφελ' Ἄργῆς μὴ ἀγαπᾶσθαι σάφῃ.
 1430 ΑἰΣΧ. Σπερχεῖ ποταμῆ, βένομῳ τ' ἔπιπροφά.
 ΔΙΟΝ. Κόκκυ, μεθεῖτε, καὶ πολὺ γε χατωτέρω
 Χαρεῖ τὸ τῶδε. ΕΥΡ. Καὶ τί ποτ' ἐστὶ τ' αἴπιον;
 ΔΙΟΝ. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐλοπωλικῶς
 Ἐχρὸν ποιήσας τῆπ' ἑὸν, ὡσπερ ταῖα.
 1435 Σὺ δ' εἰσέθηκας τῆπ' ἑὸν ἐπερωμδῶν.
 ΕΥΡ. Ἀλλ' ἕτερον εἶπάτω πῃ, κἀντισησάτω.
 ΔΙΟΝ. Λάβειδε τοίνυ αὐτίς. ΕΥΡ. Ἦν ἰδὺ. ΔΙΟΝ. Λέγε.
 ΕΥΡ.

vf. 1418. Τόδε] Edd. omnes τὶ δε. male.
 vf. 1427. Κοκκύσω] In Ecclef. vf. 31. ὁ πῆρυξ ἀρ-

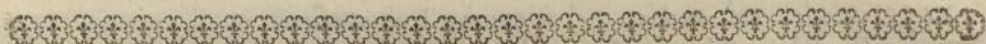
πίας — δεύτερον κοκκύων. est cuculorum. In Avi-
 bus vf. 506. ἐπίθ' ἢ κίκαυξ εἶποι κόκκυ.

Nam ad stateram volo *hunc* ducere,
 Quae sola ostendet utriusque nostrum poësin, qualis-fit.
 Examinabit enim pondera verborum.

1415 BACCH. Adeste huc, siquidem hoc etiam mihi faciendum est,
 Ut poëtarum artem ad libram tanquam caseum vendam.

C H O R U S.

C H O R. Industrii sunt sapientes.
 Nam istud aliud est monstrum
 Novum absurditatis plenum,
 1420 Cujusmodi quis alius excogitasset?
 Profecto ego, neque si quis id mihi
 Dixisset homo vulgaris,
 Credidissem, sed putassem
 Ipsum delirare.

S C E N A T E R T I A

BACCHUS, AESCHYLUS, EURIPIDES.

1425 BACCH. Agite jam, accedite ad lances. AESCH. En adsum.
 BACCH. Easque prehendentes uterque sententiam proferat (*recitet,*)
 Nec dimittatis, priusquam ego vobis signum dedero voce.
 AESCH. Prehendimus. BACCH. Versum jam recitate ad stateram.
 EUR. Utinam Argo nunquam pervolasset.
 1430 AESCH. Sperchie fluvie, & pascua in quibus boves versantur.
 BACCH. Cucu dimittite, multo sane inferius
 Vergit hujusce *versus*. EUR. Quamobrem?
 BACCH. Quia imposuit fluvium, illorum more, qui lanas vendunt,
 Madefecit versum tamquam lanam;
 1435 Tu vero versum alatum imposuisti.
 EUR. Sed alium aliquem recitet contraque appendat.
 BACCH. Itaque prehendite rursus. EUR. En prehendō. BACCH. Recita.
 EUR.

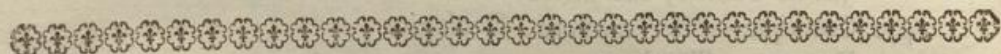
vf. 1429. Εἰς δὲ τὴν] Medææ principium, quod & Scholiastes indicavit.

vf. 1430. Σπερχίη] Ex Philocteto Aeschyli, teste Scholiaste.
 V Y

Ἐπὶ τ' ἑσθμὸν γ' ἀγαγὲν βέλομαι,
 Ὅσπερ γ' ἐλέγξῃ τ' ποιήσιν ἑὸν μόνον.
 Τὸ γ' βάρῃ ἑὸν βασανεῖ τ' ῥημάτων.
 1415 ΔΙΟΝ. Ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τὸτό μὲ
 Ἄνδρῶν ποιητῶν τυροπαλῆσαι τ' τέχνῳ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
 Τόδε γ' ἕτερον αὖ τέρας
 Νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
 1420 Ὅ πῃς ἀν' ἐπενόησεν ἄλλῃ;
 Μὰ τ', ἐγὼ μὲ ἕδ' ἀν', εἴ πῃς
 Ἐλεγά μαι τ' ἔπιτυχόντων,
 Ἐπειθόμῳ, ἀλλ' ὠμόμῳ ἀν'
 Αὐτὸν αὖτ' ἀληρεῖν.

ACTUS QUINTI

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1425 ΔΙΟΝ. Ἴθι νῦν παρίστασον ἄλλῃ τὸ πλάστιγγ'. ΑΙΣΧ. Ἰδὺ.
 ΔΙΟΝ. Καὶ λαβομένη τὸ ῥῆμ' ἐκάτερθε εἶπατον,
 Καὶ μὴ μεθεῖσθον, περὶ ἀν' ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.
 ΑΙΣΧ. Ἐχόμεθα. ΔΙΟΝ. Τῆπ' ἑὸν νῦν λέγεται ἔπι τ' ἑσθμὸν.
 ΕΥΡ. Εἴθ' ὄφελ' Ἄργυρος μὴ ἀγαπᾶσθαι σάφῃ.
 1430 ΑΙΣΧ. Σπερχεῖ ποταμὲ, βένομαί τ' ἔπιπροφά.
 ΔΙΟΝ. Κόκκυ, μεθεῖτε, καὶ πολὺ γε χατωτέρω
 Χαρεῖ τὸ τῶδε. ΕΥΡ. Καὶ τί ποτ' ἐστὶ τ' αἴτιον;
 ΔΙΟΝ. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐλοπωλικῶς
 Ἐχρὸν ποιήσας τῆπ' ἑὸν, ὡσπερ ταῖα.
 1435 Σὺ δ' εἰσέθηκας τῆπ' ἑὸν ἐπερωμδῶν.
 ΕΥΡ. Ἀλλ' ἕτερον εἶπάτω πῃ, κἀντισησάτω.
 ΔΙΟΝ. Λάβειδε τοίνυν αὐτίς. ΕΥΡ. Ἦν ἰδὺ. ΔΙΟΝ. Λέγε.
 ΕΥΡ.

vf. 1418. Τόδε] Edd. omnes τὶ δε. male.
 vf. 1427. Κοκκύσω] In Ecclef. vf. 31. ὁ πῆρυξ ἀρ-

πίας — δεύτερον κοκκύων. est cuculorum. In Avi-
 bus vf. 506. ἐπιθ' ἢ κίκαυξ εἶποι κόκκυ.

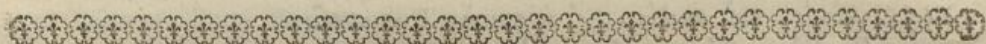
vf. 1429.

Nam ad stateram volo *hunc* ducere,
 Quae sola ostendet utriusque nostrum poësin, qualis-fit.
 Examinabit enim pondera verborum.

1415 BACCH. Adeste huc, siquidem hoc etiam mihi faciendum est,
 Ut poëtarum artem ad libram tanquam caseum vendam.

C H O R U S.

C H O R. Industrii sunt sapientes.
 Nam istud aliud est monstrum
 Novum absurditatis plenum,
 1420 Cujusmodi quis alius excogitasset?
 Profecto ego, neque si quis id mihi
 Dixisset homo vulgaris,
 Credidissem, sed putassem
 Ipsum delirare.

SCENA TERTIA

BACCHUS, AESCHYLUS, EURIPIDES.

1425 BACCH. Agite jam, accedite ad lances. AESCH. En adsum.
 BACCH. Easque prehendentes uterque sententiam proferat (*recitet*),
 Nec dimittatis, priusquam ego vobis signum dedero voce.
 AESCH. Prehendimus. BACCH. Versum jam recitate ad stateram.
 EUR. Utinam Argo nunquam pervolasset.

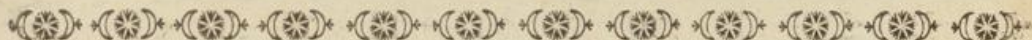
1430 AESCH. Sperchie fluvie, & pascua in quibus boves versantur.
 BACCH. Cucu dimittite, multo sane inferius
 Vergit hujusce *versus*. EUR. Quamobrem?
 BACCH. Quia imposuit fluvium, illorum more, qui lanas vendunt,
 Madefecit versum tamquam lanam;

1435 Tu vero versum alatum imposuisti.
 EUR. Sed alium aliquem recitet contraque appendat.
 BACCH. Itaque prehendite rursus. EUR. En prehendō. BACCH. Recita.
 EUR.

vf. 1429. Εἰς δὲ τὴν] Medææ principium, quod & Scholiastes indicavit.

vf. 1430. Σπερχίη] Ex Philocteto Aeschyli, teste Scholiaste.
 V Y

- ΕΥΡ. Οὐκ ἔστι πειθῆς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγῳ.
 ΑΙΣΧ. Μόνῳ θεῶν γὰρ θάνατῳ ἔδωκ' ἑρά.
 1440 ΔΙΟΝ. Μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ τῆδέ γ' αὐ ῥέπῃ.
 Θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτερον κακῶν.
 ΕΥΡ. Ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπῳ ἀεὶτ' εἰρημόμον.
 ΔΙΟΝ. Πειθῶ δὲ κῆφόν ἔστι, καὶ νῦν οὐκ ἔχον.
 Ἄλλ' ἕτερον αὐ ζήτησ' ἢ βαρυτάθμων.
 1445 Ὅχι σοι καθέλξῃ, χαρτερόν τε καὶ μέγα.
 ΕΥΡ. Φέρε πῦ ποιῆτο δῆτα μέγα; πῦ φράσω;
 ΔΙΟΝ. Βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κίβω καὶ τέτταρα.
 Λέγειτ' ἀν, ὡς αὐτῆ σὶ λοιπῇ σφῶν γάσις.
 ΕΥΡ. Σιδηροβελθές τ' ἔλαβε δεξιά ξύλον.
 1450 ΑΙΣΧ. Ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός.
 ΔΙΟΝ. Ἐξηπάτηκεν αὐ σε καὶ νῦν. ΕΥΡ. Τὰς τρώπας;
 ΔΙΟΝ. Δύ ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῶ δύο,
 Οὐς οὐκ ἀν ἀραίντ' ἔδ' ἑκατὸν Αἰγύπιοι.
 ΑΙΣΧ. Καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπῳ, ἀλλ' ἐς τ' φανμόν.
 1455 Αὐτὸς, τὰ παῖδια, καὶ ἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν
 Ἐμβὰς καθήστω, ξυλλαβῶν τὰ βιβλία.
 Ἐγὼ δὲ δὴ ἔπι τ' ἐμῶν ἐρῶ μόνα.

A C T U S Q U I N T I

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

- ΔΙΟΝ. Ἄνδρες φίλοι, καὶ γὰρ μὴ αὐτὰς ἔκεινῶ.
 Οὐ γὰρ δὴ ἔχθεσς ἑδαιτέρῳ γενήσομαι.
 1460 Τὸν μὲ γὰρ ἠγγύμα σφόν, τῶ δ' ἠδύμα.
 ΠΛ. Οὐδὲν ἀρα πειθῆς, ὡς ἦλθες ἐνεχα.
 ΔΙΟΝ. Ἐὰν δὲ κείνω; ΠΛ. Τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπῃ,

Ὁ πό-

vf. 1438. Οὐκ ἔστι πειθῆς] Ex Antigona Eurip. teste Scholiaste.

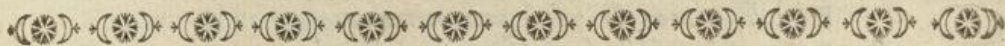
vf. 1439. Μόνῳ θεῶν γὰρ] Ex Niobe Aeschyli, teste Scholiaste: unde & Stobaeus Serm. 117. locum adducit plenius: Μόνῳ θεῶν γὰρ θάνατῳ ἔδωκ' ἑρά. Οὐ γὰρ ἄν τι θύων, δὲ ἱεροπύδων λάβοι. Οὐ θαμνός ἐστι, ἔστι ποιωνίζησι. Μόνα δὲ πειθῆς δαιμόνων ἀπεισάτι. Sola mors ex Diis, non amat dona: Nec vel sacrificans vel vivans eam capies: non est ei ara, non humanis audit: ab hac sola recedit Sualela. Ubi in secundo verlu λάβοις

scripsi pro raris, quia ita legitur, & commodius, apud Eustachium ad Iliados IX. quem locum indicavit Stabejus.

vf. 1449. Σιδηροβελθές] Ex Meleagro Euripidis, ut ait Scholiastes.

vf. 1450. Ἐφ' ἄρματῳ] Ex Glaucio Potniciensi Aeschyli, ut ait Scholiastes. Scholiastes Euripidis ad Phocinillas vf. 1201. adducit locum plenius: Ἐφ' ἄρματῳ γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός, Ἰσποὶ δὲ ἰσποῖς ἴσπον κτετινομένον, quem ibi locum imitatus fuerat Euripides: Τροχὸν τ' ἰπέδων, ἄχθεις δὲ ἰσποῖς, Νεκροὶ δὲ νεκροὶ

- EUR. Non est Suadae facellum aliud, quam oratio.
 AESCH. Sola enim ex Diis Mors dona non appetit.
 1440 BACCH. Dimittite, dimittite, hujus *versus* rursus vergit deorsum;
 Mortem enim indidit gravissimum malorum *omnium*.
 EUR. At ego Suadam, & *versum* egregium plane.
 BACCH. Sed Suada res levis est, & mente caret.
 At tu alium quaere ex illis, qui sunt majoris ponderis,
 1445 Robustum aliquem & magnum, qui lancem trahat deorsum.
 EUR. Age ergo ubi est mihi talis, ubi esse dicam?
 BACCH. Fecit Achilles duo puncta & quatuor.
 Recitate, nam haec ultima est appensio.
 EUR. Lignum grave instar ferri comprehendit dextera.
 1450 AESCH. Super curru currus, super cadavere cadaver.
 BACCH. Circumvenit te nunc etiam. EUR. Quomodo?
 BACCH. Duos currus indidit & duos mortuos,
 Quos nec centum Aegyptii tollerent.
 AESCH. Ne mihi amplius cum singulis versibus, sed in stateram
 1455 Ipsemet, liberi & uxor & Cephisopho
 Ingressus fedeat, assumtis etiam libris:
 Ego vero duos tantum meorum *versuum* recitabo.

SCENA QUARTA.

BACCHUS, PLUTO, AESCHYLUS, EURIPIDES.

- B**ACCH. Amici, equidem iudicium suspendam:
 Nam neutrum illorum volo mihi infensum reddere;
 1460 Alterum enim sapientem iudico, altero delector.
 PL. Nihilne ergo eorum facies, quorum causa venisti?
 BACCH. Si vero sententiam pronunciaro, quid tum? PL. Accepto altero abi,
 Quem

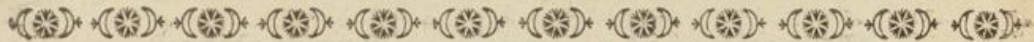
εικροῖσιν ἰξερσάρουθ' ἰμαῖ.

vi. 1455. *Ἐκατὸν ἀργύριον*] Qui adsueta erant gestandis oneribus, cum assidue cogerentur a Regibus portare materiam, ad extruendas praecipue pyramides. In Avibus vi. 1138. *ἀργύριον πλανθεροῦτον*.
 vi. 1455. *Ἰωνῆ, Κερκισοῦ ἄν'*] Simul mentionem facit uxoris Euripidis, & Cephisophontis; quia iste cum in scribendo adjutabat, & cum eius uxore rem habebat; Scholiastes: ὡς ἢ μόνον συμποιοῦντ' αὐτῶ τῶ Κερκισοῦσαιτ' τὰ δράματα, ἀλλὰ ὡς συνῶντ' αὐτῶ τῆ γυναι-

xi. Vide supra ad vi. 1080.

vi. 1459. *Δι' ἰχθύας ἑστέρην γενήσομαι*] Aeschylus in Prometheus vi. 120. *ὅτι πᾶσι θεοῖσι δι' ἀπείχθειας ἔλθειν τα'* Qui omnium deorum odium incurrit. Sic δι' ἰσχυρίας *ἐἶναι* quiescere apud Herodotum in Clione. Δι' ἀπείχθειας ἔλθειν, idem est quod sic ἰχθύ' ἔλθειν. Euripides in Phoenissis vi. 886. sic ἰχθύ' ἔλθειν *πρὸς τοῖσιν Οἰδίπῳ*. Veni in odium filiorum Oedipi. Ibidem vi. 482. *καὶ μὴ δι' ἰχθύας τῶδε καὶ φῶνι μολάειν*. Et nec infensus huic, nec per caedem venient.

- ΕΥΡ. Οὐκ ἔστι πειθῆς ἱερὸν ἄλλο, πλιὸ λόγῳ.
- ΑΙΣΧ. Μόνῳ θεῶν γὰρ θάνατῳ ἔδωκ' ἑρᾶ.
- 1440 ΔΙΟΝ. Μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ τῆδέ γ' αὐ ρέπῃ.
Θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτερον κακῶν.
- ΕΥΡ. Ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπευ ἄειτ' εἰρημόμον.
- ΔΙΟΝ. Πειθῶ δὲ κῆφόν ἔστι, καὶ νῦν οὐκ ἔχον.
'Αλλ' ἕτερον αὐ ζήτησ' ἢ βαρυθάμναι.
- 1445 Ὅχι σοι καθέλξῃ, καρτερόν τε καὶ μέγα.
ΕΥΡ. Φέρε πῦ ποιητο δῆτα μέγα; πῦ φράσω;
- ΔΙΟΝ. Βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέταρα.
Λέγειτ' ἂν, ὡς αὐτῇ τί λοιπὴ σφῶν γάσις.
- ΕΥΡ. Σιδηροβελθῆς τ' ἔλαβε δεξιά ξύλον.
- 1450 ΑΙΣΧ. Ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός.
ΔΙΟΝ. Ἐξηπάτηκεν αὐ σε καὶ νῦν. ΕΥΡ. Τὰς τρώπας;
ΔΙΟΝ. Δύ ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὰ δύο,
Οὓς οὐκ ἂν ἄρα κατ' ἐδ' ἕκατοὶ Αἰγύπιοι.
- ΑΙΣΧ. Καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπευ, ἀλλ' ἐς τ' σταθμόν.
- 1455 Αὐτὸς, τὰ παῖδια, καὶ ἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν
'Εμβὰς καθήστω, ξυλλαβῶν τὰ βιβλία.
'Εγὼ δὲ δὴ ἔπι τ' ἐμῶν ἐρῶ μόνα.

ACTUS QUINTI

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

- ΔΙΟΝ. Ἄνδρες φίλοι, καὶ γὰρ μὲ αὐτὰς ἔκλειψα·
οὐ γὰρ δεῖ ἔχθεας ἑδωτέρω γυνήσῃ.
- 1460 Τὸν μὲ γὰρ ἠγάπα σφόν, τὰ δ' ἠδομα.
- ΠΛ. Οὐδὲν ἄρα πρᾶξις, ὡσαύτ' ἦλθεσ' ἕνεκα.
- ΔΙΟΝ. Ἐὰν δὲ κείνω; ΠΛ. Τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπῃ,

Ὅπό-

vf. 1438. Οὐκ ἔστι πειθῆς] Ex Antigona Eurip. teste Scholiaste.

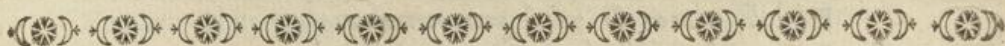
vf. 1439. Μόνῳ θεῶν γὰρ] Ex Niobe Aeschyli, teste Scholiaste: unde & Stobaeus Serm. 117. locum adducit plenius: Μόνῳ θεῶν γὰρ θάνατῳ ἔδωκ' ἑρᾶ. Οὐ γὰρ ἂν τι θύων, εἴ τι ἐπισπινδάν λάβοι. Οὐ θωμὸς ἔστι, εἴ τι ποιωνίζῃσι. Μόνα δὲ πειθῶ δαιμόναι ἀπεισάται. Sola mort ex Diis, non amat dona: Nec vel sacrificans vel vivans eam capies: non est ei ara, non huius audit: ab hac sola recedit Sualata. Ubi in secundo verlu λάβοις

scripsi pro καί, quia ita legitur, & commodius, apud Eustachium ad Iliados IX. quem locum indicavit Stabileus.

vf. 1449. Σιδηροβελθῆς] Ex Meleagro Euripidis, ut ait Scholiastes.

vf. 1450. Ἐφ' ἄρματῳ] Ex Glaucio Potmiensi Aeschyli, ut ait Scholiastes. Scholiastes Euripidis ad Phocinillas vf. 1201. adducit locum plenius: Ἐφ' ἄρματῳ γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός, Ἰσσοὶ δ' ἐφ' ἰσσοῖς ἴσσην ἐκταρομένον, quem ibi locum imitatus fuerat Euripides: Τροχοὶ τ' ἐπίδων, ἄξενος δ' ἐφ' ἄξοσι, Νεκροὶ δὲ νεκροῖ

- EUR. Non est Suadae facellum aliud, quam oratio.
 AESCH. Sola enim ex Diis Mors dona non appetit.
 1440 BACCH. Dimittite, dimittite, hujus *versus* rursus vergit deorsum;
 Mortem enim indidit gravissimum malorum *omnium*.
 EUR. At ego Suadam, & *versum* egregium plane.
 BACCH. Sed Suada res levis est, & mente caret.
 At tu alium quaere ex illis, qui sunt majoris ponderis,
 1445 Robustum aliquem & magnum, qui lancem trahat deorsum.
 EUR. Age ergo ubi est mihi talis, ubi esse dicam?
 BACCH. Fecit Achilles duo puncta & quatuor.
 Recitate, nam haec ultima est appensio.
 EUR. Lignum grave instar ferri comprehendit dextera.
 1450 AESCH. Super curru currus, super cadavere cadaver.
 BACCH. Circumvenit te nunc etiam. EUR. Quomodo?
 BACCH. Duos currus indidit & duos mortuos,
 Quos nec centum Aegyptii tollerent.
 AESCH. Ne mihi amplius cum singulis versibus, sed in stateram
 1455 Ipsemet, liberi & uxor & Cephisopho
 Ingressus fedeat, assumtis etiam libris:
 Ego vero duos tantum meorum *versuum* recitabo.

SCENA QUARTA.

BACCHUS, PLUTO, AESCHYLUS, EURIPIDES.

- BACCH. Amici, equidem iudicium suspendam:
 Nam neutrum illorum volo mihi infensum reddere;
 1460 Alterum enim sapientem iudico, altero delector.
 PL. Nihilne ergo eorum facies, quorum causa venisti?
 BACCH. Si vero sententiam pronunciaro, quid tum? PL. Accepto altero abi,
 Quem

εὐκροῖσιν ἰξέσασθονθ' ἰμά.

vi. 1455. *Ἐκατὸν Ἀργύριον*] Qui adfueti erant gestandis oneribus, cum assidue cogerentur a Regibus portare materiam, ad extruendas praecipue pyramides. In Avibus vi. 1138. *Ἀργύριον πλινθεῖον*.

vi. 1455. *Ἰὼν, Καρισσοῦν*] Simul mentionem facit uxoris Euripidis, & Cephisophontis; quia iste cum in scribendo adjutabat, & cum eius uxore rem habebat; Scholiastes: *ὡς ἂν μόνον συμποιοῦντ' αὐτῶ τῷ Καρισσοῦντ' τὰ δράματα, ἀλλὰ ὡς συνῶντ' αὐτῶ τῇ γυναι-*

xi. Vide supra ad vi. 1080.

vi. 1459. *Δι' ἰχθύας ἕστηκα γνήσιον*] Aeschylus in Prometheus vi. 120. *τὸ πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἔλθειντα*. Qui omnium deorum odium incurrit. Sic δὲ *ἄσυχιας εἶναι* quiescere apud Herodotum in Clione. *δι' ἀπεχθείας ἔλθειν*, idem est quod *εἰς ἰχθῶν ἔλθειν*. Euripides in Phoenissis vi. 886. *εἰς ἰχθῶν ἔλθειν πρὸς τοῖσιν Οἰδίπῳ*. Veni in odium filiorum Oedipi. Ibidem vi. 482. *καὶ μὴ δι' ἰχθύας τῶδε καὶ φωνὴ μολάν*. Et nec infensus huic, nec per caedem veniens.

- Ἄποπτερον ἀν κείνης, ἴν' ἔλθῃς μὴ μάτῳ.
 ΔΙΟΝ. Εὐδαίμωνοίης. Φέρε δὴ πύθεσθέ με παδί,
 1465 Ἐγὼ κατῆλθον ἔπι ποιητῷ. Αἰσ. Τῷ χέει;
 ΔΙΟΝ. Ἴν' ἡ πόλις σαθεῖσα τῆς χρεῖς ἀγῆ.
 Ἄποπτερον ἀν ἐν τῇ πόλει ὠχραίνεσθαι
 Μέλλῃ π λησόν, τῆτον ἄξειν μοι δοκῶ.
 Πρῶτον μὲ ἐν αὐτῇ Ἀλκιβιάδου πν' ἔχετον
 1470 Γνώμῳ ἐχέπερον; ἡ πόλις γ' δυσκολεῖ.
 Αἰσ. Ἐχθρὸν δὲ αὐτῷ τίνα γνώμῳ; ΔΙΟΝ. Τίνα;
 Ποθεῖ μὲ, ἐχθραῖρῃ δὲ, βύλε) δ' ἔχειν.
 Ἄμ' ὅ, π νοεῖτον, εἶπατον τῶτα πέρι.
 Εὐρ. Μισῶ πολίτῳ, ὅτις ὠφελῆν πάτρῳ
 1475 Βραδὺς πέφυκε, μάλα δὲ γὰ βλάπτειν ταχὺς,
 Καὶ πέριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον.
 ΔΙΟΝ. Εὐ γ', ὦ Πόσειδον! σὺ δὲ τίνα γνώμῳ ἔχεις;
 Αἰσ. Οὐ ληρὸν λέοντα σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
 Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν.
 1480 Ἦν δ' ἐκλεσφῆ πῆ, τοῖς τρέποις ὑπεριπῆ.
 ΔΙΟΝ. Νῆ τ' Δία τ' Σωτήρα, δυσκείπες γ' ἔχω.
 Ὁ μὲν σοφῶς γ' εἶπεν· ὁ δ' ἔπερον σαφῶς.
 Ἄμ' ἔν μίαν γνώμῳ ἐχέπερον εἶπατον,
 Περὶ τ' πόλεως ἦν πν' ἔχετοι σωτηρίαν.
 1485 Εὐρ. Εἴ πῆ περῶσα Κλεόκλειτον Κινησίῳ,
 Αἴροισι αὐτῶν πελαγίαν ὑπὲρ πλάχα.
 ΔΙΟΝ. Γελοῖον ἀν Φάνοισι· νῆν δ' ἔχθρ' ἰνῆ;
 Εὐρ. Εἰ ναυμαχίῳ ἀν, κατέχοντες τ' ὀξείδας
 Ῥάνοισι ἐς τὰ βλεφαρα τ' εἰαντίων.
 1490 Ἐγὼ μὲν οἶδα, ἔν φέλω φεράζῃν. ΔΙΟΝ. Λέγε,

Εὐρ.

vf. 1472. Ποθεῖ μὲν] Alludit ad locum Iouis Tragicum, quem Scholiastes adducit: Σιγῆ μὲν, ἐχθραῖρῃ δὲ, βύλε) γὰ μὲν Tacet quidem, sed odit, vult tamen.
 vf. 1474. seq. Ἄμ' εἰν — βραδὺς — βλάπτειν ταχὺς] Euripides in Hecuba vf. 862. — Σίκοιτα μὲν μ' ἔχεις Δεῖ ἔμποιῶσα, καὶ ταχὺν προσαχίσα. Βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ διακλυθῆσομαι· nam volentem quidem habes me Adjutare te, & promptum ad succurrendum; sed tardum, si a Graecis culprabor.

vf. 1476. Ἀμύχανον] Eurip. in Medea vf. 403. — εἰς μὲν ἰσθρὸν ἀμύχανάταλι, Κακὸν δὲ πάντων τίθεινε σοφώτατα. Ad bona quidem ineptissimas; ad mala vero artifices peritissimas. Synesius Epist. 47. ἄ πρὸς τὰ καλὰ πάντων οὐ περιμάρτατι.

vf. 1478. Οὐ ληρὸν λέοντα σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.] Et si hanc sententiam Aeschylus hic pronunciet, tamen illa occurrit apud Euripidem; nudis verbis, non allegorice, in Troadibus vf. 718: de Astyanacte, Hecio-

ris filio, occidendo: Λέγας, εἰλον παιδα μὴ τρέφειν πατρός. Cum divisset, non esse alendum fortissimi patris filium. Allegorice autem, ut hic apud Comicum, in eisdem Euripidis Heraclidis vf. 1005. ubi Eurytheus, qui Herculis liberos sibi interficiendos putabat, dicit ad Alcmeneam: Ὅκον σὺν ἀναλαβῆσα τὰς ἡμας τῶ χας, Ἐχθρὸν λέοντα δυσμενῆ βλασφῆματα Ἠλαυνες ἀν κλεισίον; ἀλλὰ σωθῆναις Ἠλαυνες εἰσὶν ἄργον; ἔ τιν' ἀν πῆσοις. Nonne vero tu, si meam fortunam experta fuisset, infestis leonis involis catulos exagitasset malis? Sed humaniter eos suosque habitare Argis? Nemini poteris persuadere.

vf. 1481. Δυσκείπες ἔχω] Euripides in Erechtheo apud Clem. Alex. Strom. 6. Ἄιδες γὰρ αὐτοῖς δυσκείπας ἔχω πῆσι. Καὶ δεῖ γὰρ αὐτοῖς κἄσιν ἡ κακὸν μέγα. De pudore difficulter iudico; nam & opus est eo, & quandoque nocet valde. Aeschylus in Prometheo vf. 663. Χερσὺς ἀσῆμας δυσκείπας τ' ἀρημίνας. Oracula obscure & intricata pronuntiata.

vf. 1485.

- Quem sapientiore[m] judicaveris, ne frustra huc veneris.
 BACCCH. Dii te ament. Agite vos auscultate mihi,
 1465 Ego huc veni propter Poëtam. AESCH. Cur?
 BACCCH. Ut civitas fervetur, & salva choros instituat.
 Uter itaque vestrum civitati suaferit
 Aliquid utile, hunc abducere constitui,
 Primum ergo de Alcibiade qualem fovetis
 1470 Utrique sententiam?, nam civitas male habet. (*malos partus edit.*)
 AESCH. Quid autem de illo sentit? BACCCH. Quid sentiat?
 Et desiderat eum & odit, & cupit habere.
 Sed dicite, quid sentiat de illo.
 EUR. Odi civem, qui ad juvandam patriam
 1475 Tardus est, ad laedendam velox,
 Quique sibi facile consulere & prospicere potest, civitati difficulter.
 BACCCH. Euge ô Neptune! tu vero quam habes sententiam?
 AESCH. Non oportet leonis catulum in urbe alere,
 Maxime autem ipsum leonem ne in urbe nutrias.
 1480 Si vero aliquis nutritus fuerit, moribus ejus obsecundandum.
 BACCCH. Difficulter, ita me Jupiter Servator amet, adjudicare possim;
 Nam alter sapienter dixit, alter perspicue.
 Sed adhuc unam uterque sententiam dicite,
 Ecquam salutem speretis de civitate. (*civitatis possitis indicare*)
 1485 EUR. Si quis pro alis Cleocrito applicaret Cinesiam,
 Auræ utrumque tollerent super maris aequor.
 BACCCH. Ridiculum quidem videretur, sed quid sibi vult?
 EUR. In praelio navali acetabula manibus tenentes
 Spargerent acetum in oculos hostium.
 1490 Scio equidem & volo indicare aliam salutem. BACCCH. Dic.

EUR.

vf. 1485. Εἰ τις πλεώσται] Est 3. Perf. aor. i. Opt. Edd. omnes ei τις πλεώσται.
 Ibid. κλειώτερον κινσία] Haec factis faceta sunt; sed oportet prius scire quales isti duo fuerint: Cleocritus erat valde vastus & magnus; hinc in Avibus vf. 877. matrem ei tribuit Stathiocamelum, quam facit Magnam Deum Matrem: καὶ σταθία μεγάλην μητέρα θεῶν καὶ αἰθέρων. Διότινα κούβη, εὐνή, μητέρα κλειώτερον. Si ergo talis fuit, minus facile potuisset volare, quam alius aliquis qui esset levissimo corpore: ut erat Cinesias, qui licet etiam esset procerus, tamen supra modum erat gracilis; Athenaeus XII. p. 551. ἢ ἂν εἴ τις μακροτάτη καὶ λεπτοτάτη κινσία; erat autem omnino longissimus & tenuissimus Cinesias. Hujus ergo tantam levitatem corporis esse vult dicere, ut, si iste Cinesias, loco alarum, applicetur Cleocrito, quamvis magnae molis homini, utrumque ventu sint in sublime

sublatum. Quam rem per jocum dicit utilem fore Atheniensium Reip. nam si isti duo sublime volantes, in praelio navalibus aceto conspergant hostium oculos, ut videre non possint; facilius eos vincunt Athenienses.
 vf. 1483. Κατέχευε τ' ἔξιδας] Lego κατέχευε ἔξιδας sine conj. τε, ut Scholiastes.
 vf. 1490. Ἐγὼ μὲν] Quasi illud commentum de aceto spargendo, non sit ipsius Euripidis, sed alius cuiusdam; nunc dicit se velle proprium suum commentum asserere. Facit autem Comicus id Euripidem dicere, quia vult eum notare, quasi non proprio Marte faciat Fabulas & praemunit viam ad illa, quae infra vf. 1500. ad Euripidem Bacchus dicturus est: ταυτί τιτίπ' αὐτοῦ εἶδες, ὃ κἀκεῖνον: Cui Euripides dicit, istud de aceto ex acetabulis spargendo, esse Cephalophontis commentum.
 V. v. 3.

- ΕΥΡ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπειρα πῶς ἠγάμεθα,
 Τὰ δ' ὄντα πῶς ἄπειρα. ΔΙΟΝ. Πῶς; ἔ μανθάνω.
 Ἀμαθιέρον πῶς εἶπε, ἔ σαφέτερον.
 ΕΥΡ. Εἴ τ' πολιτῶν, οἷσι νῦν πισθλομῶν,
 1495 Τύτοις ἀπειθήσαιμῶν· οἷς δ' ἔ χρώμεθα,
 Τύτοις χροσάμεθ', ἴσως σωθλομῶν ἄν.
 Εἴ νῦν γε δυσχερῶν εἰ τύτοις, πῶς
 Τάναντία ἀράτοιτες ἔ σωζοίμεθ' ἄν;
 ΔΙΟΝ. Εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σωφράτη Φύσις,
 1500 Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες, ἢ Κηφισοφῶν;
 ΕΥΡ. Ἐγὼ μόνῳ, τὰς δ' ὄξειδας Κηφισοφῶν.
 ΔΙΟΝ. Τί δαί λέγεις σύ; ΑἴΣΧ. Τὴν πόλιν νῦν μοι Φερίσον
 Πρωῶτον, πῶς χεῖρ; πότερα τοῖς χεῖροῖς; ΔΙΟΝ. Πόθεν;
 Μισεῖ χάκις. ΑἴΣΧ. Τοῖς ποτηροῖς δ' ἴδα;
 1505 ΔΙΟΝ. Οὐ δὴτ' ἐκείη γ', ἀλλὰ χεῖρ' ὡς βίαν.
 ΑἴΣΧ. Πῶς ἐν πῶς ἄν σώσειε τοιαύτῳ πόλιν,
 ἢ, μήτε χλαῖνα, μήτε σισέρα ζυμφέρα.
 ΔΙΟΝ. Εὐεῖσκε νῆ Δί', εἴ πορ' ἀναδύσει πάλιν.
 ΑἴΣΧ. Ἐκεῖ Φερίσαιμ' ἄν, εἴθε δ' ἔ βύλομαι.
 1510 ΔΙΟΝ. Μὴ δὴτ' εἶ γ', ἀλλ' εἴθενδ' ἀνὴ ταγαθά.
 ΑἴΣΧ. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τ' τ' πολεμίων
 Εἶναι σφετέρην, τ' δὲ σφετέρην τ' πολεμίων
 Πόροι δὲ τὰς ναῦς, ὄπειαν δὲ τ' πύρον.
 ΔΙΟΝ. Εὖ, πλιὺ γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνῃ μόνῳ.
 1515 ΠΑ. Κεῖνοῖς ἄν. ΔΙΟΝ. Αὐτὴ σφῶν κείσις γενήσε].
 Αἰρήσομαι γ', ὄντορ ἢ ψυχὰ θείη.
 ΕΥΡ. Μεμημηδύῳ νῦν τ' θεῶν, ἐς ὄμοσας,
 ἢ μὲν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἰρεῖ τὸς Φίλους.
 ΔΙΟΝ. Ἢ γλαῖτ' ὀρώμοκ', Αἰγύλον δ' αἰρήσομαι.

ΕΥΡ.

vf. 1492. & seq. Οὐ μανθάνω· Ἀμαθιέρον πῶς εἶπε καὶ
 παρῆσιον] Haec imitatus est Sirato Comicus apud A-
 thenaicum IX. p. 382. — ἔ μανθάνω τῶν ἰδῶν, εἰδὲ
 βύλομαι. ἀγροικότερος εἰμι. ὡς ἀπὸς μοι διαλύει·
 Nihil quicquam horum intelligo, nec volo; agrestior sum;
 itaque necum simplicius loquor.

vf. 1499. ὦ Παλάμηδες] Scholiastes: πρὸς Εὐριπίδην.
 ἔτι εἶκε ἐκ Παλαμήδους καταπίνῃ τούτου, ἢ ἐπειδὴ ὁ
 Παλαμήδης μηχανητικὸς καὶ ἰατροπῆς ἄν — διὰ τοῦτο
 Παλαμήδην αὐτὸν καλεῖ. Ad Euripidē; quia videntur
 haec ex ejus Palamede efficta: aut, quoniam Palamedes
 erat saler & sagax, — propterea hunc vocat Palame-
 dem. Posterius videtur verosimilius. Eupolis apud A-
 thenaicum I. p. 17. Παλαμήδιον γὰρ τὸ τοῦ τυζούκτου καὶ
 σφῶν· Palamedicum hoc inventum est, & sapiens.

vf. 1503. Πόθεν;] Haec interrogatio idem valet quod

μηδὲ μῶς, minime, ut & Scholiastes dicit. In Ecclesiast.
 vf. 971. ἔπῳ τί κόπεις, μῶν ἐμὲ ζητοῖς; deinde al-
 ter: πῶθεν; Ibid. vf. 331. addit particulam ἔ· ἔτι πε
 κλησῖας οὐ κατατετίλλων; alter: πῶθεν; ἔα, ἀλλὰ —
 Vide ibi Notata.

vf. 1505. Πῶς βίαν] In Ecclesiast. vf. 468. ἀναγκά-
 σαι πρὸς βίαν. ubi vide Notam: nec non supra ad
 vf. 1029. & ad Acharn. vf. 73.

vf. 1510. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τ' πολεμίων εἶ-
 ναι σφετέρην] Aristides Panathenaeico: Μόνοι γὰρ ἀν-
 θρώπων τ' εἰς τὸ κοινὸν πολιτευσαμένων, τὴν μὲν οἰκίαν,
 ὡς περ' ἀλλοτρίαν ἀνέμισαν· τὴν δὲ ἀλλοτρίαν, ἔχ' αὐτῶν
 ἀλλοτρίαν, ἀλλὰ τ' σὺν κακίᾳ νομομίον· Soll enim om-
 nium eorum qui Kemp. communiter administrant, suam
 terram quasi pro aliena habuerunt; alienam autem, non
 ipsi alienam, sed illis, qui eam male possiderent.

vf. 1513.

- EUR. Si illa, quae nunc infida sunt, pro fidis habeamus,
Et illa, quae fida sunt, pro infidis. BACCCH. Quomodo? non intelligo:
Rudius aliquanto dic & planius.
- EUR. Si civibus, quibus nunc fidimus,
1495 Illis diffidamus: & quibus non utimur,
Istis utamur, forte salvi essemus.
Si enim nunc infelices fumus cum istis, quomodo
Non servaremur contraria istis agentes?
- BACCCH. Bene sane, ô Palamedes, ô ingenium solertissimum,
1500 Num ipse haec invenisti, an Cephisopho.
- EUR. Ego solus, sed acetabula Cephisopho.
- BACCCH. Quid tu dicis? AESCH. Dic mihi nunc, civitas
Qualibus primum viris utatur; num probis? BACCCH. Nequaquam.
Sed odit pessime. AESCH. Anne ergo malis delectatur?
- 1505 BACCCH. Non sane illa quidem, sed necessitate coacta illis utitur.
AESCH. Quomodo ergo aliquis ejusmodi urbem servaverit,
Cui nec laena, nec lodix convenit?
- BACCCH. Quaeso reperi aliquid, an emergat e malis denuo.
AESCH. Illic dicam, hic autem nolo.
- 1510 BACCCH. Minime, sed hinc mitte sursum bona.
AESCH. Quando terram hostium putaverint
Suam esse, & illam, quae ipsorum est, esse hostium:
Copiamque bonorum esse naves, inopiam autem esse copiam.
- BACCCH. Bene quidem, sed judex haec deglutit solus.
- 1515 PL. Judicium pronuncia. BACCCH. Hoc erit judicium vestrum.
Eligam enim eum, qui animo arridet meo.
EUR. Memor itaque Deorum, per quos jurasti
Te me profecto domum abducturum, elige amicos (tuos, id est, me.)
BACCCH. Lingua juravit, sed Aeschylum eligam.

EUR.

¶ v. 1513. Ἀπορίας ἢ πέρας] Illos reditus & quaestus, quos tunc percipiebat civitas, non haberi debere pro reditibus aut quaestibus dicit; sed pro contrario. Intelligit autem, ut Scholiastes dicit, τὰ θεορικά, ἢ δικάσεια, ἢ ἐκκλησιαστικά i. e. Pecuniam, aut illam quae ad res sacras & festa celebranda plebi distribuebatur, aut quae ex judiciis redibat, aut quam accipiebant, qui in concionem venissent. Sed praecipue illam pecuniam videtur intelligere, quae ex judiciis redibat, ut patet ex versu sequenti. Athenienses enim Civitatibus illis, quae ipsi erant subjectae, jus dicebant: & oportebat illos, qui litem aut controversiam de re aliqua inter se haberent, Athenas proficisci, & ibi rem in judicium adducere: & Sycophantae, quorum Athenis erat magnus proventus, sexcentas inveniebant causas, ut litibus involverent, & peregrinos Atheniensibus subjectos, &

incolas & Cives; hinc Atheniensium civitas assidue erat occupata in judicando: nec id ingratum erat plebi; nam ex mercede judiciaria alebantur plerique. Hos ergo reditus perniciosos esse Reip. vult dicere Aeschylus apud Comicum.

¶ v. 1519. Ἡ γὰρ ἔστι δὲ μὲν] Euripides jugulatur proprio gladio; dum enim Bacchum jubet juramentum observare; Bacchus, quasi ab Euripide doctus, contemnit juramentum. Alludit enim, ut & Scholiastes notavit, ad illud in Hippolyto, v. 611. Ἡ γὰρ ἔστι δὲ μὲν, ἢ δὲ πρὸς ἀνδραγαθῶν. Vid. supra, v. 101. Similiter in Thesmoph. v. 201. Euripidem capit ipsius Euripidis verbis; cum enim ibi rogaret Euripides Agathonem, ut sua causa vellet aliquid facere; Agathon videns id periculosum esse, dicit: Εὐριπίδη, — ἰπαισὶν ποτὲ, χαίρεισιν ὅταν φῶς, πατρίδα δὲ ἢ Χαι-

1520 ΕΥΡ. Τί δέδρακας, ὦ μαζώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙΟΝ. Ἐγώ;

Ἐκενα νικᾶν Αἰχύλον· πῆ γδ' εἴ;

ΕΥΡ. Αἰχίον ἔργον μὲ ἐργασάμεν· προσδέλεις;

ΔΙΟΝ. Τί δ' αἰχρόν, ἢ μὴ τοῖς θεαμένοις δοκῆ;

ΕΥΡ. Ὡ χέτλιε, αἰεὶ ἴσθι με δὴ πενηκόσα;

1525 ΔΙΟΝ. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, ἢ τὸ καθευθεῖν κώδιον;

ΠΛ. Χωρεῖτε τόνω, ὦ Διόνω, εἴσω. ΔΙΟΝ. Τί δα;

ΠΛ. Ἴνα ξενίσω σφῶ, πέν γ' ἀπελθεῖν. ΔΙΟΝ. Εὐ λέγεις,

Νῆ τ' Δι'· ἔ γδ' ἀχθομαι τὰ φράγματι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1530 **Μ**ακάριόν γ' ἀνὴρ ἔχων
Ζυῖεσιν ἠελωμεθόλιον.

Πάρα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν.

Ὅδε γδ' εὖ φρονεῖν δοκίμας,

Πάλιν ἀπεισιν οἴκαδ' αὐτίς,

1535 Ἐπ' ἀγαθῶν μὲν τοῖς πολίταις,

Ἐπ' ἀγαθῶν δὲ τοῖς ἑαυτῶ

Ζυγίεσι τε, ἢ φίλοις,

Διὰ τὸ ξυμετός εἶναι.

Χαλεῖν εἴν, μὴ Σωκράτη

1540 Παρακαθημενον λαλεῖν,

Ἀπεβαλόντα μυσικὴν,

Τὰ τε μέγιστα ἀδελιπόντα

Τῆς τραγωδικῆς τεχνῆς.

τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσι λόγοις,

1545 Καὶ σκαειφισμοῖσι λήσαν

Διατελεῖν δερζὸν ποιείας,

Παραφρονεῖν ἀνδρός.

ACTUS

μὴν δοκίμ; ubi cum Euripides dixisset, ἔγωγε, Agatho inquit: μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν ἡμᾶς ἰοίξῃν. Vid. mox ad v. 1523.

v. 1520. Ἡ μαζώτατ' ἀνθρώπων] Oblitus est, se ad Deum loqui; sic in Avibus v. 1637. Hercules ad Neptunum dicit: ὦ δαίμονι ἀνθρώπων Πόσειδον.

v. 1522. Αἰχίον ἔργον ἐργασάμεν· προσδέλεις;] Demosthenes contra Dionysiodorum: τοιάυτα διαπεπραγμένον ἔδην ἅπλον τελέμα βλάπην εἰς τὰ ὑμῖν τετραπύρα· Cum talia perpetraverit, nihilominus audeat cultus vestros intueri. Est autem impudens, turpi facinore commissio, non vereri conspectum aliorum; in Acharnensibus v. 236. ἀεαίχρῳ εἰ, καὶ βδελυρῆ, ὡ προβόνα τ' πατρίδ, ὅς τις ἡμῶν μιν στυσάμεν, εἴτα

δύναται πρὸς ἡμ' ἀποβλέπειν. Vide ad Equites v. 1234.

v. 1523. Τί δ' αἰχρόν, ἢν μὴ] Alludit ad illud ex Aeolo Euripidis, quod Scholiastes adducit: Τί δ' αἰχρόν εἰ μὴ τοῖσι χρομῖνοις δοκῆ; Capitur ergo hic etiam Euripides propriis verbis, ut supra, v. 1519. Eodem isto versu & Lais meretrix usa est contra Euripidem, apud Machonem, referente Athenaeo, XIII. p. 582.

— ἀποκομῆ φασίν, ὡ ποιντά, μοι. Τί βελόταν ἔγραψας ἐν τραγῳδίᾳ. Εἰ δ' αἰχροποιεῖς καταπαγεῖς δ' Εὐριπίδης τὴν τέλμαν αὐτίς· σὺ γὰρ εἶπας τις, ἔφη, δοκῆς αἰχροποιεῖς· ἢ δὲ γαλάσσῳ ἀπαισίδην. Τί δ' αἰχρόν εἰ μὴ τοῖσι χρομῖνοις δοκῆ; Responde mihi, o poeta, inquit Lais: quid tibi in mentem venit ut scriberes in tragoedia: ἔφη αἰχροποιεῖς; Faceſſe turpium patririx? Attonitus Euripides

- 1520 EUR. Quid fecisti, impurissime hominum? ΒΑCCH. Egone?
Censeo vicisse Aeschylum; nam cur non?
EUR. Turpissimum facinus cum in me admiseris, adhuc adspicis?
ΒΑCCH. Cur turpe, si spectatoribus non ita videatur.
EUR. Improbe, patierisne ut mortuus maneam?
1525 ΒΑCCH. Quis scit an vivere sit mori:
Spirare vero caenare: & dormire vellus.
PL. Ite ergo intro, Bacche. ΒΑCCH. Cur?
PL. Ut coenam hospitalem vobis apponam, priusquam abeat. ΒΑCCH. Bene
dicis
Profecto, nam haec res mihi non est molesta.

C H O R U S.

- 1530 B eatus vir est, qui habet
Sapientiam consummatam.
Nam copia est multis ab eo discendi:
Etenim iste, quia sapere videbatur
Rursus redibit domum,
1535 Bono civium
Et bono suo ipse,
Et cognatorum, & amicorum;
Quia cordatus vir est.
Pulchrum itaque est, non cum Socrate
1540 Sedentem garrere,
Abjecta arte Musica,
Idque omittere quod praecipuum (caput) est
Artis Tragicæ.
Sermonibus autem splendidis
1545 Et subtilitatibus nugarum
Immorari otiosum
Desipientis est hominis.

SCENA

des ob ejus audaciam: tu vero, inquit, videris esse αἰσχρο-
ταταί. Turpium patris. At illa videns respondit: quid
est turpe, si illis non ita videtur, qui eo utuntur? Absur-
de autem & inepte usurpaverat, vocem αἰσχροταταί Eur-
ipides in Medea v. 1348. ubi Iason dicit ad Medeam:
ἐὼς αἰσχροταταί. nam illa vox tantum de rebus obscenis
usitate capitur.

v. 1525. Τίς οἶδεν] Scholiastes ad hunc locum &
supra ad v. 1114. dicit esse ex Phryxo Euripidis.
Scholiastes Euripidis ad Hippolytum v. 191. dicit esse
ex illius Polyido; forte in utraque fabula eadem sen-
tentia inventa est: ut videmus in Hippolyto v. 191.
quem locum adduxi supra ad v. 1114. Locus inte-

rior profertur varie; Scholiastes ita: Τίς οἶδεν εἰ τὸ
ζῆν μὴ ἐστὶ καθαρίν. Τὸ καθαρίν δὲ ζῆν ὑπὲρ δὲ
τὸ καθαρίν. Apud Laërtium in Pyrrhone sic: Τίς
οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὴ ἐστὶ καθαρίν. Τὸ καθαρίν δὲ ζῆν
νομίζεται βροταί. Apud Stob. Serm. 119. sic: Τίς οἶ-
δεν, εἰ ζῆν τὸ δ', ὃ κέλυσται θανάτῳ, τὸ ζῆν δὲ θνήσκων
ἐστὶ; πᾶν ὅμως βροταί Νουβίου εἰ κέλυσται· οἱ δὲ ὀλο-
λίτες Οὐδὲν νοσῶσιν ἐδὲ κέλυσται κακῶ.

v. 1530. Μανδρίον] Vulgare est quod notat Scho-
liastes; sed tamen observandum: λοιπὸν δὲ τὸ πρᾶγμα.
ἢ ὁ μανδρίον πρᾶγμα.

v. 1533. Εὖ σοφείην] Ita Edd. Aldi & Juntae; non
εὐσοφείην, ut posteriores.

ACTUS QUINTI

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΛΙΣΧΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΠΛ. Ἄγε δὴ χάριον Αἰσχύλε χάρις,
 Καὶ σάξε πόλιν τ' ἡμετέραν.
- 1550 Γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδουσιν
 Τῆς ἀνοήτης, (πολλοὶ δ' εἰσὶ)
 Καὶ δὲς τῆτι Κλεοφῶντι Φέρων,
 Καὶ τέτοις τοῖσι πειραταῖς,
 Μύρμηκι δ' ὄμῃ καὶ Νικομάχῳ.
- 1555 Τόδε δ' Ἀργηρόμῳ
 Καὶ Φεράζῳ αὐτοῖς, ταχέως ἤκει.
 Ὡς ἐμὲ δεῖν, καὶ μὴ μέλλειν.
 Καὶ μὴ ταχέως ἤκωσι,
 Νῆ τ' Ἀπόλλω τίξας αὐτῆς,
- 1560 Καὶ συμποδίστας,
 Μετ' Ἀδειμάντη δ' Ἀθικολόφῳ,
 Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
 ΛΙΣΧ. Ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τ' ἰσχύου.
 Τὸν ἐμὸν παῖδα Σοφοκλεῖ τηρεῖν
- 1565 Καὶ σάξεν, ἢ ἄρ' ἐγὼ ποτε
 Δεῦρ' ἀφίκομαι. τῆτον γὰρ ἐγὼ
 Σοφία κείνω δεύτερον εἶνα.
 Μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανῆργος ἀνῆξ,
 Καὶ ψαυδολόγος, καὶ βωμολόχος,
- 1570 Μηδέ ποτ' εἰς τ' Ἰάκον τ' ἐμὸν,
 Μηδ' ἄκων ἐγκαθηδεῖται.
 ΠΛ. Φάνετε τοίνυν ὑμεῖς τέτρα
 Λαμπάδας ἰεραῖς, χάμα ἀεπέμπετε,
 Τοῖς τέτρα τῆτον μέλεσι
- 1575 Καὶ μολπαῖς κελαδῶντες.

ΧΟΡΟΣ.

vf. 1552. Καὶ δὲς τῆτι Κλεοφῶντι] Restim mittit Cleophonti, ut se suspendat, ut putat Scholiastes. Supra, vf. 690. de isto tamquam omnino perituro dicebat: ὡς ἀπολείται ἀν' ἴσα γῆρας. Ceteri etiam, ad quos dat mandata, ut cito veniant ad inferos, videntur homines fuisse luce non digni.

vf. 1561. Ἀθικολόφῳ] Apud Platonem in Protagora

Adimantus vocatur filius Ἀσικολοφίδου, ut notavit Cl. Kusterus ad Suidam in A. p. 5. num. 13. Ibi tamen Scholiastes noster videtur legisse Ἀσικολοφίῳ. Apud Xenophontem Hell. I. p. 258. editionis H. Stephani, Ἀσικολοφίδου, ubi in margine rectius: Ἀσικολοφίδου. In Ecclesiastis vf. 644. Ἀσικολοφίῳ. Apud Scholiastem ad hunc in Ranis locum Eupolis de Adimanto: οὐκ ἀεπέμπετε

SCENA QUINTA.

PLUTO, AESCHYLUS, CHORUS.

- P**L. Agedum, Aeschyle, laetus abi,
 Et ferva urbem nostram
 1550 Praeceptis utilibus: & castiga
 Stultos, sunt autem multi:
 Atque istud trade Cleophonti,
 Et quaestoribus istis
 Myrmeci atque Nicomacho:
 1555 Hoc autem da Archenomo:
 Et dic ipsis ut cito veniant
 Ad me huc, & ut non cunctentur;
 Si vero non cito venerint,
 Fodicabo ipsos, ita me Apollo amet,
 1560 Et quadrupedes constrictos
 Una cum Adimanto Leucolophi filio
 Mox huc demittam.
 Aesch. Faciam haec. Tu autem solium
 Meum da Sophocli custodiendum
 1565 Et servandum, si forte aliquando
 Huc redeam: nam hunc mihi
 Secundum esse judico in sapientia.
 Memineris vero, ut vaser ille homo
 Et falsiloquus, & scurra
 1570 Nunquam in sede mea
 Vel invitus sedeat.
 PL. Praelucete igitur vos huic
 Lucernis sacris simulque prosequimini,
 Ipsum suis canticis
 1575 Et carminibus celebrantes.

CHORUS.

γαλίην δὲ ἴσι πάχην τῆς ἐμῆς τῶν Λευκολοφῶν παῖδα. *λαμπάδων σιτασφόρων εἰς τὰς ἐνεργεῖαι καὶ κατὰ χθονὸς τό-*
 vl. 1572. & seq. *φαίετα* — *λαμπάδας ἱερὰς, ἧ ἅμα*
προτίμωται] De Aeschyle ab inferis educendo loquens,
 videtur respexisse ad locum in Eumenidibus illius,
 ubi de istis Deabus ad inferos deducendis vl. 1008. *πῶς*
φαίε ἱερὸν τῶνδε προτιμῶν ἴσι. — *Ad lucem sacram,*
barum deducitricem etc. Ibid. vl. 1025. *Πίμψω τε φίλην*

λαμπάδων σιτασφόρων εἰς τὰς ἐνεργεῖαι καὶ κατὰ χθονὸς τό-
παις. *Mittamque lumina lampadum lucentium ad infernos*
& subterranea loca.

vl. 1574. *Τοῖς τῶν τῶν μίμοι*] Non quod om-
 nes illi versus, qui mox recitabuntur, sint Aeschylei:
 nam in illis Cleophontis est mentio, qui fuit post Ae-
 schylum; sed quia quaedam ex illo deprompta sunt.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Πρῶτα μὲν εὐδοίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
 Κῆς Φάϑ' ὀρνυμὶν δότε δαίμονες οἱ χε' γαῖαν,
 Τῆτε πόλιν μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἔπινοίας.
 Πάγχυ γ' ἐν μεγάλων ἀγῶν παυσάμεθ' ἀν' ἔπος,
 1580 Ἀργαλίαν τ' ἐν ὄπλοις ξυυόδων. Κλεοφάν δὲ μαχέσθω,
 Κάλμ' ὁ βυλόμυ' ἔργων πατείοις ἐν ἀργείοις.

v. 1576. Πρῶτα μὲν εὐδοίαν] Ex Aeschylī Glaucō
 Pontensī, ut notat Scholiastes, qui locum adducit:
 εὐδοίαν μὲν πρῶτα ἀπὸ γυναικῶν χε' μιν· Carmina felix
 iter praesentia primum ab ore fundimus.

v. 1578. Τῆ τε πόλιν μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπι-
 νοίας] Ex Eumenidibus Aeschylī v. 1015. εἴη δ' ἀγα-
 θῶν ἀγαθὰ δαίμοινα πολιταῖς· Sit autem bonarum rerum
 bona voluntas civibus.

C H O R U S.

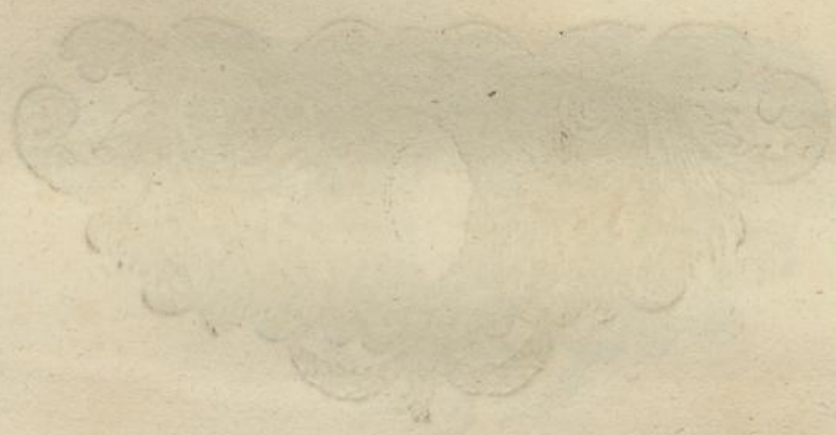
Principio felix iter abeunti poëtae
 Et in lucem tendenti date dii inferi:
 Deinde civitati magnorum bonorum bonas excogitationes.
 Nam ex magnis malis liberaremur hoc pacto,
 1580 Et acerbo armorum conflictu. Pugnet autem Cleopho
 Et alius quisque istorum voluerit, in patrio suo solo.

vf. 1580. Κλεοφῶν δὲ μαχίστρα] Aristoteles apud Scholiastem dicit, hunc adversatum esse paci, cum Lacedaemonii eam peterent aequissimis conditionibus. Supra, vf. 684. tanquam barbarum hunc perstringebat & peregrinum; propterea hic addit: πατριῶν τε ἀσπίδας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΝ ΔΕΥΤΕΡΗ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ
ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΝ ΔΕΥΤΕΡΗ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ
ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ